

Yvon Le Loup (Paul Sedir)

Ιστορία και Διδασκαλίες των Ροδοσταύρων

Πρώτη μετάφραση στα Ελληνικά

Μετάφραση: Παναγιώτης Λιβιεράτος ^(c)

Yvon Le Loup (Paul Sédir)

«Ιστορία και Διδασκαλίες των Ροδοσταύρων»

Histoire et doctrines des Rose-Croix

ISBN: 978-618-5785-20-8

Εκδότης, Μεταφραστής: Παναγιώτης Λιβιεράτος ^(c) 2026

e-mail: plivieratos@live.com

Χαλάνδρι 2026

Εξώφυλλο: Παναγιώτης Λιβιεράτος ^(c)

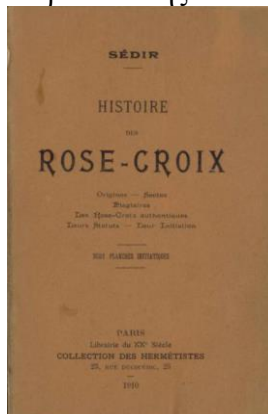
Σύμφωνα με τον νόμο 2121/1993, απαγορεύεται η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η αναδημοσίευση και η εν γένει εκμετάλλευση μέρους ή συνόλου του έργου με οποιονδήποτε τρόπο, χωρίς άδεια του Εκδότη.

Το παρόν δεν πωλείται. Διατίθεται δωρεάν:

www.misraimmemphis.com.gr www.martinismos.gr

www.gnostic.com.gr

Εξώφυλλο πρωτότυπης έκδοσης (1911)

Πρόλογος του μεταφραστή

Ο **Jean-Pierre Giudicelli de Cressac Bachelerie**¹ στο βιβλίο του «Για το ερυθρό ρόδο και το χρυσό σταυρό» μας είπε:

«Η αναζήτηση αρχίζει εκεί όπου η βούληση είναι επαρκώς δυνατή ώστε να εγκαταλείψει το χυδαίο αλλά πανίσχυρο ρεύμα ταυτίσεως με τα ένστικτα και τις επιθυμίες υποταγής στα αδηφάγα αυτά θηρία που καταβροχθίζουν τις λεπτές ουσίες. Πρέπει λοιπόν να αγωνισθούμε για να πλησιάσουμε τον κάθετο άξονα προκειμένου ο «λεπτός θεός» που κατοικεί μέσα μας, να μπορέσει να μιλήσει μέσα μας, διότι οι απόκρυφοι νόμοι ξεφεύγουν από την κοινωνική λογική της αναλυτικής διάνοιας».

Ο οριζόντιος άξονας, η ζωή μας, οφείλει να συναντήσει τον κάθετο της φώτισης, και τότε εκεί θα ανθίσει το Ρόδο.

Ο Ροδοσταυρισμός είναι η κατάληξη της μύησης. Οι πρωτεργάτες του μας άφησαν μέσα από τις αλληγορίες των έργων τους «Fama Fraternitatis» ή Φήμη της Αδελφότητας, «Confessio Fraternitatis R+C» ή «Ομολογία της Αδελφότητας των Ροδοσταύρων» και «Οι Χυμικοί² Γάμοι του Κρίστιαν Ροζενκρόϋτς», μία και μόνη παρακαταθήκη η οποία αποτυπώνεται στους κανόνες των Ροδόσταυρων. Οι αρετές ενός Μυημένου που βρίσκεται στην οδό του Ρόδου και του Σταυρού είναι οι ακόλουθες:

Υπομονή, καλοσύνη, απουσία φθόνου, ηρεμία, καμία ματαιότητα, τάξη, καμία φιλοδοξία, γαλήνη, καμία κακή σκέψη για τους άλλους, αίσθηση δικαίου, αγάπη στην αλήθεια, σιγή, πίστη σε αυτό που γνωρίζουμε, σταθερή ελπίδα, μη καταβολή με μία οδύνη, πίστη στις αρχές μας. (Σύμφωνα με τον **Adrian von Mynsicht** ή **Madathanus** ο οποίος υπήρξε μία ενδιαφέρουσα μορφή του Γερμανικού εσωτερισμού των αρχών του 17ου αιώνα).

¹ Ο Jean-Pierre Giudicelli de Cressac Bachelerie είναι Γάλλος συγγραφέας, εκδότης και ερευνητής με έργο γύρω από την αλχημεία, τον ερμητισμό και τα μυστικά τάγματα.

² Χημικός ή Χυμικός με «υ» διότι η Αλχημεία θεωρείται η τέχνη των χυμών.

Ιδού τί μας λέει ο **Robert Fludd**³ για τους Ροδόσταυρους.

«Οι εκλεκτοί του Θεού πρέπει να μιλούν με απλή και καθαρή αλήθεια, να προφητεύουν, να έχουν αληθινά οράματα, να εκφράζονται σε νέες γλώσσες, να ερμηνεύουν με ακρίβεια τις Γραφές, να εκβάλλουν δαίμονες, να θεραπεύουν τους ασθενείς, να τηρούν τις θείες εντολές και να μην αντιτίθενται στον Λόγο του Θεού. Αυτά είναι τα σημεία που μας επιτρέπουν να αναγνωρίσουμε τους αληθινούς μαθητές του Πνεύματος. Και, εάν κάποιος από τους σοφούς μας παρουσιάζουν τον εαυτό τους στον κοινό κόσμο ως κατόχους όλων ή των περισσότερων από αυτά τα χαρίσματα, λένε ψέματα· διότι η αλήθεια δεν βρίσκεται μέσα τους και δεν είναι υπηρέτες του Ιησού Χριστού, αλλά δούλοι του κόσμου, του οποίου ο αληθινός σκοπός είναι το μίσος εναντίον των δικαίων».

Ο **Gastone Ventura**⁴, εξηγώντας το γεγονός ότι ο Ροδοσταυρισμός είναι ιδιότητα προς κατάκτηση και όχι Τάγμα με συνεδριάσεις και ομιλίες, έγραψε: «...Γι' αυτόν το λόγο δεν υπήρξε ποτέ Τάγμα Ροδοσταύρων. Εάν Ροδόσταυροι είναι οι επιτυγχόντες στην «μυητική πραγμάτωση» και την «μυητική επανενσωμάτωση», αυτοί δεν έχουν ανάγκη να συνταχθούν σε ανθρώπινα Τάγματα ή Αδελφότητες. Αντίθετα δυστυχώς υπάρχουν οργανώσεις και Τάγματα Ροδοσταυρικά των οποίων οι συμμετέχοντες δεν έχουν καμία σχέση με τους Ροδόσταυρους της Παράδοσης».

Ο **Heinrich Khunrath**⁵ μας είπε: Ο αληθής Ροδόσταυρος είναι ένας θεραπευτής στο απέραντο νοσοκομείο του κόσμου. Η ανάληψη τού αρχέγονου πνευματικού λειτουργήματος του ανθρώπου – διά της ορθής χρήσεως τού Λόγου, αυτού του πανίσχυρου πνευματικού οργάνου δράσεως – θα μπορούσε να νοηθεί ως «Ροδοσταυρισμός».

³ Ο Robert Fludd, (Robertus de Fluctibus) ήταν ένας εξέχων Άγγλος Παρακελσιανός γιατρός με επιστημονικά και αποκρυφιστικά ενδιαφέροντα. Τον θυμούνται ως αστρολόγο, μαθηματικό, κοσμολόγο, Καμπαλιστή και Ροδόσταυρο.

⁴ Gastone Ventura. Κυρίαρχος Μεγάλος Διδάσκαλος του Μαρτινιστικού Τάγματος και Κυρίαρχος Μεγάλος Γενικός Ιεροφάντης του Τεκτονικού Τύπου Misraim-Memphis (1966-1981).

⁵ Heinrich Khunrath. 1560-1605. Γερμανός γιατρός, Αλχημιστής και Καμπαλιστής. Συγγραφέας του έργου: «Αμφιθέατρο της Αιώνιας Σοφίας»

Με άλλα λόγια, ο αληθής και ορθός νοούμενος Ροδοσταυρισμός θα μπορούσε να θεωρηθεί ως η κατάληξη ή η πραγμάτωση του Τεκτονισμού και του Μαρτινισμού.

Στα Ροδοσταυρικά Μανιφέστα⁶ αναφέρεται ρητώς ότι «*έργο μας είναι η θεραπεία ασθενών, και μάλιστα δωρεάν*». Αλλά και ο Victor Emile Michelet⁷ μέλος του 1^{ου} Υπάτου Συμβουλίου του Μαρτινιστικού Τάγματος έγραψε: «*Στην πραγματικότητα οι Ροδόσταυροι ποτέ δεν συνέστησαν Τάγμα υπό την τυπική έννοια της λέξεως*». Η Θεουργία και η Μυητική Ιεροσύνη συνιστούν επίσης Ροδοσταυρική ιδιότητα.

Ο Vincenzo Soro⁸ είπε για τους Ροδόσταυρους: «*Οι R+C είναι οι Θεμελιώδεις Άγνωστοι της Γνώσης: Δηλαδή, του μοναδικού Εσωτερικού πνεύματος όλων των εκκλησιών και όλων των θρησκειών. Υπήρχαν πάντα, με διαφορετικά ονόματα σε όλες τις εποχές και σε όλες τις χώρες του κόσμου. Και όταν λέμε Τάγμα του R+C, δεν εννοούμε μια ιεραρχική Μυητική οργάνωση ή ο,τιδήποτε άλλο του είδους, αλλά εννοούμε την Παγκόσμια Μυστική Κοινωνία, μοναδική και αδιαίρετη, όλων των Υψηλών Μυημένων της Ανατολής και της Δύσης, και των δύο ημισφαιρίων. Αποτελούμενη από δύο μεγάλες οικογένειες (τους Απόκρυφους Δάσκαλους της Ανατολής και τους Ανώτερους Άγνωστους της Δύσης), αυτή η Παγκόσμια Κοινωνία έχει τις ρίζες της στην ύψιστη αρχαιότητα και μέσω των Πατέρων του Γνωστικισμού και των ηγετών του Νεοπλατωνικού κινήματος, χρονολογείται από τον Πλάτωνα και τον Πυθαγόρα, τους Εσσιόους, τους Ζεντικούς Μάγους και τους Βεδικούς Διδασκάλους*».

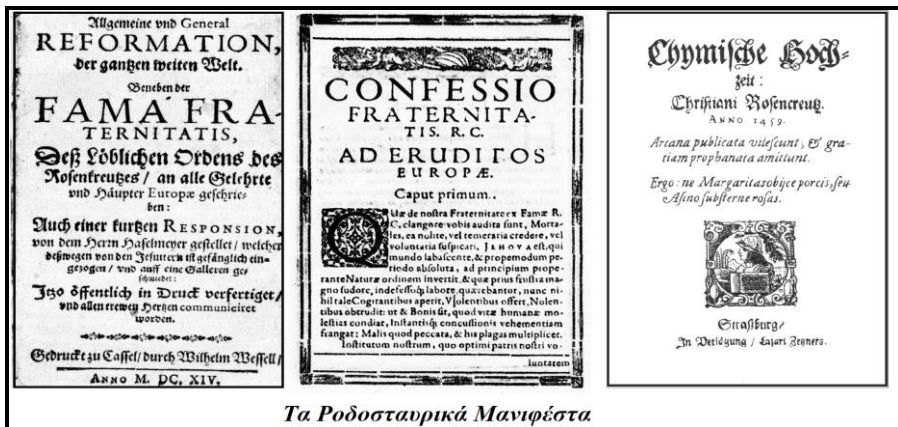
Ο συγγραφέας του παρόντος έργου Yvon Le Loup (1871–1926) ήταν Γάλλος μυστικιστής και εσωτεριστής, γνωστός ως συγγραφέας πολλών έργων σχετικά με τον εσωτερισμό και τον χριστιανικό μυστικισμό.

⁶ *Fama Fraternitatis* (1614), *Confessio Fraternitatis* (1615), *Χυμικοί Γάμοι* (1616).

⁷ Ο Victor Emile Michelet (1861-1938) ήταν Γάλλος εσωτερικιστής ποιητής και θεατρικός συγγραφέας, γεννημένος στη Νάντη.

⁸ Ο Vincenzo Soro (7 Μαρτίου 1895 – 22 Σεπτεμβρίου 1949) ήταν ποιητής. Από τους πρωταγωνιστές του Τεκτονισμού, Γνωστικισμού και Μαρτινισμού. Στην τεράστια εσωτερική του διαδρομή θα σκιαγραφήσει την ύπαρξη και τη δομή του Δυτικού Συστήματος Μύησης εξηγώντας την ουσία και διδασκαλίες του.

σμό. Με το μυητικό ψευδώνυμο **Paul Sedir**⁹ υπήρξε ιδρυτικό μέλος του πρώτου Υπάτου Συμβουλίου του Μαρτινιστικού Τάγματος μαζί με τους Gerard Encausse (Papus)¹⁰, Augustin Chaboseau¹¹, Stanislas de Guaita, Josephin Péladan, Lucien Chamual (Lucian Mauchel), Maurice Barrés, Lulien Legay, Georges Montière, F.Ch. Barlet (Albert Faucheu), και Burget. Υπήρξε στενός συνεργάτης του Stanislas de Guaita¹².

Τα Ροδοσταυρικά Μανιφέστα

Παναγιώτης Λιβιεράτος 2026

⁹ Το όνομα Sedir είναι αναγραμματισμός της λέξης *desir*=επιθυμία.

¹⁰ Ο Gerard Anacleto Vincent Encausse, όπως ήταν το πραγματικό του όνομα, (1865-1916), υπήρξε Τέκτων, Μαρτινιστής και Γνωστικός (Tau Vincent). Επίσης γιατρός και θεραπευτής, σωμάτων και ψυχών, εφαρμόζοντας όλες τις μεθόδους της ιατρικής (αλλοπαθητική, ομοιοπαθητική, ενεργειακή, πνευματική κλπ), αναλόγως της περιπτώσεως και του επιπέδου του προβλήματος. Το 1914 ξεκίνησε ο 1^{ος} Παγκόσμιος Πόλεμος, κατά τον οποίο αφιερώθηκε στην περίθαλψη των ασθενών. Αποσαρκώθηκε όρθιος ως στρατιώτης, κατά την εκπλήρωση του καθήκοντός του προς την Πατρίδα του, υπηρετών ως Αρχίατρος.

¹¹ Augustin Chaboseau. (1868-1946). Τέκτων και Μαρτινιστής. Ίδρυσε το «Παραδοσιακό Μαρτινιστικό Τάγμα», του οποίου Τάγματος ο τίτλος έγινε, δυστυχώς, αργότερα αντικείμενο σφετερισμού από άλλη Οργάνωση... Σήμερα λειτουργεί με τον τίτλο: «Μαρτινιστικό Τάγμα των κάτω χωρών»

¹² Stanislas de Guaita. (1861-1897). Γάλλος Εσωτεριστής, Ροδοσταύρος, Μυστικιστής, Σηγηγράφος. Μέλος του πρώτου Υπάτου Συμβουλίου του Μαρτινιστικού Τάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι: Ο ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΟΣ

Ο Ροδόσταυρος είναι μία από τις εκδηλώσεις της Θείας Πρόνοιας.

Μία και μόνη αρχή διέπει το Σύμπαν, τα άτομα και τις ομάδες. Ο Θεός έδωσε κανόνες και νόμους στο Μέγα Όλον και, στα όντα που κατοικούν στο Σύμπαν, έδωσε την ελεύθερη βούληση. Όταν ένας από αυτούς τους νόμους παραβιάζεται, εμφανίζεται ένας ρυθμιστής, όχι για να επιφέρει την κρίση, αλλά για να φέρει την ελπίδα· η λειτουργία του είναι να αποκαταστήσει την ισορροπία. Αυτός είναι ο ρόλος των κομητών.

Οι κομήτες ακολουθούν μία καθορισμένη τροχιά στον χώρο. Ποτέ δεν επιστρέφουν από την ίδια διαδρομή. Όταν ένας από αυτούς ολοκληρώσει την αποστολή του, εξαφανίζεται και ένας άλλος έρχεται να συνεχίσει την πορεία που ο προηγούμενος άφησε.

Ας δούμε τώρα την προέλευση των ανθρωπίνων φυλών.

Σε μία δεδομένη στιγμή ο Θεός έστειλε μία ομάδα Αγγέλων στη Δημιουργία, προκειμένου να αποκτήσουν γνώση αυτής. Αυτή η κάθοδος μέσα στο σχετικό έχει αποκληθεί «η πτώση» από ορισμένες ατραπούς. Να διευκρινήσουμε όμως ότι δεν υπήρξε «πτώση» με την ηθική έννοια της λέξης. «Πτώση» συμβαίνει όταν διαπράττουμε ένα σφάλμα.

Μπορούμε, όμως, να είμαστε βέβαιοι ότι αυτά τα όντα, τα οποία ρίχτηκαν μέσα στο σχετικό, θα ήταν αδύνατο να ανέλθουν και πάλι προς το Απόλυτο —το οποίο αποτελεί την αιτία και τον σκοπό της ύπαρξής τους— εάν ο Πατέρας δεν τους έδινε όλα όσα χρειάζονταν για να ανέλθουν μέσω αυτών των «οδών της επιστροφής».

Οι οδοί είναι εκείνες που έχουν καθοριστεί εδώ κάτω και οι οποίες υπάρχουν σε κάθε κόσμο. Κάθε οικογένεια όντων έχει τη δική της οδό και όλα τα μέλη μιας οικογένειας ακολουθούν την ίδια οδό. Κάθε πλάσμα έχει τη δική του οδό να διανύσει, και αυτή είναι διαφορετική για κάθε άνθρωπο.

Ο Βέλγος αστρονόμος Charles Henri Lagrange¹³, συνεχίζοντας το έργο που είχε αρχίσει κατά το πρώτο μέρος του 19ου αιώνα ο Ταγματάρχης Brück, μελέτησε, χρησιμοποιώντας επιστημονικά μέσα, τους

¹³ ΣτΜ: Ο Charles Henri Lagrange (1851-1932) ήταν Βέλγος μαθηματικός και αστρονόμος.

«νόμους που συνιστούν έναν καθορισμένο δεσμό μεταξύ της ζωής της ανθρωπότητας και του φυσικού οργανισμού της υδρογείου».

Κατέληξε στο συμπέρασμα «ότι η ιστορική κίνηση ρυθμίζεται πάνω σε έναν μαθηματικό καμβά, καθορισμένο και προσδιορισμένο μέχρι την παραμικρότερη λεπτομέρεια», και δήλωσε ότι «οι τοποθεσίες των κέντρων δραστηριότητας, όπως το Λονδίνο, η Ιερουσαλήμ, η Ρώμη, οι τόποι γέννησης και η δράση επιφανών ανθρώπων, των ιεραποστόλων της ανθρωπότητας —τίποτε από όλα αυτά δεν είναι αυθαίρετο· όλα έχουν επιλεγεί και καθοριστεί με μαθηματικό τρόπο. Υπάρχει μία ιστορική γεωμετρία και μία ιστορική κινηματογραφία».

«Ολόκληρη αυτή η διάταξη είναι γραμμένη γεωμετρικά πάνω στην επιφάνεια της γης, οργανωμένη ως ιστορικοί τόποι».

Αυτό, όμως, δεν αποτελεί παρά ένα απειροελάχιστο μέρος της πραγματικότητας· και είναι σχεδόν αδύνατο να εξηγηθεί η πλήρης εικόνα.

Πράγματι, ακολουθώντας τις γραμμές που είναι προσανατολισμένες από την Ανατολή προς τη Δύση, προς τα σημεία που καθορίζονται από την απαρχή του σχηματισμού της γης και του ανθρώπου, χαρτογραφούνται όλες οι εκδηλώσεις της ζωής των όντων, τόσο κατά την ατομική τους εξέλιξη όσο και κατά τη χωρική τους ανάπτυξη: οι θρησκείες, οι φιλοσοφίες, οι επιστήμες, η αισθητική, η τέχνη του πολέμου, η θεραπευτική, η νομοθεσία, η κοινωνιολογία, τα γεγονότα κ.λ.π.

Μία παρόμοια Πρόνοια διέπει τη ζωή όλων των κόσμων, έτσι ώστε, όπως είπε ο Charles Henri Lagrange, «ολόκληρο το Σύμπαν δεν είναι παρά ένα σημείο, μία γραφή των αληθειών της πνευματικής τάξεως».

Ο Πατέρας, όμως, δεν οργάνωσε εκ των προτέρων μόνο το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα εξελισσόταν η ζωή των πλασμάτων· θέλησε επίσης ο Λόγος του Θεού να αναγγέλλεται σε κάθε φυλή που ερχόταν στον κόσμο μέσω ενός ειδικού απεσταλμένου, με τρόπο που να ανταποκρίνεται κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο στη νοητική της στάση και στους τρόπους της ύπαρξής της.

Από τη δημιουργία του κόσμου, λοιπόν, αυτοί οι απεσταλμένοι υπήρξαν ένα κέντρο από το οποίο ακτινοβολούσε το αληθινό Φως σε όλη την αρχέγονη καθαρότητά του.

Και έτσι ο άγραφος Λόγος μεταδόθηκε από τους αγγελιαφόρους του Θεού σε αυτά τα όντα μέσα στους αιώνες, έως ότου μπορέσουν να επιστρέψουν στην αρχική τους κατάσταση.

Τι είδους Παράδοση είναι αυτή;

Οι σύγχρονοι θεωρητικοί δίνουν δύο αντιτιθέμενες απαντήσεις σε αυτό το ερώτημα. Για ορισμένους, αυτή η Παράδοση είναι καθαρά μεταφυσική· για άλλους —στους οποίους συγκαταλεγόμαστε κι εμείς— η Παράδοση αυτή είναι μυστικιστική¹⁴.

Μεταξύ των υποστηρικτών της μεταφυσικής θέσης, στον δυτικό μας κόσμο, ο René Guénon¹⁵ κατέχει μία από τις πλέον εξέχουσες θέσεις.

Τα πολυάριθμα έργα που έχει δημοσιεύσει πάνω σε αυτό το θέμα είναι εξαιρετικά σοφά και χαρακτηρίζονται από αξιοθαύμαστη σαφήνεια, ακρίβεια και αντικειμενικότητα. Έχουν θεμελιώδη αξία για τους σύγχρονους στοχαστές, των οποίων η διανοητική λεπτότητα συχνά κινδυνεύει να τους παρασύρει σε πλάνη ως προς το ζήτημα αυτό, εξαιτίας των σύγχρονων εκλαϊκεύσεων της μεταφυσικής, οι οποίες είναι συχνά υπερβολικά επιφανειακές και καθόλου αντικειμενικές. Σε αντίθεση με ό,τι συμβαίνει στη Δύση, στην Ανατολή η μεταφυσική αποτελεί πάντοτε αντικείμενο πραγματικής γνώσης.

Ο R. Guénon συνόψισε τις βασικές ιδέες των έργων του σε μία διάλεξη με τίτλο *Ανατολική Μεταφυσική (Métaphysique orientale)*, αξιο-

¹⁴ ΣτΜ: Μυστικισμός είναι προέκταση της Θρησκείας. Η αλλιώς η «επιστήμη» που ασχολείται με την ένωσή μας με το Θείο.

¹⁵ ΣτΜ: René Jean Marie Joseph Guénon. (1886-1951). Γνωστός και ως Σεΐχης Αμπντούλ-Ουάχιντ Γιάχια. Στα νεανικά του χρόνια εντυπωσιάστηκε από τις εσωτεριστικές/αποκρυφιστικές οργανώσεις, τον Τεκτονισμό, καθώς και από το Γνωστικισμό στον οποίο έφθασε Επίσκοπος (Tau Palingenius). Συγγραφέας πολλών έργων όπως: Εισαγωγή στη Μελέτη των Ινδικών Δογμάτων, Ιστορία μιας Ψευδο-Θρησκείας, Η Πνευματική Πλάνη, Ανατολή και Δύση, Ο Εσωτερισμός του Δάντη, Ο Βασιλιάς του Κόσμου, Η Κρίση του Σύγχρονου Κόσμου, Πνευματική Αρχή και Εγκόσμια Δύναμη, Άγιος Βερνάρδος, Ο Συμβολισμός του Σταυρού, Ασιατική Μεταφυσική, Η Εξουσία της Ποσότητας και τα Σημάδια των Καιρών, Επισκοπήσεις επί της Μυήσεως, Οι Μεταφυσικές Αρχές του Απειροελάχιστου Υπολογισμού, Η Μεγάλη Τριάδα.

σημειώτη ταυτόχρονα για την καταλληλότητα και τη σαφήνειά της, την οποία έδωσε στη Σορβόνη το 1925. Η θέση της έχει ως εξής: «Η Μεταφυσική είναι η γνώση *par excellence* (κορυφαία). Δεν είναι φυσική γνώση, ούτε ως προς το αντικείμενό της ούτε ως προς τα μέσα με τα οποία αποκτάται. Πράγματι, δεν έχει καμία σχέση με το επιστημονικό και το ορθολογικό πεδίο. Δεν πρόκειται για τη δημιουργία αφαιρέσεων, αλλά για την απόκτηση μιας άμεσης κατανόησης των αιώνιων και αμετάβλητων αρχών. Η Μεταφυσική δεν είναι ανθρώπινη γνώση. Επομένως, ο άνθρωπος δεν μπορεί να την αποκτήσει απλώς ως άνθρωπος· την αποκτά μέσω της πραγματικής συνειδητοποίησης υπερατομικών καταστάσεων. Η ταύτιση μέσω της γνώσης —σύμφωνα με το αξίωμα του Αριστοτέλη: «ένα ον είναι το άθροισμα όλων όσα γνωρίζει»— αποτελεί την ίδια την αρχή της μεταφυσικής πραγμάτωσης. Το σημαντικότερο μέσο είναι η συγκέντρωση. Η πραγμάτωση συνίσταται, πρώτα απ' όλα, στην απεριόριστη ανάπτυξη όλων των δυνατοτήτων που περιέχονται δυνητικά μέσα στο άτομο· στη συνέχεια, στην οριστική διέλευση πέρα από τον κόσμο των μορφών, έως τον βαθμό καθολικότητας που ανήκει στο καθαρό Είναι. Ο ύστατος σκοπός της μεταφυσικής πραγμάτωσης είναι μία κατάσταση απολύτως άνευ όρων, ελεύθερη από κάθε περιορισμό. Το ον που έχει έτσι απελευθερωθεί βρίσκεται πλέον πραγματικά στην κατοχή της πληρότητας των δυνατοτήτων του. Αυτή είναι η ένωση με την Υπέρτατη Αρχή. Η αληθινή Μεταφυσική δεν μπορεί να προσδιοριστεί μέσα στον χρόνο: είναι αιώνια. Είναι μία τάξη γνώσης που προορίζεται για μία εκλεκτή μειονότητα».

Μπορούμε να αντιληφθούμε, από αυτή την υπερβολικά σύντομη περίληψη, με πόση ευκολία ο René Guénon μας καθοδηγεί στην οδό του διαλογισμού της Άπω Ανατολής, η οποία μπορεί να μας φαίνεται αποπροσανατολιστική εμάς τους Δυτικούς. Ο σπουδαστής μπορεί επίσης να διαβάσει με ενδιαφέρον τα πολυάριθμα χωρία στα οποία, στα άλλα συγγράμματά του, ο συγγραφέας επισημαίνει τις πλέον υποβλητικές αναλογίες μεταξύ, για παράδειγμα, της διδασκαλίας ενός Sankaratcharya¹⁶ και άλλων εσωτερικών παραδόσεων: του Ταοϊσμού,

¹⁶ ΣτΜ: *Ινδός Βεδικός λόγιος-μοναχός, φιλόσοφος και δάσκαλος της Αντβάιτα Βεδάντα. Έγραψε επιδραστικά σχόλια για τα σούτρα του Βράχμα και άλλα κείμενα, και πρόσφατα συχνά θεωρείται ο σημαντικότερος Ινδός φιλόσοφος.*

του Σουφισμού, του Ερμητισμού, της Καμπάλα, της Καθολικής θεολογίας και του Ευαγγελίου.

Ωστόσο, θα προσθέσω μερικές σκέψεις.

Σε ένα από τα πλέον γνωστά έργα του,¹⁷ ο R. Guénon μας προειδοποιεί —και δικαιολογημένα— εναντίον της εμμονής με το σύστημα. Πράγματι, κάθε σύστημα αποτελεί μία επιμέρους εξειδίκευση και, ως εκ τούτου, μία αιτία πλάνης.

Στη γνώση, στη «Γνώση» (*gnosis*)¹⁸, όλα είναι δυνατά και όλα περιέχουν ένα ορισμένο μέρος της αλήθειας· όμως τίποτε δεν περιέχει το άθροισμα όλων των αληθειών. Ας προσθέσουμε ότι αυτό το αφηρημένο άθροισμα δεν συνιστά από μόνο του την ολότητα της Αλήθειας, η οποία πάντοτε θα το υπερβαίνει.

Για τον R. Guénon, αυτή η απουσία συστηματοποίησης αποτελεί ακριβώς το χαρακτηριστικό της Μεταφυσικής, και κατεξοχήν της ινδουιστικής Μεταφυσικής. Θα προσθέσω ότι, σε βαθύτερο επίπεδο, αποτελεί επίσης το ίδιο χαρακτηριστικό της διαισθητικής και άμεσης Γνώσης την οποία το Άγιο Πνεύμα παραχωρεί στον τέλει μαθητή του Χριστού.

Επιπλέον, είναι κατανοητό ότι η διαισθητική Γνώση, η μόνη καθολική, υπερβαίνει τη διαλογική, ορθολογική και νοητική γνώση· η τελευταία συγκροτείται από το σύνολο του μεγαλύτερου δυνατού αριθμού επιμέρους γνώσεων και από τη σύνθεσή τους.

Από την άλλη πλευρά, είναι κατανοητό ότι η γλώσσα —όσο πλούσια και ακριβής και αν είναι τα ιδιώματά της, όπως τα Σανσκριτικά και άλλες παρόμοιες ανατολικές γλώσσες— περιγράφει πάνω απ' όλα τις εμπειρίες της συνηθισμένης συνείδησης· και ότι, όταν κανείς εισέρχεται στις υπερνοητικές περιοχές, τις οποίες οι Ευρωπαίοι αποκαλούν ασυνείδητο, αλλά οι οποίες στην πραγματικότητα είναι λεπτότερα επίπεδα συνείδησης, οι ανθρώπινες γλώσσες χάνουν την ακρίβειά τους, ιδίως

¹⁷ *L'Homme et son Devenir, selon le Védânta, Paris (Bossard), 1925.*

¹⁸ ΣτΜ: Με «γ» μικρό νοείται ως εγκυκλοπαιδική γνώση ή πληροφορία ή διαλογική, ορθολογική και νοητική, ενώ με «Γ» κεφαλαίο ως ενορατική και υπερβατική. Στις λατινογενείς γλώσσες χρησιμοποιείται για την 2^η περίπτωση η ελληνόφωνη λέξη *gnosis*.

όταν καλούνται να εκφράσουν καταστάσεις συνείδησης άγνωστες στον αναγνώστη.

Πώς μπορεί, λοιπόν, για παράδειγμα, κάποιος να ισχυριστεί ότι το ταοϊστικό *Wang* είναι το εβραϊκό *Adam Kadmon*; ότι το *Ruach Elohim* είναι συγκρίσιμο με το *Hamsa* —χωρίς να χρειάζεται να προσθέσουμε και άλλες αναλογίες; Πώς, λοιπόν, διερωτώμαι, μπορεί κανείς να προτείνει τέτοιες εξισώσεις, εάν δεν έχει βιώσει προσωπικά εκείνη την κατάσταση ζωής που ονομάζεται *Wang, Adam Kadmon, Hamsa* ή *Ruach*; Η θεωρητική ιδέα που σχηματίζει κανείς για ένα πράγμα δεν είναι πάντοτε ακριβής· αυτό μας το διδάσκει η καθημερινή εμπειρία. Αυτή η αυτοπεποίθηση, όσο ειλικρινής και ευσυνείδητη κι αν είναι, κατά τη γνώμη μου γεννιέται από μία προκατειλημμένη πίστη στην ανωτερότητα της διανοητικής εικασίας.

Ασφαλώς, η αληθινή Μεταφυσική, στην οποία ο R. Guénon αφιέρωσε τους κόπους του, είναι υπέροχη· είναι η καθαρότερη θεώρηση που μπορεί η σκέψη να προσφέρει προς το αφηρημένο Σύμπαν. Όμως η αποκλειστική λατρεία της οδηγεί αναπόφευκτα σε αποστροφή προς τη ζωή και τη δράση.

Ακριβώς γι' αυτό, διακηρύσσει ο René Guénon, οι Ευρωπαίοι αποδεικνύουν ότι δεν είναι παρά θορυβώδη παιδιά, και μας χαμογελά με το ίδιο χαμόγελο με το οποίο ο σοφός Lao Tsu, οι σεβάσμιοι Rishis, όλοι οι Munis και όλοι οι Jivanmuktis κοιτάζουν με επιείκεια τον βάρβαρο θόρυβο της Δύσης.

Εάν ο σκοπός της ζωής είναι απλώς η γνώση, εάν αρκεί να σκεπτόμαστε για να εκπληρώσουμε το ανθρώπινο έργο μας· εάν δεν υπάρχει τίποτε άλλο εκτός από καταστάσεις συνείδησης, τότε τίποτε δεν είναι σημαντικότερο. Το μόνο έργο που αξίζει να επιτελέσουμε είναι να παραμερίσουμε όλα τα πλάσματα, κάθε επιθυμία και κάθε έργο, ώστε να καταφύγουμε σε μία ολοένα και πιο αφηρημένη, ολοένα και πιο γενική, ολοένα και πιο ακίνητη συνείδηση μέσα μας.

Αναμφίβολα πρόκειται για ένα ωραίο και αυστηρό πρόγραμμα· όμως είναι αδύνατο να πραγματοποιηθεί παρά μόνο από όντα που είναι καθαρή νοημοσύνη.

Και τότε όλες οι υπάρχουσες εκδηλώσεις του Απολύτου μετατρέπονται σε μικροπράγματα από τα οποία θα έπρεπε να αποστρέψουμε το βλέμμα μας.

Ωστόσο, η εγκατάλειψή τους επειδή μας φέρνουν σε αμηχανία, όπως κάνουν ο *rogi* ή ο *arhat*, δεν είναι ούτε γενναιόδωρη ούτε Χριστιανική.

Στην πραγματικότητα, ο συναισθηματικός χαρακτήρας του Χριστιανισμού προκαλεί χαμόγελο στα απογοητευμένα χείλη αυτών των σοφών.

Κατά τη γνώμη μου, η προοδευτική πραγμάτωση των εντολών του Ευαγγελίου επιτελεί μέσα στην ύπαρξή μας μία αργή πνευματοποίηση, κατά τη διάρκεια της οποίας το ασυνείδητο αντιλαμβάνεται όλο και καθαρότερα το Φως, ενώ η διάνοιά μας, ο εγκέφαλός μας, ακόμη και το ίδιο μας το σώμα γίνονται ολοένα και περισσότερο διαπερατά από αυτό το Φως.

Έτσι, η κατανόηση αυξάνεται αυθόρμητα μέσα μας, ανάλογα με την πρόοδό μας στη δράση, μέσω ανανεωμένων νικών επί του εγωισμού.

Οι Ανατολικοί αναζητούν την **Απελευθέρωση**· οι Χριστιανοί αναζητούν τη **Σωτηρία**.

Η Απελευθέρωση είναι η κατάκτηση της ανεξαρτησίας από τους νόμους, τις μορφές και τις επιθυμίες.

Η Σωτηρία είναι, για το πλήθος, μία παράταση της ευτυχίας της επίγειας ατομικότητας. Αυτό θα έπρεπε να είναι —εάν όλοι οι Χριστιανοί κατανοούσαν πραγματικά τον Διδάσκαλό τους— η μεταμόρφωση ολόκληρου του ατόμου στο αιώνιο Βασίλειο.

Οι Ανατολικοί θέλουν να κατακτήσουν τον εγκλεισμό τους καταφεύγοντας στο αφηρημένο σημείο, το οποίο αποτελεί την αρχή όλων των χωρικών μορφών.

Οι Χριστιανοί αγωνίζονται να καταστούν ικανοί να δεχθούν την Ελευθερία μέσω του βαπτίσματος του Πνεύματος.

Οι δύο ανεξάρτητες οδοί βρίσκονται στους αντίποδες η μία της άλλης.

Ο R. Guénon στιγματίζει «την άγνοια των νεο-πνευματιστών, οι οποίοι αναζητούν να τοποθετήσουν τις εξωσωματικές καταστάσεις του ατόμου και να τοποθετήσουν τις μεταθανάτιες καταστάσεις κάπου στον χώρο».

Με απλά λόγια, αυτό σημαίνει ότι η κόλαση, το καθαρτήριο και ο παράδεισος δεν είναι τόποι, όπως νομίζουν οι αφελείς Δυτικοί, αλλά καταστάσεις. Ωστόσο, τόσο οι απλοϊκοί Χριστιανοί όσο και οι μεταφυσικοί έχουν δίκιο. Όπως κάθε πλάσμα είναι ταυτόχρονα άτομο, συλλογικότητα και περιβάλλον, έτσι και οι τρόποι της καθολικής ύπαρξης είναι ταυτόχρονα τόποι, καταστάσεις και στιγμιαίες πράξεις.

Ο R. Guénon παραδέχεται ότι ο Ενώχ, ο Μωυσής και ο Ηλίας είδαν την υλική τους μορφή να εξαφανίζεται, «περνώντας ολοκληρωτικά σε μία λεπτοφυή κατάσταση ή, ίσως, σε μία αδήλωτη [μη εκδηλωμένη] κατάσταση».

Τα άτομα του σώματος του Μωυσή, διαχωρισμένα από έναν άγνωστο παράγοντα, δεν ήταν δυνατό να περιπέσουν στη λήθη· μεταστοιχειώθηκαν, αλλά κάπου αλλού, ίσως σε έναν άλλο χώρο.

Έτσι, τα στάδια της απελευθέρωσης δεν είναι πάντοτε μεταφυσικές καταστάσεις· δεν τοποθετούνται άραγε με αυτόν τον τρόπο;

Και, εάν η ύπαρξη του Απελευθερωμένου «περνά πέρα από όλες τις μορφές και διαστέλλεται πέρα από όλα τα όρια, επειδή έχει πραγματώσει την πληρότητα των δυνατοτήτων του», πώς μπορούμε να συμφιλώσουμε αυτό το συμπέρασμα με το προηγούμενο;

Διότι, εάν ο Απελευθερωμένος ζει έξω από κάθε μορφή, κάθε μέτρο και κάθε χρόνο, όλοι οι μη απελευθερωμένοι ζουν μέσα στη μορφή, στο μέτρο και στον χρόνο.

Και είναι αυτοί οι τελευταίοι που βιώνουν τα καθαρτήρια, τους παραδείσους της άσκησης και τις κολάσεις της αποχαύνωσης.

Ο Απελευθερωμένος είναι «ελεύθερος από τις συνθήκες της ατομικής ανθρώπινης ύπαρξης, καθώς και από όλες τις άλλες ιδιαίτερες και περιοριστικές συνθήκες... Είναι μία πανταχού παρούσα συνείδηση... που εκδηλώνει υπερβατικές ικανότητες».

Πρέπει άραγε να κατανοήσουμε ότι αυτός ο Απελευθερωμένος δεν αισθάνεται πλέον πείνα, δίψα ή υπνηλία και ότι διαβάζει τις σκέψεις· με λίγα λόγια, ότι τα πέπλα της ύλης δεν υφίστανται πλέον γι' αυτόν και ότι εξουσιάζει τα πάντα, πραγματοποιώντας θαύματα;

Εδώ βρισκόμαστε πλέον πολύ μακριά από τη Μεταφυσική.

Ο συγγραφέας μας¹⁹ φροντίζει να μας πληροφορήσει —και δικαιολογημένα— ότι τέτοια αποτελέσματα είναι «μερικά, δευτερεύοντα και ενδεχομενικά... αυτά είναι τα μέσα».

Η Ένωση, η αληθινή Απελευθέρωση, βρίσκεται έξω από το Είναι, μέσα στη μη-κατάσταση, και αποκτάται μέσω της αδιάκοπης προσήλωσης της σκέψης σε αυτό το Άνευ Όρων.

Οι Τελετές και οι εσωτερικές πρακτικές είναι απλώς μη αναγκαία βοηθήματα. Από αυτό, όμως, προκύπτει ότι ο Χριστιανός που υπηρετεί τον Λόγο μέσω της συνεχούς υπακοής και της αδιάκοπης αγάπης δεν μπορεί να ανέλθει υψηλότερα από τον Λόγο: το Είναι υπάρχει μέσω Αυτού· ενώ ο μεταφυσικός, για τον οποίο η Υπέρτατη Αρχή εξακολουθεί να βρίσκεται πάνω από τον Λόγο, ως Ανεκδήλωτη, θεωρεί την άσκησή του υψηλότερη· γι' αυτόν, η δράση δεν μπορεί να οδηγήσει στο Ανεκδήλωτο· μόνο η Γνώση μπορεί να οδηγήσει εκεί.

Συμπερασματικά, η γνώση μάς οδηγεί, από τις χονδροειδείς μορφές στις λεπτοφυείς μορφές και, από εκεί, στη μεταφυσική αφαίρεση. Η δράση μάς οδηγεί, από την πλεονεκτική/φιλοκτητική ύπαρξη προς τη φωτεινή ύπαρξη και, από εκεί, στην αιώνια ζωή.

Εγώ προτιμώ τη δεύτερη οδό.

Τότε —και παρακαλώ συγχωρήστε με που το επαναλαμβάνω— η δυσκολία των θεωρητικών συμπερασμάτων σημαίνει ότι δεν μπορούμε να κρίνουμε πράγματα που βρίσκονται μακριά από εμάς παρά μόνο μέσω κάποιου είδους επαγωγικού συλλογισμού.

Αναμφίβολα ένας παλαιοντολόγος μπορεί να ανασυστήσει ολόκληρη τη μορφολογία κάποιου προϊστορικού ζώου από ένα οστό· μπορούν όμως οι εικόνες ενός Μουσείου να μας δώσουν την ίδια ζωντανή αντίληψη που έδινε η θέα αυτού του ζώου στους προγόνους μας που κατοικούσαν στα σπήλαια κατά τους πανάρχαιους χρόνους;

Γι' αυτό υποστηρίζω ότι είναι παρακινδυνευμένο να λέμε πως το ινδουιστικό *Ananda*, το ταοϊστικό *Vide*, το βουδιστικό *Nirvana*, το μουσουλμανικό *Sekinah*, το εβραϊκό *Shekinah*, η Ροδοσταυρική *Pax Profunda* και το Χριστιανικό Ένδοξο Φως είναι το ίδιο πράγμα. Για να διακηρύξει κανείς μία τέτοια θέση, θα έπρεπε να έχει ακολουθήσει μέ-

¹⁹ ΣτΜ: *Εννοεί εδώ τον R. Guénon.*

χρη τέλους καθεμία από τις προαναφερθείσες σχολές και κατόπιν να έχει συγκρίνει τους καρπούς τους.

Συμπερασματικά, μην περιμένετε να λάβετε από κάθε μέθοδο περισσότερα από όσα αυτή μπορεί να σας προσφέρει. Ο διαλογισμός, η δράση και η αφοσίωση προσφέρουν στους διαφορετικούς τύπους αναζητητών τα δικά τους μέσα· όμως σε καμία περίπτωση δεν είναι ισοδύναμα, ούτε οδηγούν στην ίδια κορυφή. Και, όταν όλα έχουν ειπωθεί, **τίποτε δεν αντικαθιστά την αγάπη προς τον πλησίον.**

Και έτσι η ανθρωπότητα, από εκείνη τη μακρινή ημέρα κατά την οποία ο Θεός την έστειλε στον κόσμο, πορεύεται, μέσα από δοκιμές και σφάλματα, προς τον Οίκο του Πατέρα. Ατομικά και συλλογικά, κατά τη διάρκεια της χιλιετούς ιστορίας τους, οι άνθρωποι έχουν δεχθεί μία ακτίνα του αληθινού Φωτός. Όμως η γη, εκ της ίδιας της φύσεώς της, είναι ανίκανη να διατηρήσει για πολύ το δώρο που της έδωσε ο Θεός χωρίς να το παραμορφώσει· και ο άνθρωπος έχει τη δύναμη να απομακρυνθεί από τον δρόμο που έχει χαραχθεί γι' αυτόν. Τότε η Θεία Ευσπλαχνία στέλνει όντα που φέρνουν την ελπίδα· ή ένα πρότυπο που έρχεται ανάμεσα στους ανθρώπους για να επιτελέσει τον ρόλο που επιτελούν οι κομήτες μέσα στο Σύμπαν.

Αυτή είναι η λειτουργία των **μυστικών εταιρειών**· αυτή είναι η αποστολή των **αγγελιαφόρων του Απολύτου**, και ιδιαίτερα των **Ροδοσταύρων**.

Πριν αρχίσουμε τη μελέτη των Ροδοσταύρων, ας πούμε λίγα λόγια για τις μυστικές εταιρείες. Σε κάθε εποχή, εντός ή εκτός των επίσημα αναγνωρισμένων ρευμάτων σκέψης, υπήρξαν μυστικές εταιρείες. Αυτές αποτελούν εκδηλώσεις, ως προσωρινή αρχή, των αγνώστων φυλάκων της **Αρχέγονης Παράδοσης**.

Ο Józef Maria Hoene-Wroński²⁰, στο έργο του *Messianisme*, εκθέτει τους σκοπούς εκείνων που αποκαλεί «μυστικιστικές ενώσεις» ως εξής:

1. Να συμμετέχουν στην πορεία της Δημιουργίας, περιορίζοντας, υλοποιώντας ή, αν τολμούμε να το πούμε, ενσαρκώνοντας την απόλυτη

²⁰ ΣτΜ: Józef Maria Hoene-Wroński (1776-1853). Πολωνός μεσσιανιστής φιλόσοφος, μαθηματικός, φυσικός, εφευρέτης, δικηγόρος, αποκρυφιστής και οικονομολόγος.

πραγματικότητα μέσω της άσκησης των συναισθημάτων και των υπερφυσικών πράξεων·

2. Να συμμετέχουν σε αυτή την πορεία της Δημιουργίας, ιδιαιτέρως πάνω στη γη, κατευθύνοντας τα πεπρωμένα του πλανήτη μας, τόσο στο θρησκευτικό και πολιτικό επίπεδο όσο και στο οικονομικό και διανοητικό.

Και προσθέτει: «Επειδή δεν είναι δυνατόν να ασκούν ή να συζητούν δημοσίως τις υπερφυσικές προσπάθειες που καταβάλλουν οι μυστικιστικές ενώσεις για να συμμετέχουν στη Δημιουργία —όχι μόνο επειδή το κοινό θα τις περιγελούσε— και επειδή δεν είναι πλέον σε θέση να κατευθύνουν ανοιχτά τα επίγεια πεπρωμένα, χρησιμοποιούν τα μέσα των μυστικών εταιρειών. Και έτσι, όπως μπορεί πλέον κανείς να αντιληφθεί, μέσα στο πεδίο του μυστικισμού γεννιούνται όλες οι μυστικές εταιρείες που υπήρξαν και εξακολουθούν να υπάρχουν πάνω στην υδρόγειό μας· και όλες, έχοντας ωριμάσει μέσω αυτών των μυστικιστικών πόρων, κυριάρχησαν και εξακολουθούν να κυριαρχούν στον κόσμο, παρά την ύπαρξη των κυβερνήσεων. Αυτές οι μυστικές εταιρείες, οι οποίες δημιουργούνται κάθε φορά που υπάρχει ανάγκη, αποσπώνται η μία από την άλλη, σε διακριτές ομάδες οι οποίες, φαινομενικά, αντιτίθενται μεταξύ τους, πρεσβεύοντας διαδοχικά τις πλέον αντίθετες απόψεις της εποχής, προκειμένου να καθοδηγούν χωριστά και με εμπιστοσύνη όλα τα θρησκευτικά, οικονομικά και φιλολογικά κόμματα· και, ώστε να λαμβάνουν κοινές κατευθύνσεις, συνδέονται με ένα άγνωστο κέντρο, όπου βρίσκεται κρυμμένος ο ισχυρός παράγοντας που, αόρατα, επιδιώκει να κινεί όλα τα σκήπτρα της γης».

Τέλος, για να μην παραλείψουμε τίποτε, ας θυμηθούμε ότι οι μυστικές εταιρείες δεν στρατολογούν μόνο μεταξύ εκείνων που διαθέτουν ανώτερη διανοητική ικανότητα· αντιθέτως, η συντριπτική πλειονότητα των μελών τους προέρχεται από τα κατώτερα στρώματα, από τις καταπιεσμένες τάξεις.

Το πλήθος εκείνων που μοχθούν για έναν ευτελή μισθό, εκείνων των υπηρετών που αναγκαστικά υποβάλλονται σε διαρκείς ταπεινώσεις, εκείνων των οποίων τα όνειρα για ανώτερα πράγματα συντρίβονται βίαια σε κάθε βήμα της ζωής τους —όλοι αυτοί προσπαθούν να ξεφύγουν από τις θλίψεις τους είτε μέσω μιας εκούσιας αποχαύνωσης, είτε μέσω

εκείνης της παραίτησης που τους εξασφαλίζει τη βοήθεια της θρησκείας, είτε, τέλος, μέσω της πίστης τους στο Αδύνατο, της διαίσθησής τους για το Επέκεινα, τον μυστικό κινητήρα όλων εκείνων που αφιερώνονται στη μελέτη της αποκρυφιστικής γνώσης. Στην τελευταία περίπτωση, έχουν επιλέξει έναν ακόμη δυσκολότερο δρόμο. Θα ξεχάσουν τα προηγούμενα βάσανά τους αφιερώνοντας τον εαυτό τους σε άλλα, ακόμη πιο πικρά βάσανα. Διότι το πέπλο που χωρίζει το **Απόκρυφο** από το **Φανερό** είναι στημένο πάνω από δύο αβύσσους: εκείνη του **Φωτός** και εκείνη του **Σκότους**. Τις περισσότερες φορές, μέσα στη δεύτερη από αυτές θα ριχτούν οι δυστυχείς για τους οποίους μιλάμε· διότι οι πρώτοι ιεροφάντες που συναντά κανείς στον δρόμο προς τον Ναό είναι όντα της βούλησης, για τα οποία η προσωπική εξύψωση είναι παντοδύναμη. Αυτοί θα διδάξουν στους μαθητές τους να κυβερνούν ορισμένα μέρη του φυσικού εαυτού· θα τους οδηγήσουν να θεωρήσουν τις δυνάμεις του εγωισμού και, μερικές φορές, ακόμη και εκείνες του πάθους, ως ακτίνες μιας δήθεν ελεύθερης σκέψης.

Ας θυμόμαστε ότι η δραστηριότητα της μυστικής εταιρείας συνδέεται με την προσήλωση των μελών της στο αόρατο και ότι, μέσα στο αόρατο, διεξάγεται μία αδιάκοπη μάχη ανάμεσα στους **στρατιώτες του Χριστού** και στους **στρατιώτες του Αντιπάλου**.

Τα γεγονότα της μυστικιστικής ιστορίας αποτελούν το υλικό αποτέλεσμα περιστατικών αυτής της μάχης.

Κατά συνέπεια, στις θύρες όλων των διαμερισμάτων του Ναού υπάρχουν διαφθορές που παραμονεύουν για τους νεοεισερχόμενους και καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για να τους ρίξουν στον **αριστερό δρόμο**, είτε μέσω της αποπλάνησης είτε μέσω της βίας.

Και τώρα, όπως ακριβώς οι στρατιώτες του κακού είναι ισχυροί στο βασίλειο των σκιών, και καθώς τα τυπικά των μυστικών εταιρειών στηρίζονται στο **μαύρο φως**, όπως συμβαίνει με κάθε τελετουργική μαγεία²¹, το πνεύμα του Χριστού αποσύρθηκε λίγο-λίγο από τους χαρκτήρες, τις επικλήσεις και τα πεντάκτινα.

²¹ ΣτΜ: Η τελετουργική μαγεία στηρίζεται αναλόγως του Εγγηγορότος, των προθέσεων και των Τυπικών, στο λευκό ή το μαύρο φως.

Στις ημέρες μας, ό,τι κι αν λένε οι ηγέτες τους, οι μυστικές εταιρείες βρίσκονται στη δύση τους, τουλάχιστον στη χώρα μας²². Και οι άνθρωποι γενικά μεταμορφώνονται αργά μέσα στους συλλογικούς τους οργανισμούς και, λίγο-λίγο, καθίστανται ικανοί να εγκαθιδρύσουν επικοινωνία με το **Αόρατο** μέσα στη συνείδησή τους, στο φως της ημέρας.

Αυτές οι εξελίξεις προορίζονται να αυξάνονται αδιάκοπα, μέχρι εκείνη την ευλογημένη αυγή κατά την οποία **το όνομα του Πατέρα θα αγιαστεί πάνω στη γη όπως και στον ουρανό**.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II: **ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΡΟΔΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ**

Υπάρχουν όντα κατάφορτα από αγάπη και θυσία τα οποία, ύστερα από πολλούς αιώνες αγώνων και κόπων, έχοντας φθάσει στην κορυφή της Γνώσης και της Δύναμης και έχοντας μυστικιστικά επανενταχθεί στη λαμπρότητα της αρχικής τους κατάστασης ως άνθρωποι, δεν μπορούν να αντέξουν το θλιβερό θέαμα των αδελφών τους που έχουν χαθεί μέσα στις έλξεις του πάθους και της άγνοιας. Ζητούν να σταλούν και πάλι μέσα στη Δημιουργία, ώστε να συμμετάσχουν εκ νέου στις θλίψεις και στους πειρασμούς της. Αυτοί είναι οι **απεσταλμένοι**, οι **απόστολοι**, οι **καθαροί μυστικιστές**, οι αληθινοί **Ροδόσταυροι**.

Ο Ruysbroeck ο Θαυμαστός²³ τους αποκαλεί «τα μυστικά τέκνα του Κυρίου». Η διδασκαλία τους είναι ανείπωτη, διότι διακηρύσσουν ότι κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει τίποτε έως ότου πεισθεί για την ίδια του την πλήρη άγνοια. Το βιβλίο τους είναι το **Ευαγγέλιο**. Η πρακτική τους είναι η **μίμηση του Ιησού Χριστού**.

Η θεωρία και η πρακτική αυτή φαίνονται απλές. Ωστόσο, δεν είναι και ενώ είναι δύσκολο να τις κατανοήσει κανείς, είναι ακόμη δυσκολότερο να τις εφαρμόσει. Οι πλέον δυσνόητες εικασίες των Ινδών μεταφυσικών ή οι πιο τρομακτικές ασκήσεις των γιόγκι τους ωχριούν μπρο-

²² ΣτΜ: Αφορά την εποχή συγγραφής του βιβλίου.

²³ ΣτΜ: Ο Ruysbroeck ο Θαυμαστός είναι ο Jan van Ruysbroec (1293–1381), ένας από τους σημαντικότερους μυστικούς της μεσαιωνικής Χριστιανικής Ευρώπης. Αποδίδεται και Ιωάννης του Ρούσμπρουκ ή Ιωάννης Ρούσμπρουκ.

στά στο τρομερό βάθος αυτών των αρχών και των Ευαγγελικών διδασκαλιών.

Όμως μόνο εκείνοι μπορούν να τις κατανοήσουν οι οποίοι, μέσα από τον μόχθο και τον πόνο, έχουν ήδη υπερβεί τα έσχατα όρια της ανθρωπίνης φύσης.

Το να μιλήσει κανείς για τους Ροδόσταυρους είναι σχεδόν αδύνατο. Αποτελούν έναν **αόρατο οργανισμό**²⁴.

Άλλωστε, δεν έδωσαν οι ίδιοι στον εαυτό τους τον χαρακτηρισμό των «αοράτων»;

Ιππότες του Πνεύματος, μπορούν να προέλθουν μόνο από το Πνεύμα και μπορούν να γίνουν γνωστοί μόνο μέσω του Πνεύματος.

Το Πνεύμα τους απελευθερώνει από όλους τους περιορισμούς και τους υψώνει πάνω από κάθε ενδεχομενική φύση.

Τους τρέφει, τους εμπνέει, τους ενισχύει.

Τους επαναφέρει στη ζωή ύστερα από καθέναν από τους αναρίθμητους θανάτους που συνιστούν τη σχετική ύπαρξη των αποστόλων του Θεού και του Χριστού Του.

Ζώντας από το Απόλυτο, ζουν μέσα στο Απόλυτο.

Οι ίδιοι εργάζονται ώστε να μας κάνουν να κατανοήσουμε το μυστήριο της πνευματικής τους ένωσης μεταξύ τους, πέρα από τον χρόνο και τον χώρο· καθώς και την πνευματική τους ένωση με τους ομοτίμους και ισότιμους του²⁵, μαθητές του ίδιου Διδασκάλου, αφοσιωμένους στο ίδιο αποστολικό έργο.

Όπως είπε ο Χριστός στους μαθητές Του: **«Όπου είμαι εγώ, εκεί θα είστε κι εσείς».**

Όμως, όπως ο άνθρωπος δεν μπορεί να συλλάβει τη θεότητα παρά μόνο μέσα στην εκδήλωσή της, έτσι και οι άνθρωποι δεν μπορούν να συλλάβουν τους Ροδόσταυρους, τους αγγελιαφόρους του Θεού, παρά μόνο μέσα στις εκδηλώσεις τους.

²⁴ Αυτό ακριβώς είναι που σημαίνει η φράση: *Οι Ροδόσταυροι επανενώνονται, κατά την ημέρα C., στον Ναό του Αγίου Πνεύματος.*

²⁵ Η διαδρομή των ταξιδιών του Κρίστιαν Ρόζενκρόιτς καταδεικνύει με σαφήνεια τους δεσμούς της Ροδόσταυρικής Αδελφότητας με άλλες παραδόσεις, και ιδιαίτερα με ορισμένα κέντρα της Αιγύπτου, καθώς και με ορισμένες μουσουλμανικές Αδελφότητες, τις οποίες ο ίδιος συνάντησε στη Φεζ.

«Πάντοτε σε μία κρίσιμη περίοδο ακούμε να γίνεται λόγος γι' αυτούς. Έρχονται σε έναν χρόνο και σε μία χώρα όπου μία κοινωνική μορφή, έχοντας επιτύχει την πλήρη πραγμάτωσή της, αρχίζει αμέσως να αποκλίνει· όταν οι αργές και συνεχείς προσπάθειες του ανθρώπινου πνεύματος, αντί να συγκλίνουν —όπως συνέβαινε έως τότε— προς τη δημιουργία και την επιβεβαίωση ενός κοινωνικού οργανισμού, ενός θρησκευτικού δόγματος, μιας επιστημονικής σύνθεσης, αρχίζουν να αποκλίνουν και να υπονομεύουν το οικοδόμημα που δημιούργησαν οι προηγούμενες γενεές».

Το όνομά τους είναι αυτό της **λειτουργίας τους**. Μπορούν, εάν το επιθυμούν, να είναι αόρατοι για τους ανθρώπους και να παραμένουν άγνωστοι· εάν το επιθυμούν, μπορούν να ζουν ανάμεσά τους και όπως αυτοί· είναι ελεύθεροι. Σε κάθε περίπτωση, όμως, είναι παρόντες για εκείνους τους οποίους έρχονται να βοηθήσουν.

Υιοθετούν τα έθιμα της χώρας στην οποία βρίσκονται. Και, πράγματι, μπορούν να ζουν ανάμεσα στους ανθρώπους χωρίς να διατρέχουν τον κίνδυνο να αναγνωριστούν· μόνο οι όμοιοί τους τούς αναγνωρίζουν από ένα ορισμένο **εσωτερικό φως**.

Σε αυτούς απευθύνθηκε ο Χριστός λέγοντας: **«Ο κόσμος δεν σας γνώρισε»**.

Αυτός είναι επίσης ο λόγος για τον οποίο, όταν αλλάζουν χώρα, αλλάζουν και το όνομά τους²⁶.

Μπορούν να προσαρμόζονται σε όλες τις συνθήκες, σε όλες τις περιστάσεις και να μιλούν σε κάθε άνθρωπο στη δική του γλώσσα. Φροντίζουν ώστε αυτό που έχουν να πουν στον κόσμο να ειπωθεί. Εκείνοι που γράφουν ή μιλούν στο όνομά τους εκφράζουν, όσο πιστότερα μπορούν, σκέψεις και εμπνεύσεις που τους μεταδίδονται μέσω της πνευματικής οδού. Κατά τον ίδιο τρόπο, αυτοί οι **κήρυκες του Απολύτου** εμπνέουν τους απολογητές τους, όμως δεν μπαίνουν στον κόπο να αντικρούσουν τους επικριτές τους. Οι πρώτοι, όπως και οι δεύτεροι, προχωρούν μέχρι εκεί όπου τους επιτρέπουν οι δυνάμεις τους, όταν βρίσκονται ενώπιον του Φωτός που βρίσκεται μπροστά τους.

²⁶ Το όνομα είναι το σύμβολο της προσωπικότητας.

«Ξένοι και οδοιπόροι πάνω σε αυτή τη γη»²⁷, μη επιθυμώντας τίποτε από τον κόσμο —ούτε ομορφιά ούτε δόξα— και τίποτε άλλο παρά να πράττουν το θέλημα του Θεού, έρχονται για να σηκώσουν τα βάρη των αδυνάτων, να αναζωπυρώσουν τους χλιαρούς και να αποκαταστήσουν παντού την αρμονία. Περνούν και η έρημος μετατρέπεται σε λιβάδι· μιλούν και οι καρδιές ανοίγονται στο κάλεσμα του θείου Ποιμένα. **Προετοιμάζουν την οδό για Εκείνον που πρέπει να έλθει.**

Ποιος μπορεί να γνωρίζει τους πόνους που υπέμειναν αυτοί οι άγνωστοι μάρτυρες, οι οποίοι, μέσα στην απέραντη αγάπη τους, αποδέχονται τον ρόλο των ποιμένων του Πατέρα και οδηγούν τα ατίθασα πρόβατα που είμαστε εμείς;

Ο μεγάλος **Cagliostro** το διατύπωσε με αυτούς τους συγκινητικούς όρους: «Ταξιδεύω προς τον Βορρά, μέσα στην ομίχλη και το κρύο, αφήνοντας παντού, καθώς περνώ, μικρά κομμάτια του εαυτού μου, εξαντλώντας τον εαυτό μου, λιγοστεύοντας σε κάθε σταθμό· αλλά αφήνω πίσω μου λίγο φως, λίγη θερμότητα, λίγη δύναμη, έως ότου τελικά φθάσω και εγκατασταθώ οριστικά στο τέλος της πορείας μου, τη στιγμή κατά την οποία το ρόδο θα ανθίσει πάνω στον σταυρό»

Και έτσι περνούν, απαρατήρητοι, ανάμεσα στους ανθρώπους, για να τους φωτίσουν και να τους οδηγήσουν προς τη **Ζωή**.

Έχουν έλθει για να κάνουν όλα τα πλάσματα να θυμηθούν τα λόγια που ειπώθηκαν κατά τους παλαιούς χρόνους, να αναζωπυρώσουν μέσα τους την —νεκρωμένη πλέον— ηχώ των φωνών που κάποτε αντηχούσαν στις καρδιές τους.

Έχουν έλθει για να εργαστούν για την **πνευματική ανανέωση**, με σκοπό την απόκτηση, μέσω καθημερινής προσπάθειας, αυτού του Φωτός που φωτίζει κάθε άνθρωπο ερχόμενο στον κόσμο και το οποίο εμείς απορρίπτουμε και συσκοτίζουμε εξαιτίας των εγωιστικών μας επιθυμιών.

Εκεί, έχουν πει, βρίσκεται η μία και μοναδική οδός προς την **ατομική αναγέννηση** και τη **συλλογική λύτρωση**. Πράγματι, η Χριστιανική μύηση, σε αντίθεση με τις μυήσεις της Άπω Ανατολής που έχουν μετα-

²⁷ *Προς Εβραίους XI, 13*

φυσικό προσανατολισμό, δεν έχει ως σκοπό την επίτευξη ενός ανώτερου βαθμού Γνώσης· σκοπός της είναι η **Ζωή**.

Και η Ζωή είναι **Αγάπη**, ενώ η σκέψη αποτελεί την ανεστραμμένη εικόνα της Ζωής.

Η Αγάπη είναι ο μόνος αληθινός ερμηνευτής της Αλήθειας· η Αγάπη είναι η υπέρτατη σοφία, για την οποία έχει γραφεί:

«Όποιος αγαπά τον Θεό, αυτός γνωρίζει τον Θεό».

Η εσωτερική οργάνωση της Αδελφότητας δεν έχει αποκαλυφθεί, ούτε και τα μυστικά της. Αυτά αφορούν, εξωτερικά, τη **μεταστοιχείωση των μετάλλων**, την τέχνη της **παράτασης της ζωής** και την ανακάλυψη κρυμμένων πραγμάτων. Όμως οι Ροδόσταυροι εμφανίζονται ως μάγοι, προκειμένου να συγκαλύψουν το αληθινό τους ενδιαφέρον, τον πρωταρχικό τους σκοπό: τη **μεταρρύθμιση του κόσμου**, της οποίας είναι οι προορισμένοι φορείς. Και αυτό είναι εκείνο που, πάνω απ' όλα, εντυπωσιάζει τον αναγνώστη των Ροδόσταυρικών συγγραμμάτων.

Περισσότερο από τις διαδικασίες που περιγράφουν για την απόκτηση της **φιλοσοφικής λίθου** ή του **ελιξιρίου της ζωής**, περισσότερο από τη μέθοδο που συνιστούν για την επίτευξη κάποιας μορφής γνώσης, οι Ροδόσταυροι έφεραν **λόγια ομόνοιας και ειρήνης** στους Ευρωπαίους του 17^{ου} αιώνα, μιας Ευρώπης κατεστραμμένης από τον πόλεμο, διχασμένης ανάμεσα στον Καθολικισμό και τον Προτεσταντισμό και διανοητικά εξαντλημένης από το κυρίαρχο πνεύμα της κριτικής.

Μέσα στον καθολικό εγωισμό, υπενθύμισαν στους ανθρώπους ότι είναι αδελφοί, υιοί του ίδιου Πατέρα.

Μέσα στην αυξανόμενη αναρχία, μίλησαν για τον **Λυτρωτή**. Υπενθύμισαν στον άνθρωπο ότι ο Χριστός κατέβηκε για να περιορίσει κάθε ποικιλομορφία σε μία σταθερότητα ισορροπίας και ότι θα έλθει και πάλι για να συγκεντρώσει τους διασκορπισμένους σε **ένα και μόνο Σώμα**.

Αυτό είναι το μήνυμα που έφεραν στον κόσμο οι Ροδόσταυροι.

ΗΛΙΑΣ Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ²⁸

Ο ουσιαστικός Ροδόσταυρος υπάρχει από τότε που υπάρχουν άνθρωποι επάνω στη γη. Πέρα από τον κίτρινο ήλιο που μας φωτίζει, υπάρχουν ακόμη έξι άλλοι, αόρατοι ακόμη, ήλιοι, οι οποίοι δίνουν ζωή στη γη. Ο κίτρινος ήλιος μας έχει υπό την ευθύνη του την αφομοίωση των ζωτικών λειτουργιών. Ένας άλλος ήλιος, ο κόκκινος ήλιος, έχει ως έργο του τη διαμόρφωση των γήινων σωμάτων· κυβερνά τη μορφολογία, καθώς και τις φυσικές, χημικές, διανοητικές και κοινωνικές συγγένειες. Ο κόκκινος αυτός ήλιος είναι η κατοικία του όντος που ο Παράκελσος, ο πρώτος εδώ κάτω, ονόμασε **Ηλία τον Καλλιτέχνη — Elias Artista**. Ο Elias Artista είναι ο Άγγελος του Ροδοσταύρου. Κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει ποιος είναι, ούτε ακόμη εκείνος επάνω στον οποίο αναπαύεται. Το μόνο που μπορεί να ειπωθεί είναι ότι αποτελεί μία ελκτική και εναρμονιστική δύναμη και ότι εργάζεται για να επανενώσει όλα τα άτομα σε ένα και μοναδικό ομοιογενές σώμα.

Έτσι το εκφράζει ο Stanislas de Guaita: «Ο Elias Artiste είναι αλάνθαστος, αθάνατος, απρόσιτος στην ανάπτυξή του από ατέλειες, όπως οι κηλίδες και ο χλευασμός των ανθρώπων της σάρκας, οι οποίοι προσφέρονται ως φορείς της εκδήλωσής του. Πνεύμα του φωτός και της προόδου, ενσαρκώνεται στα όντα καλής θέλησης που τον επικαλούνται. Εκείνοι που σκοντάφτουν στον δρόμο: ήδη ο καλλιτέχνης Elias Artista δεν βρίσκεται πλέον μέσα τους. Είναι αδύνατον να καταστήσει κανείς το ανώτερο αυτό Λόγο ψευδή, όπως ακριβώς είναι αδύνατον να ψευδολογήσει κανείς στο όνομά του. Αργά ή γρήγορα βρίσκει ένα όργανο αντάξιο του — έστω και για μία στιγμή —, ένα πιστό και αφοσιωμένο στόμα, έστω και μόνο για να προσφέρει μία λέξη. Μέσω αυτού του εκλεγμένου οργάνου ή μέσω αυτού του στόματος που συνάντησε — με τον έναν ή τον άλλον τρόπο — η φωνή του σε κάνει να ακούσεις, ισχυρή και παλλόμενη από εκείνη τη γαλήνια και αποφασιστική αυθεντία, η οποία προσδίδει στην ανθρώπινη λέξη την έμπνευση από τα Άνω. Έτσι, εκείνοι τους οποίους η δικαιοσύνη του έχει καταδικάσει στο Αφηρημέ-

²⁸ ΣτΜ: Στην ιστορία της αλχημείας και των φυσικών επιστημών, ο Elias Artista (Ηλίας ο Καλλιτέχνης/Δημιουργός) είναι ένας θρυλικός χαρακτήρας. Προαναγγέλθηκε από τον Παράκελσο ως μια μεσαιανική φιγούρα που θα αποκάλυπτε τα κρυμμένα μυστικά της φύσης και της τέχνης της αλχημείας

νο, αποκηρύσσονται και εδώ κάτω. Ας προσέξουμε να μην παραμορφώσουμε το παραδοσιακό πνεύμα του Τάγματος, ώστε να μην αποδοκιμαστούμε από τα Άνω κατά την ίδια εκείνη ώρα· αργά ή γρήγορα θα αποκηρυχθούμε εδώ κάτω από τον μυστηριώδη Δημιουργό, τον οποίο το Τάγμα χαιρετίζει με αυτό το όνομα: *Elias Artista*. Δεν είναι το Φως· αλλά, όπως ο Άγιος Ιωάννης ο Βαπτιστής, η αποστολή του είναι να μαρτυρεί για το ένδοξο Φως, το οποίο πρέπει να λάμψει από έναν νέο ουρανό επάνω σε μία ανανεωμένη γη. Είθε να εκδηλωθεί μέσω ισχυρής συμβουλής και να καθαρίσει την πυραμίδα των ιερών παραδόσεων, οι οποίες έχουν παραμορφωθεί από αυτά τα ετερόκλητα στρώματα υπολειμμάτων και γύψου που συσσωρεύσαν είκοσι αιώνες! Και, τέλος, μέσω αυτού, είθε όλοι οι δρόμοι να ανοίξουν για την έλευση του ένδοξου Χριστού, μέσα στη μεγάλη νεφέλη που θα τον αποκρύψει — αφού θα έχει ολοκληρωθεί το έργο του —, του προδρόμου των καιρών που έρχονται, της ανθρώπινης έκφρασης του Αγίου Παρακλήτου²⁹, του δαίμονα της επιστήμης και της ελευθερίας, της σοφίας και της ολοκληρωμένης δικαιοσύνης: **Elias Artista!**»

Από την άλλη πλευρά, εάν θέλουμε να εξετάσουμε την ιεροσύνη του Μελχισεδέκ³⁰, της οποίας η θυσία αποτελεί προτύπωση της Ευχαριστί-

²⁹ ΣτΜ: Του Αγίου Πνεύματος.

³⁰ ΣτΜ: Η ιερατική χειροτονία είναι μία Μύηση κατά την τάξη Μελχισεδέκ. Ο βασιλιάς Μελχισεδέκ αναφέρεται σαν «απάτωρ, αμήτωρ, αγενεαλόγητος, μήτε αρχήν ημερών μήτε ζωής τέλος έχων, αφομοιωμένος δε τω Υιώ του Θεού, μένει ιερέυς στο διηνεκές» (προς Εβρ. 7,3). Είναι τύπος του Χριστού, που είναι αμήτωρ σαν Θεός, απάτωρ σαν άνθρωπος, άναρχος και αθάνατος, ιερέυς αιώνιος. Ο τρόπος που αναφέρεται στη Γραφή μια φορά μόνο, χωρίς πρόλογο, και δεν ξαναμνημονεύεται, τον κάνει τύπο του Ιησού Χριστού. Μελχί είναι ο βασιλεύς και Σεδέκ η δικαιοσύνη. Ο Παύλος τον αποκαλεί «βασιλεύς δικαιοσύνης και βασιλεύς Σαλήμ (της μετέπειτα Ιερουσαλήμ), ό έστι βασιλεύς ειρήνης» (Εβρ. 7,2). Σαλήμ σημαίνει ειρήνη. Συνεπώς ο Μελχισεδέκ είναι βασιλιάς δίκαιος (δίνει την δικαίωση) και ειρηνικός και τέλειος να ιερατεύει. Η Αγία Γραφή δεν αναφέρει τίποτα για τον πατέρα, τη μητέρα, τη γέννηση, τη γενεαλογία ή το θάνατό του. Αναφέρεται χωρίς προκάτοχο και διάδοχο, ως Βασιλέας και Ιερέας ορισμένος από τον Θεό, με αποτέλεσμα τα χαρακτηριστικά αυτά να σκιαγραφούν τον Ιησού και να προτυπώνουν τον Χριστό που είναι ο αιώνιος Ιερέας και Βα-

ας, θα πρέπει να θυμηθούμε ότι οι ιερείς «κατά την τάξη του Μελχισεδέκ» δεν αποτελούσαν κοινωνικό τάγμα, αλλά μία ιεροσύνη, το μυστήριο της οποίας, συμβολιζόμενο από τον άρτο και τον οίνο, είναι η θυσία του εαυτού του για τον πλησίον του, από αγάπη προς τον Ιησού Χριστό και μέσω της ενώσεως μαζί Του. Κατά τη γνώμη μας, ο **Elias Artista** αποτελεί προσαρμογή του βιβλικού Ηλία, ο οποίος πρέπει να επιστρέψει στο τέλος των καιρών, μαζί με τον Ενώχ³¹, προκειμένου να εκπληρώσουν τον ρόλο τους ως μάρτυρες στην παγκόσμια δυαδικότητα. Θα ήταν πρόωρο να πούμε ποιος ήταν ο Elias Artista ή ποιος θα είναι. Το μόνο που είναι χρήσιμο να γνωρίζουμε είναι ότι αυτό το όνομα δηλώνει μία μορφή **Νοήμονος Πνεύματος**. Αυτό εννοούν οι Ροδόσταυροι όταν λένε ότι, κατά την ημέρα C, θα επανενωθούν σε έναν τόπο που ονομάζεται **Ναός του Αγίου Πνεύματος**. Αλλά πού βρίσκεται αυτός ο τόπος; Οι ίδιοι δεν το γνωρίζουν, διότι, όπως οι ίδιοι λένε, είναι **αόρατος**.

Μπορούμε να υποδείξουμε στους αναγνώστες μας ότι, εάν επιθυμούν να εμβαθύνουν περισσότερο στα θεμέλια αυτού του μυστηριώδους είδους μελέτης, θα πρέπει να διαλογιστούν επάνω στην ιστορία του **Ενώχ**, του συμβολικού πατέρα των Ροδοσταύρων, εφευρέτη της παράδοσης και της γνώσης, και να εξετάσουν προσεκτικά τα μνημεία των οποίων η παράδοση αποδίδει σε αυτόν την πατρότητα.

σιλέας. Στον 109^ο (κατ' άλλους 110^ο) Ψαλμό του Δαυΐδ αναφέρεται «σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ». Αν και στον 2^ο αιώνα μ.Χ. εμφανίσθηκαν αιρετικοί αυτοαποκαλούμενοι «Μελχισεδεκίτες» που ανέφεραν τον Μελχισεδέκ της Βίβλου ως «μεγάλη δύναμη» που υπερείχε ακόμη και του Ιησού, καμία άλλη ιστορική πηγή δεν υπάρχει που να αναφέρεται στο όνομα αυτό εκτός της Αγίας Γραφής.

³¹ ΣτΜ: Ο Προφήτης Ενώχ ήταν γιος του Ιάρεδ (Γένεση 5,18) και πατέρας του Μαθουσάλα τον οποίο απέκτησε σε ηλικία 165 ετών (Γένεση 5,21). Σύμφωνα με τους υπολογισμούς των χρονολογιών της Παλαιάς Διαθήκης ο Ενώχ θα πρέπει να έζησε περίπου το 4458-4093 π.Χ. Σύμφωνα με τη διήγηση της Βίβλου ο Ενώχ ευαρέστησε το Θεό και μετά τη γέννηση του Μαθουσάλα έζησε άλλα 200 χρόνια και απέκτησε γιους και κόρες. Ο Ενώχ συνολικά έζησε 365 χρόνια. Μοναδικό ήταν και το τέλος της επίγειας ζωής του, αφού δεν πέθανε όπως όλοι οι θνητοί, αλλά “μετατέθηκε” όπως αναφέρει η Αγία Γραφή (Γένεση 5,24. Εβραϊσμός 11,5), δηλαδή αρπάχθηκε στον ουρανό από το Θεό, επειδή είχε ευαρεστήσει το Θεό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ: ΟΙ ΠΡΟΔΡΟΜΟΙ

Η πάντοτε άνευ όρων επέμβαση του Απολύτου δεν πραγματοποιείται στο ανθρώπινο επίπεδο χωρίς προετοιμασία. Οι Προφήτες του Ισραήλ και ο Πρόδρομος³² προετοίμασαν τον δρόμο για τον Υιό του Θεού. Το ίδιο συμβαίνει και με το Είναι. Τα γεγονότα άνοιξαν τον δρόμο για την εκδήλωση του Θεού, η οποία υπήρξε ο Ροδόσταυρος. Κατά τον Μεσαίωνα, από τον 13^ο έως τον 14^ο αιώνα, το πνεύμα, οι προσδοκίες και το πεπρωμένο του ανθρώπου ήταν ασφαλώς ακόμη άγνωστα, αλλά γεμάτα ελπίδα· η ψυχή του εκφράστηκε στο έργο του Δάντη. Μία μορφή πολιτισμού είχε εξαφανιστεί· μία άλλη είχε αναδυθεί από τη νύχτα, πάνω στην οποία τόσο ο ορθόδοξος Χριστιανισμός όσο και ο αιρετικός Χριστιανισμός είχαν αποτυπώσει τη σφραγίδα τους. Ο Δάντης έδωσε μορφή σε όλα αυτά τα όνειρα.

Το έργο του Δάντη έχει προκαλέσει αναρίθμητα σχόλια. Περιοριζόμενοι στα όρια της μελέτης μας, θα επισημάνουμε ότι ο E. Aroux έθεσε το ερώτημα: **Ήταν ο Δάντης Καθολικός ή Αλβιγνός**³³; Επισημαίνει τους δεσμούς που είχε ο Δάντης με τις Γνωστικές αιρέσεις των Αλβιγνών, αντιπάλων του παπισμού και της Εκκλησίας της Ρώμης· και μας υπενθυμίζει ότι ο όγδοος ουρανός του Παραδείσου, ο έναςστρος ουρανό, είναι ο ουρανός των Ροδοσταύρων και ότι εκεί οι *parfaits*, ενδεδυμένοι στα λευκά, ομολογούν «την Ευαγγελική διδασκαλία», εκείνη του Λουθήρου, σε αντίθεση προς την καθολική διδασκαλία της Ρώμης.

Ο Éliphas Lévi³⁴ δηλώνει ότι: «Το έργο του μεγάλου Γιβελλίνου αποτελεί κήρυξη πολέμου εναντίον του παπισμού μέσω της τολμηρής

³² ΣτΜ: Προφανώς εννοεί τον Ιωάννη τον Βαπτιστή.

³³ ΣτΜ: «Καθαροί» ή «Αλβιγνοι» ήταν το όνομα που δόθηκε σε μια θρησκευτική σέκτα με Χριστιανικές ρίζες, η οποία βασίστηκε σε στοιχεία Γνωστικισμού. Εμφανίστηκαν αρχικά κοντά στην Τουλούζ και εικάζεται ότι ήταν φυσική συνέχεια των Παυλικιανών της Αρμενίας και των Βογόμιλων της Βουλγαρίας, όπως επίσης φαίνεται ότι επηρεάστηκαν και από τον Μανιχαϊσμό.

³⁴ ΣτΜ: Éliphas Lévi. Το πραγματικό του όνομα ήταν Alphonse Louis Constant. Γεννήθηκε στη Γαλλία το 1810. Πήρε το ψευδώνυμο Ελιφάς Λεβί (Eliphas Levi) μετά τη δεύτερη «γέννησή του», όταν δηλαδή μυήθηκε στα Μυστήρια της Καμπαλά. Αγωνίστηκε για τη συμφιλίωση της Θρησκείας με την Επιστήμη και της Πίστεως με τη Λογική. Μελέτησε σε βάθος Μαγεία, Αλχημεία και Αστρολο-

αποκάλυψης των μυστηρίων· το έπος του Δάντη είναι Ιωαννίτικο και Γνωστικό³⁵ — και οι ήρωες της *Θείας Κωμωδίας*³⁶ διαφεύγουν από την Κόλαση λαμβάνοντας την αντίθετη θέση προς το δόγμα».

Στην πραγματικότητα, ο Δάντης ποτέ δεν «αποκάλυψε» μυστήρια· ή, εάν το έκανε, το έπραξε με τόσο καλυμμένη μορφή, ώστε μόνο εκείνοι που γνώριζαν ήδη αυτά τα μυστήρια μπορούσαν να τα κατανοήσουν. Κατά τον ίδιο τρόπο, ποτέ δεν υιοθέτησε «την αντίθετη θέση προς το δόγμα»· δεν έπαψε ποτέ να είναι Καθολικός, με την παραδοσιακή σημασία αυτής της λέξης.

Εάν παρουσιάζεται ως αντίπαλος του παπισμού, αυτό συμβαίνει αποκλειστικά στο πολιτικό πεδίο και επειδή προσήλπε στον διάδοχο του Αγίου Πέτρου ότι κατέφευγε υπερβολικά συχνά σε κοσμικά μέσα — πράγμα που ανήκει στο έργο της εξωτερικής τάξεως. Η επιθυμία, την οποία ο Δάντης εξέφραζε ενίοτε με δύναμη, να διατηρούνται οι δεσμοί μεταξύ της κοσμικής και της πνευματικής εξουσίας υπό τη διαχείριση των αρχών που ανήκουν στους αντίστοιχους αυτούς τομείς, αποτελεί απόδειξη της ορθοδοξίας του καθολικισμού του.

Ο Δάντης υπήρξε ένας από τους επικεφαλής της *Fede Santa*³⁷, του τρίτου Τάγματος της Ναϊτικής γραμμής³⁸. Επιπλέον, υπήρχε ένας ορι-

γία. Αποκάλυψε υπερβατικές αλήθειες που διδάσκονταν μόνον στα Μεγάλα Μυστήρια των αρχαίων Ναών. Στο τέλος της ζωής του δήλωσε ότι, παρά τη γνώση του, ποτέ του δεν συνάντησε γλυκύτερο και φωτεινότερο βιβλίο από το Ευαγγέλιο του Ιησού. Το «Όραμα του Ιεζεκιήλ» είναι η επιστέγαση της ιερογαμίας μεταξύ του Εσωτερισμού και της Χριστιανικής Θρησκείας, που μόνον ένα τόσο Υψηλό Πνεύμα, σαν και αυτόν, θα μπορούσε να αποδώσει. Μετέστη το 1875.

³⁵ ΣτΜ: Πάρα πολλοί φωτισμένοι Μύστες και καταπιστευματοδόχοι της Παράδοσης και του αγώνα για την πνευματική αποκατάσταση του ανθρώπινου γένους, αναφέρονται σε διάφορα κείμενα ως Γνωστικοί, όχι επειδή αποτελούσαν μέλη κάποιου Γνωστικού κινήματος, αλλά επειδή με τη στάση ζωής και τις γνώσεις τους, κέρδισαν ουσιαστικά την ιδιότητα αυτή.

³⁶ ΣτΜ: Ο Vincenzo Soro στο έργο του «Η Εκκλησία του Παρακλήτου» αναφέρει ότι: Η Θεία Κωμωδία συνοψίζει τη μύηση στην ανεξαρτησία του πνεύματος, τη σάτιρα όλων των σύγχρονων θεσμών και την αλληγορική φόρμουλα των μεγάλων μυστικών του Τάγματος του Ρόδου + Σταυρού

³⁷ ΣτΜ: Αγία Πίστη.

σμένος δεσμός μεταξύ του Δάντη και της μουσουλμανικής παράδοσης, με την οποία, όπως θα δούμε, η Ροδοσταυρική παράδοση είχε ενωθεί. Ο Miguel Asín Palacios³⁹ έχει υπογραμμίσει τις εξαιρετικά ενδιαφέρουσες ομοιότητες μεταξύ της *Θείας Κωμωδίας* και των θέσεων ενός από τους σημαντικότερους μουσουλμάνους συγγραφείς, του Mohyiddin ibn Arabi⁴⁰.

Κατά το ίδιο έτος κατά το οποίο γεννήθηκε ο Δάντης (1265), ο Jean Clorinel⁴¹, γνωστός ως Jean de Meung, ολοκλήρωσε⁴² το *Μυθιστόρημα*

³⁸ Αξίζει να σημειωθεί ότι, ως οδηγό για τους ανώτατους κύκλους του Παραδείσου, ο Δάντης επιλέγει τον Άγιο Βερνάρδο, ο οποίος συνέταξε τον Κανόνα του Τάγματος του Ναού.

³⁹ ΣτΜ: Ο Miguel Asín Palacios (1871–1944) ήταν Ισπανός μελετητής των ισλαμικών σπουδών και της αραβικής γλώσσας, καθώς και Ρωμαιοκαθολικός ιερέας. Είναι κυρίως γνωστός για τη διατύπωση της θεωρίας ότι ορισμένες ιδέες και μοτίβα της «Θείας Κωμωδίας» του Δάντη προέρχονται από μουσουλμανικές πηγές.

⁴⁰ ΣτΜ: Ο Mohyiddin ibn Arabi (1165–1240) ήταν Ανδαλουσιανός μουσουλμάνος λόγιος, Σούφι μυστικιστής, ποιητής και φιλόσοφος, γνωστός ως αλ-Σείχ αλ-Ακμπάρ (ο Μέγιστος Διδάσκαλος).

⁴¹ ΣτΜ: Ο Jean Clorinel (περίπου 1240 – 1305), γνωστότερος ως Jean de Meung (Ζαν ντε Μεν), ήταν εξέχων Γάλλος ποιητής, συγγραφέας και μεταφραστής του Μεσαίωνα. Το προσωνύμιο «Clorinel» (ή Chopinel) του αποδόθηκε λόγω σωματικής αναπηρίας (από το γαλλικό *cloriner*, που σημαίνει «κουτσαίνω»). Έγινε διάσημος κυρίως για τη συνέχιση του *Roman de la Rose* (Το Μυθιστόρημα του Ρόδου). Ενώ το πρώτο μέρος του έργου είχε γραφτεί από τον Guillaume de Lorris ως μια αλληγορία της αυλικής αγάπης, ο Jean Clorinel πρόσθεσε περισσότερους από 18.000 στίχους, μετατρέποντάς το σε μια εκτενή, καυστική σάτιρα. Μέσα από το έργο του άσκησε έντονη κριτική στα εκκλησιαστικά τάγματα, τις κοινωνικές δομές της εποχής, ενώ υιοθέτησε και αντιφεμινιστικές θέσεις που προκάλεσαν έντονες αντιδράσεις στους λογοτεχνικούς κύκλους του Παρισιού.

⁴² ΣτΜ: Το κείμενο τοποθετεί την ολοκλήρωση από τον Jean de Meung στο 1265. Η χρονολόγηση της συνέχειας είναι αντικείμενο επιστημονικής συζήτησης, αλλά το 1265 δεν πρέπει να δίνεται ως βέβαιη ημερομηνία. Η Βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου του Σικάγου χρησιμοποιεί περίπου το 1270–1280, ενώ η *Base de français médiéval* καταγράφει το διάστημα 1269–1278.

του Ρόδου (*Roman de la Rose*), το οποίο είχε αρχίσει περίπου σαράντα χρόνια νωρίτερα ο Guillaume de Lorris. Υπό την πένα του, η όμορφη και λεπτή «Τέχνη του έρωτα», που μιμούνταν τον Οβίδιο και την οποία είχε υμνήσει ο προκάτοχός του, μεταβλήθηκε σε εγκυκλοπαίδεια, όπου διαδοχικά εξετάζονταν κάθε είδους θέματα: από τις απαρχές του κόσμου, τον έρωτα, την τύχη, τη φύση, την τέχνη, την αστρονομία και την αλχημεία έως τη θρησκεία και την ηθική.

Με μία ορμητική και μαχητική ευγλωττία, ο Jean de Meung ή Jean Clorinel στράφηκε εναντίον των δεισδιαιμονιών και των υποκρισιών και τις απέδωσε στα θρησκευτικά Τάγματα, στην αριστοκρατία, ακόμη και στη βασιλεία. Ήθελε οι άνθρωποι να ακολουθούν τους νόμους της Φύσεως· απέναντι στις πρακτικές των μοναχών αντιπαρέθετε την αρετή της κοσμικής ζωής και την απλή και καθαρή Χριστιανική ζωή.

Όμως, εάν ο Jean de Meung είναι αναμφισβήτητα ένας ποιητής μεγάλης δύναμης, εάν χειρίζεται τη σάτιρα με θαυμαστή και φοβερή δεξιοτεχνία, δεν είναι καλλιτέχνης. Μία άβυσσος τον χωρίζει από τον Δάντη. Παρ' όλα αυτά, κατέχει τιμητική θέση στη φάλαγγα εκείνων που αγωνίστηκαν εναντίον της υποκρισίας και της υπερβολής και οι οποίοι συνιστούσαν μία έντιμη και υγιή ζωή.

Ο Éliphas Lévi, αναζητώντας τις επίγειες, ανθρώπινες ρίζες του Ροδοσταύρου, το εξέφρασε ως εξής: «Το ρόδο, το οποίο μέσα στους αιώνες υπήρξε το έμβλημα της ομορφιάς, της ζωής, της αγάπης και της ηδονής, εξέφραζε μυστικώς τη μυστική σκέψη όλων των διαμαρτυριών που εκδηλώθηκαν κατά την Αναγέννηση. Ήταν η σάρκα που επαναστατούσε εναντίον της καταπίεσης του πνεύματος· ήταν η φύση που διακήρυσσε ότι είναι θυγατέρα του Θεού, όπως και η χάρη· ήταν η ζωή που δεν ήθελε να είναι στείρα· ήταν η ανθρωπότητα που προσδοκούσε μία φυσική θρησκεία, γεμάτη λογική και αγάπη, θεμελιωμένη στην αποκάλυψη των αρμονιών του «Είναι», των οποίων το ρόδο αποτελούσε, για τους μνημένους, το ζωντανό και ανθισμένο σύμβολο. Στην πραγματικότητα, το ρόδο είναι ένα πεντάκλεο⁴³ σύμβολο... Η κατάκτηση του

⁴³ ΣτΜ: Με τον όρο «Πεντάκλεο» εννοούσαν κυρίως την εποχή εκείνη κάθε σχήμα που χρησίμευε ως φυλακτό (*talisman*), επειδή ένα από τα πρώτα φυλακτά και προστατευτικά σχήματα ήταν ο πεντάκτινος αστέρας. Αυτός είναι ο λό-

ρόδου ήταν το πρόβλημα που έθετε η μύηση στη γνώση, ενώ η θρησκεία εργαζόταν για να προετοιμάσει και να εγκαθιδρύσει τον καθολικό, αποκλειστικό και οριστικό θρίαμβο του σταυρού... «Η επανένωση του ρόδου και του σταυρού, αυτό ήταν το πρόβλημα που έθετε η ανώτερη μύηση... Η θρησκεία είναι η αποκάλυψη και η ικανοποίηση που προκύπτει από την ανάγκη της ψυχής. Κανείς δεν την επινόησε· διαμορφώθηκε από τις ανάγκες της ηθικής ζωής· είναι ταυτόχρονα θνητή και θεία. Έτσι, η αληθινή φυσική θρησκεία είναι η αποκαλυμμένη θρησκεία... Μιλώντας για αυτή την αυστηρά ορθολογική αρχή, οι Ροδόσταυροι έφθασαν στο σημείο να σέβονται την κυρίαρχη, ιεραρχική, αποκαλυμμένη θρησκεία. Κατά συνέπεια, δεν θα μπορούσαν να είναι περισσότερο εχθροί του παπισμού απ' όσο της νόμιμης μοναρχίας και, εάν συνωμοτούσαν εναντίον παπών και βασιλέων, αυτό συνέβαινε επειδή θεωρούσαν ότι οι ίδιοι προσωπικά είχαν αποστατήσει από το καθήκον τους και αποτελούσαν τους τελικούς υποκινητές της αναρχίας».

Ο Stanislas de Guaita υπογράμμισε αυτό το σημείο, του οποίου η σημασία δεν διέφυγε από κανέναν: «Οι Ροδόσταυροι ουδέποτε αποκήρυξαν τον Καθολικισμό... Ήταν τόσο στενά προσδεδεμένοι στα Χριστιανικά σύμβολα, ώστε ονόμασαν το ανώτατο Κολέγιό τους *Παρεκκλήσιο του Αγίου Πνεύματος* (*Chapel of the Holy Spirit*) ονόμασαν επίσης ένα από τα πλέον απόκρυφα εγχειρίδιά τους *Ελευθερία του Ευαγγελίου* (*Liberty of the Gospel*)⁴⁴, και δεν αγνοούσαν την ενσάρκωμένη αρχή μιας ζώσας ενότητας στο πρόσωπο του κυρίαρχου ποντίφικα... Αλλά οι καταχρήσεις του παπισμού τούς έβρισκαν αμείλικτους... Στον πάπα

γος που ο Μαρτινισμός σήμερα ονομάζει πολλές φορές «Πεντάκλεο» το έμβλημά του που είναι ένα εξάκτινο αστέρι με σταυρό, τελεία, εξάγραμμα και κύκλο.

⁴⁴ ΣτΜ: Το *Liberty of the Gospel* (Ελευθερία του Ευαγγελίου) δεν είναι, τίτλος ξεχωριστού ροδοσταυρικού εγχειριδίου. Η φράση που βρίσκουμε στην αυθεντική ροδοσταυρική παράδοση είναι η λατινική: *LIBERTAS EVANGELII* και εμφανίζεται στη *Fama Fraternitatis Rosae+Crucis* του 1614, στην περιγραφή του μυστηριώδους τάφου/θόλου του *Christian Rosenkreuz*. Οι τέσσερις επιγραφές στο κέντρο είναι: 1. *Nequaquam Vacuum* — «Ουδέν κενόν υπάρχει», 2. *Legis Jugum* — «Ο ζυγός του Νόμου», 3. *Libertas Evangelii* — «Η ελευθερία του Ευαγγελίου», 4. *Dei Gloria Intacta* — «Η άθικτη/ακέραιη δόξα του Θεού».

οι Ροδόσταυροι διέκριναν δύο εξουσίες, ενσαρκωμένες σε μία και την αυτή σάρκα: τον Ιησού και τον Καίσαρα· και όταν χαρακτήριζαν τον διάδοχο του Πέτρου ως Αντίχριστο και απειλούσαν να συντρίβουν την τριπλή κορώνα του, είχαν κατά νου μόνο τον κοσμικό δεσπότη του Βατικανού».

Δεν γνωρίζουμε γενικά σε ποιον βαθμό ο κόσμος και η βέβηλη Εκκλησία διαμορφώθηκαν από αποκρυφιστικά ρεύματα. Ο Καθαρισμός είχε διεισδύσει στον κλήρο του Μεσαίωνα ήδη από πρώιμο στάδιο. Ο Albert le Grand, ο μαθητής του Άγιος Θωμάς ο Ακινάτης, ο Pierre le Lombard, ο Richard de Saint-Victor, ο Άγιος Φραγκίσκος της Ασίζης, η Αγία Κλάρα και ολόκληρο το Τρίτο Τάγμα πρέσβευαν Γνωστικές διδασκαλίες.

«Το Τρίτο Τάγμα εξακολουθεί να υπάρχει· αλλά έπρεπε να χάσει — και πράγματι έχασε — εντελώς τον αρχικό του χαρακτήρα. Στην αρχή, όπως ακριβώς ήταν το Τάγμα που οργάνωσε ο Άγιος Φραγκίσκος και εναντίον του οποίου πολέμησαν οι αυτοκράτορες της Γερμανίας, δεν ήταν απλώς μία ευσεβής αδελφότητα που σκόπευε να ενώσει ορισμένες εκλεκτές ψυχές στην ίδια προσευχή. Ήταν μία γιγαντιαία ένωση που αγκάλιαζε ολόκληρη την Ιταλία και, λίγο αργότερα, ολόκληρο τον Χριστιανικό κόσμο, τα μέλη της οποίας, απαιτώντας ορισμένες ασυνήθιστες θρησκευτικές πρακτικές, επέβαλλαν πάνω απ' όλα την υποχρέωση να εργάζονται δυναμικά και από κοινού για πολιτικά έργα».¹³

Και πράγματι, μπορεί κανείς να πει ότι, από πολλές απόψεις, ήταν το Τρίτο Τάγμα εκείνο που κατέκτησε τη φεουδαρχία και το Τρίτο Τάγμα εκείνο που γέννησε την **Τρίτη Τάξη** (*Third Estate*).

Τα ιπποτικά μυθιστορήματα αποτελούν ένα ανεξερεύνητο ορυχείο διδασκαλιών σχετικά με τη μυστηριώδη ιστορία της χώρας μας. Ο René Guénon θεωρεί ότι «η αληθινή προέλευση του Ροδοσταυρισμού είναι τα Τάγματα των Ιπποτών τα οποία, κατά τον Μεσαίωνα, δημιούργησαν αληθινούς διανοητικούς δεσμούς μεταξύ Ανατολής και Δύσης».

Όμως οι αληθινοί Πρόδρομοι των Ροδοσταύρων είναι εκείνοι που δημιούργησαν την πνευματική ατμόσφαιρα μέσα στην οποία μπόρεσε να εκδηλωθεί ο Ροδόσταυρος. Μπορούμε να αναφέρουμε μόνο ορισμένους από τους κυριότερους.

Τα μυστικιστικά έργα που δημοσιεύθηκαν κατά τον 5^ο αιώνα υπό το όνομα του **Διονυσίου του Αρεοπαγίτη** δίδαξαν ότι ο Θεός είναι Ένας, το Ανεκδήλωτο. Όλα τα πράγματα προέρχονται από Αυτόν, από την αγάπη Του. Η αγάπη αυτή είναι μία ενοποιητική δύναμη, η οποία ωθεί τα ανώτερα να φροντίζουν τα κατώτερα και κλίνει τα κατώτερα να ανυψώνονται προς τα ανώτερα.

Πολλοί φθάνουν στον Θεό μέσω της κατανόησης, αλλά πάνω απ' όλα μέσω της αγάπης, η οποία αποτελεί αντανάκλαση του Θεού, και μέσω της έκστασης, η οποία τον απορροφά μέσα στη μεταμορφωτική ενότητα. Αυτή η αγάπη προς τον Θεό εκδηλώνεται εδώ κάτω μέσω της αγάπης που οφείλουν να έχουν μεταξύ τους τα δημιουργήματα.

Ο **Ιωακείμ της Φιόρε (1132–1202)**⁴⁵ κήρυξε τη μεταρρύθμιση του κλήρου, διακηρύσσοντας ότι ο άνθρωπος δεν φθάνει ποτέ στον Θεό μέσω της γνώσης, αλλά μέσω της καθαρότητας της ζωής και μέσω της αγάπης.

Βασιζόμενος σε δύο φράσεις του Αγίου Ιωάννη,⁴⁶ ο Ιωακείμ της Φιόρε διαίρεσε την ιστορία του κόσμου σε τρεις περιόδους: τη βασιλεία του Πατέρα, η οποία εκτεινόταν από τον Αδάμ έως τον Ιωσία⁴⁷, βασιλεία του Ιούδα· τη βασιλεία του Υιού, η οποία εκτεινόταν από τον Ιωσία έως την εποχή του Ιωακείμ· και κατόπιν επρόκειτο να έλθει η βασιλεία του Αγίου Πνεύματος, της οποίας θα προηγούνταν μία επανάσταση στις ψυχές, οι οποίες θα καθάριζαν την Εκκλησία από τις κηλίδες της και, στο κατώφλι της οποίας, θα επανεμφανιζόταν ο Προφήτης Ηλίας.

⁴⁵ ΣτΜ: Ο Ιωακείμ του Φιόρε, επίσης γνωστός ως Ιωακείμ της Φλόρα, ήταν Ιταλός Χριστιανός θεολόγος, Καθολικός ηγούμενος και ιδρυτής του μοναστικού τάγματος του Σαν Τζιοβάνι στο Φιόρε.

⁴⁶ «Προσεύχομαι να είναι όλοι ένα: καθώς εσύ, Πατέρα, είσαι μέσα μου κι εγώ μέσα σε σένα» (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον ΙΖ', 21). «Τρία είναι εκείνα που μαρτυρούν στη γη: το Πνεύμα, το νερό και το αίμα· και τα τρία αυτά συμφωνούν σε ένα» (Α' Επιστολή του Αγίου Ιωάννη Ε', 8).

⁴⁷ ΣτΜ: Ο Ιωσίας ή Γιοσιγιαχού (Βιβλικά Εβραϊκά: יְהוֹשִׁיָּא, κυριολεκτικά: «θεραπευμένος ή υποστηριζόμενος από τον Γιαχβέ») ήταν ο 16^{ος} βασιλιάς του Ιούδα (περ. 640–609 π.Χ.). Περιγραφόμενος ως «ένας από τους σημαντικότερους βασιλείς του Ιούδα», η βασιλεία του σηματοδότησε πιθανότατα ένα σημείο καμπής στην εξέλιξη της λατρείας του Γιαχβέ (Γιαχβισμός).

Αυτή η τρίτη εποχή είναι η «τέταρτη μοναρχία», την οποία η *Fama Fraternitatis*, όπως θα δούμε, δηλώνει ότι οι Αδελφοί του Ροδοσταύρου «θα αναγνωρίσουν ως ηγέτη τους και ως ηγέτη του Χριστιανισμού». Αυτό το τέταρτο βασίλειο είχε προαναγγελθεί από τον Προφήτη Δανιήλ (Β', 40). Θα έχει τη διάρκεια και την αντοχή του σιδήρου, αλλά θα είναι διαιρεμένο και θα το διαδεχθεί ένα βασίλειο που θα κυριαρχήσει πάνω σε όλα τα άλλα και δεν θα καταστραφεί ποτέ (στ. 44).

Κατά τον ίδιο χρόνο, ο **Φραγκίσκος της Ασίζης (1182–1226)**, σύζυγος της Κυρίας Πενίας, ένα ον που ξεχειλίζει από αγάπη, πραγματοποίησε μαζί με τους αδελφούς του το ιδεώδες του Ευαγγελίου μέσα στην απλούστερη και ταπεινότερη μοναστική ύπαρξη που υπήρξε.

Ο **Meister Eckhart (1260–1328)**⁴⁸ δίδαξε ότι ο Θεός είναι μία μοναδική πραγματικότητα: «Κανείς δεν μπορεί να πει τι είναι Αυτός, εάν δεν υπάρχει ψυχή όπου Εκείνος είναι ο ίδιος».

Η σκέψη του Θεού είναι ο Λόγος, ο οποίος είναι ο Θεός, επειδή ο Θεός δεν εκφράζει τίποτε άλλο παρά τον Εαυτό Του. Ο Θεός είναι πραγματικότητα· ο Λόγος είναι αλήθεια. Η Δημιουργία περιέχεται ιδεατά στον Υιό. Η αμοιβαία αγάπη του Υιού και του Πατέρα, του Θεού και του κόσμου, είναι το Άγιο Πνεύμα. Η αληθινή γνώση του Θεού είναι η ένωση μαζί Του. Αυτή η ένωση αποτελεί, επομένως, την ύψιστη λειτουργία του Πνεύματος.

Ο Ιωάννης Ρούισμπρουκ ο Θαυμαστός (1293–1381), μαθητής του Διδασκάλου Eckhart, ο φωτισμένος συγγραφέας, μεταξύ άλλων έργων, του «*Ornement des Noces Spirituelles*» και του «*Royaume des amants de Dieu*», οδηγεί την ψυχή προς τον Θεό μέσω του αγώνα για την τελειότητα.

«Γνωρίζετε πώς ο σίδηρος διαποτίζεται τόσο πολύ από τη φωτιά, ώστε, υπό την επίδρασή της, συμπεριφέρεται ακριβώς όπως η φωτιά, καίγοντας και λάμποντας όπως εκείνη. Ωστόσο, κάθε στοιχείο διατηρεί τη δική του φύση και η φωτιά δεν γίνεται σίδηρος, όπως ούτε ο σίδηρος

⁴⁸ ΣτΜ: Ο Μείστερ Έκχαρτ (Meister Eckhart, περ. 1260 – 1328) ήταν ένας από τους σημαντικότερους Γερμανούς θεολόγους, φιλοσόφους και χριστιανούς μυστικιστές του Μεσαίωνα. Το πραγματικό του όνομα ήταν Έκχαρτ φον Χόχχάιμ. Ο τίτλος «Μείστερ» (Διδάσκαλος) του απονεμήθηκε ακαδημαϊκά στο Παρίσι, αναγνωρίζοντας τη βαθιά του μόρφωση και τη θεολογική του αυθεντία.

γίνεται φωτιά. Αλλά η ένωση πραγματοποιείται χωρίς μεσολαβητή, αφού ο σίδηρος περιέχεται μέσα στη φωτιά και η φωτιά μέσα στον σίδηρο».

Σε έναν από τους μοναχούς του, ο οποίος του παρατήρησε ότι, γράφοντας για τόσο βαθιά θέματα, θα προκαλούσε τόσο φθόνο όσο και επικριτές, απάντησε: «Στην πραγματικότητα, δεν έγραψα τίποτε από τα βιβλία μου παρά μόνο ενώπιον της Παναγίας Τριάδος».

Γι' αυτόν η έμπνευση δεν επισκίαζε ποτέ την ασκητική ζωή· επανάλαμβανε αδιάκοπα ότι μόνο η προετοιμασία μέσω της άσκησης των αρετών οδηγεί στη γνώση. Πάνω απ' όλα, γνώριζε τη χαρά.

Ο Jules Michelet⁴⁹, σε μία περίφημη σελίδα, χαρακτήρισε έτσι τον Μεσαίωνα: «Πίστη, ελπίδα, αγάπη — αυτές είναι πραγματικά οι τρεις θεϊκές αρετές. Αλλά πρέπει να προσθέσουμε αυτή τη σπάνια και υψηλή αρετή στις πραγματικά καθαρές καρδιές, σπάνια ακόμη και μεταξύ των αγίων. Ελλείπει καλύτερου ονόματος, θα την ονομάσω χαρά. Η κατάδικη ολόκληρου του Μεσαίωνα, όλων των μεγάλων μυστικιστών του, είναι αυτή: Κανείς τους δεν είχε *χαρά*. Πώς συμπεριφέρονταν; Θρηνούσαν, μαραίνονταν και περίμεναν — πέθαιναν περιμένοντας... Αγαπούσαν πολύ, αλλά παρέμεναν λυπημένοι και ανήσυχοι». Ο Ιωάννης Ρούισμπρουκ ο Θαυμαστός είχε χαρά. Πίστευε όμως ότι ο μαθητής του Χριστού μπορούσε να οδηγήσει αυτή την υπερφυσική χαρά στο υψηλότερο επίπεδό της, όντας προετοιμασμένος να την απαρνηθεί από αγάπη για τους αδελφούς του. «Εάν καταλαμβάνεσαι από μία έκσταση», έλεγε, «τόσο μεγάλη όσο εκείνη του Αγίου Πέτρου ή του Αγίου Παύλου ή οποιουδήποτε άλλου, και μάθεις ότι ένας άρρωστος έχει ανάγκη από ζεστή σούπα, σε συμβουλεύω να ξυπνήσεις από την έκστασή σου και να ζεστάνεις τη σούπα. Άφησε τον Θεό για τον Θεό· βρες Τον, υπηρέτησέ Τον στα μέλη Του· δεν θα χάσεις τίποτε από αυτή την αλλαγή».

⁴⁹ ΣτΜ: Ο Ζυλ Μισλέ, (1798 - 1874), ήταν Γάλλος ιστορικός και συγγραφέας. Τα έργα του *Ιστορία της Γαλλίας* και *Ιστορία της Γαλλικής επανάστασης* τον καθιέρωσαν ως έναν από τους μεγαλύτερους ιστορικούς της Γαλλίας του 19ου αιώνα.

Τέλος, θα αναφέρουμε ότι το μυστικιστικό όργανο της Χριστιανικής διδασκαλίας συνοψίζει το θαυμασιότερο έργο του στο λαμπρό βιβλίο «**Μίμηση του Ιησού Χριστού**» (*Imitation of Jesus Christ*)⁵⁰, το οποίο οι Ροδόσταυροι του 1614 έλαβαν ως **βιβλίο προσευχής τους** (*breviary*) και το συνέστησαν στους νεοφύτους τους ως αλάνθαστο οδηγό.

ΟΙ ΠΗΓΕΣ

Παραθέτουμε τα έγγραφα που ακολουθούν με μέριμνα για την αντικειμενικότητα· δεν πιστεύουμε όμως ότι προσφέρουν κάτι χρήσιμο για την κατανόηση της Ροδοσταυρικής εκδήλωσης.

Ο Johann Gottlieb Buhle⁵¹ υποστηρίζει ότι οι **Θεραπευτές** (*Therapeutes*)⁵² και οι **Εσσαίοι**⁵³ ήταν οι αληθινοί πρόγονοι των Ροδοσταύρων. Ο Νεοπλατωνισμός της Αλεξάνδρειας, ο οποίος διατηρήθηκε από τους Άραβες, είχε επίσης συμβάλει στη διαμόρφωση της διδασκαλίας τους. Προς το τέλος του 16^{ου} αιώνα, την εποχή κατά την οποία τοποθετείται ο θρύλος του Rosenkreutz, η ισλαμική φιλοσοφία ασκούσε στους φίλους του μυστηρίου την ίδια έλξη που ασκεί σήμερα η φιλοσοφία της Ινδίας. Η μελέτη της αραβικής γλώσσας και φιλοσοφίας α-

⁵⁰ ΣτΜ: Του Θωμά εκ Κέμπης (*Thomas à Kempis*)

⁵¹ ΣτΜ: Johann Gottlieb Buhle (29 Σεπτεμβρίου 1763 – 11 Αυγούστου 1821), ήταν Γερμανός λόγιος και φιλόσοφος. Γεννήθηκε στο Brunswick και σπούδασε στο Göttingen. Έγινε καθηγητής φιλοσοφίας στο Göttingen, στη Μόσχα και στο Brunswick.

⁵² ΣτΜ: Η αρχαία οργάνωση Θεραπευτές (διεθνώς *Therapeutae*), ήταν μια θρησκευτική και φιλοσοφική κοινότητα ασκητών που άκμασε κατά τον 1ο αιώνα μ.Χ. στην ελληνιστική Αίγυπτο, κυρίως γύρω από τη Λίμνη Μαρεώτιδα κοντά στην Αλεξάνδρεια. Η μοναδική εκτενής πηγή για την ύπαρξή τους είναι το έργο «Περί βίου θεωρητικού» (*De Vita Contemplativa*) του σπουδαίου Ιουδαίου φιλοσόφου Φίλωνος του Αλεξανδρέως.

⁵³ ΣτΜ: Οι Εσσαίοι αποτελούσαν μία από τις τρεις κύριες θρησκευτικές ομάδες ή φιλοσοφικές αιρέσεις των Ιουδαίων. Τα κείμενα του Κουμράν εμφανίζουν θεολογικές απόψεις και συγκεκριμένη τάξη στις κοινότητες των Εσσαίων, που άρρηκτα συνδέονται με την ιστορική, οικονομική, κοινωνική και θρησκευτική πραγματικότητα της Παλαιστίνης της εποχής του Ιησού. Οι Εσσαίοι αποτελούσαν ένα παράγωγο του αρχικού ιουδαϊκού Φαρισαϊσμού με αρκετές Ζηλωτικές επαναστατικές αποκλίσεις. Ανεπιβεβαίωτες πληροφορίες θέλουν τον Ιωάννη Βαπτιστή αλλά και τον Ιησού μέλη των Εσσαίων.

ποτελούσε μέρος των επίσημων εκπαιδευτικών προγραμμάτων. Στην *Encyclopedia* του, ο Mackenzie μιλά με τους ακόλουθους όρους για την ερμητική Αδελφότητα της Αιγύπτου — αλλά άραγε συνδέεται με τους Ροδόσταυρους;

«Πρόκειται για μία Αδελφότητα που έχει διαδοθεί μέχρι τις ημέρες μας και της οποίας η προέλευση ανάγεται σε μία πολύ μακρινή εποχή. Διαθέτει τους δικούς της αξιωματούχους, τα μυστικά της, τα συνθήματά της και μία ιδιαίτερη μέθοδο διδασκαλίας της επιστήμης, της φιλοσοφίας και της θρησκείας...

«Εάν μπορούμε να πιστέψουμε τα σημερινά μέλη της, η φιλοσοφική λίθος, το ελιξίριο της ζωής, η τέχνη του να καθιστά κανείς τον εαυτό του αόρατο και η δύναμη της άμεσης επικοινωνίας με τον άλλο κόσμο αποτελούν όλα μέρος της κληρονομιάς της Εταιρείας τους. Έχω συναντήσει μόνο τρεις ανθρώπους οι οποίοι επιβεβαίωσαν την πραγματική ύπαρξη αυτής της θρησκευτικής εταιρείας φιλοσόφων και με οδήγησαν να πιστέψω ότι και οι ίδιοι αποτελούσαν μέρος της. Δεν είχα κανέναν λόγο να αμφισβητήσω την καλή τους πίστη. Δεν φαίνονταν να γνωρίζονται μεταξύ τους· είχαν έντιμη εμφάνιση, υποδειγματική συμπεριφορά, αυστηρούς τρόπους ζωής, συνήθειες που άγγιζαν την ασκητικότητα. Φαίνονταν να είναι ηλικίας σαράντα έως σαράντα πέντε ετών, διέθεταν μεγάλη πολυμάθεια και τέλεια γνώση των γλωσσών... Δεν παρέμεναν ποτέ για πολύ στον ίδιο τόπο και ασχολούνταν με τις υποθέσεις τους χωρίς να προσελκύουν την προσοχή».

Ο Karl Kiesewetter⁵⁴, σε άρθρο του στο *L'Initiation*, παρέθεσε τις ακόλουθες πληροφορίες: «Στο *Theatrum Chemicum* (έκδοση του 1613,

⁵⁴ ΣτΜ: Ο Karl Kiesewetter (14 Απριλίου 1854 - 15 Απριλίου 1895) ήταν Γερμανός αποκρυφιστής, θεοσοφιστής και συγγραφέας εσωτερικών έργων. Δημοσίευε επίσης με το λατινοποιημένο όνομά του, Carolus Kiesewetterus.

Ήταν μέλος της θεοσοφικής στοάς Germania. Έγραψε πολλά άρθρα για το εσωτερικό περιοδικό *Sphinx* και θεωρήθηκε ένας από τους πιο παραγωγικούς και επιδραστικούς αποκρυφιστές συγγραφείς της εποχής του. Για τα έργα του σχετικά με την ιστορία του αποκρυφισμού, εξέτασε πολυάριθμες πηγές και παρουσίασε υλικό σημαντικό για την μεταγενέστερη παραψυχολογία.

σ. 1028), ένας επίσκοπος της Τριέρης του 16^{ου} αιώνα, ο κόμης de Falkenstein, ονομαζόταν *illustrissimus et serenissimus princeps et pater philosophorum*. Ήταν, λοιπόν, ανώτερος αξιωματούχος των Ροδοσταύρων, όπως φαίνεται επίσης από τον τίτλο ενός χειρογράφου που βρίσκεται σήμερα στην κατοχή μου και το οποίο φέρει τον τίτλο: *Compendium totius philosophiae et alchymiae Fraternitatis Roseae Crucis, ex mandato serenissimi comitis de Falkenstein, imperatoris nostri, anno Domini 1574*.

Το χειρόγραφο αυτό περιέχει αλχημικές θεωρίες σύμφωνα με το ύφος της εποχής και μία συλλογή πολύτιμων διαδικασιών για τη γνώση της πρακτικής αλχημείας. Δεν θα πρέπει να αναζητήσουμε σε αυτό φιλοσοφία ή θεοσοφία με την έννοια που αποδίδουμε σήμερα σε αυτές τις λέξεις. Η λέξη *philosophia* χρησιμοποιείται εδώ μόνο με την έννοια της *alchimia* ή της *physica*. Ωστόσο, το χειρόγραφο παρουσιάζει επίσης ιδιαίτερο ιστορικό ενδιαφέρον, επειδή ο κόμης de Falkenstein χαρακτηρίζεται για πρώτη φορά με τον τίτλο **Imperator**, τίτλο ο οποίος διατηρήθηκε διαμέσου των αιώνων και, κυρίως, επειδή το όνομα *Fraternitas Roseae Crucis* εμφανίζεται εκεί επίσης για πρώτη φορά.

Είναι πιθανό ότι η μυστική Αδελφότητα των Αλχημιστών και των Μάγων αφιέρωσε το όνομά της στο σύμβολο — τόσο συχνό κατά την εποχή εκείνη — του *Rosaria*, όπως έγραψαν ο Arnaud, ο Lully, ο Ortholain, ο Roger Bacon και άλλοι ακόμη. Αυτό είναι εκείνο που απεικονίζεται από τον **Ροδαλό Οφθαλμό** (*Rose Window*), όπου η πληρότητα της μεγαλοπρέπειας προστίθεται στο σύμβολο της Χριστιανικής πίστεως: τον **Σταυρό**». Ο Robert Fludd παραθέτει μία δήλωση του Heinrich Cornelius Agrippa von Nettesheim⁵⁵: «Υπάρχουν σήμερα ορι-

Ο Κιζεβέτερ πειραματίστηκε επίσης με την αλχημεία, τα φυσικά φάρμακα και τις αλοιφές των μαγισσών. Ανακάλυψε ότι το τρίψιμο του εαυτού του με το αλκαλοειδές της νυχτοσκιάς, υοσκυαμίνη, το οποίο ο ίδιος περιέγραψε, προκαλούσε οράματα πτήσης. Τελικά πέθανε κατά τη διάρκεια ενός αυτοπειράματος με υοσκύαμο.

⁵⁵ ΣτΜ: Ο Heinrich Cornelius Agrippa γεννήθηκε στο 1486 στη Γερμανία και πέθανε το 1533 στη Γκρενόμπλ της Γαλλίας. Ήταν: λόγιος και φιλόσοφος της Αναγέννησης, νομικός και γιατρός, θεολόγος και συγγραφέας, μελετητής της Καμπάλα, της ερμητικής φιλοσοφίας, της αστρολογίας και της μαγείας, μία από

σμένοι άνθρωποι γεμάτοι σοφία, μοναδική γνώση και προικισμένοι με μεγάλη αρετή και μεγάλες δυνάμεις. Η ζωή και τα ήθη τους είναι έμφυτα [στην αρετή], η φρόνησή τους άμεμπτη. Από την ηλικία και τη δύναμή τους θα μπορούσαν να προσφέρουν μεγάλες υπηρεσίες, συμβουλεύοντας για το κοινό καλό. Αλλά οι άνθρωποι της αυλής τους περιφρονούν, επειδή διαφέρουν από αυτούς. Είναι εκείνοι οι αυλικοί οι οποίοι, αντί για σοφία, διαθέτουν ίντριγκα και κακία και από τους οποίους όλα τα σχέδια προέρχονται από την πανουργία, από την πονηριά που αποτελεί τη γνώση τους, από την δολιότητα που αποτελεί τη φρόνησή τους και από τη δεισιδαιμονία που αποτελεί τη θρησκεία τους».

Ο Robert Fludd είδε σε αυτή την ένωση έναν προάγγελο των Ροδοσταύρων· όμως τα λόγια του Cornelius Agrippa είναι υπερβολικά γενικά, ώστε να μπορούν να τεκμηριώσουν με βεβαιότητα μία γραμμή διαδοχής από αυτούς.

Ο Von Murr⁵⁶ είχε στην κατοχή του κάποια χημική αλληλογραφία μεταξύ των Crollius, Zatzner, Scherer και Heyden, θαλαμηπόλου του αυτοκράτορα Ροδόλφου Β', η οποία εκτείνεται από το 1594 έως το 1596. Δεν γίνεται καμία αναφορά σε Ροδοσταυρική εταιρεία.

Το 1608, ο αλχημιστής Benedictus Figulus⁵⁷, στο *Thesaurinella chymica aurea tripartita*, αφιερωμένο στον αυτοκράτορα Ροδόλφο Β', ενσωμάτωσε έναν επιτάφιο ύμνο στον Jean-Baptiste von Seebach, αλχημιστή, στον οποίο Προφήτεψε, όπως ο Παράκελσος, την έλευση του **Elias Artista**. Αυτό ήταν ένα γεγονός το οποίο θεωρούσε εξαιρετικά σημαντικό, διότι προσθέτει: «Αυτό θα εγκαθιδρύσει ο Χριστός ως μία κατάσταση νέων πραγμάτων επάνω στη γη».

Η *Apologie* δείχνει ότι, πριν από το 1600 ή το 1603, ήταν γνωστές ορισμένες ερμητικές εταιρείες ή αδελφότητες, αλλά όχι Ροδοσταυρικές

τις σημαντικότερες γέφυρες μεταξύ νεοπλατωνισμού, ερμητισμού, χριστιανικής Καμπάλα και αναγεννησιακής μαγείας.

⁵⁶ ΣτΜ: Ο Christoph Gottlieb von Murr (6 Αυγούστου 1733 – 8 Απριλίου 1811) ήταν ένας πολυμαθής Γερμανός λόγιος, με έδρα τη Νυρεμβέργη.

⁵⁷ ΣτΜ: Ο Benedictus Figulus (1567- μη εξακριβωμένη) ήταν Γερμανός αλχημιστής, εκδότης και Ροδόσταυρος από το Uttenhofen. Υπήρξε συντάκτης παρακελσιανών κειμένων και σημαντικός εκπρόσωπος του Παρακελσιανισμού στις αρχές του 17ου αιώνα.

Αδελφότητες. Ο Stanislas de Guaita χρησιμοποίησε μία ομοιότητα ανάμεσα, αφενός, στα Ροδοσταυρικά σύμβολα και, αφετέρου, σε ένα πεντάκτινο σύμβολο από το *Amphitheatrum sapientiae aeternae*⁵⁸, όπου ο Heinrich Khunrath⁵⁹, το 1598, είχε σχεδιάσει τον Χριστό, με τα χέρια σε σχήμα σταυρού, μέσα σε ένα ρόδο φωτός, καθώς και σε μία μορφή από την *Pronostication* του Παράκελσου (1536), για να υποστηρίξει ότι: «Οι Ροδόσταυροι, των οποίων τα συστατικά εμβλήματα μας ανάγουν στα ποιήματα του Δάντη και του Guillaume de Lorris, είχαν δράσει επί μακρόν μέσα στις σκιές, προτού εκδηλωθούν μέσω έργων που πραγματοποιήθηκαν στο φως της ημέρας».

Θα πούμε απλώς ότι δεν μπορεί κανείς να θεμελιώσει ούτε την ταυτότητα ούτε τη χρονολογία επάνω σε μία απλώς εξωτερική ομοιότητα.

Σε κάθε περίπτωση, το μόνο που γνωρίζουμε με βεβαιότητα είναι ότι η εκδήλωση των Ροδοσταύρων έγινε δημόσια κατά την εποχή της εμφάνισης της *Fama Fraternitatis*, δηλαδή το **1614**.

Θα πρέπει να αναφέρουμε μία δήλωση του Henri Neuhaus. Το 1618, ο ιατρός αυτός από το Danzig δημοσίευσε ένα φυλλάδιο το οποίο μεταφράστηκε πολλές φορές και στο οποίο υποστήριξε την ύπαρξη της Εταιρείας των Ροδοσταύρων και τους σκοπούς που επιθυμούσε να επιτύχει. Δήλωνε ότι, κατά την έναρξη του **Τριακονταετούς Πολέμου**, οι Ροδόσταυροι εγκατέλειψαν την Ευρώπη και αποσύρθηκαν στην Ινδία.

Κανένας Ροδοσταυρικός συγγραφέας δεν έχει πει κάτι τέτοιο. Σχεδόν έναν αιώνα αργότερα, ο Sincerus Renatus το αναπαρήγαγε. Ας τονίσουμε ότι το φυλλάδιο του Henri Neuhaus είχε γραφτεί σε παιγνιώδη τόνο· η Γαλλική του μετάφραση δημοσιεύθηκε συχνά μαζί με το κείμενο του Gabriel Naudé, για τον οποίο θα μιλήσουμε σε λίγο.

Οι Ροδοσταυρικοί συγγραφείς προσπάθησαν πολλές φορές να αντικρούσουν αυτούς τους δύο συγγραφείς. Ο P. Jacques Gaultier, της Εταιρείας του Ιησού, ο μεγάλος αντίπαλος της Αδελφότητας, είπε για το βιβλίο του Neuhaus: «Δεν γνωρίζει κανείς εάν ήταν υπέρ ή κατά των Ροδοσταύρων».

⁵⁸ ΣτΜ: Πρόκειται για το κορυφαίο έργο του Heinrich Khunrath: «Αμφιθέατρο της αιώνιας Σοφίας»

⁵⁹ ΣτΜ: Ο Heinrich Khunrath (1560 - 1605) ήταν Γερμανός γιατρός, αλχημίστης και Καμπαλιστής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV
Ο ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΟΥ
ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ

Έχουν διατυπωθεί πολλές υποθέσεις προκειμένου να εξηγηθεί η ονομασία **Ροδόσταυρος**.

Σύμφωνα με την πρώτη, το όνομα αυτό προήλθε από τον νόμιμο ιδρυτή της Αδελφότητας, τον **Christian Rosencreutz**. Θα εξετάσουμε το πρόσωπό του αργότερα.

Η δεύτερη υπόθεση θεωρεί ότι η ονομασία προέρχεται από τις λατινικές λέξεις *Ros*, δηλαδή **δρόσος**, και *Cruix*, δηλαδή **σταυρός**. Πρόκειται για την άποψη του Mosheim⁶⁰, όπως μας πληροφορεί ο Waite⁶¹, και τη συναντούμε στην *Encyclopedia* του Ree, καθώς και σε άλλες δημοσιεύσεις. «Ανάμεσα σε όλα τα σώματα της φύσης, η δρόσος ήταν εκείνο που διέθετε τη μεγαλύτερη διαλυτική δύναμη επάνω στον χρυσό. Ο σταυρός, στη γλώσσα της Αλχημείας, αντιπροσώπευε το φως, *Lux*, επειδή όλα τα γράμματα αυτής της λέξης μπορούν να βρεθούν στο σχήμα ενός σταυρού. Τώρα, το φως ονομάζεται ο σπóρος ή το *menstruum* του ερυθρού δράκοντος, ένα χονδροειδές και υλικό φως, το οποίο, αφού υποστεί πέψη και μεταμόρφωση, παράγει χρυσό. Εάν κάποιος αποδεχθεί όλα αυτά, Ροδόσταυρος φιλόσοφος θα είναι εκείνος ο οποίος αναζητεί, μέσω της δρόσου, το φως ή τη φιλοσοφική λίθο»

Δεν θα επιμείνουμε σε αυτή τη δεύτερη εξήγηση. Έχουμε ήδη τονίσει τον **δευτερεύοντα χαρακτήρα** που απέδιδαν οι Ροδόσταυροι στην Αλχημεία. Δεν θα επέλεγαν μία αλχημική εικόνα ως σύμβολο της Αδελφότητάς τους.

Η τρίτη υπόθεση εξηγεί αυτή την ονομασία μέσω του **ρόδου και του σταυρού**. Αυτή είναι η άποψη που συγκέντρωσε τους περισσότερους

⁶⁰ ΣτΜ: Ο *Johann Lorenz von Mosheim* ή *Johann Lorenz Mosheim* (1693 – 1755) ήταν Γερμανός ιστορικός και Λουθηριανός.

⁶¹ ΣτΜ: Ο *Arthur Edward Waite* (1857–1942) ήταν Βρετανός ποιητής και μυστικιστής, γνωστός κυρίως ως ο συνδημιουργός της διάσημης τράπουλας ταρώ *Rider–Waite Tarot*. Έγραψε πολλά βιβλία για τον αποκρυφισμό, τον εσωτερισμό, τη μαγεία, τον τεκτονισμό και τον ροδοσταυρισμό.

υποστηρικτές και προσέφερε το μεγαλύτερο πλήθος συμβολικών ερμηνειών.

«Το Ρόδο», λέει ο **Éliphas Lévi**, σε ένα απόσπασμα που έχουμε ήδη παραθέσει, «το οποίο ανέκαθεν υπήρξε το έμβλημα της ομορφιάς, της ζωής, του έρωτα και της ηδονής, εκφράζοντας μυστικιστικά όλες τις διαμαρτυρίες που εκδηλώθηκαν κατά την Αναγέννηση... Πώς θα μπορούσαν να επανενωθούν το Ρόδο και ο σταυρός; Αυτό ήταν το πρόβλημα που έθεσε η υψηλή Μύηση».

Το λευκό Ρόδο, αφιερωμένο ιδιαίτερα στην Παρθένο Μαρία, στη Holda, στη Freya και στην Venus-Uranus, ήταν το σύμβολο της **σιωπής και της προσευχής**.

Ο Α. Ε. Waite μας πληροφορεί ότι το Ρόδο χρησιμοποιούνταν ήδη στον συμβολισμό των βραχμανικών θρύλων. Σε έναν από τους ινδουιστικούς παραδείσους υπάρχει ένα αργυρό Ρόδο, το οποίο περιέχει την εικόνα δύο γυναικών που λάμπουν σαν μαργαριτάρια. Εμφανίζονται ενωμένες ή χωρισμένες, ανάλογα με το αν τις βλέπει κανείς από τον ουρανό ή από τη γη. Από την ουράνια άποψη ονομάζεται **θεά του στόματος**· από την επίγεια άποψη, **θεά ή πνεύμα της γλώσσας**. Ο Θεός κατοικεί στο κέντρο αυτού του ρόδου.

Σύμφωνα με τον **Michael Maier**, η εξήγηση των δύο γραμμάτων **R.C.** βρίσκεται στα σύμβολα της έκτης σελίδας της *Golden Table*⁶². Εξωτερικά, τα γράμματα αυτά δηλώνουν το όνομα του ιδρυτή· εσωτερικά, το **R** αντιπροσωπεύει τον **Πήγασο** και το **C**, εάν αγνοήσει κανείς τον ήχο του, αντιπροσωπεύει τον **κρίνο**.

Ήταν γνωστό ότι το **ερυθρό ρόδο** βλάστησε από το αίμα του Άδωνι, ότι ο Πήγασος γεννήθηκε από το αίμα της Μέδουσας και ότι η πηγή της **Ιπποκρήνης** ανάβλυσε από έναν βράχο τον οποίο χτύπησε με την οπλή του ο Πήγασος.

Ο συγγραφέας του *Summum Bonum*, για τον οποίο υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστεύουμε ότι ήταν ο **Robert Fludd**, έλεγε ότι τα γράμματα **F.R.C.**⁶³ σήμαιναν **Faith, Religion, Charity** — Πίστη, Θρησκεία,

⁶² ΣτΜ: *Symbola Aureae Mensae Duodecim Nationum* = «Σύμβολα της Χρυσής Τράπεζας των Δώδεκα Εθνών» του Ιατρού και Αλχημιστή **Michael Maier**.

⁶³ ΣτΜ: Χρησιμοποιείται σήμερα ως συντομογραφία του *Frater Rosæ Crucis*

Αγαθοεργία — και ότι το σύμβολο του Ροδόσταυρου αναπαριστούσε το **ξύλο του Γολγοθά ζωοποιημένο από το αίμα του Χριστού**.

Ο Dr. Ferran έδωσε την ακόλουθη εξήγηση: «Μετά τα τριγωνικά εμβλήματα, τη σφραγίδα του Βραχμά και το τρίγωνο της ιερής συλλαβής, το αρχαιότερο τεκτονικό έμβλημα που μας κληροδότησε το αρχαίο ιερατείο είναι εκείνο του Ροδόσταυρου.

Το τελευταίο, αποδιδόμενο στον Θωθ-Ερμή, έφθασε σε εμάς από τον ναό της Αιγύπτου μέσω των Χαλδαίων, οι οποίοι αποτελούσαν αναγκαστικό ενδιάμεσο σταθμό, αφού προήλθε από τους μάγους που βρίσκονταν στα όρια του Τίγρη και του Ευφράτη, όταν ο Καμβύσης, μετά την κατάκτηση της Αιγύπτου, μετέφερε όλους τους ιερείς της χώρας αυτής, χωρίς καμία εξαίρεση και χωρίς καμία ελπίδα επιστροφής.

Για τους μυημένους, ο Ροδόσταυρος προσωποποιούσε τη θεία ιδέα της εκδήλωσης της ζωής μέσω των δύο όρων που συνθέτουν αυτό το έμβλημα. Ο πρώτος, το Ρόδο, αντιπροσωπεύει το τελειότερο σύμβολο της ζώσας ενότητας· πρώτον, επειδή αυτό το άνθος, πολλαπλό μέσα στην ενότητά του, παρουσιάζει σφαιρική μορφή, σύμβολο του απείρου· δεύτερον, επειδή το άρωμα που αναδίδει είναι γνωστό ως αποκάλυψη της ζωής.

Αυτό το Ρόδο τοποθετήθηκε στο κέντρο ενός σταυρού, επειδή ο τελευταίος εξέφραζε γι' αυτούς την ιδέα της **ευθύτητας και του απείρου**· της ευθύτητας, λόγω της τομής των γραμμών του υπό ορθή γωνία, και του απείρου, επειδή αυτές οι γραμμές μπορούν να προεκτείνονται επ' άπειρον και επειδή, μέσω μιας περιστροφής που πραγματοποιείται με τη σκέψη γύρω από την κατακόρυφη γραμμή, αναπαριστούν τις τρεις διαστάσεις του ύψους, του πλάτους και του βάθους».

Οι ίδιες ιδέες εκφράστηκαν από τον οραματιστή **Villiers de l'Isle-Adam**⁶⁴, στην ψυχή του οποίου άνθισαν όλα τα φώτα που προκάλεσαν τα έργα μιας γραμμής Χριστιανών προγόνων: «Αυτό το φυλακτήριο

⁶⁴ ΣτΜ: Ο *Auguste de Villiers de l'Isle-Adam*, κόμης και από το 1846 μαρκήσιος, ήταν Γάλλος συμβολιστής ποιητής με επιρροές από τον κύκλο των Παρνασσιστών, δραματουργός και συγγραφέας διηγημάτων του οποίου το έργο αντικατοπτρίζει έναν συνδυασμό ρομαντικού ιδεαλισμού και σκληρού αισθησιασμού.

του αστρικού Σταυρού είναι διαποτισμένο από μία ενέργεια ικανή να κυριαρχεί πάνω στη βία των στοιχείων. Διασκορπισμένο από πολλούς επάνω σε αυτή τη γη, το σημείο αυτό —στην πλήρη πνευματική του βαρύτητα— εκφράζει και καθαγιάζει προς όφελος των ανθρώπων την Προφητική γνώση των αριθμών, τη μεγαλοπρέπεια των στεμμάτων, την ομορφιά των θλίψεων. Είναι το έμβλημα της εξουσίας, την οποία το Πνεύμα αποκάλυψε μυστικά ως ένα ον ή ως ένα πράγμα. Θεμελιώνει, λυτρώνει, γονατίζει, φωτίζει!... Ακόμη και οι βέβηλοι υποκλίνονται ενώπιόν του. Εκείνος που του αντιστέκεται είναι δούλος του. Ας υποφέρει για πάντα ο αμαθής και ανόητος από αυτή την περιφρόνηση. Παντού υψώνεται, αγνοημένος από τα παιδιά εκείνης της εποχής, κι όμως αναπόφευκτος. Ο Σταυρός είναι η μορφή που λαμβάνει ο Άνθρωπος όταν απλώνει τα χέρια του προς την επιθυμία του ή όταν παραδίδεται στο πεπρωμένο του. Είναι το ίδιο το σύμβολο της **Αγάπης**, χωρίς την οποία κάθε πράξη είναι στείρα. Διότι με την ανύψωση της καρδιάς επιβεβαιώνεται κάθε προδιαγεγραμμένη φύση. Όταν το μέτωπο περιέχει την ύπαρξη ενός ανθρώπου, ο άνθρωπος αυτός φωτίζεται μόνο στο κεφάλι· τότε η ζηλόφθονη σκιά του, εντελώς ανεστραμμένη από κάτω του, τον έλκει από τα πόδια για να τον μεταφέρει στο Αόρατο· όπως ακριβώς η λάγνα ταπείνωση των παθών του δεν είναι, κυριολεκτικά, παρά η αντίστροφη όψη των παγωμένων υψών του πνεύματός του. Γι' αυτό ο Κύριος είπε: “Γνωρίζω τους λογισμούς των σοφών και γνωρίζω μέχρι ποιο σημείο είναι μάταιοι”».

Τί μεγαλειώδεις σκέψεις! Δεν λένε, άραγε, σχεδόν όλα όσα θα μπορούσε κανείς να πει για αυτό το μυστηριώδες σύμβολο; Και τα έγγραφα που ακολουθούν προσθέτουν ελάχιστα, παρά μόνο για να ικανοποιήσουν την περιέργειά μας.

Η **Γερμανία**, όπου βρίσκεται το γενικό αρχηγείο του Ροδόσταυρου, σύμφωνα με τον Michael Maier, δεν είναι η γεωγραφική χώρα που είναι γνωστή με αυτό το όνομα, αλλά η **συμβολική γη** που περιέχει τους σπόρους των *ρόδων και των κρίνων*, όπου τα άνθη αυτά αναπτύσσονται αδιάκοπα στους φιλοσοφικούς κήπους, στους οποίους κανένας εισβολέας δεν εισήλθε ποτέ.

Ο **Christophe-Stephane Kazauer**⁶⁵ αναφέρει μία παράδοση σύμφωνα με την οποία η Ροδοσταυρική Αδελφότητα προήλθε από το ακόλουθο κείμενο του Προφήτη Ωσηέ⁶⁶: «*Israël ut Rosa florebit et radix ejus quasi Libanon* (XIV.6)».

Ας θυμηθούμε τον **ροδοσταυρικό θυρεό του Λουθήρου**: μία καρδιά διαπερασμένη από σταυρό, περιβαλλόμενη από ρόδα, με το ρητό: «*The heart of Christians rests upon roses when it is at the foot of the cross*». «Η καρδιά των Χριστιανών αναπαύεται επάνω στα ρόδα όταν βρίσκεται στους πρόποδες του σταυρού».

Ας θυμηθούμε επίσης εκείνον του **Jakob Andreae**⁶⁷: έναν σταυρό του Αγίου Ανδρέα, με μία ρόδα σε κάθε τεταρτημόριο· καθώς και το χωρίο από τον *Chemical Wedding* (*Χυμικό ή Χημικό Γάμο*), σύμφωνα με το οποίο ο **Christian Rosenkreutz**, τη στιγμή που εγκαταλείπει τον γάμο του βασιλιά, δένει μία κόκκινη κορδέλα στο χονδρούφαντο ένδυμά του, εις μνήμην του Ιησού Χριστού, και τοποθετεί τέσσερα ρόδα στο καπέλο του ως σημείο αναγνώρισης.

Ο **Robert Fludd** έλεγε ότι οι Ροδόσταυροι ονομάζονταν **Αδελφοί** επειδή όλοι ήταν τέκνα του Θεού, ότι το Ρόδο είναι το **αίμα του Χριστού** και ότι, στον εσωτερικό και μυστικό Σταυρό, δεν υπάρχει ούτε αυταπάρνηση ούτε φωτισμός.

Ο **Georges Rost** εξηγούσε ότι το Ρόδο είναι το σύμβολο του **πολλαπλασιασμού τους** και του παραδείσου των λουλουδιών στον οποίο επιθυμούν να μεταμορφώσουν τη γη. Όλα τα **Τάγματα της Ιπποσύνης**, λέει ο Maier, τα οποία πολέμησαν για τον Θεό έχουν τα δύο γράμματα **R.C.** ως σφραγίδα· όμως οι αληθινοί Ροδόσταυροι φέρουν αυτή τη σφραγίδα σε χρυσό.

⁶⁵ ΣτΜ: Ο *Christoph Stephan Kazauer* ήταν Γερμανός λόγιος, θεολόγος και ακαδημαϊκός του 18ου αιώνα, γνωστός για το έργο του γύρω από τον Ροδοσταυρισμό και την Καμπάλα.

⁶⁶ ΣτΜ: Ο Ωσηέ (εβραϊκά: *וֹשֵׁי'א*, αγγλικά: *Hosea*) είναι πρόσωπο και ένας από τους δώδεκα μικρούς (ελάσσονες) Προφύτες της Χριστιανικής Παλαιάς Διαθήκης.

⁶⁷ ΣτΜ: *Jakob Andreae*. Γερμανός Λουθηρανός θεολόγος, ένας από τους πρώτους Προτεστάντες θεολόγους της Ιστορίας, ο οποίος συμμετέσχε στη σύνταξη σημαντικών κειμένων της θρησκευτικής Μεταρρυθμίσεως.

Επιπλέον, η **αριθμητική αξία** αυτών των δύο γραμμάτων αποτελεί το πραγματικό κλειδί της σημασίας τους. Εάν τοποθετήσει κανείς τον Ήλιο ανάμεσα στο **C** και στο **R**, αποκτά τη λέξη **COR**, το κύριο όργανο του ανθρώπου και τη μόνη θυσία που είναι άξια του Κυρίου.

Ο ίδιος Michael Maier είπε: «Αναγνωρίζουν ο ένας τον άλλον από το σύμβολο που τους έδωσε ο ιδρυτής στα δύο γράμματα R.C».

Ο **Valentin Tschirness**, φιλόσοφος και πτυχιούχος ιατρικής στο Görlitz, δήλωνε: «Το κοινό δεν έχει δίκιο όταν μας αποκαλεί Rosenkreutzer, από το όνομα του πατέρα της σχέτας μας. Τον λόγο για τον οποίο ονομάστηκε έτσι ο ιδρυτής μας τον κρατούμε μυστικό και δεν τον έχουμε δημοσιεύσει ποτέ».

Στην *Themis aurea*⁶⁸, ο Michael Maier έλεγε: «Εξηγεί κανείς το R.C. ως Rosenkreutz· ωστόσο οι ίδιοι οι Αδελφοί δήλωσαν ότι αποκαλούνται λανθασμένα Ροδόσταυροι, διότι τα γράμματα R.C. υποδηλώνουν μόνο συμβολικά το όνομα του ιδρυτή τους».

Και ο **Irenoeus Agnostus**: «Το Τάγμα μας υπήρχε για μεγάλο χρονικό διάστημα πριν από τον Christian Rosenkreutz· εκείνος το αναδιοργάνωσε. Γνώριζε τα πάντα σχετικά με την κοσμική φιλοσοφία· όμως υστερούσε στα ζητήματα της πίστης. Επομένως, δεν ήταν άλλος από τον **Σολομώντα**, ο οποίος υπήρξε ο ιδρυτής αυτής της Εταιρείας, διότι οι διδασκαλίες υπήρχαν πριν από τον ανθρώπινο εκπρόσωπό τους».

Τέλος, ο Maier, στο *Silentium post clamores*, υπέδειξε ότι οι Ροδόσταυροι κατάγονταν από τους **Βραχμάνους**, τους **Ευμολπίδες της Ελευσίνας**, τους **Γυμνοσοφιστές της Αιθιοπίας** κ.ά.

⁶⁸ ΣτΜ: Η *Themis Aurea* («Χρυσή Θέμις») είναι ένα από τα σημαντικότερα πρωτογενή κείμενα της πρώιμης Ροδοσταυρικής γραμματείας. Γράφτηκε από τον Γερμανό ιατρό, αλχημιστή και ερμητιστή Michael Maier και εκδόθηκε το 1618, δηλαδή λίγα μόλις χρόνια μετά τα ροδοσταυρικά μανιφέστα. Ο πλήρης τίτλος είναι: *Themis aurea, hoc est, De legibus fraternitatis R. C. tractatus, quo earum cum rei veritate convenientia, utilitas publica & privata, nec non causa necessaria, evolvuntur & demonstrantur*, δηλαδή: «Η Χρυσή Θέμις, ήτοι Πραγματεία περί των νόμων της Αδελφότητας R. C., στην οποία αναπτύσσονται και αποδεικνύονται η συμφωνία τους με την αλήθεια των πραγμάτων, η δημόσια και ιδιωτική χρησιμότητά τους, καθώς και η αναγκαιότητά τους.»

Το ανώνυμο έργο *Colloquium Rhodostauroticum* δηλώνει: «Ωστόσο, κατά τη γνώμη του: Εάν ο ιδρυτής τους δεν ήταν ο Christian Rosenkreutz και εάν επινόησαν το όνομα, αυτό συνέβη επειδή, για εκείνους, τους υιούς του Θεού, ο σταυρός έχει μεταβληθεί σε αυτή την ύπαρξη σε ένα όμορφο ανθισμένο ρόδο».

Όσον αφορά τον **τόπο συνάντησής τους**, η *Fama Fraternitatis* είχε δηλώσει: «Εφόσον δεν θα αποκαλύψουμε ούτε τα ονόματα ούτε τον τόπο των συναντήσεών μας, τα μηνύματα που απευθύνονται σε εμάς, σε οποιαδήποτε γλώσσα, θα φθάσουν σε εμάς».

Ο **Julianus de Campis**, σε μία *Επιστολή* που είχε ενσωματωθεί στην έκδοση της *Fama* του 1616, έλεγε: «Δεν υπάρχει καμία συνέλευση που να συνέρχεται σε έναν και μόνο τόπο».

Και αργότερα προσθέτει: «Ζούμε σε ένα μοναστήρι που οικοδομήθηκε από τον πατέρα και ονομάζεται *Sancti Spiritus*. Ζούμε εκεί από κοινού, φορώντας ένα ένδυμα που μας κρύβει, ανάμεσα στα δένδρα και τα δάση της υπαίθρου, και κοντά σε έναν σιωπηλό και γνωστό ποταμό. Πέρα από αυτόν υπάρχει μία περίφημη πόλη, όπου βρίσκουμε όλα όσα χρειαζόμαστε».

Ο **Theophilus Schweighardt**⁶⁹, στο *Speculum sophericum*⁷⁰, επιβεβαιώνει ότι οι Αδελφοί του Ροδόσταυρου δεν συγκεντρώνονταν σε κά-

⁶⁹ ΣτΜ: Ο *Theophilus Schweighardt Constantiens* ήταν το ψευδώνυμο του *Daniel Mögling* (1596–1635), Γερμανού ιατρού, αλχημιστή και αστρονόμου, ο οποίος συνδέθηκε με τον κύκλο των πρώιμων ροδοσταυρικών συγγραφέων. Η ταύτιση *Schweighardt–Mögling* υποστηρίζεται από τη σύγχρονη ιστοριογραφία. Το 1618 εξέδωσε ως *Theophilus Schweighardt* το: *Speculum Sophericum Rhodo-Stauroticum* = «Ροδοσταυρικός Σοφιολογικός Καθρέπτης» ή, «Καθρέπτης της Σοφίας των Ροδοσταύρων». Ο πλήρης τίτλος αναφέρεται στην «εκτενή αποκάλυψη» του *Collegium* και των *Axiomata* της φωτισμένης Αδελφότητας του Χριστιανού Ρόδου-Σταυρού. Το έργο καταγράφεται ως έκδοση του 1618 και ως πρώιμο ροδοσταυρικό κείμενο.

⁷⁰ ΣτΜ: Το *Speculum Sophericum Rhodo-Stauroticum* είναι ένα πολύ σημαντικό, αλλά συχνά παραμελημένο, πρωτογενές κείμενο της πρώιμης Ροδοσταυρικής κίνησης, δημοσιευμένο το 1618 στη Φρανκφούρτη. Ο τίτλος: *Speculum Sophericum Rhodo-Stauroticum* μπορεί να αποδοθεί: «Το Σοφικό Κάτοπτρο του Ροδοσταυρικού». Ο πλήρης τίτλος της γερμανικής έκδοσης είναι: *Speculum*

ποιον συγκεκριμένο τόπο· αλλά ότι ένας άνθρωπος καλής πίστης μπορούσε εύκολα να επικοινωνήσει μαζί τους: «Ωστόσο, θα ήταν μάταιο να γυρίσει κανείς όλες τις πόλεις της Αυτοκρατορίας ή να διασχίσει τη θάλασσα, εάν δεν είναι άξιος να γίνει δεκτός· ακόμη κι αν δει τις πόρτες να ανοίγονται μπροστά του, δεν θα μπορέσει να εισέλθει. Ο κίνδυνος δεν βρίσκεται στην καθυστέρηση, αλλά στη βιασύνη. Εάν ακολουθήσεις τις διδασκαλίες μου, σε διαβεβαιώνω ότι σύντομα ένας Αδελφός θα βρίσκεται κοντά σου».

Ο Robert Fludd, στο *Clavis philosophiae*⁷¹, δήλωνε ότι οι Ροδόσταυροι ζούσαν **στο όρος του Λόγου**, στον **ναό της Σοφίας**, οικοδομημένο επάνω στον βράχο που είναι ο **Χριστός**· ότι διδάσκονται από το **Άγιο Πνεύμα** και ότι αποτελούν τους **πνευματικούς λίθους του Οικοδομήματος**.

ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Πρέπει τώρα να δώσουμε μία εικόνα για το τι εννοούσαν με τον όρο **Ροδόσταυρος** κατά τον 17ο αιώνα.

Ιδού, καταρχάς, οι σαφείς δηλώσεις της *Fama*:

Κάθε ένας από τους Αδελφούς είναι υποχρεωμένος να ακολουθεί τους ακόλουθους κανόνες:

1ος) Να χρησιμοποιεί τα έργα του Πατέρα.

2ος) Να θέτει ένα νέο θεμέλιο στο οικοδόμημα της Αλήθειας.

3ος) Ο καθένας μπορεί να είναι Ένας.

4ος) Να αναπαύεται στη μοναδική Αλήθεια και να ανάβει τον έκτο λύχνο.

5ος) Να μην απασχολείται με τη φτώχεια, την πείνα, την ασθένεια ή τα γηρατειά.

6ος) Να ζει για τη στιγμή, σαν να βρισκόταν εκεί από την αρχή του κόσμου.

7ος) Να στέκεται σε έναν τόπο.

Sophicum Rhodo-Stauroticum. Das ist: Weitläuffige Entdeckung deß Collegii unnd axiomatum von der sondern erleuchten Fraternitet Christ-RosenCreutz...

⁷¹ ΣτΜ: *To Clavis Philosophiae et Alchymiae Fluddanae* του Robert Fludd (1574–1637), εκδόθηκε στη Φρανκφούρτη το 1633. Ο τίτλος μπορεί να αποδοθεί: «Το Κλειδί της Φιλοσοφίας και της Αλχημείας του Robert Fludd».

8ος) Να διαβάζει το *Liber Mundi*⁷².

9ος) Να γοητεύει ανθρώπους, πνεύματα και άρχοντες.

10ος) Σε αυτούς τους καιρούς ο Θεός θα αυξήσει τον αριθμό των μελών μας.

Αυτοί είναι οι λόγοι που έδιναν για την ένταξη μαζί τους:

1ος) Να αποφεύγετε τα αλχημικά βιβλία και τις διατυπώσεις τους, καθώς και τους τσαρλατάνους που επιδιώκουν τα χρήματά σας.

2ος) Οι Ροδόσταυροι επιδιώκουν να μοιραστούν τους θησαυρούς τους· εκείνοι όμως που επιθυμούν να τους κλέψουν θα υποκύψουν στη δύναμη του **Λέοντος**⁷³.

3ος) Οδηγούν στη γνώση όλων των μυστικών με ευκολία και χωρίς μυστηριώδεις φράσεις.

4ος) Προσφέρουν περισσότερα από τα βασιλικά ανάκτορα.

5ος) Δεν πράττουν σύμφωνα με τη δική τους θέληση, αλλά όπως οδηγούνται από το **Πνεύμα του Θεού**.

6ος) Αφυπνίζουν τα χαρίσματα που υπάρχουν μέσα σας, βιώνοντας τον Λόγο του Θεού και εξετάζοντας την ατέλεια όλων των τεχνών.

7ος) Να παραμένετε προσκολλημένοι στον Χριστό, να καταδικάζετε τον Πάπα και να ζείτε τη Χριστιανική ζωή.

8ος) Να καλείτε στην Εταιρεία μας πολλούς άλλους, στους οποίους έχει επίσης εμφανιστεί το φως του Θεού.

9ος) Όλοι οι θησαυροί που είναι διασκορπισμένοι μέσα στη φύση θα διανεμηθούν μεταξύ τους.

10ος) Να συλλαμβάνετε όλα όσα είναι σκοτεινά και ακατανόητα στην ανθρώπινη κατανόηση.

Δήλωναν ότι η **πανάκεια** τους δεν μπορούσε να προφυλάξει τον άνθρωπο από τον θάνατο, όταν αυτός ήταν μοιραίος.

⁷² ΣτΜ: Το *Liber Mundi* (Το Βιβλίο του Κόσμου) είναι μια θρησκευτική και φιλοσοφική μεταφορά που θεωρεί τον φυσικό κόσμο ως ένα βιβλίο γραμμένο από τον Θεό, το οποίο οι άνθρωποι μπορούν να διαβάσουν και να ερμηνεύσουν παράλληλα με τις Γραφές

⁷³ ΣτΜ: Ο Ιησούς Χριστός αναφέρεται ως «ο λέων ο εκ της φυλής του Ιούδα».

Και, μολονότι μπορούσαν να κάνουν όλους τους ανθρώπους ευτυχισμένους και να μειώσουν τη δυστυχία του κόσμου, δεν το έπρατταν, διότι κανείς δεν μπορούσε να τους βρει παρά μόνο ύστερα από μεγάλη εργασία και αφού είχε σταλεί από τον Θεό.

Οι δυνάμεις τους ήταν: **να θεραπεύουν και να αποφεύγουν την ασθένεια. Απόκρυφη επιστήμη· η ταρίχευση· οι αιώνιοι λύχνοι· η Προφητεία· τα τεχνητά άσματα· η μεταστοιχείωση**, κ.λ.π., και όλα αυτά αποτελούσαν εκείνο που αποκαλούσαν *parergon*.

Όμως το **πραγματικό τους έργο** δεν υποδεικνύεται. Ο **Michel Maier** αφιέρωσε την *Themis aurea* στην έκθεση των κοσμικών νόμων που είχαν υιοθετήσει οι Ροδόσταυροι. Εφόσον ο **εξαπλός** είναι ένας τέλειος αριθμός, ούτε υπερβολικά μεγάλος ώστε να προκαλεί σύγχυση ούτε κατώτερος της αρμονίας, και εφόσον εκείνο που ακολουθεί τη φύση οφείλει να υπακούει σε απλούς νόμους, οι Μύστες αποδέχθηκαν **έξι κανόνες**, οι οποίοι είναι οι εξής:

1ος) Κανείς από αυτούς, όταν ταξιδεύει, δεν θα δηλώνει άλλο επάγγελμα παρά εκείνο του **θεραπευτή των ασθενών**, και μάλιστα *gratis*, δηλαδή **δωρεάν**.

2ος) Κανείς δεν θα εξαναγκάζεται, λόγω της ένταξής του, να ενδύεται ιδιαίτερο ένδυμα, αλλά θα υιοθετεί τις συνήθειες της χώρας στην οποία βρίσκεται.

3ος) Κάθε Αδελφός είναι υποχρεωμένος κάθε χρόνο, κατά την ημέρα **C**⁷⁴, να προσέρχεται στον **Ναό του Αγίου Πνεύματος**, ή να δηλώνει με επιστολή την αιτία της απουσίας του.

4ος) Κάθε Αδελφός οφείλει να επιλέγει προσεκτικά ένα κατάλληλο και ικανό πρόσωπο για να τον διαδεχθεί μετά τον θάνατό του.

5ος) Η λέξη **R.C.** θα χρησιμεύει ως **σφραγίδα, σύνθημα και υπογραφή** τους.

6ος) Η Αδελφότητα αυτή θα παραμένει **κρυφή για εκατό χρόνια**.

Και συνέχισε: «Οι θεμελιώδεις κανόνες αυτής της Εταιρείας είναι να σέβεται κανείς και να φοβάται τον Θεό πάνω από όλα· να πράττει ό,τι είναι δυνατόν για το καλό του πλησίον του· να παραμένει έντιμος και μετριοπαθής· να απομακρύνει τον διάβολο· να αρκείται στα ελάχιστα

⁷⁴ Η «ημέρα C» παρουσιάζεται εδώ ως συγκεκριμένος εσωτερικός/αδελφικός χρόνος συνάντησης στον Ναό του Αγίου Πνεύματος.

πράγματα για τροφή και ένδυση και να ντρέπεται για την κακία... Είναι παιδαριώδες να τους κατηγορεί κανείς επειδή δεν τηρούν τις υποσχέσεις τους, διότι **πολλοί είναι οι κλητοί, αλλά λίγοι οι εκλεκτοί**· οι διδάσκαλοι των Ροδόσταυρων δείχνουν το Ρόδο από μακριά, αλλά προσφέρουν τον **Σταυρό**... Επιθυμούν περισσότερο από οτιδήποτε άλλο τη **μεταρρύθμιση των επιστημών και του κόσμου**, την οποία δεν προσδοκούν· το κύριο πεδίο της μελέτης τους, η **θεραπευτική**, έχει τρία αντικείμενα: **το σώμα, το πνεύμα και την ψυχή**».

Σύμφωνα με τον Robert Fludd, οι Αδελφοί διαιρούνταν σε δύο τάξεις. Η πρώτη έφερε τον τίτλο *Aureae crucis fratres* και περιλάμβανε τους **θεόσοφους**· η δεύτερη ήταν οι *Rosae crucis fratres*, οι οποίοι περιόριζαν τις έρευνές τους στα **υποσελήνια πράγματα**. Ο Robert Fludd θα ανήκε στην πρώτη κατηγορία. Επικεφαλής της Αδελφότητας βρίσκεται ένας **Imperator**, εκλεγόμενος από τους Αδελφούς για περίοδο δέκα ετών. Το *Clypeum veritatis*⁷⁵ ανάγει τη σειρά διαδοχής των *Imperatores* μέχρι τον **Αδάμ**. Ο συγγραφέας προσθέτει, υπό μορφή προειδοποίησης: «Τότε πολλοί από τους οπαδούς και τους μαθητές μας εγείρονται εναντίον μου· στην Αδελφότητά μας είχαμε, και έχουμε ακόμη και προστατεύουμε, Πάπες, καρδινάλιους, επισκόπους, ηγουμένους, αυτοκράτορες και άρχοντες. Η ειρήνη μας αποτελεί μαρτυρία της συνειδήσεώς μας, η οποία μας χαρίζει χαρά σαν μία πρόγευση του Παραδείσου. (Τύνιδα, 21 Φεβρουαρίου 1618)».

⁷⁵ ΣτΜ: Το *Clypeum Veritatis* είναι ένα από τα σημαντικότερα κείμενα της πρώτης Ροδοσταυρικής περιόδου. Σημαίνει: «Η Ασπίδα της Αλήθειας». Το *clypeum* είναι η αρχαία κυκλική ασπίδα και, συμβολικά, δηλώνει την υπεράσπιση της Αλήθειας. Ο πλήρης τίτλος της έκδοσης του 1618 είναι πολύ εκτενέστερος: «Η Ασπίδα της Αλήθειας, ή σύντομη αλλά θεμελιώδης απάντηση και υπεράσπιση απέναντι σε όλα τα γραπτά και τις επιστολές που έχουν μέχρι σήμερα δημοσιευθεί και διαδοθεί υπέρ ή εναντίον της ένδοξης και ευλογημένης Αδελφότητας του Ροδόσταυρου...» Το έργο φέρει το όνομα *Irenaeus Agnostus*, ο οποίος παρουσιάζεται ως: «*indignus Notarius ... per Germaniam*» «ανάξιος γραμματέας/νοτάριος της Αδελφότητας για τη Γερμανία».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΩΔΗ ΕΓΓΡΑΦΑ

Η Ροδοσταυρική εκδήλωση πραγματοποιήθηκε ιδίως μέσω μικρών φυλλαδίων, τις περισσότερες φορές ανωνύμων, τα οποία διανέμονταν στις εμποροπανηγύρεις της **Λειψίας** και της **Φρανκφούρτης**, πραγματικές παγκόσμιες εκθέσεις της εποχής· μέσω προκηρύξεων, τις οποίες θα εξετάσουμε αργότερα· και μέσω των ακόλουθων συγγραμμάτων, τα οποία θα αναλύσουμε τώρα: Η *Reformation*, η *Confessio*, στα οποία πρέπει να προστεθεί και ο *Chemical Wedding of Christian Rosenkreutz*.

Το 1614, στο Κάσελ, από το τυπογραφείο του **Wilhelm Wessel**, εμφανίστηκε ένα ανώνυμο βιβλίο 147 σελίδων σε σχήμα ογδόου, με τον τίτλο:

*Allgemeine und General Reformation, der gantzen weiten Welt. Beneben der Fama Fraternitatis, Dess Löblichen Ordens des Rosenkreutzes, an alle Gelehrte und Häupter Europea geschrieben: Auch einer kurtzen Responsion, von dem Herrn Haselmeyer gestellet, welcher desswegen von den Jesuitern ist gefänglich eingezogen, and auff eine Galleren geschmiedet: Itzo öffentlich in Druck verfertigt, and alien trewen Herten communiciret worden*⁷⁶.

Η «Γενική Μεταρρύθμιση» ήταν μία σατιρική ιστορία, η οποία υποτίθεται ότι διαδραματιζόταν την εποχή του αυτοκράτορα **Ιουστινιανού**.

Οι επτά Σοφοί της Ελλάδας, μαζί με τον **Κάτωνα** και τον **Σενέκα**, καλούνται στο Απολλώνιο Μαντείο των Δελφών κατ' εντολή του ηγεμόνα, προκειμένου να προτείνουν μία λύση για τη δυστυχία της ανθρωπότητας. Τα μεταρρυθμιστικά προγράμματα που κυκλοφορούσαν στα τέλη του 16^{ου} αιώνα γελοιοποιούνται από τους συνομιλητές.

⁷⁶ ΣτΜ: «Γενική και Καθολική Μεταρρύθμιση ολόκληρου του πλατιού κόσμου. Μαζί με τη *Fama Fraternitatis* του Ενδόξου Τάγματος των Ροδοσταύρων, γραμμένη προς όλους τους λογίους και τους ηγέτες της Ευρώπης· καθώς και με μία σύντομη απάντηση, συνταγμένη από τον κύριο *Haselmeyer*, ο οποίος εξαιτίας αυτής συνελήφθη και φυλακίστηκε από τους Ιησουίτες και αλυσοδέθηκε σε γαλέρα. Τώρα εκτυπώθηκε δημοσίως και παραδόθηκε προς κοινοποίηση σε όλες τις πιστές καρδιές.»

Το κύριο μέρος αυτής της *Μεταρρύθμισης*, η *Fama Fraternitatis*, αποτελεί το πρωτότυπο τμήμα του συγγράμματος⁷⁷.

Στην πρώτη έκδοση της *Reformation* (*Μεταρρύθμισης*) καταλαμβάνει τις σελίδες 91 έως 128 και φέρει τον τίτλο:

Fama Fraternitatis, Oder Brüderschafft, des Hochlöblichen Ordens des R. C. An die Häupter, Stände und Gelehrten Europae.

Ο πληρέστερος τίτλος αυτού του εγγράφου, όπως απαντά σε έκδοση 111 σελίδων σε σχήμα ογδού, η οποία κυκλοφόρησε στο Κάσελ από τον W. Wessel το 1615, είναι:

*Fama Fraternitatis R. C. Das ist Gerucht der Brüderschafft des Hochlöblichen Ordens R. C. An alle Gelehrte und Heupter Europae. Beneben deroselben Lateinischen Confession, Welche vorhin in Druck noch nie ausgangen, nuhnmehr aber auff vielfältiges nachfragen, zusamt deren beygefügeten Teutschen Version zu freudtlichen Befallen, allen sittsamen guthertzigen Gemühtern wolgemeint im Druck gegeben und communiciret. Von einem des Liechts, Warheit, und Friedens Liebhabenden und begierigen Philomago*⁷⁸.

Η *Fama* αρχίζει ως εξής: «Εμείς, οι Αδελφοί της Αδελφότητας του Ρόδου και του Σταυρού, προσφέρουμε τους χαιρετισμούς και τις προσευχές μας σε όλους εκείνους που θα διαβάσουν την *Fama* μας, η οποία είναι εμπνευσμένη από τον Χριστιανισμό».

⁷⁷ ΣτΜ: «Γενική και Καθολική Μεταρρύθμιση ολόκληρου του πλατιού κόσμου. Συνδέεται στην πρώτη έκδοση με τη *Fama Fraternitatis*. Η έκδοση τυπώθηκε στην Κάσσελ από τον Wilhelm Wessel το 1614. Η *Allgemeine und General Reformation* είναι ένα συλλογικό/σύνθετο έντυπο, στο οποίο περιλαμβάνεται η *Fama Fraternitatis*, δηλαδή το πρώτο μεγάλο Ροδοσταυρικό μανιφέστο.

⁷⁸ ΣτΜ: «*Fama Fraternitatis R. C.* — Τούτο είναι η Φήμη της Αδελφότητας του Ενδόξου Τάγματος R. C., προς όλους τους λογίους και τους ηγέτες της Ευρώπης. Μαζί με την αντίστοιχη λατινική *Confessio* [Ομολογία], η οποία μέχρι πρότινος δεν είχε ποτέ εκδοθεί σε έντυπη μορφή, τώρα όμως, κατόπιν πολλών αιτημάτων, δημοσιεύεται και κοινοποιείται εντύπως, μαζί με τη συνημμένη γερμανική της μετάφραση, προς ευμενή αποδοχή και με αγαθή πρόθεση, σε όλους τους σεμνούς και καλοπροαίρετους ανθρώπους. Από έναν φιλόσοφο (*Philomagus*) που αγαπά και επιθυμεί διακαώς το Φως, την Αλήθεια και την Ειρήνη.»

Κατόπιν δηλώνει ότι μία **μυστική Αδελφότητα** ιδρύθηκε δύο αιώνες νωρίτερα από τον **Πατέρα R.C.**, έχοντας ως σκοπό μία **γενική μεταρρύθμιση**, και αφηγείται τη ζωή του.

Γερμανικής καταγωγής και γεννημένος από μία ευγενή αλλά φτωχή οικογένεια, ο **Christian Rosencreutz** έμεινε σύντομα ορφανός. Ανατράφηκε σε ένα μοναστήρι, όπου έμαθε την Ελληνική και τη Λατινική γλώσσα. Το εγκατέλειψε σε ηλικία δεκαέξι ετών, για να ταξιδέψει μαζί με έναν εκκλησιαστικό αδελφό στο **Dams**, κατόπιν στην **Ιερουσαλήμ** και στη συνέχεια στο **Damcar**, στην Αραβία, όπου παρέμεινε επί τρία χρόνια. Έπειτα πήγε στην Αίγυπτο, στη Λιβύη και στη **Φεζ**, όπου έζησε για δύο χρόνια. Κατά τη διάρκεια αυτών των ταξιδιών έμαθε, από τις συμβουλές των σοφών με τους οποίους συναναστρεφόταν, μία **καθολική αρμονική επιστήμη**, την οποία οι Ευρωπαίοι λόγιοι, στους οποίους προσπάθησε να τη μεταδώσει, αντιμετώπισαν με χλευασμό. Αντλούσε αυτή τη γνώση από το **Liber Mundi** — το **Βιβλίο του Κόσμου** — το οποίο του είχαν διδάξει οι Άραβες σοφοί. Το μετέφρασε από τα Αραβικά στα Λατινικά και περιείχε τη σοφία του **Αδάμ, του Μωυσή και του Σολομώντα**.

Το έργο αυτό ήταν επίσης γνωστό σε κάποιον **Th. B.**, τον **Θεόφραστο**, ο οποίος δεν ήταν μέλος της Αδελφότητας, αλλά υποστήριζε ένθερμα τον ιδρυτή στις προσπάθειές του. Συνέλαβε ένα σχέδιο **παγκόσμιας μεταρρύθμισης** — **πολιτικής, θρησκευτικής, επιστημονικής και καλλιτεχνικής** — η πραγματοποίηση του οποίου τον οδήγησε να εγκαταλείψει όλα τα πλούτη που θα μπορούσε να αποκτήσει μέσω της μεταστοιχείωσης των μετάλλων. Ύστερα από πέντε χρόνια εργασίας μόνος του, ενώθηκε με τρεις αδελφούς από το παλαιό του μοναστήρι στη Γερμανία: τους **G.V.**, **I.A.** και **I.O.** Δίδαξε στους συνεργάτες του την επιστήμη του σε έναν οίκο που ονομαζόταν **Sancti Spiritus**. Εκεί θεράπευαν τους ασθενείς και καθιστούσαν γνωστές τις αρχές και τον σκοπό της Εταιρείας τους. Αργότερα ο Πατέρας προσέθεσε τον **Αδελφό R.C.**, υιό του αδελφού του αποθανόντος πατέρα του, τον **Αδελφό B.**, ζωγράφο, και τους **Αδελφούς G.G.** και **P.D.**, συγγραφείς, όλοι Γερμανοί, εκτός από τον **I.A.** Τους μετέδωσε τη **μαγική του γλώσσα** και απαίτησε από αυτούς όρκο αγνότητας.

Έγραψαν από κοινού ένα βιβλίο που περιείχε «εκείνο που ο άνθρωπος θα μπορούσε να επιθυμήσει, να ζητήσει και να ελπίσει» — δηλαδή **μία ζωή εν Θεώ**.

Επιπλέον, μεταξύ των βιβλίων της φιλοσοφικής τους βιβλιοθήκης, τα *Axiomata* παρέμεναν αμετάβλητα μέχρι το τέλος του χρόνου· οι *Rotae mundi*⁷⁹ περιέγραφαν την πορεία αυτού του κόσμου, από την ημέρα κατά την οποία ο Θεός είπε *Fiat*⁸⁰ μέχρι την ημέρα κατά την οποία θα πει *Pereat*⁸¹.

Κατόπιν οι Αδελφοί ταξίδεψαν σε ολόκληρο τον κόσμο, έχοντας αποφασίσει να υποταχθούν στις **έξι υποχρεώσεις** που απαριθμήσαμε στο προηγούμενο Κεφάλαιο, συμφωνώντας παράλληλα να επικοινωνούν μεταξύ τους, ώστε να αποφεύγουν τις εσφαλμένες απόψεις. Ο Πατέρας κράτησε κοντά του τους Αδελφούς **B και D** για έναν χρόνο· κατόπιν ήρθε η σειρά του εξαδέλφου του και Αδελφού **I.O.** Ο Αδελφός **I.O.** ήταν ο πρώτος που πέθανε, στην Αγγλία, όπου είχε θεραπεύσει έναν νεαρό κόμη του **Norfolk** από τη λέπρα. Έπειτα πέθανε ο Αδελφός **A.**, στη **Ναρβώνη της Γαλατίας**· τον διαδέχθηκε ο Αδελφός **D.**, ο τελευταίος της πρώτης ομάδας. Οι τόποι ταφής τους είναι άγνωστοι. Ο Αδελφός **N.N.** τον αντικατέστησε και κήρυξε *solemnemente* (επίσημα) την υποχρέωση της πίστης και της σιωπής: *Fidei et silentii juramentum*, δηλαδή «**όρκος πίστεως και σιωπής**».

Στη συνέχεια ο Πατέρας προετοίμασε τον δικό του τάφο, ο οποίος ανακαλύφθηκε μόλις **εκατόν είκοσι χρόνια μετά τον θάνατό του** και μάλιστα τυχαία, σε μία κρύπτη, στην πόρτα της οποίας ήταν γραμμένο: *Post CXX annos patebo*

— «**Μετά από εκατόν είκοσι χρόνια θα αποκαλυφθώ**».

Πίσω από την πόρτα μπορούσε να διακρίνει κανείς ένα μαυσωλείο.

⁷⁹ ΣτΜ: Οι τροχιές του κόσμου.

⁸⁰ ΣτΜ: Το *fiat* προέρχεται από το λατινικό ρήμα *fiō, fieri* = «γίνομαι, πραγματοποιούμαι, λαμβάνω ύπαρξη». Το *fiat* είναι υποτακτική ενεστώτα, γ' ενικό: *fiat* = «ας γίνει» / «γενηθήτω» / «ας πραγματοποιηθεί».

⁸¹ ΣτΜ: Ο αντίποδας του *FIAT*: *Pereat* → «*Ας αφανιστεί / ας εκλείψει*».

Εδώ η *Fama* διηγείται την **αλληγορική ιστορία της ανακάλυψης του τάφου**, μία αλληγορία κάτω από το πέπλο της οποίας παρουσιάζονται οι προθέσεις της Αδελφότητας.

Πράγματι, **μόνο σε αυτό το σημείο καθίστανται δημόσια φανερές**. Ο τάφος του Πατέρα βρίσκεται στο κέντρο του **Οίκου του Αγίου Πνεύματος**. Ο τάφος έχει **επτά πλευρές**, κάθε μία πλάτους πέντε ποδών και ύψους οκτώ ποδών. Πάνω από αυτόν κρέμεται ένας **τεχνητός ήλιος**, ο οποίος έχει αντλήσει το μυστικό του φωτός από τον φυσικό ήλιο. Στο μέσον, ως ταφικό μνημείο, βρίσκεται ένας **κυκλικός βωμός**, επάνω στον οποίο είναι τοποθετημένη μία στρογγυλή πλάκα από ορείχαλκο (χαλκό), με την ακόλουθη επιγραφή: *A.C.R.C. Hoc universi compendium vivus mihi sepulchrum feci*. «Εγώ, ο A.C.R.C., έκανα εν ζωή αυτό το σύνοψημα του σύμπαντος τάφο μου».

Γύρω από τον πρώτο κύκλο αναγράφεται: *Jesus mihi omnia* «Ο Ιησούς είναι για μένα τα πάντα».

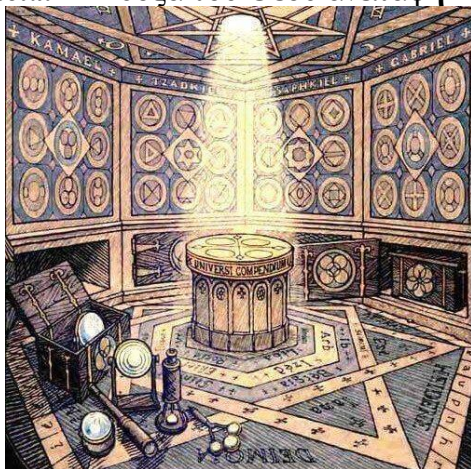
Στο κέντρο υπάρχουν τέσσερα σχήματα γραμμένα μέσα σε κύκλους, καθένα από τα οποία φέρει ένα από τα ακόλουθα ρητά:

Nequaquam vacuum. «Καθόλου κενό».

Legis jugum. «Ο ζυγός του Νόμου».

Libertas Evangelii. «Η ελευθερία του Ευαγγελίου».

Dei gloria intacta. «Η δόξα του Θεού ανέπαφη».

Το δάπεδο διαιρείται σε **τρίγωνα**, γεμάτα με μυστικά σχήματα· κάθε πλευρά διαιρείται σε **δέκα τετράγωνα**, επάνω στα οποία είναι σχεδια-

σμένες φράσεις και μορφές προερχόμενες από το βιβλίο *Concentratum*. Κάτω από τον βωμό βρίσκεται το σώμα του Πατέρα, **άφθαρτο**. Η μούμια κρατά στα χέρια της το *Book T.*, εκείνο το βιβλίο που, μετά τη Βίβλο, αποτελεί τον **μεγαλύτερο θησαυρό της Αδελφότητας** και το οποίο τελειώνει με έναν έπαινο του Πατέρα, που αρχίζει με τα ακόλουθα λόγια:

«Ένας κόκκος σπόρου σπαρμένος στην καρδιά του Ιησού...»

Στις πλευρές του βρίσκονται η *Βίβλος* του, το *Λεξικό* του, το *Οδοιπορικό* του και η *Ζωή* του⁸².

Όλα αυτά συνοδεύονται από το σύνθημα:

Ex Deo nascimur,

In Jesu morimur,

Per Spiritum Sanctum reviviscimus.

«Από τον Θεό γεννιόμαστε, εν Ιησού πεθαίνουμε, διά του Αγίου Πνεύματος αναγεννιόμαστε».

Οι Αδελφοί πήραν μαζί τους ορισμένα βιβλία τα οποία σκόπευαν να δημοσιεύσουν και κατόπιν αποχώρησαν, αφού έκλεισαν και σφράγισαν την πόρτα του τάφου. Ο τάφος αυτός θα ανοίξει σε εκείνους που είναι άξιοι· για τους ανάξιους θα ήταν μάταιο να προσπαθήσουν.

Προκειμένου κάθε Χριστιανός να γνωρίζει την πίστη και το πιστεύω των Αδελφών, η *Fama* δήλωνε ότι γνώριζαν τον Ιησού Χριστό «με τέτοιους όρους, ώστε αυτή η γνώση έχει καταστεί λαμπρή και σαφής κατά την παρούσα εποχή, ιδιαίτερα στη Γερμανία, και ότι ακόμη και σήμερα —με εξαίρεση κάθε ονειροπόλο, αιρετικό και ψευδοπροφήτη— έχει διατηρηθεί, συζητηθεί και διαδοθεί σε ορισμένες χώρες».

Προσέθετε ότι οι Αδελφοί τελούσαν «τα δύο Μυστήρια... της πρωτόγονης μεταρρυθμισμένης Εκκλησίας».

Στην πολιτική αναγνώριζαν ως αρχηγό τους, καθώς και ως αρχηγό του Χριστιανισμού, την **Αγία Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία** και την «τέταρτη μοναρχία».

⁸² Αποτελούμενη από πέντε βιβλία· όπως οι Κινέζοι έχουν τα πέντε *Kings*, οι Ινδοί τις τέσσερις *Vedas* και το *Manava-Dharma Shashtra*, οι Ισραηλίτες την *Πεντάτευχο* και οι Χριστιανοί τα *Ευαγγέλια* και την *Αποκάλυψη*.

Η φιλοσοφία τους «δεν ήταν νέα, αλλά εκείνη που ο Αδάμ έλαβε μετά την Πτώση και την οποία είχαν ασκήσει ο Μωυσής και ο Σολομώντας. Επομένως, δεν πρέπει να τίθεται υπό αμφισβήτηση ούτε να αντιπαρατίθεται προς άλλες απόψεις».

Επιπλέον, «η καταραμένη και ασεβής τέχνη της κατασκευής χρυσού» δεν είχε καμία ιδιαίτερη σημασία· ήταν απλώς ένα *parergon*.

Αναμφίβολα, η **φιλοσοφική λίθος** δεν ήταν μόνο ένας λίθος φωτός, αλλά και ένα τέλειο φάρμακο, το οποίο απομάκρυνε κάθε ασθένεια από τον άνθρωπο· όμως οι Αδελφοί ουδέποτε μετέτρεψαν μέταλλα. Η φύση έκρυβε πολλά άλλα μυστικά.

Ο ύψιστος σκοπός τους ήταν να αφιερωθούν στην **υγεία των ψυχών**, να δείξουν τον δρόμο προς την αληθινή σοφία· η ουσία ήταν, «όπως είπε ο Χριστός, η δύναμη να διατάζει κανείς τους δαίμονες, να βλέπει τους ουρανούς να ανοίγουν και τους Αγγέλους του Θεού να ανεβαίνουν και να κατεβαίνουν από εκεί, και να έχει το όνομά του γραμμένο στο Βιβλίο της Ζωής».

Το κείμενο αυτό είχε συνταχθεί σε πέντε γλώσσες, «συμπεριλαμβανομένου του φυλλαδίου *Confessio*, όπως ήταν η επιθυμία μας».

Οι λόγιοι της Ευρώπης προσκαλούνταν να δοκιμάσουν στην πράξη τις υποδείξεις που περιείχε και να δημοσιεύσουν τις σκέψεις τους. Οι Αδελφοί τούς ζητούσαν να μελετήσουν τις τέχνες και τις επιστήμες τους, οι οποίες είχαν καταγραφεί ώστε να κριθούν από αυτούς· και τότε θα μπορούσαν να διαπιστώσουν τα πράγματα οι ίδιοι.

Καλούνταν επίσης οι άνθρωποι καλής θελήσεως να ενωθούν με μια άγνωστη **Κοινωνία του κόσμου**. Όσοι ανταποκρίνονταν σε αυτή την πρόσκληση θα τίθεντο σε επικοινωνία με την Κοινωνία, διότι το Οικοδόμημα δεν θα παρέμενε για πάντα αόρατο.

Όταν κάποιος θα ήταν άξιος να γίνει δεκτός μεταξύ τους, οι Αδελφοί θα του το αναγνώριζαν μέσω **αποκαλύψεως**.

Η *Fama* ολοκληρωνόταν με το σύνθημα: *Sub umbra alarum tuarum, Jehova!*. «**Υπό τη σκιά των πτερυγών Σου, Ιεχωβά!**»

Στην έκδοση της *Fama Fraternitatis* του 1614 προστέθηκε μία «απάντηση», γραμμένη από τον **Adam Haselmayer**, δημόσιο γραμματέα του Αρχιδούκα Μαξιμιλιανού, προς τα μέλη των Ροδοσταύρων.

Έλεγε ότι, ενώ βρισκόταν στο Τιρόλο το 1610, είχε λάβει ένα χειρόγραφο αντίγραφο της *Fama*. Μιλούσε με ενθουσιασμό για την Αδελφότητα και ζητούσε από τους Αδελφούς να φανερωθούν, ώστε να διδάξουν στον κόσμο τη γνώση του Μεσσία και να αναγγείλουν εκείνο το φως που επρόκειτο να έλθει κατά την εποχή της βασιλείας του Αγίου Πνεύματος.

Διότι στο άμεσο μέλλον επρόκειτο να συμβούν σοβαρά γεγονότα: η πτώση του Πάπα, αντιπάλου του Ιησού Χριστού, και των οπαδών του, καθώς και η έλευση του **θριαμβεύοντος Χριστού**.

Πρέπει να προσθέσουμε ότι, ήδη από την έναρξη της **Μεταρρυθμίσεως**, θα πρέπει να σημειωθεί πως η ιδέα μιας παγκόσμιας μεταρρυθμίσεως δεν ήταν πρωτότυπη σκέψη των Ροδοσταύρων, αλλά αποτελούσε απλώς επαναδιατύπωση ενός φυλλαδίου του **Trajano Boccalini**, με τίτλο *Ragguagli di Parnasso* (*Νέα από τον Παρνασσό*), το οποίο είχε δημοσιευθεί στη Βενετία το 1612. Σε κάθε περίπτωση, την εποχή κατά την οποία εμφανίζονταν τα αρχαιότερα Ροδοσταυρικά κείμενα, υπήρχε ήδη μια σύγχρονη πεποίθηση περί επικείμενης γενικής επαναστάσεως. Γινόταν λόγος για μία ακόμη πιο ολοκληρωτική μεταρρύθμιση από εκείνη του Λουθήρου, η οποία θα προηγείτο του τέλους του κόσμου.

Το 1615 εμφανίσθηκε ένα δεύτερο φυλλάδιο, συμπληρωματικό της *Fama: Confessio Fraternitatis Rosae Crucis. Ad eruditos Europae*⁸³, το οποίο επίσης εκδόθηκε στο Κάσσελ από τον Wilhelm Wessel και συνοδεύονταν από τη *Fama*, πρώτα στη Λατινική γλώσσα και κατόπιν σε Γερμανική μετάφραση.

Στην έκδοση που μόλις αναφέραμε, η *Confessio Fraternitatis* καταλαμβάνει το Λατινικό μέρος στις σελίδες 43 έως 64 και τη Γερμανική μετάφραση στις σελίδες 67 έως 111. Το περιεχόμενό της συμφωνεί με εκείνο της *Fama*, αν και παρουσιάζει ένα εντονότερα **αποκαλυπτικό και αντιπαπικό** στοιχείο. Μιλά με μεγαλύτερη ακρίβεια για την παγκόσμια μεταρρύθμιση και, πάνω απ' όλα, αποκαλύπτει το όνομα του ιδρυτή της Αδελφότητας: ονομαζόταν **Christian Rosencreutz**, γεννήθηκε το 1378 και έζησε εκατόν έξι χρόνια.

⁸³ ΣτΜ: «Ομολογία της Αδελφότητας του Ρόδου και του Σταυρού προς τους σοφούς της Ευρώπης.»

Η Εταιρεία, σχηματισμένη υπό την καθοδήγηση του Πνεύματος, είχε ως σκοπό να επαναφέρει μία εποχή ευτυχίας μετά τη **σατουρνική⁸⁴ νύχτα**.

Τότε ό,τι ήταν κρυμμένο θα αποκαλυπτόταν· τα ψεύδη και η πλάνη θα εξαφανίζονταν.

Κατά τη μεγάλη εκείνη ημέρα η Αδελφότητα θα αποκάλυπτε όλα τα μυστικά της.

Επιθυμούσε να ζει σε καλές σχέσεις με το Κράτος, διότι προσέφερε στον ανώτατο άρχοντα της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας τις προσευχές της, τα μυστικά της και όλους τους θησαυρούς της.

Η γνώση δεν θα έσωζε τον κόσμο· αντιθέτως, θα οδηγούσε μόνο σε αύξηση της υπερηφανείας. Ο Θεός θα άναβε για τους Αδελφούς ένα **έκτο κερί⁸⁵**, το οποίο θα προκαλούσε θαυμαστά φαινόμενα. Δεν θα υπέφεραν ούτε από πείνα ούτε από φτώχεια ούτε από ασθένεια· η ζωή τους θα διαρκούσε για πάντα. Θα επικοινωνούσαν με τις Ινδίες και με το Περού· και θα μπορούσαν, μέσα σε ένα και μόνο βιβλίο, να διαβάσουν όλα όσα περιείχε το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον. Μέσω ψαλμωδιών θα μετέβαλλαν βράχους και πολύτιμους λίθους και θα έφθαναν στο σημείο να διεγείρουν τόσο τον θεό του Άδη, τον **Πλούτωνα**, όσο και τους ευγενείς της γης. Πριν από την καταστροφή του κόσμου, ο Θεός είχε αποφασίσει να στείλει για ακόμη μία φορά τόσο φως, ζωή και μεγαλείο όσο εκείνο που είχε λάβει ο Αδάμ πριν από το προπατορικό αμάρτημα. Και αυτή η εποχή πλησίαζε.

Η *Confessio Fraternitatis* παρότρυνε τους αναγνώστες της να διαβάζουν τη **Βίβλο**, «το πιο εξαιρετικό, το πιο σωτήριο, το πιο αξιοθαύμαστο βιβλίο που είχε δοθεί στον άνθρωπο από τη δημιουργία του κόσμου», και πάνω απ' όλα να την καταστήσουν κανόνα της ζωής τους. Αφού αυτό θα είχε πραγματοποιηθεί, θα ενώνονταν πνευματικά με την Αδελφότητα.

⁸⁴ ΣτΜ: Από το Saturn=Κρόνος

⁸⁵ ΣτΜ: Η πιθανότερη ερμηνεία αυτού του έκτου κεριού πρέπει να είναι το ότι ο άνθρωπος αποτελεί το 4^ο βασίλειο (ορυκτό, φυτικό, ζωικό, ανθρώπινο) και με την φώτισή του οδεύει προς το 5^ο, το Αγγελικό. Η αφή του έκτου σηματοδοτεί την παραπέρα εξέλιξή του.

Δεν θα έπρεπε να περιμένει κανείς κοινωνικές ή ηθικές μεταρρυθμίσεις ούτε φιλοσοφικές μεταβολές· η σωτηρία θα ενεργούσε **από το εσωτερικό**, μέσω της απαρνήσεως του εαυτού, μέσω της εσωτερικής καθάρσεως και μέσω της αγάπης προς τον πλησίον.

Εκείνος που συμμεριζόταν τον ανθρώπινο πόνο βρισκόταν κοντά στον Θεό, ο οποίος υψώνει τους ταπεινούς και ταπεινώνει τους υπερηφάνους· και ο Θεός θα τον άφηνε να ακούσει τις φωνές των Αγγέλων Του.

Η *Confessio Fraternitatis* έδινε επίσης αρκετές διευκρινίσεις σχετικά με τον σκοπό και το πνεύμα του Τάγματος. Αποτελούνταν από περισσότερους βαθμούς· και δεν ήταν μόνο οι μεγάλοι, οι πλούσιοι και οι σοφοί εκείνοι που μπορούσαν να επιλεγούν. Ακόμη και οι απλοί άνθρωποι μπορούσαν να επιλεγούν, εφόσον διέθεταν την απαιτούμενη καταλληλότητα για το έργο της Αδελφότητας, η οποία είχε περισσότερο χρυσό και θησαυρούς από όσους θα μπορούσε να προσφέρει ολόκληρο το σύμπαν.

Ωστόσο, αυτό δεν αποτελούσε τον κύριο σκοπό του Τάγματος.

Πάνω απ' όλα, οι Αδελφοί ομολογούσαν τον **Χριστό με ειλικρινή καρδιά**, πρέσβευαν την **αληθινή φιλοσοφία** και ζούσαν μία **Χριστιανική ζωή**.

Ο ΧΗΜΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ CHRISTIAN ROSENCREUTZ

Το 1616, με το όνομα του συγγραφέα του, εμφανίσθηκε ο *Χημικός Γάμος του Christian Rosencreutz*.

Στην *Αυτοβιογραφία* του, ο Jean-Valentin Andreae⁸⁶ δήλωσε ότι είχε συνθέσει αυτό το βιβλίο όταν ήταν δεκαπέντε ετών, περίπου το 1601.

⁸⁶ ΣτΜ: Ο *Johann Valentin Andreae* (αναφέρεται και ως *Jean-Valentin Andreae* (1586 –1654) ήταν επιφανής Γερμανός θεολόγος, συγγραφέας, μαθηματικός και ουτοπιστής. Υπήρξε κεντρική φιγούρα του λουθηρανικού προτεσταντισμού και μια από τις πιο επιδραστικές προσωπικότητες στη μετάβαση από την Αναγέννηση στο Μπαρόκ. Θεωρείται ο βασικός δημιουργός της Αδελφότητας των Ροδόσταυρων και ο πιθανός συγγραφέας του περίφημου ανώνυμου μανιφέστου *Χημικός Γάμος του Χριστιανού Ροδόσταυρου* (*Chymische Hochzeit Christiani Rosencreutz*, 1616).

Στο γράμμα του, η πραγματεία αυτή αποτελεί μία αρκετά λεπτομερή έκθεση της **μεταλλικής εργασίας**· ως προς το πνεύμα της, περιγράφει την **ανύψωση της ψυχής**, βαθμίδα προς βαθμίδα, προς τον φωτισμό. Το βιβλίο αυτό αποδίδεται στον Christian Rosencreutz, ο οποίος φέρεται να το είχε γράψει το 1459. Αφηγείται, κατά τη διάρκεια επτά ημερών, τον γάμο του βασιλιά, κατόπιν τον αποκεφαλισμό του και, τέλος, την ανάστασή του.

Εξαιτίας μιας προσκλήσεως που του απευθύνει ο βασιλιάς, προκειμένου να παρευρεθεί στις γαμήλιες τελετές του, ο Rosencreutz ξεκινά το ταξίδι του, έχοντας βαθιά επίγνωση της αναξιότητάς του.

Σε ανάμνηση του Χριστού, δένει πάνω στον χονδρουφάντο χιτώνα του μία κόκκινη κορδέλα σε σχήμα σταυρού· τοποθετεί τέσσερα τριαντάφυλλα στο καπέλο του και παίρνει ως εφόδια ψωμί, αλάτι και νερό. Στην είσοδο του δάσους συναντά τρεις δρόμους: ο πρώτος είναι σύντομος αλλά επικίνδυνος· ο δεύτερος είναι η **βασιλική οδός**, προορισμένη για τους εκλεκτούς· και ο τρίτος είναι ευχάριστος αλλά πολύ μακρύς.

Τον προειδοποιούν ότι έχει μόνο μία ευκαιρία να επιλέξει τον δρόμο και ότι, μετά την επιλογή του, δεν μπορεί να επιστρέψει.

Ζητά τη βοήθεια του Θεού, ο οποίος τον οδηγεί να πάρει τον δεύτερο δρόμο. Αυτός οδηγεί στο **βασιλικό κάστρο**, χτισμένο πάνω σε ένα βουνό. Εκεί, όταν κάποιος τον ρωτά το όνομά του, απαντά: **«Αδελφός του Ερυθρού Ρόδου και σταυρού»**.

Οι πολυάριθμοι υποψήφιοι για τον γάμο του βασιλιά «ζυγίζονται»⁸⁷.

Ο Rosencreutz αποδεικνύεται ο αγνότερος· γίνεται δεκτός με όλες τις τιμές και του απονέμεται το **Χρυσόμαλλο Δέρας**⁸⁸, διακοσμημένο με έναν ιπτάμενο Λέοντα. Όσο για τους παρείσακτους, τους προσφέρεται ένα κύπελλο γεμάτο με ένα ποτό της λήθης. Κατόπιν εκδιώκονται, με την εντολή να μην επιστρέψουν ποτέ στη ζωή τους στο βασιλικό κάστρο.

Ακολουθούν άλλες συμβολικές δοκιμασίες και η αναπαράσταση ενός θεατρικού έργου σε επτά πράξεις.

Μπροστά στη βασίλισσα βρίσκεται ένα μεγάλο βιβλίο, το οποίο περιέχει όλη τη συγκεντρωμένη γνώση που υπάρχει στο κάστρο. Ο επιλεγμένος αριθμός είναι ο **εννέα**, και όλοι φέρουν ένα λάβαρο που φέρει έναν κόκκινο σταυρό.

Τελικά, στους εκλεκτούς ανατίθεται το καθήκον τους: να σκέπτονται τον Θεό και να εργάζονται για τη δόξα Του και για το καλό των ανθρώπων. Κατόπιν, το βασιλικό ζεύγος αποκεφαλίζεται, όπως επίσης και τέσσερις βασιλείς και βασίλισσες που είναι παρόντες. Τα έξι πρόσωπα θάβονται και το αίμα τους συλλέγεται σε ένα χρυσό αγγείο. Ο Μαύρος που προΐστατο της εκτελέσεως αποκεφαλίζεται με τη σειρά του και το κεφάλι του μεταφέρεται τυλιγμένο σε ένα ύφασμα.

Στους εκλεκτούς λέγεται: **«Η ζωή όλων αυτών των όντων βρίσκεται στα χέρια σας και πρέπει να διατηρήσετε μία πιστότητα ισχυρότερη από τον θάνατο»**.

Εκείνη τη νύχτα, τα έξι φέρετρα μεταφέρονται με πλοία.

Οι εκλεκτοί παρίστανται στις συμβολικές κηδείες των ηγεμόνων και καλούνται να αναζητήσουν το **φάρμακο** που θα επαναφέρει στη ζωή τους αποκεφαλισμένους βασιλείς και βασίλισσες.

⁸⁷ Αναφορά στο «Mene-Tekel-Upharsin» (μετρήθηκε - ζυγίστηκε - διαιρέθηκε) από το βιβλίο του Δανιήλ, κεφάλαιο 5, εδάφια 25-28.

⁸⁸ Το Χρυσόμαλλο Δέρας είναι η συμβολική ονομασία του Μεγάλου Έργου.

Περιγράφονται μακρές αλχημικές εργασίες. Ο βασιλιάς και η βασίλισσα αναβιώνουν. Θα εργασθούν μαζί με τους εκλεκτούς για τον θρίμβο του Θεού. Ο βασιλιάς τους ονομάζει **«Ιππότες του Χρυσού Λίθου»**, παρέχοντάς τους τη δύναμη να ενεργούν εναντίον της άγνοιας, της φτώχειας και της ασθένειας. Όσο για τον Rosencreutz, θα πρέπει ακόμη να ξεπεράσει και άλλες δοκιμασίες προτού φθάσει στο τέλος.

Του λέγεται: **«Έχεις λάβει περισσότερα από τους άλλους· προσπάθησε λοιπόν να δώσεις ακόμη περισσότερα»**.

Ζητείται η υπογραφή καθενός.

Ο ήρωάς μας γράφει:

Η ύψιστη γνώση είναι να μη γνωρίζεις τίποτε. (*Summa scientia nihil scire*)

Αδελφός Christian Rosencreutz

Ιππότης του Χρυσού Λίθου

Έτος 1459.

Ο συγγραφέας του *Χημικού Γάμου*, **Jean-Valentin Andreae (1586–1654)**, ήταν ένας από τους πλέον μορφωμένους ανθρώπους της εποχής του. Ο παππούς του, Jakob, υπήρξε ένας από τους επιφανέστερους θεολόγους του 16^{ου} αιώνα και ένας από τους συγγραφείς της **«Formula of Concord»**· ήταν γνωστός ως «ο Δεύτερος Λούθηρος».

Ο Jean-Valentin ήταν πάντοτε υπερήφανος για την καταγωγή του από έναν τέτοιο πρόγονο. Έχασε νωρίς τον πατέρα του και, μέσα σε πολύ δύσκολες υλικές συνθήκες, πραγματοποίησε σοβαρές σπουδές στο σεμινάριο του Tübingen. Απέκτησε ασυνήθιστη παιδεία στις αρχαίες και σύγχρονες γλώσσες, στα μαθηματικά, στις φυσικές επιστήμες, στην ιστορία, στη γεωγραφία, στη γενεαλογία και στη θεολογία.

Αφησε πίσω του σημαντικό συγγραφικό έργο και μεγάλη φήμη. Επηρεάστηκε βαθύτατα από τον δάσκαλό του **Jean Arndt (1555–1621)**, τον μεγάλο μυστικιστή ιεροκήρυκα και πνευματικό μαθητή του Jean Tauler. Η επιρροή αυτή επιβεβαιώθηκε και εμβαθύνθηκε μέσα από τη στενή φιλία του με τους **Christophe Besold** και **Wilhelm Wense**, των οποίων η ζωή είχε ως πρότυπο τη μίμηση του Ιησού Χριστού.

Τρεφόμενοι από τους μεγάλους μυστικούς που αναφέρθηκαν παραπάνω, κήρυτταν, ως αντίδραση προς τον δογματισμό και τον τελετουργισμό της επίσημης Εκκλησίας, την ανάγκη μιας ζωής γεμάτης από

πνεύμα και αγάπη, ευθύτητα, αδιάκοπο αγώνα εναντίον των κακών τάσεων, ακεραιότητα του πνεύματος, αυστηρότητα των ηθών, φιλανθρωπία και δικαιοσύνη.

Υποστήριζαν ότι μόνο μία **αγία ζωή** επέτρεπε στο Άγιο Πνεύμα να εισέλθει στην ανθρώπινη καρδιά, ενώνοντας τον άνθρωπο με τον Θεό και χαρίζοντάς του τα δώρα Του.

Στα κηρύγματά τους αναβίωναν τη διδασκαλία του Αγίου Παύλου σχετικά με τον **παλαιό άνθρωπο**, ο οποίος πρέπει να σταυρωθεί μαζί με τον Χριστό, ώστε να αναστηθεί μαζί Του.

Ο Andreæ ταξίδεψε σε ολόκληρη την Ευρώπη και οι εμπειρίες που απέκτησε κατά τη διάρκεια αυτών των ταξιδιών επιβεβαίωσαν την απόφασή του να αναμένει τη δύναμη του Ευαγγελίου για την πραγματοποίηση των ευγενών σχεδίων του σχετικά με την **ηθική και κοινωνική μεταρρύθμιση**.

Κατά τη διάρκεια του **Τριακονταετούς Πολέμου**, η πόλη Calw, όπου είχε διορισθεί διάκονος, καταστράφηκε. Ο ίδιος αποδείχθηκε ακούραστος στην άσκηση φιλανθρωπικών έργων και προσέφερε απλόχερα στους συμπολίτες του, με αξιοθαύμαστη αφοσίωση. Με τον τίτλο *Theophilus*, που δημοσιεύθηκε το 1649, συγκέντρωσε σε τρεις διαλόγους ένα αξιοσημείωτο πρόγραμμα ανανεώσεως και μεταστροφής για την Εκκλησία του. Και όταν εμφανίσθηκαν τα πρώτα μανιφέστα των Ροδοσταύρων, δημοσίευσε τον *Χημικό Γάμο του Christian Rosencreutz*.

Ποιος έγραψε τη Fama και την Confessio; Το ερώτημα αυτό έχει προκαλέσει άφθονη μελάνη κατά τη διάρκεια των τελευταίων τρισημиси αιώνων. Φαίνεται βέβαιο ότι αυτά τα δύο κείμενα **δεν είναι έργο ενός και του αυτού συγγραφέα**.

Εκφράζουν τις ιδέες και τις ελπίδες μιας συλλογικότητας.

Ο **Gottfried Arnold**, στο έργο του *Kirchen- und Ketzerhistorien*, υποστηρίζει ότι ο Jean Arndt είχε αποκαλύψει στον φίλο του **Christophe Hirsch**, τον περίφημο θεολόγο, ότι ο Jean-Valentin Andreæ και άλλα τριάντα πρόσωπα από τη χώρα της Βυρτεμβέργης είχαν συνθέσει τη *Fama Fraternitatis* και την είχαν δημοσιεύσει με την ελπίδα να διαπιστώσουν, μέσω αυτής της ποιητικής μυθοπλασίας, εάν υπήρχαν, διασκορπισμένοι σε ολόκληρη την Ευρώπη, κρυφοί φίλοι που

κατείχαν την αληθινή σοφία και οι οποίοι θα μπορούσαν κατόπιν να την καταστήσουν φανερή.

Από την άλλη πλευρά, το ύφος και η γλώσσα της *Fama* και της *Confessio* διαφέρουν από το ύφος και τη γλώσσα των γνωστών έργων του Jean-Valentin Andreæ, ιδίως από τον *Χημικό Γάμο*, την πατρότητα του οποίου ο ίδιος είχε διεκδικήσει.

Έχουν προταθεί τα ονόματα πολλών συγγραφέων.

Το ζήτημα απέχει πολύ από το να έχει απαντηθεί.

Η *Μεταρρύθμιση*, η *Fama*, η *Confessio*, καθώς και ο *Χημικός Γάμος* του Christian Rosencreutz, αποτελούν τις μοναδικές **πρωτότυπες γραπτές εκδηλώσεις** των Ροδοσταύρων.

Πρόκειται για τα πρώτα έργα στα οποία απαντά το όνομα της Αδελφότητας. Τα κείμενα αυτά, και κυρίως η *Fama*, ανατυπώθηκαν και μεταφράστηκαν πολλές φορές. Η επίδρασή τους υπήρξε τεράστια.

Πλήθος ανθρώπων —οι ασθενείς, οι ανήσυχoi— απηύθυναν προς την Αδελφότητα την κραυγή της οδύνης τους και των ελπίδων τους. Άλλοι την κατήγγειλαν ως απάτη και αίρεση.

Η υπόσχεση ενός θεραπευτικού μέσου κατά της ασθένειας, μιας ζωής παρατεινόμενης χωρίς τέλος, ενός και μόνο βιβλίου που θα περιείχε όλη τη γνώση του κόσμου, προκάλεσε την οργή των ιατρών και των φιλοσόφων.

Ένα από τα άμεσα αποτελέσματα της εμφανίσεως της *Fama* υπήρξε, μεταξύ άλλων, η δημιουργία ενός πλήθους τσαρλατάνων, οι οποίοι ισχυρίζονταν ότι ήταν μέλη της Αδελφότητας, υπόσχονταν θαυματουργές θεραπείες και αλχημικά μυστικά, ενώ στην πραγματικότητα δεν γνώριζαν τίποτε άλλο παρά μόνο να καταστρέφουν την υγεία και την περιουσία εκείνων που ήταν αρκετά αφελείς ώστε να πιστεύουν στις καυχησιολογίες τους.

Τρεις από αυτούς τους τυχοδιώκτες, στο Wetzlar, στη Νυρεμβέργη και στο Augsburg, έφθασαν την τόλμη τους τόσο μακριά, ώστε επενέβη η κοσμική εξουσία και ένας από αυτούς απαγχονίστηκε.

Ο Robert Fludd εξαπέλυσε δριμεία επίθεση εναντίον ορισμένων ανθρώπων που είχαν σφετεριστεί τον τίτλο των Ροδοσταύρων και πρόσβευαν ψευδείς θεωρίες. Ωστόσο, υπήρξαν πολύ λίγοι αξιοσέβαστοι άνθρωποι που δημοσίευσαν έργα υπό το όνομα των Ροδοσταύρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Η ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΙΚΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ 17^{ου} ΑΙΩΝΑ

Ο προτεσταντικός χαρακτήρας της Ροδοσταυρικής εμφάνισης του 1614 δεν διέφυγε από κανέναν. Οι πρωταγωνιστές του Ροδοσταυρικού κινήματος κατά τον 17^ο αιώνα — ο Valentin Andreae, ο Michel Maier και ο Robert Fludd — ήταν Προτεστάντες.

Ωστόσο, αυτός ο εξωτερικός χαρακτήρας δεν πρέπει να δημιουργεί μια τέτοια εντύπωση. Δεν εξέφραζαν σε καμία περίπτωση μια αυστηρά δογματική στάση· οι συγγραφείς των πρώτων Ροδοσταυρικών μανιφέστων — όπως και ο Dante — ήταν αντίθετοι προς τον Παπισμό αποκλειστικά για λόγους πολιτικής και ηθικής τάξεως.

ΟΙ ΚΥΡΙΟΤΕΡΟΙ ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΙΚΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Έχουμε ήδη μιλήσει εκτενώς για τον Jean-Valentin Andreae.

Λίγα χρόνια νεότεροι από εκείνον, ο **Michael Maier** στη Γερμανία και ο **Robert Fludd** στην Αγγλία υπήρξαν οι πλέον αντιπροσωπευτικές μορφές του Ροδοσταυρικού κινήματος κατά τον 17ο αιώνα.

Ο **Michael Maier (1568–1622)** ήταν περίφημος αλχημιστής.

Έγινε προσωπικός ιατρός του αυτοκράτορα **Rudolph II**, ο οποίος του απένειμε τον τίτλο του **Κόμη Παλατίνου** και του **Αυτοκρατορικού Συμβούλου**. Το 1617, στη Φρανκφούρτη, δημοσίευσε το *Silentium post clamores*, στο οποίο επαινούσε τους Ροδοσταύρους επειδή είχαν απαντήσει με σιωπή στα κάθε είδους φυλλάδια που είχαν δημοσιευθεί υπέρ ή εναντίον τους.

Επιπλέον, οι αντίπαλοι των Ροδοσταύρων ήταν «κραυγαλέοι άνθρωποι που επιθυμούσαν να γίνουν δεκτοί στην Αδελφότητα, αλλά δεν είχαν λάβει καμία απάντηση». Αποκάλυπτε ότι, σε όλες τις εποχές και μεταξύ όλων των λαών, υπήρχαν **κολέγια φιλοσοφίας**, όπου μελετώνταν η ιατρική και τα μυστικά της φύσεως.

Τα μυστικά αυτά μεταδίδονταν από γενεά σε γενεά μέσω της **μυήσεως**. Ο Maier εξηγούσε ότι αυτά τα κολέγια είχαν ιδρυθεί για τη διδασκαλία των μυστικών της φύσεως και όχι για τη διάδοση εσωτερικών δογμάτων. Οι Ροδοσταύροι είχαν λόγο να αποκαλύψουν την ύπαρξή τους μέσω της *Fama* και της *Confessio*, οι οποίες έλεγαν επακριβώς

όσα είχαν να πουν, χωρίς να έρχονται σε αντίθεση με τη λογική, τη φύση και την εμπειρία.

Και δήλωνε ότι οι αληθινοί Ροδοσταύροι βρίσκονται **πέρα από τον χώρο και τον χρόνο**· βλέπουν στα βαθύτερα εσωτερικά σημεία της καρδιάς των ανθρώπων και, κατά συνέπεια, κανείς δεν θα έπρεπε να ανησυχεί για μια τελική ένταξη, η οποία μπορεί να αποφασιστεί μόνο έξω από τον ίδιο τον άνθρωπο.

Επιπλέον, η Αδελφότητα είχε λόγο να τηρεί αυστηρή σιωπή, η οποία και μόνη μπορούσε να την προστατεύσει από τη βεβήλωση εκ μέρους του πλήθους.

Ο Maier διαβεβαίωνε: «Από έξι χιλιάδες υποψηφίους η Αδελφότητα έχει επιλέξει μόλις έναν».

Και προσέθετε: «Πολλοί είναι οι κλητοί, αλλά λίγοι οι εκλεκτοί. Οι διδάσκαλοι των Ροδοσταύρων δείχνουν το ρόδο, αλλά προσφέρουν τον σταυρό. Δοκιμάζουν τους καλύτερους υποψηφίους με πενταετή σιωπή, ώστε να κυριαρχήσουν στα πάθη τους και στα λόγια τους».

Στο *Themis aurea*, ο Maier διακήρυξε ότι κάθε ελάττωμα είναι απαράδεκτο μεταξύ των ιατρών και ότι οι Ροδοσταύροι είναι απαλλαγμένοι από κάθε ελάττωμα.

Το πιο παράξενο από τα έργα του είναι το *Atalanta fugiens*, στο οποίο, μέσω εμβλημάτων, πραγματεύεται τα μυστικά της φύσεως.

Ο Buhle αναφέρει ότι το 1620 ο Maier πήγε στην Αγγλία, όπου έκανε ενεργή προπαγάνδα υπέρ της Αδελφότητας των Ροδοσταύρων. Είναι πιθανό να συνάντησε εκεί τον Robert Fludd. Μετά τον θάνατό του δημοσιεύθηκε η πραγματεία του *Ulysses* από έναν προσωπικό του φίλο. Ο τελευταίος δήλωσε ότι δεν γνώριζε εάν ο Maier, ο οποίος είχε υπερασπισθεί την υπόθεση των Ροδοσταύρων με τόσο πάθος και ανιδιοτέλεια, είχε ποτέ γίνει δεκτός μεταξύ τους· ήταν όμως βέβαιος ότι ήταν **Αδελφός της Χριστιανικής Θρησκείας**, δηλαδή, χωρίς καμία αμφιβολία, της **Αδελφότητας του Χριστού** που είχε ιδρύσει ο J.-V. Andreae.

Ο **Robert Fludd (1574–1637)** υπήρξε μία από τις πιο ιδιόμορφες διάνοιες της εποχής του. Στην Οξφόρδη σπούδασε φιλολογία, φιλοσοφία, μαθηματικά, θεολογία και ιατρική. Κατόπιν ταξίδεψε στη Γαλλία, την Ιταλία και τη Γερμανία. Στην Οξφόρδη απέκτησε τον βαθμό του

Διδάκτορα της Ιατρικής. Διέθετε εγκυκλοπαιδική γνώση· ήταν γνωστός σε ολόκληρη την Ευρώπη ως φιλόσοφος, ιατρός, ανατόμος, θεραπευτής, χημικός, αστρολόγος, μαθηματικός και μηχανικός.

Ενώ εμφανιζόταν ως υπερασπιστής των δογμάτων της **Καμπάλα**, τα μυστήρια της οποίας είχε ερευνήσει, αγαπούσε τις θετικές επιστήμες και, σε κάθε πεδίο στο οποίο ασκούσε την τεράστια δραστηριότητά του, αποδείκνυε πραγματική ικανότητα παρατηρήσεως. Ήταν ο εφευρέτης του **βαρομέτρου** και κατασκεύασε μηχανές που προκαλούσαν τον θαυμασμό των συγχρόνων του.

Η φιλοσοφία του είναι κατ' ουσίαν **θρησκευτική**. Ο Θεός είναι η αρχή, το τέλος και το σύνολο όλων όσων υπάρχουν. Ολόκληρο το σύμπαν προέρχεται από Αυτόν, σχηματίζεται από την ουσία και τη βούλησή Του και θα επιστρέψει σε Εκείνον. Ο Θεός, διερχόμενος αιωνίως από τον **αρχετυπικό κόσμο**, όπου αποκαλύπτεται στον εαυτό Του μέσω του **Μακροκόσμου** —της φύσεως— και μέσω του **Μικροκόσμου** —του ανθρώπου— προσφέρει, σύμφωνα με την έκφραση του Τρισμέγιστου, την εικόνα «μιας σφαίρας, της οποίας το κέντρο βρίσκεται παντού και η περιφέρεια πουθενά».

Ο Θεός αποκάλυψε την **πρωταρχική Σοφία** στον πρώτο άνθρωπο και αυτή μεταδόθηκε κατόπιν από τους Πατριάρχες, τους Προφήτες, τους Σοφούς και, πιο πρόσφατα, από τους Αδελφούς R+C.

Ο Χριστός αποκάλυψε στους Αποστόλους Του, ιδιαίτερα στον Άγιο Ιωάννη και στον Άγιο Παύλο, τα μυστήρια της υπέρτατης γνώσεως.

Η **Φιλοσοφική Λίθος** είναι Πυρ, Ζωή, Φως που εκπορεύεται από τον Χριστό.

Η Αλχημεία συνίσταται στο να οδηγήσει τον Αδελφό/μύστη στην κατάσταση τελειότητας από την οποία εξέπεσε ο Αδάμ.

Ο φιλόσοφος και ιατρός **Gassendi** επιχείρησε να αντικρούσει τον Robert Fludd στο έργο του *Exercitatio in Fluddanam Philosophiam*, Παρίσι, 1630.

Ο φιλόσοφος **Marin Mersenne**, φίλος του Descartes, είχε επιχειρήσει το ίδιο στο έργο του *Quaestiones celeberrimae in Genesim*, Παρίσι, 1623.

Και ο αστρονόμος **Kepler** έγραψε εναντίον των θεωριών του.

Ωστόσο, η πειραματική μέθοδος που χρησιμοποιούσε ο Robert Fludd, χάρη στη μαθηματική της αυστηρότητα, θυμίζει τις αρχές της φυσικής φιλοσοφίας του Newton.

Ο Robert Fludd έγραψε πολλά έργα υπερασπιζόμενος με σφοδρότητα τους Ροδοσταύρους, μεταξύ άλλων την *Apologetic Treatise* (1617) και, με το όνομα **Joachim Frizzio**, το *The Sovereign Good* (1628).

Όπως και ο Maier, ο Robert Fludd δήλωνε ότι **δεν ήταν Ροδοσταύρος**.

Ο **Theophilus Schweighardt** (ψευδώνυμο Florentinus de Valentia), από την Κωνσταντία, είναι ένας από τους μεγάλους αποστόλους των Ροδοσταύρων.

Το **Speculum sophicum rhodostauroticum**⁸⁹ είναι κεφαλαιώδους σημασίας. Εκεί εξηγεί με σαφήνεια τον αληθινό χαρακτήρα του Ροδοσταυρικού εγχειρήματος: «Εδώ αναπαρίσταται όλη η τέχνη του κόσμου, όλη η γνώση του και όλη η εμπειρία του· ωστόσο, αναζητήστε πρώτα τη Βασιλεία του Θεού».

“Ora et labora.” «Προσεύχου και εργάζου».

«Εάν δεν κατανοείτε τα ειλικρινή μου μαθήματα, δεν θα κατανοήσετε κανένα βιβλίο».

«Πολλοί άνθρωποι, ανήκοντες σε όλες τις τάξεις της κοινωνίας, ερευνούν επίμονα σχετικά με αυτή την Αδελφότητα.

Δεν θα περνούσαν πολλές ημέρες στη Φρανκφούρτη, στη Λειψία ή σε άλλα μέρη, αλλά κυρίως στην Πράγα, χωρίς να συγκεντρώνονται δέκα, δώδεκα ή ακόμη και είκοσι άνθρωποι για να συζητήσουν αυτά τα πράγματα, χωρίς να υπολογίζουμε εκείνους τους έγκυρους ανθρώπους που επιμένουν να εργάζονται μαζί.

Ωστόσο, έχουν προδοθεί από ψευδείς αδελφούς· γι’ αυτό ο συγγραφέας αποφάσισε να φέρει στο φως της ημέρας το πνεύμα και τους κατονισμούς αυτού του Κολεγίου.

Το κοινό πρέπει να γνωρίζει ότι, αφού η συνέλευση των Αδελφών δεν πραγματοποιείται πουθενά, ένας άνθρωπος με καρδιά, ευσεβής και

⁸⁹ ΣτΜ: Καθρέφτης της Ροδοσταυρικής Σοφίας

πιστός, μπορεί εύκολα και χωρίς μεγάλη προσπάθεια να έλθει και να συνομιλήσει μαζί τους.

Στο ίδιο έργο διαβάζουμε:

«Επέστρεψε στον εαυτό σου, απέρριψε τα πράγματα αυτού του κόσμου, μελέτησε τις δύο παλαιές πραγματείες του Thomas à Kempis, που γράφτηκαν πριν από εκατόν πενήντα χρόνια, και τήρησε τις υποδείξεις τους.

Εάν το κάνεις αυτό, θα είσαι ήδη κατά το ήμισυ Ροδοσταύρος... και ένας Αδελφός σύντομα θα εμφανισθεί αυτοπροσώπως».

Με το ψευδώνυμο **Florentinus de Valentia** (ο Theophilus Schweighardt), απάντησε σε επίθεση του F. G. Menapius⁹⁰ στις 3 Ιουνίου 1617 και, στο *Flourishing Rose*, έδωσε σημαντικές λεπτομέρειες σχετικά με το πνεύμα που εμπνυχώνει τους Αδελφούς.

Ενεργούν, μας λέει, αντίθετα προς τους σοφούς οι οποίοι διαφωνούν σχετικά με τη λογική και όχι σχετικά με το ίδιο το πράγμα.

Ο F. G. Menapius (*Friedrich Grick*) είχε πει ότι οι Ροδοσταύροι είναι μάγοι, μαύροι μάγοι, ενσαρκωμένοι διάβολοι.

«Αυτό είναι ψευδές, διότι καθημερινά βοηθούν τον κόσμο αδιάκοπα, αλλά ανωνύμως.

Στη μηχανική είναι οι καθρέπτες του Αρχιμήδη.

Στην αρχιτεκτονική, τα επτά θαύματα, τα αυτόματα του Αρχύτα, του Bacon και του Albert, οι καθρέπτες, το αιώνιο πυρ, η αέναη κίνηση.

Στην αριθμητική, η *ρυθμομαχία*, η χρήση και η σύνθεση του τροχού του Πυθαγόρα, η μέθοδός του να αποδίδει έναν αριθμό σε καθετί, μέχρι και στον Θεό.

Στη μουσική, εκείνη της φύσεως και της αρμονίας των πραγμάτων.

Στη γεωμετρία, ο τετραγωνισμός του κύκλου.

⁹⁰ ΣτΜ: F. G. Menapius (συχνά αναφερόμενος και ως Dr. Friedrich Grick Menapius) είναι ένα από τα κύρια λογοτεχνικά ψευδώνυμα του Friedrich Grick (περ. 1595–1628), ενός Γερμανού δασκάλου, συγγραφέα και φυλλαδιογράφου από το Altdorf (κοντά στη Νυρεμβέργη). Έγινε ευρύτερα γνωστός κατά τις αρχές του 17^{ου} αιώνα για την ενεργή και ιδιαίτερη ανάμειξή του στη δημόσια συζήτηση γύρω από το κίνημα του Ροδοσταυρισμού.

Οι Ροδοσταύροι αναζητούν τη **Βασιλεία του Θεού**, την αναγέννηση εν Ιησού Χριστώ, μέσω της αναγνώσεως του μοναδικού **Βιβλίου της Ζωής**».

Ο Florentinus de Valentia (Theophilus Schweighardt) περνά κατόπιν στο πρώτο πρόσωπο και λέει: «Ακούμε τον Λόγο εν πνεύματι, σε ένα σιωπηλό Σάββατο. Το βιβλίο που περιέχει όλα τα άλλα βρίσκεται μέσα σου και μέσα σε όλους τους ανθρώπους. Αυτός είναι εκείνος που οδηγεί στη σοφία, που καθοδηγεί τους σοφούς, που μου έδωσε τη γνώση όλων των πραγμάτων: της δημιουργίας, του χρόνου, των άστρων, των ζώων, των σκέψεων, των ανθρώπων, των φυτών. **Η Βασιλεία του Θεού είναι εντός σας** (Λουκ. ΙΖ', 21). Ο Λόγος είναι η σοφία του Θεού, η εικόνα Του, το πνεύμα Του, ο νόμος Του, ο Χριστός μέσα στον άνθρωπο. Όπως ένα μικρό δάκτυλο τοποθετημένο μπροστά στο μάτι μπορεί να σας εμποδίσει να δείτε ολόκληρη μια πόλη, έτσι και ένα μικρό σφάλμα μπορεί να σας εμποδίσει να δείτε τον θησαυρό της Αναγεννήσεως... Ο Αδάμ αισθανόταν μόνο μέσω της δικής του ελεύθερης βουλήσεως. Επιθυμώ να μην είμαι τίποτε και να ακούω τα πάντα, εγκαταλείποντας τον εαυτό μου στον Θεό σαν παιδί, ενώνοντας τη θέλησή μου με τη δική Του, αναζητώντας Τον πάνω απ' όλα, αφήνοντας τη Βασιλεία Του να ενεργήσει μέσα μου».

Εδώ εμφανίζεται ένα πολύ σημαντικό σημείο για τη συνέχεια του βιβλίου: στον **Maier, τον Robert Fludd και ιδιαίτερα τον Theophilus Schweighardt** (ψευδώνυμο Florentinus de Valentia), ο Ροδοσταυρισμός παρουσιάζεται λιγότερο ως εξωτερική «μυστική εταιρεία» και περισσότερο ως **εσωτερική κατάσταση του ανθρώπου**, με κεντρικούς άξονες την αναγέννηση, τον Χριστό, τον Λόγο και την εσωτερική Βασιλεία του Θεού.

Ο **Irenaeus Agnostus** φαίνεται ότι είναι το ψευδώνυμο του **Gotthardus Arthusius**, από το Dantzig, ο οποίος ήταν Αντιπρύτανης του Γυμνασίου της Φρανκφούρτης επί του Μάιν και τον οποίο ο Semler θεωρούσε Καγκελάριο της Βεσφαλίας.

Υπέγραφε ένα από τα βιβλία του ως «ο ανάξιος συμβολαιογράφος της Αδελφότητας για τη Γερμανία».

Στο *Fons Gratiae* επαναλαμβάνει τις διδασκαλίες της *Fama*:

«Να πολεμάς εναντίον των ελαττωμάτων και των κακιών· να ζεις με ταπεινοφροσύνη, δικαιοσύνη, αλήθεια και αγνότητα, όπως οι πρώτοι Αδελφοί. Μετά την προετοιμασία, η οποία μπορεί να διαρκέσει πέντε χρόνια, ο άνθρωπος, έχοντας σηκώσει τον σταυρό, θα γνωρίσει το ρόδο». Αυτός ο «**Ειρηνικός Άγνωστος**» είναι ένα αινιγματικό πρόσωπο. Τα έργα που δημοσιεύθηκαν με το όνομά του αποτελούν απολογίες υπέρ των Ροδοσταύρων⁹¹.

Ωστόσο, ένα από τα φυλλάδια που φέρουν την υπογραφή του⁹² στρέφεται με βιαιότητα εναντίον ενός έργου που είχε επίσης δημοσιευθεί με το όνομά του και το οποίο αναφέρεται εδώ.

Ορισμένοι συγγραφείς, ο Buhle και ο Waite, συνέδεσαν —χωρίς όμως αποδείξεις— τον Irenaeus Agnostus με έναν από τους αντιπάλους των Ροδοσταύρων, όπως τον F.G. Menapius (*Friedrich Grick*).

Rhodophilus Staurophorus

Ένας άλλος ανώνυμος συγγραφέας υπέγραφε ως **Rhodophilus Staurophorus** —«φίλος του Ροδοφόρου του Σταυρού».

Ο A. Peeters-Baertsoen τον ταυτίζει, χωρίς καμία απόδειξη, με τον Irenaeus Agnostus (Άγνωστο Ειρηναίο)⁹³.

⁹¹ Για παράδειγμα: Καθρέφτης Σταθερότητας ή Προτροπή απαραίτητη για όσους έχουν ήδη δοθεί τα ονόματα στην αγία και ευλογημένη Αδελφότητα του Ρόδου-Σταυρού, ώστε να μην αφήσουν τον εαυτό τους να παρασυρθεί σε σφάλματα από ορισμένα πονηρά και διεστραμμένα γραπτά, αλλά να παραμείνουν σταθεροί και να παραμείνουν σίγουροι. Από τον Ειρηναίο Άγνωστο (*Irenaeus Agnostus*).

⁹² Τα Βήματα των Σοφών, ή η Απόλυτη και Θεμελιώδης Ανακάλυψη της Ευσεβούς και Ευλογημένης Αδελφότητας του Ένδοξου Τάγματος του Ρόδου-Σταυρού. Στρέφεται...ενάντια στον Καθρέφτη της Σταθερότητας, και είναι γραμμένο με τον πιο ειρωνικό και υπερβολικό τρόπο. Από τον Ειρηναίο Άγνωστο (*Irenaeus Agnostus*).

⁹³ ΣτΜ: Αυτό υποτίθεται από τον Kloss (*Bibliographie der Friemaurerei*, αρ. 2442, 2497, κ.λ.π.) ότι ήταν ψευδώνυμο του Gotthardus Arthusius, συνπρύτανη στο Γυμνάσιο της Φρανκφούρτης επί του Μάιν, και συγγραφέα με κάποια τοπική φήμη στις αρχές του δέκατου έβδομου αιώνα (βλ. *Arthusius*). Με αυτό το ψευδώνυμο, Ειρηναίος Άγνωστος, δημοσίευσε, μεταξύ των ετών 1617 και 1620, πολλά έργα σχετικά με την Ροδοσταυρική Αδελφότητα.

Ο Rhodophilus Staurophorus είναι συγγραφέας ενός φυλλαδίου δεκαπέντε σελίδων, γραμμένου τον Αύγουστο του 1618, με τίτλο *The Philosophical Abduction*.

Υπογράφει ως: «ο **ανάξιος υπηρέτης της Αδελφότητας των Ροδοσταύρων**».

Ας παραθέσουμε και πάλι τον **Julianus de Campis**, συγγραφέα της *Letter*, με ημερομηνία Belbosco, 24 Απριλίου 1615, η οποία δημοσιεύθηκε μαζί με τη *Fama* στην έκδοση του 1616 και σε εκείνη του 1617. Ο Kazauer υποστηρίζει ότι συγγραφέας της ήταν ο **Julius Sperber**, σύμβουλος του Anhalt-Dessau και συγγραφέας του *Echo of the Rose-Croix Fraternity*.

Henri Madathanus⁹⁴. Ένας από τους σοφότερους Ροδοσταυρικούς συγγραφείς είναι ο συγγραφέας του *The Age of Gold Restored*, **Henri Madathanus (Adrian Mynsicht)**.

Καταγόταν από το Brunswick και αποκαλούσε τον εαυτό του **Αδελφό του Χρυσού Σταυρού**.

Ήταν ιατρός και χειρουργός του δούκα **Adolph Frederick of Mecklembourg**. Εργάστηκε μαζί με τον *υπηρέτη* του, **Hermann Datich**, για να συνδυάσει τα έργα του **Jakob Böhme**⁹⁵ με εκείνα των Ερμητιστών.

⁹⁴ ΣτΜ: Ο Madathanus είναι το ψευδώνυμο του Adrian von Mynsicht ή Heinrich Madathan (ή Heinrich Madathanus), μιας ενδιαφέρουσας μορφής του γερμανικού εσωτερισμού των αρχών του 17ου αιώνα. Συνδέεται ιδιαίτερα με τον πρώιμο Ροδοσταυρισμό και την αλχημεία. Το όνομά του εμφανίζεται σε αλχημικά και ροδοσταυρικά συμφραζόμενα, ιδίως γύρω από το έργο: *Aureum Vellus, oder Guldin Schatz und Kunstkammer* («Το Χρυσόμαλλο Δέρασ, ή Χρυσός Θησαυρός και Θησαυροφυλάκιο της Τέχνης»). Η Αλληγορία της Παραβολής είναι μια Ροδοσταυρική αλληγορία, η οποία μερικές φορές αποδίδεται στο Γερμανό αλχημιστή Henricus Madathanus. Το αλληγορικό έργο *Aureum Saeculum Redivivum* (Η χρυσή εποχή που αποκαταστάθηκε), δημοσιεύτηκε με το ψευδώνυμο Henricus Madathanus και χρονολογείται συνήθως στο 1621/2. Σύντομα ανατυπώθηκε σε συλλογές, το *Musaeum Hermeticum* και το *Dyas Chymica Tripartita*, αμφότερα το 1625.

⁹⁵ ΣτΜ: Ο Jakob Böhme ο επονομαζόμενος «Τεύτων Φιλόσοφος» (Οι Τεύτονες Ιππότες *Ordo domus Sanctae Mariae Theutonicorum Hierosolymitanorum*, ήταν αποστρατικοποιημένο Γερμανικό ιπποτικό τάγμα.) ή «Θεόσοφος του Γκαίρλιτς»

Michel Potier. Ο Γάλλος φιλόσοφος **Michel Potier**, ο οποίος ζούσε στη Γερμανία, ήταν ενθουσιώδης υποστηρικτής των Ροδοσταύρων. Αφιέρωσε στους Αδελφούς το *New Treatise on the Philosophical Stone* και το *Pure Philosophy*, δηλώνοντας ότι, πριν από αυτούς, ήταν ένας **ignoramus**, ένας αδαής. Τους προσκάλεσε να κηρύξουν τη διδασκαλία τους στη χώρα του.

Η Ροδοσταυρική εμφάνιση στο Παρίσι το 1622

Το 1622, στους τοίχους των κυριότερων διασταυρώσεων του Παρισιού, τοιχοκολλήθηκε μία αφίσα με την ακόλουθη επιγραφή:

«Εμείς, οι Αντιπρόσωποι του Κυρίου Κολεγίου των Αδελφών του Ρόδου και του Σταυρού, πραγματοποιούμε ορατή και αόρατη παραμονή σε αυτή την πόλη, διά της χάριτος του Υψίστου, προς τον οποίο στρέφονται οι καρδιές των δικαίων.

»Θα δείξουμε και θα διδάξουμε, χωρίς βιβλία ή σημεία, να ομιλεί κανείς κάθε είδους γλώσσα των χωρών όπου επιθυμούμε να μεταβούμε, ώστε να σώσουμε τους συνανθρώπους μας από τον καθρέπτη του θανάτου»

Λίγες ημέρες αργότερα τοιχοκολλήθηκε μία νέα αφίσα.

Σε αυτήν μπορούσε κανείς να διαβάσει: «Εάν κάποιος μας ενοχλήσει, προσπαθώντας να μάθει για εμάς αποκλειστικά από περιέργεια, δεν θα επικοινωνήσει ποτέ μαζί μας.

Εάν όμως η επιθυμία τον ωθεί πραγματικά να εγγράψει το όνομά του στο μητρώο της αδελφότητάς μας, εμείς, οι οποίοι θα κρίνουμε τις σκέψεις, θα του κάνουμε να δει την αλήθεια των υποσχέσεών μας.

γεννήθηκε στις 8 Μαρτίου 1575 και απεβίωσε στις 17 Νοεμβρίου 1624. Ήταν Γερμανός Θεολόγος, Μυστικιστής και Φιλόσοφος. Παρά την ταπεινή του καταγωγή και μόρφωση αλλά και το επάγγελμά του (υποδηματοποιός), άφησε ανεξίτηλο το στίγμα στην Δυτική Εσωτερική Παράδοση. Αντιμετώπιζε με απίστευτη γαλήνη και προαότητα τους διώκτες του, και δεν ήσαν λίγοι. Έγραψε: «Η καρδιά του Θεού είναι ζώσα μέσα στην καρδιά του ανθρώπου και ο παράδεισος οφείλει να αναζητηθεί εντός της ανθρώπινης καρδιάς. Ο Θεός ζει μέσα στον άνθρωπο και ο άνθρωπος ζει μέσα στον Θεό». Υπήρξε ο στοχαστής ο οποίος επηρέασε πολύ τη σκέψη και τις διδασκαλίες, μεταξύ άλλων, του Louis Claude de Saint Martin.

Έτσι δεν θα χρειάζεται να αποκαλύψουμε τον τόπο της διαμονής μας, διότι οι σκέψεις μας, ενωμένες με την αληθινή θέληση του αναγνώστη, θα είναι ικανές να μας καταστήσουν γνωστούς σε εκείνον και εκείνον σε εμάς.

Ο Buhle, θεωρώντας αυτές τις αφίσες ως σάτιρα, δεν αντιλήφθηκε πόσο καθαρά αποκάλυπταν την αληθινή φύση και τις δυνάμεις του Adept.

Η **αόρατη παρουσία**, η **εσωτερική διδασκαλία**, το **χάρισμα των γλωσσών**⁹⁶ και η ικανότητα να καθιστά κανείς το φως γνωστό στις κατάλληλες νοήσεις αποτελούν προνόμια πολύ υψηλής μύησης.

Gabriel Naudé. Ο **Gabriel Naudé**, πολύγραφος και έμπιστος γραμματέας του καρδινάλιου Mazarin, έγραψε το *Instruction to France on the truth and history of the Roze Croix*, Παρίσι, 1623. Εκεί ισχυριζόταν ότι παρουσίαζε όσα είχε κατορθώσει να ανακαλύψει σχετικά με την προέλευση της «Αδελφότητας». Εξέθετε τον θρύλο του **Christian Rosencreutz** και αντιμετώπιζε ειρωνικά τις αξιώσεις των Αδελφών R+C να μεταρρυθμίσουν τον κόσμο.

Την ίδια εποχή, ένα χονδροειδές φυλλάδιο με τίτλο *Horrifying pacts made between the Devil and the claimed Invisible Ones* (1623) προχώρησε ακόμη περισσότερο από τα λιβέλλα του Naudé. Με το πρόσχημα ότι πληροφορούσε τους αναγνώστες του σχετικά με τους «Αόρατους», ο ανώνυμος συγγραφέας απέδιδε στους Αδελφούς μία ιστορία δολοφονιών, επικλήσεων του διαβόλου, κολάσιμων όρκων, σκηνών Σαββάτου⁹⁷ παρουσία του **Astaroth** κ.λ.π.

Οι πολέμιοι των Ροδοσταύρων

Ο φιλόσοφος **Jacques Gaultier**, της Εταιρείας του Ιησού, αφιέρωσε ένα κεφάλαιο του έργου του *Chronographical Table of the Estate of*

⁹⁶ ΣτΜ: Η αλληγορία του Πύργου της Βαβέλ, υποδηλώνει ακριβώς την έκπτωση της πνευματικότητας του ανθρώπου, με τον διαχωρισμό των γλωσσών. Η εκπομπή γλώσσας είναι εκπομπή ενέργειας. Η αύξηση της εκπαιδευμένης ενέργειας επιφέρει και γνώση όλων των γλωσσών του κόσμου.

⁹⁷ ΣτΜ: Στην βιβλιογραφία του Εσωτερισμού, τελετές αριστερής ατραπού ονομάζονται τελετές Σαββάτου. Ιδιαίτερη αναφορά σε αυτό βρίσκουμε στο «Μεταφυσική του φύλου» του Julius Evola.

Christianity from the Birth of Christ, Λυών, 1633, στους Ροδοσταύρους.

Δήλωσε ότι ο Ροδοσταυρισμός είναι: **«απόρριψη του Λουθηρανισμού, ένα μείγμα εμπειρισμού και μαγείας προερχόμενο από τον Σατανά»**. Όσο για τον φιλόσοφο **François Garasse**, στο έργο του *The doctrine of beautiful spirits of this Time or claiming to be such*, Παρίσι, 1624, έφθασε μέχρι του σημείου να απαιτήσει γι' αυτούς **τον τροχό και την αγγόνη**.

Descartes και Leibniz

Για μερικά χρόνια ο **Descartes** υπηρέτησε στη Γερμανία, στον στρατό του πρίγκιπα **Maurice of Nassau**. Γύρω στο 1619 άκουσε για τους Ροδοσταύρους και προσπάθησε να έλθει σε επικοινωνία μαζί τους· όμως δεν τους βρήκε. Αυτό δεν τον εμπόδισε, όταν επέστρεψε στη Γαλλία το 1623, να ακούσει ο ίδιος να τον κατηγορούν ότι είχε ενταχθεί στην προαναφερθείσα κοινωνία.

Ωστόσο, δεν ήθελε να τους καταδικάσει χωρίς να έχει προηγουμένως πληροφορηθεί καλύτερα σχετικά με αυτούς.

Ο **Leibniz**, αντίθετα, θεωρούσε πάντοτε τους Ροδοσταύρους ως μία **μυθοπλασία**. Για εκείνον, ο *Χημικός Γάμος* ήταν ένα μυθιστόρημα στο οποίο αποκρυπτογράφησε ένα αίνιγμα, η λέξη του οποίου ήταν: **Alchimia**.

Thomas Vaughan — Eugenius Philalethes

Ας αναφέρουμε τον **Thomas Vaughan**, του οποίου το ψευδώνυμο ήταν **Eugenius Philalethes**.

Γεννήθηκε το 1622. Έχει θεωρηθεί ότι καταγόταν από τη Σκωτία. Σπούδασε στην Οξφόρδη και απέκτησε μεγάλη φήμη ως χημικός και αλχημιστής. Αφοσιώθηκε στη διείσδυση στα μυστικά της φύσεως. Αποκαλούσε τον εαυτό του **«φιλόσοφο της φύσεως»**· θεωρούσε τον εαυτό του μαθητή του **Henry Cornelius Agrippa** και καυχιόταν για την εχθρότητα του Αριστοτέλη και του Descartes. Το 1652 μετέφρασε την *Fama* και την *Confessio* στα αγγλικά. Έτσι εκφράστηκε στην εισαγωγή αυτού του βιβλίου:

«Είμαι σε θέση να επιβεβαιώσω την ύπαρξη και την πραγματικότητα αυτής της αξιοθαύμαστης χίμαιρας, της Αδελφότητας των Ροδοσταύρων...»

Και στον πρόλογο: «Από την πλευρά μου, δεν έχω καμία σχέση με αυτούς τους ανθρώπους... Το ενδιαφέρον που τους δείχνω αφυπνίστηκε αρχικά από τα βιβλία τους, διότι μέσα από αυτά αναγνώρισα ότι είναι αληθινοί φιλόσοφοι... Οι αρχές τους συμφωνούν απόλυτα με την αρχαία και πρωταρχική σοφία· συμφωνούν επίσης με τη δική μας θρησκεία και επιβεβαιώνουν όλα τα σημεία... Η Σοφία και το Φως έρχονται από την Ανατολή· από αυτή τη ζωντανή πηγή άντλησαν οι Αδελφοί του Ρόδου και του Σταυρού τα ζωοποιά ύδατά τους».

Μεταξύ άλλων έργων έγραψε το *An Open Entrance to the Closed Palace of the King*.

Δεν θα πρέπει να συγχέουμε τον **Eugenius Philalethes** με τον **George Starkey**, του οποίου το ψευδώνυμο ήταν **Irenoeus Philalethes**.

Όσον αφορά τον **Jean-Valentin Andreæ**, απογοητευμένος από τη στάση των συμπολιτών του, αγανακτισμένος από την κατάχρηση που έκαναν οι ενθουσιώδεις οπαδοί των αρχών του, από την πολεμική που είχε ξεσπάσει γύρω από τους Ροδοσταύρους, καθώς και από τις διώξεις που στρέφονταν εναντίον του από τους ηγέτες της Λουθηρανικής Εκκλησίας, αποφάσισε να αποσυρθεί από το Ροδοσταυρικό κίνημα. Έφθασε μάλιστα στο σημείο να δηλώσει, στο *Menippus* και στη *Mythologia christiana*, ότι η Αδελφότητα ήταν μια φάρσα και, ακόμη περισσότερο, ότι οι Ροδοσταύροι ουδέποτε είχαν υπάρξει.

Ωστόσο, στο *Turris Babel*, εξήγησε τη στάση του:

«Εγκαταλείπω τώρα την Αδελφότητα, αλλά δεν θα εγκαταλείψω ποτέ την αληθινή Χριστιανική αδελφότητα, η οποία κάτω από τον σταυρό ευωδιάζει τα ρόδα και αποφεύγει τις κηλίδες του κόσμου».

Και αλλού: «Γνωρίζω μόνο πώς να είμαι αδελφός του Χριστού και των αληθινών Χριστιανών, να σέβομαι τους θεσμούς του Χριστού, να αγαπώ τη Χριστιανική σοφία και να γεύομαι τα ρόδα του Χριστού· επιθυμώ να φέρω τον Χριστιανικό σταυρό και να ζήσω τη ζωή τους· επιθυμώ να ζήσω και να πεθάνω ως Χριστιανός».

Εξάλλου, στην *Autobiography* εξέφρασε τη λύπη του επειδή είχε χλευάσει τους Αδελφούς του Ροδοσταυρού.

Το 1617 και το 1618 δημοσίευσε μια *Πρόσκληση προς την Αδελφότητα του Χριστού*· κατόπιν, το 1619, υπό τον τίτλο *Περιγραφή της Δημο-*

κρατίας της Χριστιανόπολης, παρουσίασε το σχέδιο μιας Χριστιανικής Ένωσης, στην οποία επανέλαβε τις θέσεις της *Fama* και της *Confessio*: τη μεταρρύθμιση του κόσμου μέσω της εγκαθίδρυσης μιας πραγματικά Χριστιανικής κοινωνίας.

Παρότρυνε τους φίλους του να ενωθούν μέσω της αληθινής αδελφικής αγάπης και να προετοιμάσουν τη βασιλεία του Αγίου Πνεύματος, μέσω της μίμησης του Ιησού Χριστού στη ζωή του καθενός. Ωστόσο, αυτή η Εταιρεία δεν έμελλε ποτέ να πραγματοποιηθεί.

Θα ολοκληρώσουμε αυτό το Κεφάλαιο με ορισμένα ανέκδοτα κείμενα.

Ο Voltaire, στο λήμμα *Alchimiste* του *Dictionnaire philosophique*, διηγείται τα ακόλουθα μικρά περιστατικά: «Ο αριθμός εκείνων που πίστευαν στη μεταστοιχείωση ήταν τεράστιος· και ο αριθμός των απατεώνων βρισκόταν σε αναλογία με τον αριθμό των ευκολόπιστων. Στο Παρίσι είδαμε τον λόρδο Dammi, Μαρκήσιο του Conventiglio, να αποσπά αρκετές εκατοντάδες Λουδοβίκους από πολλούς μεγάλους άρχοντες, προκειμένου να τους δώσει χρυσό αξίας δύο ή τριών εκύ (écu)⁹⁸. Το καλύτερο τέχνασμα που έγινε ποτέ στην αλχημεία ήταν εκείνο ενός Ροδοσταύρου, ο οποίος πήγε να συναντήσει τον Henri I, Δούκα του Bouillon, του Οίκου της Turenne, Κυρίαρχο Πρίγκιπα του Sedan, περίπου κατά το έτος 1620. Του είπε: “Δεν έχετε κυριαρχία ανάλογη προς το μεγάλο σας θάρρος· θέλω να σας κάνω πλουσιότερο από τον Αυτοκράτορα. Μπορώ να παραμείνω στις κτήσεις σας μόνο για δύο ημέρες· διότι κατόπιν πρέπει να ταξιδέψω στη Βενετία για να προεδρεύσω σε μια μεγάλη σύναξη των Αδελφών. Κρατήστε το μυστικό για τον εαυτό σας. Στείλτε να αγοράσουν λιθάργυρο από τον πρώτο φαρμακοποιό της πόλης σας· προσθέστε έναν μόνο κόκκο από την κόκκινη σκόνη που πρόκειται να σας δώσω· τοποθετήστε το σε ένα χωνευτήριο και, σε λιγότερο από ένα τέταρτο της ώρας, θα έχετε χρυσό”. Ο πρίγκιπας εκτέ-

⁹⁸ ΣτΜ: Το Εκύ (écu) ήταν ένα ιστορικό γαλλικό νόμισμα. Το πρώτο Εκύ ήταν χρυσό (écu d'or) και κόπηκε το 1266 από τον βασιλιά Λουδοβίκο Θ' της Γαλλίας. Αργότερα εκδόθηκαν και ασημένιες εκδοχές του. Η λέξη προέρχεται από το λατινικό *scutum* που σημαίνει θυρεός / ασπίδα, καθώς η μία όψη του νομίσματος απεικόνιζε το οικόσημο της Γαλλίας.

λεσε τις εργασίες και τις επανέλαβε τρεις φορές παρουσία του δεξιότεχνη. Ο άνθρωπος αυτός είχε προηγουμένως αγοράσει όλον τον λιθάργυρο που υπήρχε σε όλα τα φαρμακεία του Sedan και στη συνέχεια τον είχε πουλήσει ξανά, έχοντας εμπλουτίσει το υλικό με μερικές συγγιές χρυσού. Κατά τον αποχωρισμό τους, ο Adept χάρισε στον Δούκα του Bouillon όλη την μεταστοιχειωτική του σκόνη. Ο Πρίγκιπας δεν αμφέβαλλε ότι, αφού είχε παραγάγει τρεις συγγιές χρυσού με τρεις κόκκους, μπορούσε να παραγάγει τριακόσιες χιλιάδες συγγιές με τριακόσιες χιλιάδες κόκκους και ότι, κατά συνέπεια, μέσα στην ίδια εβδομάδα θα γινόταν σύντομα κάτοχος τριάντα επτά χιλιάδων πεντακοσίων μαρκών, χωρίς να υπολογίζονται όσα θα μπορούσε να παραγάγει στη συνέχεια. Χρειάζονταν τουλάχιστον τρεις μήνες για να παρασκευαστεί αυτή η σκόνη. Ο φιλόσοφος πείστηκε να αναχωρήσει· δεν του είχε απομείνει καθόλου, διότι την είχε δώσει ολόκληρη στον Πρίγκιπα· χρειαζόταν χρήματα για να πραγματοποιήσει τη σύναξη της ερμητικής φιλοσοφίας στη Βενετία. Ήταν άνθρωπος με μετρημένες ανάγκες και περιορισμένα έξοδα· ζήτησε μόνο είκοσι χιλιάδες εκύ (écu) για το ταξίδι του. Ο Δούκας του Bouillon, κάπως ντροπιασμένος, του έδωσε σαράντα χιλιάδες. Όταν εξάντλησε όλον τον λιθάργυρο του Sedan, δεν βρήκε άλλο χρυσό· και δεν ξαναείδε ποτέ ούτε τον φιλόσοφό του ούτε τις σαράντα χιλιάδες εκύ (écu) του».

Ο Hargrave Jennings διηγείται, σύμφωνα με τις καλύτερες πηγές, την ακόλουθη ιστορία: Ένας ξένος έφθασε στη Βενετία, ένα καλοκαίρι, προς το τέλος του 17^{ου} αιώνα. Ο μεγαλοπρεπής τρόπος ζωής του και οι κομποί τρόποι του τού εξασφάλισαν σύντομα πρόσβαση στις καλύτερες κοινωνικές συναναστροφές, αν και κανείς δεν γνώριζε τίποτε για την καταγωγή ή το παρελθόν του. Το πρόσωπό του είχε τέλειες αναλογίες, ήταν ωσειδής, με μεγάλο και προεξέχον μέτωπο· τα μαύρα μαλλιά του ήταν μακριά και ελεύθερα· το χαμόγελό του ήταν γοητευτικό, αν και μελαγχολικό, ενώ η βαθιά λάμψη των ματιών του έμοιαζε ορισμένες φορές να αντανakλά εποχές από πολύ μακρινούς αιώνες. Η συνομιλία του ήταν εξαιρετικά ενδιαφέρουσα, αν και ήταν διακριτικός και μιλούσε λίγο. Ήταν γνωστός με το όνομα Gualdi. Παρέμεινε στη Βενετία για μερικούς μήνες· οι άνθρωποι τον αποκαλούσαν ο «Νηφάλιος Signor», εξαιτίας της απλότητας των τρόπων και της ενδυμασίας του.

Παρατηρούσαν ότι διέθετε μια μικρή συλλογή θαυμάσιων πινάκων, την οποία έδειχνε σε όποιον το επιθυμούσε· ότι γνώριζε όλες τις τέχνες και τις επιστήμες και μιλούσε για όλα τα πράγματα σαν να ήταν παρών κατά την εποχή στην οποία αυτά είχαν συμβεί· τέλος, δεν έγραφε ούτε λάμβανε ούτε μία επιστολή και δεν διατηρούσε λογαριασμό σε κανέναν τραπεζίτη· πλήρωνε πάντοτε τοις μετρητοίς και εξαφανίστηκε από τη Βενετία όπως ακριβώς είχε εμφανιστεί.

Συνδέθηκε φιλικά με έναν Βενετό άρχοντα, χήρο και πατέρα μιας εξαιρετικά όμορφης και ευφυούς νεαρής κόρης. Ο κύριος αυτός επιθυμούσε να δει τους πίνακες του Gualdi. Εκείνος παρουσίασε τη συλλογή του στον πατέρα και στην κόρη του· εκείνοι θαύμαζαν λεπτομερώς όλους τους πίνακες και ήταν έτοιμοι να αποχωρήσουν, όταν ο άρχοντας, σηκώνοντας τα μάτια του, αντιλήφθηκε ένα πορτρέτο του Gualdi, το οποίο παρουσίαζε ορισμένα χαρακτηριστικά που αναγνώριζε ως έργο του Titian.

Την εποχή εκείνη ο Titian είχε πεθάνει σχεδόν διακόσια χρόνια νωρίτερα, ενώ ο ξένος έμοιαζε να έχει μόλις φθάσει στην ηλικία των σαράντα ετών.

Ο Βενετός ανέφερε στον Gualdi αυτό που είχε παρατηρήσει. Εκείνος απάντησε ψυχρά ότι πολλά πράγματα ήταν δύσκολο να κατανοηθούν.

Το περιστατικό διαδόθηκε σε ολόκληρη την πόλη και, όταν αρκετοί άνθρωποι θέλησαν να γνωρίσουν αυτόν τον παράξενο Signor Gualdi, εκείνος είχε ήδη εγκαταλείψει τη Βενετία, παίρνοντας μαζί του το κλειδί της πινακοθήκης του.

Ο Dr. Robert Plot διηγείται την ακόλουθη ιστορία:

Ένας αγρότης, ανοίγοντας ένα χαντάκι σε ένα χωράφι, χτύπησε, σε μικρό βάθος, με την αξίνα του πάνω σε μια μεγάλη ορθογώνια πέτρα, η οποία, αφού καθαρίστηκε από το γρασίδι και τα βρύα, αποκάλυψε έναν μεγάλο σιδερένιο δακτύλιο στερεωμένο με καρφιά στο κέντρο της. Πιστεύοντας ότι είχε ανακαλύψει την κρυψώνα ενός θησαυρού, ύστερα από πολλές προσπάθειες ανασήκωσε την πέτρα και ανακάλυψε ένα μεγάλο άνοιγμα, μέσα στο οποίο μια πέτρινη κλίμακα κατέβαινε προς τα κάτω. Ύστερα από κάποιον δισταγμό, κατέβηκε τα σκαλοπάτια και βρέθηκε βυθισμένος σε βαθύ σκοτάδι· ωστόσο, το σκοτάδι φαινόταν να φωτίζεται από μια μακρινή λάμψη. Σε βάθος περίπου εκατό ποδών,

βρέθηκε μέσα σε ένα τετράγωνο κελί, από το οποίο ξεκινούσε ένας μακρύς διάδρομος. Αφού τον διέσχισε, κατέβηκε μια ακόμη κλίμακα αποτελούμενη από διακόσια είκοσι δύο σκαλοπάτια, δοκιμάζοντας κάθε σκαλοπάτι πριν τολμήσει να πατήσει επάνω του, μέσα στο σκοτάδι.

Μόνο μια ελαφρά αρωματική οσμή περνούσε κατά ριπές από τον ψυχρό υπόγειο αέρα. Εξερευνώντας τον χώρο όπου κατέληγε η δεύτερη κλίμακα, βρέθηκε στα δεξιά μιας τρίτης σκάλας, στο βάθος της οποίας υπήρχε ένα γλωμό, ακίνητο φως. Αν και ήταν κάπως φοβισμένος, άρχισε αυτή την τρίτη κατάβαση. Οι τοίχοι γίνονταν υγροί και τα σκαλοπάτια ολισθηρά, σαν να μην είχε πατήσει ανθρώπινο πόδι εκεί από μακρινούς χρόνους. Άκουσε έναν βαρύ βόμβο, σαν μακρινό καλπασμό· το φως ήταν πλέον ορατό σε μικρή απόσταση.

Ο φόβος αυξανόταν λίγο-λίγο στον ήρώα μας και μόνο με τη μεγαλύτερη δυνατή αγωνία συνέχισε την κατάβασή του. Σε μια στροφή της σκάλας, είδε ξαφνικά μια μεγάλη τετράγωνη αίθουσα με χαμηλή οροφή· σε κάθε γωνία υψωνόταν ένας μαύρος πέτρινος ρόδακας, ενώ ένα χρυσό φως, όμοιο με εκείνο της ανατολής του ήλιου, φώτιζε καθαρά το πρόσωπο του εμβρόντητου εξερευνητή.

Η έκπληξή του όμως μεταβλήθηκε σε τρόμο όταν είδε έναν άνδρα καθισμένο σε έναν πέτρινο άμβωνα, να διαβάζει ένα μεγάλο βιβλίο τοποθετημένο πάνω σε ένα είδος ορθογώνιου βωμού, φωτισμένο από έναν μεγάλο αρχαίο σιδερένιο λύχνο.

Μια κραυγή έκπληξης, την οποία ο αγρότης δεν μπόρεσε να συγκρατήσει, έκανε τον καθισμένο άνδρα να στραφεί προς το μέρος του. Εκείνος σηκώθηκε και, με έκφραση οργής, του έκανε νόημα ότι του απαγορευόταν να εισέλθει στην αίθουσα· αλλά, καθώς ο νεοφερμένος δεν αντέδρασε στην απαγόρευση, με ένα χτύπημα μιας σιδερένιας ράβδου που κρατούσε στο χέρι του, έσπασε τον παλαιό λύχνο, ο οποίος διαλύθηκε σε χίλια κομμάτια, αφήνοντας τον χώρο σε απόλυτο σκοτάδι.

Βαριά βουητά έμοιαζαν να διασχίζουν τους μακρινούς διαδρόμους.

Ο αγρότης ανέβηκε βιαστικά τις σκάλες και, επιστρέφοντας στο χωριό του, διηγήθηκε την υπόγεια περιπέτειά του· και ο λόφος όπου είχε βρει την είσοδο προς τον υπόγειο χώρο ονομάστηκε σε ολόκληρο το Staffordshire «ο τάφος των Ροδοσταύρων».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII
ΟΙ ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΙΚΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΤΟΥ 18ου ΑΙΩΝΑ ΚΑΙ
ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

Η Ροδοσταυρική εμφάνιση του 1614 εμπνεόταν από το καθαρό πνεύμα των Ευαγγελίων· σκοπός της ήταν να προσφέρει το φως, μια προτροπή προς την αγάπη, την ταπεινοφροσύνη, την προσευχή, την αληθινή μίμηση του Ιησού Χριστού· διακήρυττε ότι η γενική μεταρρύθμιση του κόσμου δεν θα ερχόταν μέσω θεολογιών και μεταφυσικών θεωριών, αλλά μέσω της ατομικής αναγέννησης, της νίκης του ανθρώπου επί του εαυτού του και της προσήλωσής του στην Ευαγγελική πειθαρχία. Δεν είχε ακόμη περάσει ένας αιώνας και όλα είχαν αλλάξει.

Οι καθαρά μυστικιστικές ιδέες των πρώτων Ροδοσταυρικών κειμένων αντικαταστάθηκαν από την πειθαρχία του απορρήτου, την αυστηρή ανωνυμία, την απομάκρυνση από την ομορφιά, την αγαμία, μια ψυχρή και περιφρονητική φιλανθρωπία, χρόνια προσπάθειας προς έναν άγνωστο σκοπό. Όλο και περισσότερο, εκείνοι που επιθυμούσαν να υπηρετήσουν στο όνομα των Ροδοσταύρων περιορίζονταν στη μελέτη της αλχημείας και της μαγείας.

Οι προσωπικές μας διδασκαλίες μάς επιτρέπουν να πούμε ότι το κίνημα του 1714 είχε ήδη μολυνθεί από την κεφαλή του, μολονότι τα κατώτερα μέλη του αναζητούσαν την αλήθεια με πνεύμα ελευθερίας και με πολύ μεγάλη ειλικρίνεια.

Ο Σιλεσιανός πάστορας Samuel Richter, του οποίου το ψευδώνυμο ήταν **Sincerus Renatus**, δημοσίευσε το 1710 ένα έργο στα γερμανικά: *Η αληθινή και τέλεια Παρασκευή της Φιλοσοφικής Λίθου της Αδελφότητας του Τάγματος του Χρυσού και του Ρόδινου σταυρού*, του οποίου το παράρτημα περιείχε έναν κώδικα αποτελούμενο από 52 άρθρα.

Εδώ δεν υπάρχει καμία πνευματική θεώρηση· υπάρχει μόνο η διάταξη μιας στενής νομιμοφροσύνης, ένα τελετουργικό χωρίς μεγαλείο, συχνά με γελοιογραφικά σημεία αναγνώρισης. Το Τάγμα περιελάμβανε Αδελφούς του Χρυσού Σταυρού και Αδελφούς του Ρόδινου σταυρού. Στην κεφαλή του βρισκόταν ένας **Imperator**, εκλεγμένος λόγω αρχαιότητας και ισόβια· κάθε δέκα χρόνια άλλαζε, με μεγάλη μυστικότητα, το όνομά του, την κατοικία του και το ψευδώνυμό του.

Το Τάγμα, αποτελούμενο από 21 μέλη —κατά το κείμενο—, περιελάμβανε τουλάχιστον 23 αδελφούς και το πολύ 63. Οι αδελφοί γίνονταν δεκτοί ύστερα από τρεις μήνες μαθητείας και αφού είχαν πραγματοποιήσει πολλές εργασίες. Ήταν υποχρεωμένοι να εκφωνήσουν ένα κήρυγμα. Έπρεπε να αποδίδουν υπακοή στον Διδάσκαλό τους μέχρι τον θάνατό του.

Οι εργασίες του Τάγματος περιορίζονταν στην αλχημεία και τη μαγεία, με ιδιαίτερα απόρρητα για τους αδελφούς. Το Τάγμα διέθετε δύο οικήματα όπου συγκεντρώνονταν τα μέλη, το ένα στη Νυρεμβέργη και το άλλο στην Ανκόνα· όμως αργότερα οι τόποι αυτοί άλλαξαν, και για μερικά χρόνια οι αδελφοί ζούσαν στις Ινδίες, «ώστε να μπορούν να ζουν εκεί με ειρήνη».

Παρόμοια έμπνευση γέννησε το *Coelum reseratum chymicum* του J. G. Toeltius, όπου αναφέρεται ότι το να γίνει κανείς Ροδοσταύρος σημαίνει να γνωρίζει τη Θεία μαγεία.

Δεν είναι πλέον ο Christian Rosencreutz εκείνος που ίδρυσε τους Ροδοσταύρους· είναι ο **Friedrich Rose**. Το πρόσωπο αυτό είχε ανακαλυφθεί από τον Pierre Mormius. Ήδη πολύ ηλικιωμένος το 1620, ζούσε στα σύνορα του Dauphiné. Ισχυριζόταν ότι ήταν μέλος του **Rose Cross of Gold**, το οποίο υποτίθεται ότι είχε ιδρύσει το 1622, αποτελούμενο από τρία μόνο μέλη και με γενική έδρα στη Χάγη. Αρνήθηκε να δεχθεί τον Mormius, ο οποίος είχε επιστρέψει τότε από την Ισπανία, στο Τάγμα αυτό· ύστερα από μακρές παρακλήσεις, τον δέχθηκε αποκλειστικά ως *famulus* (υπηρέτη).

Ο Mormius μετέφερε όσα είχε μάθει στο Γενικό Συμβούλιο της Χάγης και, όταν εκείνοι απέρριψαν τις ανακαλύψεις του, τις κατέγραψε στα *Arcana* του το 1630.

Το 1747, ο Hermann Fictuld, ο οποίος ισχυριζόταν ότι ήταν μέλος της Εταιρείας του Lascaris, διακήρυξε ότι το **Τάγμα του Χρυσού Ροδοσταύρου** υπάρχει αιωνίως.

Του είχε δοθεί ως έμβλημα το **Χρυσόμαλλο Δέρας**, σύμβολο του Μεγάλου Έργου, καθώς και ένα τελετουργικό με πολύχρωμες κορδέλες, σταυρούς, περγαμηνές και σημεία.

Κατά το πρώτο τέταρτο του 18ου αιώνα, οι Ροδοσταύροι χρησιμοποίησαν το έργο απομονωμένων μυστικιστών, όπως ο **Jakob Böhme**. Ο υποδηματοποιός-θεόσοφος, ο οποίος υπήρξε μία από τις ισχυρότερες μεταφυσικές ιδιοφυΐες της ανθρωπότητας, δεν ισχυρίστηκε ποτέ ότι έγραφε καινούργια πράγματα: όλα όσα έλεγε μπορούσαν να βρεθούν στις Γραφές και στη Σχολή της Φύσης. Για να τον κατανοήσει κανείς, θα έπρεπε επίσης να ασπαστεί την αληθινή θρησκεία: να μιμηθεί και να ακολουθήσει τον Ιησού, την «πνευματική Φιλοσοφική Λίθο», στα πάθη του και στον θάνατό του, ώστε να αναστηθεί μαζί του. Ο **Louis-Claude de Saint-Martin** απομακρύνθηκε από τη μελέτη της αποκρυφιστικής επιστήμης και στράφηκε προς τη μυστικιστική γνώση μέσω του Rodolphe Salzmänn, ο οποίος τον εισήγαγε στο έργο του Jakob Böhme.

Ο «Άγνωστος Φιλόσοφος»⁹⁹ έκανε τον «Τεύτονα Φιλόσοφο» αληθινό διδάσκαλό του, κριτή όλων των δογμάτων του και οδηγό όλων των υψηλότερων επιδιώξεών του, όπως είπε ο Jacques Matter. Διέδωσε τα συγγράμματα του Jakob Böhme σε πολλές χώρες της Ευρώπης. Παράλληλα, δύο συγγραφείς στην Αγγλία μυήθηκαν στο έργο του Jakob Böhme: ο φίλος του **Joachim Morsius**, ένας Ροδοσταύρος, του οποίου το ψευδώνυμο ήταν *Anastasius Philaretus Cosmopolita*, και ο **William Law**, συγγραφέας ωραίων μυστικιστικών έργων.

Ένας ακόμη μαθητής του Jakob Böhme, ο Jean Georges Gichtel¹⁰⁰, εκ φύσεως μυστικιστής και απόστολος της αυταπάρνησης, είχε μια αποκάλυψη της Ουράνιας Παρθένου¹⁰¹, της **Sophia**, η οποία τον επιβε-

⁹⁹ ΣτΜ: *Louis-Claude de Saint-Martin*

¹⁰⁰ ΣτΜ: *Jean Georges Gichtel. (14/3/1638 – 21/1/1710). Γερμανός μυστικιστής και θρησκευτικός ηγέτης επικριτής του Λουθηρανισμού. Γιός Γερουσιαστή, ξεκίνησε με θεολογικές σπουδές αλλά στράφηκε στα νομικά. Διώχθηκε και εξορίστηκε για την εχθρική του στάση προς τον Λουθηρανισμό. Έγινε ένθερμος μαθητής του Jakob Böhme, του οποίου τα έργα δημοσίευσε το 1682 (Άμστερνταμ, 2 τόμοι).*

¹⁰¹ ΣτΜ: *Έχει καταγραφεί στην βιβλιογραφία του Εσωτερισμού η αλληλογραφία του Βαρώνου Nicolas Antoine Kirchberger προς τον Louis Claude de Saint Martin, η οποία αναφέρεται στην εμπειρία του Jean Georges Gichtel με την Ουράνια Σοφία.*

βαίωσε στη χριστική πενία και τον οδήγησε στη γνώση των μυστηρίων της εσωτερικής και εξωτερικής φύσης.

Στην ίδια φάλαγγα ανήκουν δύο μυστικιστές συγγραφείς: ο ένας στη Γερμανία, ο Karl von Eckhartshausen¹⁰², και ο άλλος στη Ρωσία, ο **Ivan Lopoukhine**. Ο Karl von Eckhartshausen (1752–1803) σπούδασε στο Μόναχο και στο Ingolstadt. Έγινε αυλικός σύμβουλος, κατόπιν βιβλιοθηκάριος και στη συνέχεια αρχαιοφύλακας του Εκλεκτορικού Οίκου του Μονάχου.

Όπως είπε ο Dr. Marc Haven: «Επιθυμούσε και γνώριζε πώς να παραμένει μακριά από όλες τις λίγο-πολύ μυστικιστικές μυστικές εταιρείες που άνθησαν στην εποχή του, ενώ παρέμενε, περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον, ενεργό μέλος εκείνης της Κοινότητας του Φωτός, την οποία περιέγραψε με τόσο τέλεια γνώση της ουσίας της στα έργα του».

Καλός άνθρωπος, η ζωή του δεν ήταν παρά μια αδιάκοπη σειρά πράξεων φιλανθρωπίας· το 1795 απογυμνώθηκε από τα υπάρχοντά του προκειμένου να ανακουφίσει τα δεινά των Γάλλων αιχμαλώτων. Έγραψε 79 έργα, από τα οποία τα πιο γνωστά είναι τα *Ο Θεός είναι η Καθαρότατη Αγάπη* (1784) και *Το Νέφος πάνω από το Ιερό* (1819) (55).

Ο **Ivan Wladimirovitch Lopoukhine** (1756–1816), Γραμματέας Επικρατείας της Ρωσικής Αυτοκρατορίας (1797) και κατόπιν Γερουσιαστής, άφησε πολλά έργα σχετικά με τον Τεκτονισμό και είναι συγγραφέας των *Απομνημονευμάτων*, τα οποία δημοσιεύθηκαν το 1860. Γνωρίζουμε λίγα γι' αυτόν, εκτός από το ότι γνώριζε τη βαρόνη von Krüdener και ότι κατόρθωσε να μετριάσει τις πρώτες διώξεις που εξάπेलυσε η τσαρική κυβέρνηση εναντίον των Doukhobors¹⁰³.

Το κύριο έργο του είναι ένα βιβλίο καθαρού μυστικισμού: *Ορισμένα χαρακτηριστικά της Εσωτερικής Εκκλησίας* (Μόσχα, 1798), το οποίο ο

¹⁰² ΣτΜ: Συγγραφέας του έργου «*Η Νεφέλη επί του Αγιαστηρίου*» (πρωτότυπος γερμανικός τίτλος: *Die Wolke über dem Heiligthum*). Το βιβλίο γράφτηκε το 1802

¹⁰³ ΣτΜ: *Δουχοβόροι. Είναι μια Χριστιανική πνευματική και εθνοθρησκευτική ομάδα ρωσικής καταγωγής που απορρίπτει την εξουσία της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, των τσαρικών θεσμών και του κλήρου.*

Eckhartshausen περιέγραψε ως «ένα πολύτιμο βιβλίο και γεμάτο σοφία».

Σε αυτά τα μεγάλα ονόματα προσθέτουμε τους εξέχοντες άνδρες **Emmanuel Swedenborg**¹⁰⁴, τον «Προφήτη του Βορρά» (1688–1772), και τον μεγάλο Πολωνό μυστικιστή **Andrzej Towianski** (1795–1878).

Αυτοί ήταν οι τελευταίοι ιεραπόστολοι, τουλάχιστον όσοι είναι γνωστοί σε εμάς, οι οποίοι δημιούργησαν τους Ροδοσταύρους.

Έπειτα, υπό αυτόν τον όρο γεννήθηκε μια πληθώρα ομάδων· όμως αυτές ήταν Ροδοσταυρικές μόνο κατ' όνομα.

Μεταξύ του πλήθους των Ταγμάτων, Αδελφοτήτων και Εταιρειών που αυτοαποκαλούνταν Ροδοσταυρικές, θα αναφέρουμε:

Στη Γερμανία

— τους *Αδελφούς του Χρυσού Ροδοσταύρου*, που ιδρύθηκαν στα μέσα του 18ου αιώνα από τον **J. G. Schroepfer**, από τη Λειψία·

— το *Εσωτερικό Τάγμα του Ροδοσταύρου* του **Dr. Franz Hartmann**, το οποίο ενώθηκε με το *Ordo Templi Orientis (O.T.O.)*.

Στην Αγγλία

— τη *Societas Rosicruciana in Anglia — S.R.I.A.*, που ιδρύθηκε το 1860 από τον Robert Wentworth. Ο Lord Bulwer Lytton ήταν Μέγας

¹⁰⁴ ΣτΜ: *Emmanuel Swedenborg*. Γεννήθηκε στην Στοκχόλμη το 1688 και πέθανε στο Λονδίνο το 1772. Ήταν μηχανικός στην υπηρεσία του Καρόλου του XII της Σουηδίας. Εφηύρε την μηχανική αντλία υδραργύρου. Επιβεβαίωσε την ηλιακή πηγή των πλανητών πριν από τον Buffon. Αστρολόγος και Αστρονόμος διεθνούς φήμης, επονομάσθηκε και μάντης. Ενδιαφέρθηκε για την Θεοσοφία αφήνοντας πολυάριθμα γραπτά γύρω από το θέμα αυτό. Το 1720 ίδρυσε έναν Μυστικό Οργανισμό δέκα βαθμών, περιλαμβανομένων των βαθμών του Ελευθεροτεκτονισμού, των άλλων βαθμών των Στοών Σκωτικής προέλευσης προερχομένων από τους «Αποδεδεγμένους» Ιππότες και των βαθμών των επονομαζομένων Ιλλουμινιστικών προερχομένων από τις Αλχημιστικές και Ροδοσταυρικές Οργανώσεις των συνδεδεμένων με το Σεβάσμιο Τάγμα του Χρυσού R+C (*Andrea Valentino*). Έγραψε και δημοσίευσε 18 θεολογικά έργα, από τα οποία το πιο γνωστό ήταν το *Heaven and Hell* ή *Περί ουρανού και των θαυμαστών αυτού πραγμάτων*, η ερμηνεία της Αποκάλυψης του Ιωάννη, το *Βιβλίο των Ονείρων*, και πλήθος από μη δημοσιευμένα θεολογικά έργα.

Προστάτης του Τάγματος και ο Eliphas Lévi υπήρξε μέλος του για κάποιο διάστημα·

— τη *Theosophical Society*, που ιδρύθηκε το 1875 από την κυρία Helen Blavatsky και, μετά τον θάνατο της ιδρύτριας (1891), διευθύνθηκε από την κυρία Annie Besant.

Ένας διαφωνών θεόσοφος, ο **Rudolf Steiner**, εισηγητής της *Ανθρωποσοφίας*, έχει έναν «Ροδοσταυρικό Ναό» χτισμένο στο Dornach της Ελβετίας, το **Goetheanum**·

— τους *Fratres Lucis*, που ιδρύθηκαν από τον Lord Bulwer Lytton, από τους οποίους προήλθε το *Ordo Roris et Lucis*·

— το *Hermetic Order of the Golden Dawn*, που ιδρύθηκε το 1887 από τον S. L. Mathers και περιελάμβανε πέντε βαθμούς, από τους οποίους οι τέσσερις ανώτεροι σχημάτιζαν το Τάγμα του Ερυθρού Ρόδου και του Χρυσού Σταυρού·

— περίπου το 1900, ο **Aleister Crowley** αποσχίστηκε από το *Golden Dawn* και ίδρυσε το *Astrum Argentinum*, όπου εφαρμοζόταν η αυτομύηση.

Στην Αμερική

— τη *Fraternitas Hermetica*, που οργανώθηκε από Γερμανούς στο Σικάγο το 1875·

— τη *Fraternity of Luxor*, η οποία μεταφέρθηκε από τη Γερμανία και την Ολλανδία στις Ηνωμένες Πολιτείες·

— την *Hermetic Brotherhood of Light*, που ιδρύθηκε στο Illinois και ορισμένες από τις θεωρίες της οποίας δημοσιεύθηκαν κατά τον 19ο αιώνα σε ένα βιβλίο με τίτλο *Ghostland*.

Έχουμε ήδη αναφέρει τη *Societas Rosicruciana in Anglia* — *S.R.I.A.*. Ένας κλάδος αυτής της Εταιρείας εγκαταστάθηκε στον Καναδά και στη συνέχεια στην Pennsylvania.

Γύρω στο 1880 αναδιοργανώθηκε και έλαβε την ονομασία *Societas Rosicruciana in United States* — *S.I.R.I.U.S.*. Ένα από τα εξέχοντα μέλη της ήταν ο Clark Gould, ο οποίος πέθανε το 1909.

Η νεοαναδιοργανωμένη *S.I.R.I.U.S.* έγινε η **S.R.I.A. (*Societas Rosicruciana in America*)**. Το καταστατικό της την όριζε ως: α) εκκλησία, β) ακαδημία, γ) αδελφότητα.

Ο **Paschal Beverley Randolph**, μέλος της S.R.I.A., ίδρυσε τη *Fraternitas Rosae Crucis*, η έδρα της οποίας βρίσκεται στο Quakertown της Pennsylvania.

Μεταξύ του 1909 και του 1915, ο Dr. H. Spencer Lewis ίδρυσε την **A.M.O.R.C. (*Antiquus Mysticusque Ordo Rosae Crucis*)** στο San Jose της California, της οποίας οι διδασκαλίες παρέχονται είτε προφορικά στους Ναούς του Τάγματος είτε αποστέλλονται προσωπικά ταχυδρομικά.

Περίπου το 1909, ο **Max Heindel** ίδρυσε τη *Rosicrucian Fellowship*, «Σχολή Φιλοσοφίας και Θεραπείας», όπου διδασκόταν επίσης η αστρολογία.

Η πρώτη έδρα της Εταιρείας βρισκόταν στο Seattle. Αργότερα ο Max Heindel κατασκεύασε έναν Ναό στο Oceanside, νότια του Los Angeles. Μεταξύ των πολλών έργων του βρίσκεται η *Κοσμογονία των Ροδοσταύρων*. Μία από τις διδασκαλίες που έδωσαν στον Max Heindel οι «Πρεσβύτεροι Αδελφοί» ήταν:

«Ποτέ μη ζητάς χρήματα για οποιονδήποτε λόγο».

Στην Ολλανδία λειτουργούσε το **Lectorium Rosicrucianum**, όργανο του εκδότη της *Επταπλής Παγκόσμιας Αδελφότητας του Χρυσού Ροδοσταύρου*, υπό την ηγεσία του J. van Rijckenborgh.

Όλες οι ποικιλίες του αποκρυφισμού, η αλχημεία, η αστρολογία, η μαγεία, η καλλιέργεια της θέλησης, η αναζήτηση δυνάμεων και η μελέτη των άγνωστων δυνάμεων της φύσης αποτελούν μια σύντομη επισκόπηση των προγραμμάτων αυτών των Εταιρειών.

Στη Γαλλία, το 1889, ο Stanislas de Guaita ίδρυσε μια ένωση υπό την ονομασία του Ροδοσταύρου, το *Ordre Kabbalistique de la Rose-Croix*, (Καμπαλιστικό Τάγμα του Ρόδου+Σταυρού)¹⁰⁵ όπου διδασκόταν ο αποκρυφισμός. Μετά τον θάνατό του, ο **Sâr Joséphin Péladan**¹⁰⁶, μέλος του Ανωτάτου Συμβουλίου του Τάγματος, αποχώρησε και ίδρυσε

¹⁰⁵ ΣτΜ: Μαζί με τους Josephin Peladan, Gerard Encausse (Papus), Charles Barlet, Oswald Wirth, Paul Adam, Abbè Alta, Giuliano Lejay, Agür, Polti, Gabrol, και Thorion.

¹⁰⁶ ΣτΜ: Έγινε γνωστός και για τα Ροδοσταυρικά του σαλόνια όπου συνδύασε την τέχνη με τον Εσωτερισμό.

ένα *Ordre de la Rose-Croix du Temple et du Graal* ή *de la Rose-Croix Catholique*.

Εδώ διδασκόταν ένας εσωτερικός Καθολικισμός. Ο Péladan έλεγε: «Η Μαγεία είναι η τέχνη της εξύψωσης του ανθρώπου» με άλλα λόγια, ένας ατομικισμός προσανατολισμένος προς το θείο.

Θα αναφέρουμε τέλος μια εκδήλωση ενός υψηλού Ροδοσταυρικού κέντρου, του **F. T. L.**, του οποίου ο τρόπος στρατολόγησης και το κέντρο ουδέποτε έχουν περιγραφεί.

Γνωρίζουμε ότι αυτή η Εταιρεία άρχισε να εξαπλώνεται περίπου το 1898· και πιστεύουμε ότι οι νεόφυτοι έρχονται σε επαφή με τα μέλη του Τάγματος κατά τρόπο ανάλογο με εκείνον που περιγράφεται στις Ροδοσταυρικές αφίσες οι οποίες είχαν τοιχοκολληθεί στο Παρίσι το 1622. Η μήνησή της είναι πολύ καθαρή και ουσιωδώς χριστική.

Εδώ θα ολοκληρώσουμε αυτή την ιστορική αφήγηση, για την ατέλεια της οποίας έχουμε πλήρη επίγνωση.

Επαναλαμβάνουμε ότι δεν σκοπεύουμε να προσφέρουμε στο κοινό όσα κάθε αναζητητής μπορεί να βρει με υπομονή.

Η αληθινή προέλευση των Ροδοσταύρων δεν βρίσκεται στις περγαμηνές τους, διότι, ως Εταιρεία μυστικιστών, δεν εδράζεται πάνω στη γη, αλλά στους αόρατους δεσμούς της.

Η ακριβής ιστορία των αγγελιοφόρων της, ατομικών ή συλλογικών, όλα αυτά είναι και θα παραμείνουν κρυφά από όλους, εκτός από τους Αδελφούς.

Χωρίς να ισχυριζόμαστε ότι, στο υπόλοιπο του παρόντος έργου, θα καλύψουμε όλα τα κενά, προσκαλούμε με κύρος, καλούμε με αγωνιώδη φιλία και ικετεύουμε με φλογερό ζήλο όλους εκείνους που επιθυμούν να γνωρίσουν πώς να ενωθούν, ώστε να επικαλεστούν το πνεύμα του **Elias Artista** ή, ακόμη καλύτερα, το ζωντανό Πνεύμα του **Παγκόσμιου Διδασκάλου, του Ιησού μας, του Κυρίου Χριστού. Όλα θα δοθούν στον άνθρωπο.**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

Η ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΙΚΗ ΜΥΗΣΗ

Ποια ήταν η φύση της αξιοθαύμαστης γνώσης του Μωυσή και του Ηλία; Ποιο ήταν αυτό το κλειδί της αληθινής σοφίας;

Ο Robert Fludd μάς το αποκάλυψε στο *Apologeticus*. Ακολουθώντας τον Καμπαλιστικό τρόπο, παρουσιάζει αυτό το κλειδί ως κάτι που παραδόθηκε (*traditam*) από τον Πατέρα στον Υιό και του οποίου η αποτελεσματικότητα ήταν ακόμη βαθύτερη στις καρδιές εκείνων στους οποίους είχε δοθεί, ώστε οι καρδιές αυτές να γίνουν καθαρότερες και τελειότερες.

Διότι είναι οι πλέον τελειοποιημένες καρδιές εκείνες που το Πνεύμα επιλέγει για να γίνουν το **Θυσιαστήριό** του.

Ο Rodert Fludd αναρωτιόταν τότε μήπως αυτό το δώρο του Θεού είχε λησμονηθεί εντελώς από τους ανθρώπους· μήπως αυτό το κλειδί, είτε εξαιτίας της ζηλοτυπίας των Πατριαρχών, των Προφητών και των Αποστόλων, είτε εξαιτίας της βαθιάς σιωπής που τήρησαν οι άνθρωποι όλων των εθνών, είχε κρυφτεί και θαφτεί στη λήθη, στα έγκατα του ανθρώπου· διότι λέγεται ότι, στην αρχή, ο Θεός γέμισε τη γη με το Άγιο Πνεύμα.

Ακόμη περισσότερο, έκανε τη Σοφία να κατέλθει εδώ κάτω, ώστε, από την αφύπνισή του, ο άνθρωπος να εργάζεται υπό την καθοδήγησή της, για να μάθει ό,τι είναι αρεστό στον Θεό.

Τόσο μεγάλη ήταν η αγάπη του Πνεύματος για τους ανθρώπους, ώστε τους έκανε αγαπημένα του τέκνα.

«Μπορεί λοιπόν κανείς να αμφιβάλλει ότι αυτό το Πνεύμα έχει παραμείνει μέχρι σήμερα σε ορισμένους ανθρώπους, επιλεγμένους για την καθαρότητα και τη φλογερότητα των καρδιών τους; Μπορεί να θεωρήσει κανείς ότι εκείνοι που χαίρονται μέσα σε αυτό το Πνεύμα πλανώνται; Πράγματι, το Πνεύμα, με την παρουσία του, τους οδηγεί στον δρόμο της αλήθειας. Δεν υπάρχει αιώνας για τον οποίο να μπορούμε να πούμε ότι, μέσα στο γενικό σκοτάδι, δεν βρέθηκαν κάποιοι εκλεκτοί που είδαν το φως και κατείχαν τη γνώση. Σε όλες τις εποχές της Εκκλησίας υπήρξαν άνθρωποι στους οποίους δόθηκε η δύναμη να νική-

σουν αυτό το δέντρο¹⁰⁷, που βρίσκεται στον Παράδεισο του Θεού, ή να λάβουν από το κρυμμένο μάννα, ή τον πρωινό αστέρα, ή εξουσία επάνω στους λαούς, ή λευκά ενδύματα για να φορέσουν, ή το χάρισμα να έχουν τα ονόματά τους γραμμένα στο Βιβλίο της Ζωής, ή να είναι στύλοι του Ναού και να φέρουν το νέο όνομα του Αρνίου. Μας έχει επίσης υποσχεθεί η ίδια η Αλήθεια, ώστε όλα όσα είναι κρυμμένα να φανερωθούν και όλα όσα είναι απόκρυφα να παραδοθούν στην κατανόηση. Από όλα αυτά μπορούμε να αντιληφθούμε ότι η αλήθεια φυλάσσεται από μια εκλεκτή ελίτ και ότι αυτή η αλήθεια θα αποκαλυφθεί πριν από την κυκλική επανάσταση του κόσμου (*ante periodum mundi*), με την άδεια και σύμφωνα με το θέλημα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, όπως προαναγγέλθηκε από τους Προφήτες και τους αποστόλους. Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, ο οποίος προετοίμασε και ανήγγειλε την έλευση του Χριστού· η εκλεκτή ομάδα μέσα στην οποία ζει το Πνεύμα, εκείνοι που προετοιμάζουν την έλευση της παντοδύναμης Σιών και του λαμπρότατου Ήλιου της Αλήθειας· αυτοί είναι η πρώτη αυγή που προηγείται της ανατολής της ημέρας. Αλλά, αγαθέ Θεέ, πόσο κρυμμένες είναι οι αρετές αυτών των ανθρώπων· πόσο μυστικοί είναι οι τόποι της απόκρυψής τους, στους οποίους, στους καιρούς μας, το Πνεύμα έχει εγκαταστήσει τις επίγειες κατοικίες τους! Χαίρονται μέσα στον θείο πλούτο και, ωστόσο, είναι φτωχοί και άγνωστοι στον κόσμο· διότι ο κόσμος δεν γνωρίζει τους υιούς του Θεού, επειδή οι υιοί του Θεού δεν επιθυμούν να γίνουν γνωστοί στον κόσμο. Ωστόσο, το θέλημα του Θεού είναι τα κρυμμένα να γίνουν φανερά. Μέσω του Προφήτη Του έχει δηλώσει ότι, πριν από την επανάσταση —ή το τέλος— του κόσμου, κάθε σάρκα θα διαποτιστεί από το Πνεύμα Του.

»Ο Βασιλικός Ψαλμωδός είπε ότι οι υιοί των ανθρώπων της Πίστεως θα μεθύσουν από ηδονή κάτω από τις προστατευτικές πτέρυγες του Θεού, ο Οποίος είναι η Πηγή της Ζωής και τον Οποίο βλέπουμε ως Φως μέσα στο Φως Του. Έτσι βλέπουμε μέσω ποίων ανθρώπων, εμπνευσμένων από τον Θεό μέσω της αρετής του Πνεύματος, μπορεί να πραγματοποιηθεί η αναγγελία και η αποκάλυψη αυτού του φωτός. Είναι άραγε οι πατέρες, οι διδάσκαλοι της θεολογίας, ή ακόμη και ο ίδιος

¹⁰⁷ Το δένδρο της Γνώσης.

ο Πάπας, εκείνοι που θα εμφανιστούν ως κάτοχοι και διεκδικητές της έδρας του Ιησού Χριστού επί της γης; Θα αποδείξω ότι δεν είναι μεταξύ αυτών των ανθρώπων που θα βρούμε εκείνους για τους οποίους μιλάμε, οι οποίοι κατέχουν φανερά όλα τα χαρίσματα της γνώσης· διότι αυτοί οι άνθρωποι έχουν ελάχιστη ή καθόλου τέτοια γνώση και γνωρίζουμε ότι στερούνται την πλήρη απόλαυση των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος, τα οποία απαριθμούνται στην Επιστολή προς Κορινθίους.

»Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έχουν κάποιες λάμψεις· ο ένας είναι αρκετά εύγλωττος, ο άλλος αρκετά πιστός, ο άλλος αρκετά σώφρων κ.ο.κ· όμως αυτά τα χαρίσματα δεν είναι παρά μια αναπαράσταση που αντανακλά μια εικόνα ή μια σκιά που αντανακλά ένα σώμα. Τα αληθινά και πραγματικά χαρίσματα όμως οδηγούν στην Προφητεία, στην ικανότητα τέλεσης θαυμάτων, στην κατοχή γλωσσών, στη θεραπεία των ασθενών· και αυτά ακριβώς είναι τα χαρίσματα που μπορεί κανείς να βρει στους προδρόμους της κρυμμένης αλήθειας.

»Οι εκλεκτοί του Θεού πρέπει να μιλούν με απλή και καθαρή αλήθεια, να προφητεύουν, να έχουν αληθινά οράματα, να εκφράζονται σε νέες γλώσσες, να ερμηνεύουν με ακρίβεια τις Γραφές, να εκβάλλουν δαίμονες, να θεραπεύουν τους ασθενείς, να τηρούν τις θείες εντολές και να μην αντιτίθενται στον Λόγο του Θεού. Αυτά είναι τα σημεία που μας επιτρέπουν να αναγνωρίσουμε τους αληθινούς μαθητές του Πνεύματος. Και, εάν κάποιοι από τους σοφούς μας παρουσιάζουν τον εαυτό τους στον κοινό κόσμο ως κατόχους όλων ή των περισσότερων από αυτά τα χαρίσματα, λένε ψέματα· διότι η αλήθεια δεν βρίσκεται μέσα τους και δεν είναι υπηρέτες του Ιησού Χριστού, αλλά δούλοι του κόσμου, του οποίου ο αληθινός σκοπός είναι το μίσος εναντίον των δικαίων.

»Από τη λεπτομερή έρευνά μου έχω καταλήξει, Ω Περφωτισμένοι Αδελφοί, ότι είστε πράγματι φωτισμένοι από το Πνεύμα, από την ώθηση και τις θείες προειδοποιήσεις μέσω των οποίων θα αποκαλυφθούν εκείνα τα πράγματα που τα ιερά κείμενα έχουν μυστικώς προαναγγείλει ότι πρέπει να συμβούν αμέσως πριν από το τέλος του κόσμου. Εσείς, περισσότερο από όλους τους ανθρώπους αυτής της εποχής, έχετε λάβει από τον Δημιουργό του κόσμου ευτυχία, πνευματική αρετή και ανώτερη θεία χάρη. Βλέπετε μέσα στο Φως Του, παρηγορείστε από το Πνεύ-

μα της Σοφίας, ζείτε ευτυχισμένη ζωή και φαίνεται ότι έχετε λάβει όλα τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος.

»Και, εάν οι πράξεις σας συμφωνούν με τα λόγια σας —πράγμα για το οποίο ομολογώ ότι δεν μπορώ πλέον να αμφιβάλλω— λέω ότι πρέπει κανείς να έχει πίστη στις Προφητείες σας· και αυτό αποτελεί ακόμη μεγαλύτερο λόγο για να διαπιστώσει κανείς ότι συμφωνούν απόλυτα με την ιερή πηγή της αλήθειας.

»Τι κατανοείτε, στην πραγματικότητα, με τον θριαμβευτή Λέοντά σας, ο οποίος πρέπει σύντομα να έρθει και ο οποίος θα προέλθει από τη φυλή του Ιούδα;¹⁰⁸

»Τι εννοείτε με την ανατέλλουσα αυγή σας;

»Δεν προαναγγέλθηκε στις Γραφές το αιώνιο Φως;

»Τι είναι η ανατολή του ήλιου, αν όχι ο Παλαιός των Ημερών, αν όχι η πλήρης εμφάνιση της αληθινής αρχής του Λόγου και του Φωτός στον κόσμο, τον οποίο ο κόσμος δεν γνώρισε και τον οποίο το σκοτάδι δεν κατανόησε· ο οποίος είναι ο Ιησούς Χριστός μέσα στη δόξα της έλευσής Του, ο αστήρ ο λαμπρός ο πρωϊνός¹⁰⁹;

»Δεν μιλήσατε μέσω των στομάτων των Προφητών και των αποστόλων, όταν το κάνατε αυτό γνωστό και υποδείξατε σε όλους τί ήταν προορισμένος ο Θεός, αλάθητα και βέβαια, να προσφέρει στον κόσμο κατά τη στιγμή του τέλους του, το οποίο θα ακολουθήσει αμέσως: μια επέκταση του φωτός, της ζωής, της αλήθειας και της δόξας, όπως εκείνη που κατείχε και έχασε ο Αδάμ;

»Τότε, λέτε, θα παύσουν κάθε ψεύδος, κάθε απάτη και όλες οι σκιές που, λίγο-λίγο, με την περιστροφή του μεγάλου κόσμου, εισχώρησαν στις πράξεις των ανθρώπων και συσκοτίσαν το φως τους. Ο Ψαλμός XXXV, 6, ο Ιωήλ II, ο Δανιήλ II και VII, η Α΄ προς Κορινθίους II, και άπειρα άλλα χωρία της Γραφής το επιβεβαιώνουν.

»Αφού πραγματοποιήσω αυτή την ουσιώδη έρευνα, σοφότατοι Αδελφοί, με την άδειά σας θα αναζητήσω εάν η χάρη του Πνεύματος

¹⁰⁸ ΣτΜ: Από την Αποκάλυψη του Ιωάννη (ε' 5), ο Ιησούς Χριστός αναφέρεται ως «ο λέων ο εκ της φυλής του Ιούδα», συμβολίζοντας τη νίκη και τη θεία δύναμη.

¹⁰⁹ ΣτΜ: Από την Αποκάλυψη του Ιωάννη (κβ' 16): «Εγώ είμι ή ρίζα και τὸ γένος Δαβίδ, ὁ ἀστήρ ὁ λαμπρός, ὁ πρωϊνός».

βρίσκεται τόσο πλήρως μέσα σας, ώστε να σας δίνει είσοδο στον Παράδεισο, όπως δόθηκε στον Μωυσή και στον Ηλία, ενώ ακόμη ζούσαν σε αυτόν τον κόσμο. Βλέπω, διαβάζοντας προσεκτικά τα γραπτά σας, ότι δεν εμπνέεστε από ψευδαισθήσεις ή διαβολικές γοητείες, όπως προειδοποιούν και ισχυρίζονται οι αδαείς, ή ακόμη οι ζηλόφθονοι στις έρευνές τους για την Εταιρεία σας.

»Όχι — ενεργείτε με την αληθινή βοήθεια του Αγίου Πνεύματος!

»Και πράγματι, τα μεγάλα άρρητα μυστήρια της ουράνιας βασιλείας δεν μπορούν να αποκαλυφθούν ούτε από τους σοφούς του κόσμου, ούτε από μάγους, θεολόγους ή ιεροσκόπους· μόνο ο Θεός στον Ουρανό μπορεί να είναι ο Αποκαλυπτής τους.

»Τα μάτια μου άνοιξαν και κατάλαβα, από τη σύντομη απάντησή σας, τί — με τη συμβουλή του Αγίου Πνεύματος, όπως ακριβώς είπατε — προσφέρατε σε δύο εκλεκτούς, στο *cenaculum*¹¹⁰ σας. Γνωρίζετε τα αληθινά μυστήρια και γνωρίζετε το κλειδί που οδηγεί στις χαρές του Παραδείσου, όπως οι Πατριάρχες και οι Προφύτες στις Άγιες Γραφές.

»Αφού χρησιμοποιείτε τον ίδιο δρόμο και τα ίδια μέσα με εκείνους για να αποκτήσετε το μυστήριο, η είσοδος στον Παράδεισο είναι ανοιχτή για εσάς, όπως ήταν για τον Ηλία, ο οποίος έλαβε θείες προειδοποιήσεις.

»Και αυτή είναι η διδασκαλία μας, την οποία σας παραθέτω για να τη συγκρίνετε με τον αξιοθαύμαστο θησαυρό της αρχαιότητας:

»Λέτε σε δύο εκλεκτούς ανθρώπους ότι υπάρχει ένα βουνό τοποθετημένο στο μέσον της γης και ότι φυλάσσεται ζηλότυπα από τον Διάβολο. Άγρια και ισχυρά θηρία καθιστούν δύσκολη την πρόσβαση σε αυτό. Τους διατάζετε, αφού προηγουμένως προετοιμαστούν μέσω προσευχών για μια τέτοια επιχείρηση, να μεταβούν στο βουνό κατά τη διάρκεια μιας μακράς νύχτας.

»Τους υπόσχεστε έναν οδηγό, ο οποίος θα έρθει και θα παρουσιάσει ενώπιόν τους και θα ενωθεί μαζί τους, χωρίς εκείνοι να τον γνωρίζουν.

¹¹⁰ ΣτΜ: Ανώγειο δωμάτιο. Παραπέμπει στο Υπερώο, τον επάνω χώρο όπου, σύμφωνα με την Καινή Διαθήκη, συγκεντρώνονταν οι Απόστολοι.

»“Αυτός ο άνθρωπος”, τους λέτε, “θα σας οδηγήσει στο βουνό. Έχετε ανδρεία στην καρδιά, ηρωική ψυχή, μη φοβηθείτε τίποτε από όσα μπορεί να σας συμβούν και μη γυρίσετε πίσω.

»Δεν χρειάζεστε ξίφος ή κάποιο άλλο υλικό όπλο· τα όπλα σας είναι οι αφοσιωμένες και αδιάλειπτες προσευχές σας προς τον Θεό.

»Το πρώτο σημείο που θα σας δείξει ότι πλησιάζετε στο βουνό είναι ένας άνεμος τέτοιας βιαιότητας, ώστε σχίζει το βουνό και συντρίβει τους βράχους.

»Τίγρεις, δράκοι και άλλα φρικτά και άγρια ζώα θα εμφανιστούν μπροστά στα μάτια σας. Μη φοβηθείτε. Μείνετε σταθεροί στην καρδιά, διότι ο οδηγός σας δεν θα επιτρέψει να σας συμβεί κανένα κακό.

»Ωστόσο, ο θησαυρός δεν έχει ακόμη βρεθεί, όσο κοντά κι αν βρίσκεται.

»Τώρα έρχεται ένας σεισμός, ο οποίος διασκορπίζει και ισοπεδώνει τους σωρούς που άφησε ο άνεμος. Μη γυρίσετε πίσω.

»Και πάλι όμως ο θησαυρός δεν σας έχει ακόμη αποκαλυφθεί.

»Μετά τον σεισμό θα έρθει μια έντονη φωτιά, η οποία θα καταβροχθίσει κάθε ύλη και θα κάνει τον θησαυρό να εμφανιστεί μπροστά στα μάτια σας.

»Και όμως, ακόμη δεν θα μπορείτε να τον δείτε.

»Επειτα, προς το πρωί, θα έρθει μια ευεργετική γαλήνη.

»Θα δείτε τον πρωινό αστέρα να ανατέλλει και να αναγγέλλει την αυγή.

»Εκείνη τη στιγμή ο θησαυρός θα παρουσιαστεί στα μάτια σας.

»Αυτή είναι η μέθοδος και ο τύπος για την απόκτηση του θείου φωτός, το οποίο είναι ο Θησαυρός των θησαυρών.

»“Όμως”, θα πουν ορισμένοι, “οι αδελφοί ενεργούν μέσω μαγείας και διαβολικών τεχνασμάτων· διότι πού βρίσκεται αυτό το βουνό, αν όχι στην κόλαση; Ποιος είναι ο οδηγός, αν όχι ο Διάβολος; Τι είναι αυτός ο άνεμος, ο σεισμός και αυτή η έντονη φωτιά; Δεν είναι όλα αυτά αντίθετα προς τον νόμο του Θεού;”

»Θα απαντούσα σύντομα ότι η ίδια η μαρτυρία των Γραφών δικαιολογεί αυτό το μέσο γνώσης του θείου μυστηρίου.

»Πράγματι, διαβάζουμε στο 19^ο κεφάλαιο του Γ' Βιβλίου των Βασιλειών ότι “ο Ηλίας, φοβούμενος την οργή της Ιεζάβελ, σηκώθηκε και έφυγε” κ.λ.π.

»Βλέπουμε ότι ο Ηλίας κοιμήθηκε στην έρημο, τη νύχτα, κάτω από μια άρκευθο, όταν ένας Άγγελος του μίλησε και του έδωσε ψωμί και νερό.

»Τι είναι λοιπόν το ψωμί των Αγγέλων, αν όχι η σοφία, το *κρυμμένο μάννα*, το οποίο έχει υποσχεθεί η νικήτρια Εκκλησία και το οποίο είναι το αληθινό κλειδί που μας επιτρέπει να ατενίσουμε τον θησαυρό; Ο οδηγός των αδελφών δεν είναι άραγε ο Άγγελος που έρχεται στον δρόμο;

»Και δεν ανεβαίνουν ο Άγγελος και ο Ηλίας στο όρος Χωρήβ;

»Από το σπήλαιό του ο Ηλίας είδε το πρώτο σημείο: έναν μεγάλο άνεμο που συγκλόνιζε το βουνό και διέλυε τις πέτρες, και ο Θεός δεν ήταν μέσα στον άνεμο. Ο Ηλίας αισθάνθηκε επίσης μια ταραχή, μέσα στην οποία ο Θεός δεν ήταν παρών, όπως ένας σεισμός μέσα στον οποίο ο θησαυρός δεν εμφανίστηκε. Τέλος, ο Ηλίας είδε τη φωτιά και ο Θεός δεν ήταν μέσα στη φωτιά.

»Έπειτα άκουσε έναν απαλό ψίθυρο μέσα στον αέρα που κινούνταν απαλά· και τότε ήταν που ο Ηλίας άκουσε τη φωνή του Θεού, όπως ακριβώς οι Ροδοσταύροι βλέπουν τον θησαυρό μόνον κατά το χάραμα της ημέρας.

»Τι λέτε τώρα, εσείς οι κουτσομπόληδες, γι' αυτούς τους Αδελφούς, οι οποίοι εμφανίζονται ενώπιόν μας να απολαμβάνουν την ίδια πηγή και τους ίδιους θησαυρούς που κατά τους παλαιούς χρόνους ανήκαν στον Ηλία; »Πού βρίσκονται οι γοητείες και οι διαβολικές ψευδαισθήσεις;

»Δεν αγνοούν ούτε το ψυχικό ούτε το φυσικό και όλα τα μυστήρια της φύσης είναι ανοιχτά ενώπιόν τους.

»Λένε ότι δεν αισθάνονται χαρά επειδή μπορούν να παρασκευάζουν χρυσό ούτε, όπως είπε ο Χριστός, επειδή μπορούν να κάνουν τους δαίμονες να υπακούουν σε αυτούς· αλλά η χαρά τους ξεσπά όταν βλέπουν τους Ουρανούς να ανοίγουν, τους Αγγέλους να κατέρχονται και να επιστρέφουν στον Θεό και τα ονόματά τους να είναι γραμμένα στο Βιβλίο της Ζωής.

»Και, επιπλέον, φαίνεται να αναγνωρίζουν ότι μέσα σε μία και μόνη στιγμή έχουν ανακτήσει όλα τα χαρίσματα που η φύση έχει θαυμαστά διασκορπίσει σε όλα τα μέρη της γης, όπως υποσχέθηκαν στους μαθητές τους, ώστε, μέσω της γνώσης τους, να μπορούν να απογυμνωθούν από όλα όσα συσκοτίζουν την κατανόηση.

»Επίσης, όσον αφορά τη φήμη τους —εκείνη που επιδιώκουν υποκριτές και άνθρωποι άπληστοι για πλούτη, οι οποίοι θέλουν να μας πλησιάσουν ενώ η θέλησή τους δεν μπορούσε να ακολουθήσει τον σωστό δρόμο—, το μόνο που πετυχαίνουν είναι να βλάπτουν τον εαυτό τους, οδηγούμενοι στην ολοκληρωτική τους καταστροφή. Όσο για το οικοδόμημά μας, ακόμη κι αν δέκα χιλιάδες άνθρωποι επιθυμούσαν να το γκρεμίσουν, εκείνο θα παρέμενε όρθιο, προστατευμένο από το Κακό, κάτω από τη σκιά των Πτερύγων Σου, ω Ιεχωβά.!

»Συμπεράνατε μαζί μου, άνθρωποι αυτού του κόσμου, τυφλωμένοι από ένα νέφος άγνοιας, ότι η αρετή και η αποτελεσματικότητα του Αγίου Πνεύματος βρίσκονται πραγματικά μαζί με τους Αδελφούς R+C· και πιστέψτε ότι το καταφύγιό τους βρίσκεται είτε στα σύνορα αυτού του ίδιου του επίγειου τόπου των απολαύσεων και κοντά στα σύννεφα, στις κορυφές ορισμένων πολύ υψηλών βουνών, όπου ακολουθούν το θέλημα του Θεού και όπου οι κάτοικοι αναπνέουν και γεύονται έναν υπερβολικά γλυκό και λεπτοφυή αέρα, όπου πνέει η Ψυχή, ή το άρωμα του Πνεύματος της Αληθινής Σοφίας».

Αιτείτε, και δοθήσεται ὑμῖν, ζητείτε, και εὕρησете, κρούετε, και ἀνοιγήσεται ὑμῖν

LEGES SOCIETATIS
ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ
ΘΕΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ

Ο Ιησούς είπε ότι, όταν δύο άνθρωποι συγκεντρώνονται στο Όνομά Του για να προσευχηθούν προς τον Πατέρα Του, το αίτημά τους θα εισακουσθεί· διότι Εκείνος βρίσκεται πάντοτε ανάμεσά τους¹¹¹.

1. – Κάθε μέλος της Εταιρείας οφείλει να αγαπά και να τιμά τους αδελφούς του.

2. – Τα μέλη δεν πρέπει να κακολογούν το ένα το άλλο ούτε να περιφρονούν το ένα το άλλο.

3. – Πρέπει να είναι πιστά μεταξύ τους.

4. – Πρέπει να είναι εξίσου φιλαλήθη μεταξύ τους.

5. – Να είναι ταπεινά και αλληλέγγυα μεταξύ τους.

6. – Δεν πρέπει ποτέ να χλευάζουν αυτές τις υψηλές μελέτες.

7. – Οφείλουν να κρατούν μυστικά όσα μαθαίνουν εκεί.

8. – Οφείλουν να μοιράζονται μεταξύ τους την περιουσία τους.

Το πλέον εξέχον Μέλος αυτής της Εταιρείας είναι ο Κύριος Ιησούς, ο Υιός του Θεού· διότι η Εταιρεία διεξάγει το έργο της στο Όνομά Του και ο ίδιος ο λόγος Του παρέχει τη βεβαιότητα της Παρουσίας Του. Επομένως, όλα τα μέλη θα βρίσκονται υπό αυστηρή υποχρέωση να τηρούν τους κανόνες της Εταιρείας¹¹².

ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΕΝΟΣ ΜΑΘΗΤΗ ΤΗΣ ΟΥΡΑ-
ΝΙΑΣ ΜΑΓΕΙΑΣ. ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟ, ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟ
ΤΟΥ, ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ
Του συγγραφέα του *Echo oder exemplarischer Beweiss*¹¹³

¹¹¹ ΣτΜ: *Οὗ γάρ εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἑμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν. Κατά Ματθαῖον 18:19–20*

¹¹² Οι καταστατικοί αυτοί κανόνες και οι ακόλουθοι κανόνες μεταφράστηκαν από τον Madathanus (Adrian von Mynsicht).

¹¹³ ΣτΜ: *Echo oder exemplarischer Beweiss, dass das in der Fama und Confession Frat. Ros. Cruc. ausgetobene möglich und wahr sei* είναι ένα από τα ενδιαφέροντα πρώιμα Ροδοσταυρικά κείμενα του 17^{ου} αιώνα. Ο πλήρης τίτλος αποδίδεται: «*Ηχώ, ή παραδειγματική απόδειξη ότι αυτό που εξαγγέλλεται στη*

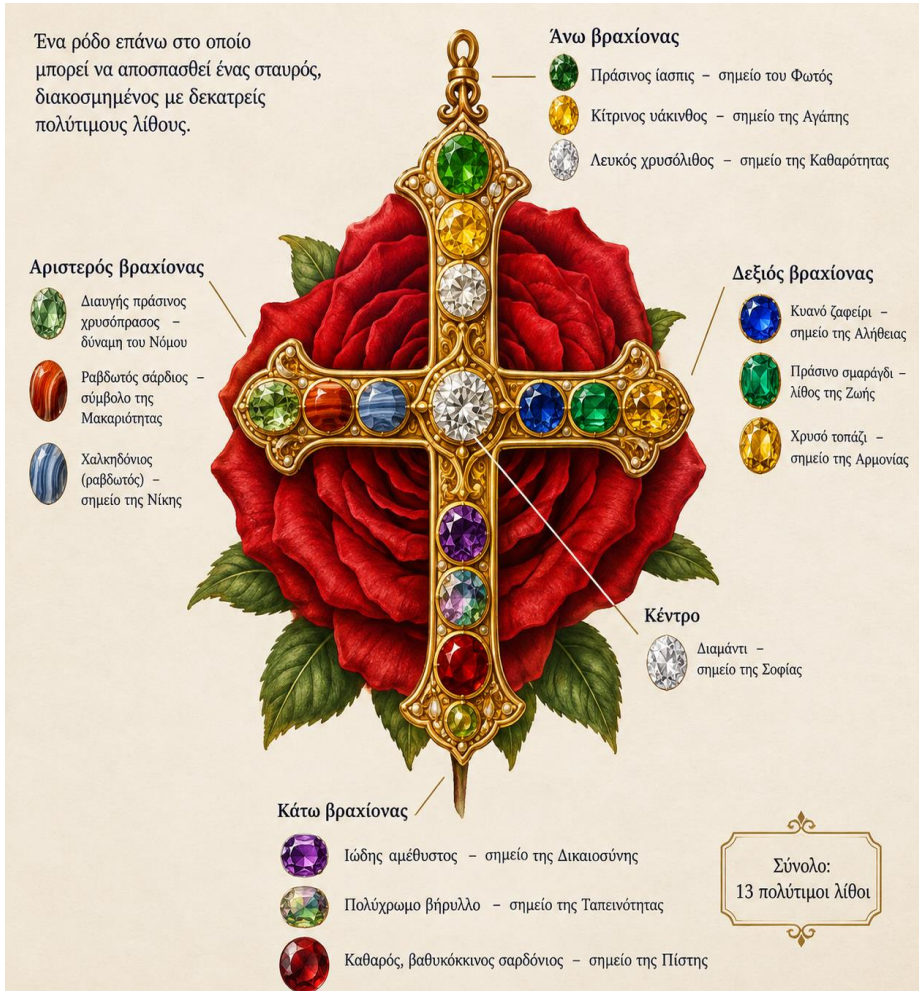
1. – Ο μαθητής πρέπει να φοβάται τον Θεό· διότι ο φόβος του Θεού είναι η αρχή, η ρίζα και το στεφάνι της Σοφίας.
2. – Πρέπει να προσέχει την πειθαρχία.
3. – Οφείλει να έχει ελάχιστες σχέσεις με τον κόσμο· διότι, σύμφωνα με τα λόγια του Αποστόλου Ιακώβου (Δ', 4-5), η φιλία με τον κόσμο είναι έχθρα προς τον Θεό.
4. – Πρέπει να είναι ευσεβής, αγνός και να μην αμαρτάνει.
5. – Πρέπει να είναι φρόνιμος και νηφάλιος.
6. – Να είναι σώφρων και αγνός.
7. – Πρέπει να είναι ταπεινός.
8. – Πρέπει να περιφρονεί το χρήμα.
9. – Πρέπει να αποδίδει μικρή αξία στη σοφία και την πρόνοια των ανθρώπων.
10. – Πρέπει να τρέφει φλογερή επιθυμία για τη Θεία Σοφία.
11. – Πρέπει να είναι υπάκουος.
12. – Να είναι εργατικός.
13. – Στην αρχή δεν πρέπει να αναζητά τα μεγάλα μυστικά.
14. – Πρέπει να σέβεται αυτές τις υψηλές μελέτες.
15. – Πρέπει να είναι ευγνώμων, πρᾶος και γενναιόδωρος προς τον διδάσκαλό του.
16. – Πρέπει να δίνει ελεημοσύνη πρόθυμα.

Σύμφωνα με τον Madathanus (Adrian von Mynsicht), το συμβολικό κόσμημα των Ροδοσταύρων είναι **ένα ρόδο επάνω στο οποίο μπορεί να αποσπασθεί ένας σταυρός, διακοσμημένος με δεκατρείς πολύτιμους λίθους**. Στο κέντρο βρίσκεται ένα **διαμάντι**, το σημείο της Σοφίας. Στον **άνω βραχίονα**: ένας πράσινος ίασπις, σημείο του Φωτός· ένας κίτρινος υάκινθος, σημείο της Αγάπης· ένας λευκός χρυσόλιθος, σημείο της Καθαρότητας.

Στον **δεξιό βραχίονα**: ένα κυανό ζαφείρι, σημείο της Αλήθειας· ένα πράσινο σμαράγδι, λίθος της Ζωής· ένα χρυσό τοπάζι, σημείο της Αρμονίας. Στον **κάτω βραχίονα**: ένας ιώδης αμέθυστος, σημείο της Δι-

Fama και στη Confessio των Αδελφών του Ροδόσταυρου είναι δυνατό και αληθινό». Το έργο εκδόθηκε στο Danzig (Γκντανσκ) το 1616. Ανήκει στην πρώτη περίοδο της Ροδοσταυρικής έκρηξης, αμέσως μετά την κυκλοφορία της Fama και της Confessio.

καιοσύνης· ένα πολύχρωμο βήρυλλο, σημείο της Ταπεινότητας· ένας καθαρός, βαθυκόκκινος σαρδόνιος, σημείο της Πίστεως. Στον **αριστερό βραχίονα**: ένας διαυγής πράσινος χρυσόπρασος, δύναμη του Νόμου· ένας ραβδωτός σάρδιος, σύμβολο της Μακαριότητας· ένας χαλκηδόνιος (ραβδωτός) – σημείο της Νίκης.

**Το συμβολικό κόσμημα των Ροδοσταύρων
σύμφωνα με τον Madathanus (Adrian von Mynsicht)**

**OMNIA AB UNO
TA PANTA EK TOY ENOS**

Αφού εκθέσαμε τα προκαταρκτικά στοιχεία, θα διαιρέσουμε τα έγγραφα που έχουν φθάσει έως εμάς σε τρεις ομάδες:

1° Τα πνευματικά ή ουσιώδη χαρακτηριστικά του Ροδοσταυρισμού.

2° Την μνητική διαδικασία, όπως αποκτάται μέσω της αξίας και της προσωπικής προσπάθειας (**Πυθαγορισμός**) και όπως παρέχεται μέσω της Χάριτος (**Χριστιανισμός**).

3° Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ενός Αδελφού R+C.

Οι Ροδόσταυροι κατοικούν σε ένα ανάκτορο περιβαλλόμενο από σύννεφα. Μπροστά του, επάνω σε έναν βράχο, υπάρχει μία εξέδρα από αλάβαστρο, στηριζόμενη σε τέσσερις κίονες, με ένα χρυσό σκήπτρο διακοσμημένο με πολύτιμους λίθους.

Έντεκα βαθμίδες από λευκό μάρμαρο κατεβαίνουν από τον βράχο· ολόγυρα υπάρχει βαθύ νερό, με ένα μεγάλο σκάφος καλυμμένο από κυανό θόλο.

Ο Διδάσκαλος και οι υπηρέτες του είναι ενδεδυμένοι με κόκκινους μανδύες.

Όχι μακριά από εκεί υπάρχει ένα ζωντανό ρεύμα, με έναν οβελίσκο επάνω στον οποίο είναι χαραγμένοι οι νόμοι και τα έθιμα της νήσου σε είκοσι επτά γλώσσες.

Για να φθάσει κανείς στο ανάκτορο του Πρίγκιπα, πρέπει να περάσει πρώτα από έναν πύργο που ονομάζεται «**Αβέβαιος**», έπειτα από έναν άλλο που ονομάζεται «**Επικίνδυνος**», και κατόπιν να ανέβει στον βράχο, να αγγίξει το σκήπτρο με το μεσαίο δάκτυλο και να νικήσει τον λύκο και τον τράγο.

Τότε θα εμφανισθεί μία παρθένος, η οποία θα στεφανώσει τον οδοιπόρο, τον Ιππότη· και τα σύννεφα θα εξαφανισθούν. Θα δει το ανάκτορο, θα γίνει δεκτός ο οδοιπόρος και θα ενδυθεί μακρύ ένδυμα από κίτρινο μετάξι, με υψηλό καστανό κάλυμμα κεφαλής· θα εγκατασταθεί και θα ενθρονισθεί μέσα σε ουράνια και επίγεια μεγαλοπρέπεια¹¹⁴.

Ο **Irenxus Agnostus** το διατύπωσε ως εξής:

¹¹⁴ *Επιστολή από F. G. Menapius (Friedrich Grick), 15-7-1617.*

«Εκείνος που ακολουθεί τον Λόγο του Θεού, που τον μελετά, τον στοχάζεται μέσα στην καρδιά του και αναζητά αδιάκοπα τη Σοφία, ακολουθώντας την, επιδιώκει να ζήσει κοντά στον οίκο της και οικοδομεί μία καλύβα ακριβώς δίπλα στο ανάκτορό της. Φέρνει τα παιδιά του κάτω από τη στέγη του και τα άλση τον προστατεύουν από τη θερμότητα.

Εκείνος που ακολουθεί τον λόγο του Θεού, πράττοντας έτσι, βρίσκει τη Σοφία σαν μητέρα και εκείνη τον υποδέχεται σαν νεαρό μνηστήρα. Τον τρέφει με τον άρτο της κατανόησης και το ύδωρ της σοφίας· γίνεται ισχυρός και προσκολλάται σε αυτήν· εκείνη τον υψώνει πάνω από το γένος του, λύνει τη γλώσσα του, τον στεφανώνει με χαρά και του δίνει αιώνιο όνομα.

«Είμαστε ευχαριστημένοι με όσα έγραψε για εμάς ο Michael Maier. Άλλες Εταιρείες συνέβαλαν στην άνθηση των ελευθερίων τεχνών στην Ανατολή και στην Αλεξάνδρεια· ο Αριστοτέλης έλαβε τη γνώση του από την Αίγυπτο και γνώριζε πώς να προσφέρει στην Αλεξάνδρεια έναν λίθο για να νικήσει τους εχθρούς της.

«Μόνον εκείνοι είναι κατάλληλοι για τα μαθήματά μας, τους οποίους ο Θεός προόρισε από την αρχή».

Ο Robert Fludd μας λέγει τα εξής:

«Πράγματι, η Αποκάλυψη λέγει ότι σε κάθε εποχή θα βρίσκονται άνθρωποι στους οποίους, ως ανταμοιβή για τη νίκη τους, έχει υποσχεθεί:

α) το δένδρο της ζωής, που βρίσκεται στον Παράδεισο του Θεού·

β) το κρυμμένο μάννα και ο λευκός λίθος·

γ) ο πρωινός αστέρας·

δ) τα λευκά ενδύματα με τα οποία θα ενδυθούμε, καθώς και το δώρο ώστε τα ονόματά τους να μην εξαλειφθούν από το Βιβλίο της Ζωής·

ε) ότι θα είναι οι κίονες του Ναού και θα φέρουν το νέο όνομα του Αρνίου.

Οι Ευαγγελιστές αντιλήφθηκαν ότι σε τέτοιους ανθρώπους, οι οποίοι αφιερώνονται σε αυτά τα λόγια, αναφέρεται η υπόσχεση, ερμηνεύοντάς τα ως εξής:

«Θα δοθεί σε όλους εκείνους που θα γνωρίζουν πώς να δεχθούν το Φως που φωτίζει κάθε άνθρωπο ερχόμενο στον κόσμο, να γίνουν υιοί

του Θεού. Θα μπορέσουν να κατοικήσουν στον οίκο της Σοφίας, ο οποίος είναι ασφαλώς οικοδομημένος επάνω στο βουνό, σύμφωνα με την εντολή του ίδιου του Σωτήρος: “Όλοι οι άνθρωποι που δέχονται τις διδασκαλίες Μου και τις ακολουθούν μοιάζουν με τον αληθινό σοφό, ο οποίος οικοδομεί τον οίκο του επάνω στον βράχο. Θα πέσουν οι βροχές, θα πλημμυρίσουν οι ποταμοί, θα φυσήξουν με ορμή οι άνεμοι εναντίον του, όμως αυτός δεν θα καταρρεύσει ποτέ, διότι είναι οικοδομημένος επάνω στον βράχο”. Αλλά, θα πείτε, γιατί οι κάτοικοι αυτού του μεταφορικού τόπου ζουν τόσο μυστικά στον κρυφό τους τόπο; Εάν έχουν τόσες αρετές και δυνάμεις, γιατί δεν αποκαλύπτουν τα μυστικά τους προς όφελος της γης στην οποία κατοικούν, όπως επιθυμούσε ο Mersenne; Σε αυτό απαντώ ότι είναι πλούσιοι σε Θεϊκά πλούτη, αλλά μέσα στον κόσμο είναι φτωχοί και άγνωστοι. Και δεν υπάρχει τίποτε το παράδοξο στο ότι περιφρονούν τον πλούτο και την πομπή του κόσμου, διότι ο Ευαγγελιστής είπε: “Μην αγαπάτε τον κόσμο ούτε όσα υπάρχουν μέσα στον κόσμο, διότι όλα δεν είναι παρά επιθυμία της σαρκός, επιθυμία των οφθαλμών και κίνητρο υπερηφανείας”«.

Ο Theophilus Schweighardt (ψευδώνυμο Florentinus de Valentia) υποσχέθηκε σε εκείνον ο οποίος, αφού διαβάσει και ξαναδιαβάσει το πολύτιμο βιβλίο του Thomas à Kempis, θα διαμορφώσει τη ζωή του σύμφωνα ακριβώς με το πρώτο Κεφάλαιο, ότι ένας αδελφός θα του γράψει και θα έλθει κοντά του μαζί με το **Parergon**.

Το **Ergon**, που είναι ο εξαγνισμός του Πνεύματος και η δοξολογία του Θεού επί της γης, δεν αποτελεί έργο μόνο των Αδελφών του Ροδοσταύρου, αλλά και όλων των αληθινών Χριστιανών.

Η ανθρώπινη ψυχή έχει δύο οφθαλμούς: ο δεξιός είναι το μέσο με το οποίο βλέπει μέσα στο Αιώνιο· αυτό είναι το **Ergon**. Ο αριστερός, εξαρτώμενος από τον χρόνο και από τις διαφορές μεταξύ των δημιουργημάτων, ατενίζει εκείνο που είναι καλύτερο ή χειρότερο για τη ζωή του σώματος· αυτό είναι το **Parergon**.

Όταν ο δεξιός οφθαλμός ατενίζει το Αιώνιο, ο άλλος οφθαλμός είναι σαν νεκρός, και αντιστρόφως. Αυτή είναι η **Ροδοσταυρική σοφία**.

«Γνωρίζουμε υπερφυσικά πράγματα μακρινά και ασυνήθιστα· αποστέλλουμε φυσικά μηνύματα για να διασκεδάσουμε, χωρίς να υπάρχει ανάγκη γι’ αυτό.

«Το *Book M*.¹¹⁵ μας διδάσκει ότι ακόμη και σε όσα συμβαίνουν στα συμβούλια των Ινδιών, η γνώση μας επεκτείνεται λίγο-λίγο· όμως τίποτε δεν μπορεί να οικοδομηθεί εάν δεν διαθέτουμε τον σπόρο του.

«Ο ιδρυτής μας αποκατέστησε τη γνώση που είχε ο Αδάμ τη στιγμή του *Fiat*¹¹⁶.

Ο Αδάμ δεν έχασε τα πάντα με την Πτώση. Εμείς οδηγήσαμε αυτό το υπόλοιπο στην τελειώσή του.

«Η κατοικία μας δεν είναι ορατή· ωστόσο, πολλές φορές την καταστήσαμε ορατή από συμπόνια προς τους φτωχούς και τους ασθενείς» (**Irenaeus Agnostus**).

Εάν εξετάσει κανείς το ζήτημα από επιστημονική άποψη, η Ροδοσταυρική μύηση υποδεικνύεται στη δομή της **Μεγάλης Πυραμίδας της Αιγύπτου**, στην **Ερμητική Πλάκα (Σμαράγδινος Πίνακας του Ερμή του Τρισμέγιστου)**, στον **Ζωδιακό** και στο **αληθινό Ταρώ**.

Θα κατανοήσετε ότι εμείς, οι οποίοι δεν είμαστε Ροδοσταύροι και πιθανότατα δεν θα αξιωθούμε ποτέ να γίνουμε τέτοιοι, αρκούμαστε στο να χαράζουμε τις βασικές γραμμές αυτών των πηγών, αφήνοντας στον καθένα το καθήκον να τις μελετήσει σε βάθος.

Η ΝΙΚΗ ΜΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΡΟΔΙΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Διαδικασία Μύησης

ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΘΕΙ

«Η κλήση είναι γενική, αλλά η ανύψωση είναι ιδιαίτερη». (**Irenaeus Agnostus**)

Δεν επιδιώκουμε να γράψουμε πραγματεία περί μνήσεως. Σύμφωνα με τη συνήθειά μας, επιλέξαμε ορισμένα υποβλητικά αποσπάσματα, τα οποία θα δείξουν στους αναγνώστες, τρόπον τινά, πώς να ανακαλύψουν μόνοι τους την οδό.

¹¹⁵ ΣτΜ: Στη ροδοσταυρική παράδοση το *Book M* παρουσιάζεται ως ένα βιβλίο κοσμικής/φυσικής γνώσης, το οποίο ο *Christian Rosenkreutz* απέκτησε κατά τα ταξίδια του στην Ανατολή. Η σημαντικότερη ερμηνεία του τίτλου είναι: *M = Mundi* → *Liber Mundi* = Βιβλίο του Κόσμου / Βιβλίο της Φύσεως.

¹¹⁶ ΣτΜ: *Fiat* : Γενηθήτω

«Σύμφωνα με την αρχαία διδασκαλία, για να γίνει κανείς παντοδύναμος, πρέπει να κυριαρχήσει πάνω στα πάθη του, να λησμονήσει κάθε κλίση και επιθυμία, να εξαλείψει κάθε ανθρώπινο ίχνος, να υποταχθεί μέσω της αποδέσμευσης.

Άνθρωπε, εάν πάνεις να περιορίζεις ένα πράγμα μέσα σου, δηλαδή εάν πάνεις να το επιθυμείς, και αποσυρθείς από αυτό, εκείνο θα έλθει προς εσένα παθητικά, όπως το νερό γεμίζει τον χώρο που του προσφέρει η κοιλότητα της παλάμης.

Διότι *εσύ* κατέχεις μέσα στην ίδια σου την καθαρή βούληση την πραγματική ουσία όλων των πραγμάτων, και *εσύ* είσαι ο θεός που μπορείς να γίνεις.

Ναι, αυτό είναι το δόγμα και το πρώτο απόκρυφο μυστικό της αληθινής Γνώσεως». ¹¹⁷

Ωστόσο, «μόλις σε χίλια χρόνια έχει γεννηθεί ένας και μόνο άνθρωπος ο οποίος θα μπορούσε να περάσει από τις φοβερές πύλες που οδηγούν στους κόσμους του επέκεινα». ¹¹⁸

Πρώτα απ' όλα, ο μαθητής διδάσκεται πώς να κρατά τη γλώσσα του· οι ικανότεροι άνθρωποι γίνονται δεκτοί στους μυστικούς βαθμούς μόνο μετά από συνεχή παρατήρηση τουλάχιστον πέντε ετών. Ακόμη και οι αμόρφωτοι γίνονται δεκτοί, υπό την προϋπόθεση ότι είναι έντιμοι και εχέμυθοι.

Και ο Michael Maier προσθέτει:

«Για να δεχθούν οι Ροδοσταύροι έναν μαθητή, η επιθυμία του για γνώση και η καλή του θέληση πρέπει να έχουν λάβει επιβεβαίωση μέσω μιας φωτισμένης εκδήλωσης».

Θα πρέπει εδώ να σημειώσουμε ότι ο Maier εκπροσωπεί προπάντων την **Πυθαγόρεια πλευρά** αυτής της παράδοσης.

«Υπάρχει μία Εταιρεία, της οποίας τα καταστατικά και τα μυστήρια αποτελούν αδιαπέραστο μυστικό για τους πιο περίεργους και βαθυστόχαστους των λογίων.

Δυνάμει αυτών των καταστατικών, κάθε μέλος είναι υποχρεωμένο να καθοδηγεί, να βοηθά και να συμβουλεύει τους πλέον απομακρυσμένους απογόνους εκείνων οι οποίοι, όπως ο πρόγονός σου, έλαβαν μέ-

¹¹⁷ Villiers de l'Isle-Adam: *Axël*.

¹¹⁸ Bulwer Lytton : *Zanoni*. (Ροδοσταυρικό μυθιστόρημα)

ρος, όσο ταπεινή ή άκαρπη κι αν υπήρξε η συμμετοχή τους, στα μυστηριώδη έργα του Τάγματος.

Είμαστε επιφορτισμένοι να τους κατευθύνουμε προς την ευτυχία τους· επιπλέον, εάν έτσι μας έχει διαταχθεί, πρέπει να τους δεχθούμε ως μαθητές.

«Το να πιεις με μια βαθιά γουλιά την εσωτερική ζωή σημαίνει να δεις την ανώτερη ζωή· το να ζεις τη ζωή παρά τις περιστάσεις των καιρών σημαίνει να ζεις την καθολική ζωή.

Εκείνος που ανακαλύπτει το ελιξίριο ανακαλύπτει ό,τι υπάρχει στον χώρο, διότι το πνεύμα που ζωογονεί το σώμα ενισχύει τις αισθήσεις.

Υπάρχει μία έλξη μέσα στην στοιχειακή αρχή του φωτός. Στους λύχνους των Ροδοσταύρων, το πυρ είναι η καθαρή και στοιχειακή αρχή.

Άναψε τους λύχνους καθώς ανοίγεις το αγγείο που περιέχει το ελιξίριο, και το φως θα προσελκύσει προς εσένα εκείνα τα όντα για τα οποία αυτό το φως είναι ζωή.

Να είσαι δύσπιστος απέναντι στον φόβο. Ο φόβος είναι ο θανάσιμος εχθρός της γνώσης».¹¹⁹

Από την άποψη της συμβολικής ανάπτυξης των μαγικών δυνάμεων, μπορεί κανείς να μελετήσει με ιδιαίτερο όφελος το *Akëdyssëril*¹²⁰ του Villiers de l'Isle-Adam.

Οι ακόλουθες σελίδες του *Zanoni* θα μας δείξουν τα υπόλοιπα· και, τέλος, το *Annonciateur*¹²¹, του ίδιου Villiers de l'Isle-Adam, θα αποκα-

¹¹⁹ Bulwer Lytton : *Zanoni*. (Ροδοσταυρικό μυθιστόρημα)

¹²⁰ Το *Akëdyssëril* είναι ένα από τα πιο ιδιότυπα και σημαντικά ανατολίζοντα διηγήματα του Auguste de Villiers de l'Isle-Adam (1838–1889). Πρόκειται για ένα φιλοσοφικό–συμβολικό διήγημα, γραμμένο σε ποιητική πρόζα. Δημοσιεύθηκε για πρώτη φορά το 1885 στη *Revue contemporaine* και εκδόθηκε αυτοτελώς σε βιβλίο το 1886, στον τόμο *L'Amour suprême*. Ο τίτλος προέρχεται από το όνομα της ηρωίδας: *Akëdyssëril*, μιας νεαρής βασίλισσας της μυθικής Ινδίας. Η ιστορία τοποθετείται στην *Bénarès* (Βαρανάσι) και περιλαμβάνει ναούς του *Śiva*, ιερείς, Βραχμάνους, *fakir*, *Dévas*, ινδικά άσματα και αναφορές στο *Yajur-Veda*.

¹²¹ Το *L'Annonciateur* του Villiers de l'Isle-Adam είναι σημαντικό κείμενο με σύνδεση είναι κυρίως βιβλική, καμπαλιστική και θεουργική, όχι ινδική.

λύψει ορισμένους από τους απώτερους σκοπούς μιας ψυχής που έχει εκπαιδευθεί σε αυτή τη σχολή.

«Αλλά, πρώτα απ' όλα, για να διαπεράσει αυτό το φράγμα, η ψυχή με την οποία ακούς πρέπει να έχει ακονισθεί από έντονο ενθουσιασμό και να έχει καθαρθεί από κάθε γήινη επιθυμία.

Δεν είναι χωρίς λόγο ότι οι αποκαλούμενοι μάγοι, σε όλους τους τόπους και σε όλες τις εποχές, επέμεναν στην αγνότητα και στην εγκρατή έκσταση ως προϋποθέσεις της έμπνευσης.

Όταν προετοιμαστεί έτσι (η ψυχή), η επιστήμη μπορεί να έλθει προς βοήθειά της· η ίδια η όραση μπορεί να καταστεί λεπτότερη, τα νεύρα οξύτερα, το πνεύμα ζωηρότερο και περισσότερο στραμμένο προς τα έξω, και το ίδιο το στοιχείο — ο αέρας, ο χώρος — μπορεί, μέσω ορισμένων μυστικών της ανώτερης χημείας, να καταστεί περισσότερο απτός και διανυγής.

Και αυτό επίσης δεν είναι μαγεία, όπως την αποκαλούν οι εύπιστοι· όπως έχω πει τόσο συχνά προηγουμένως, μαγεία — ή επιστήμη που παραβιάζει τη Φύση — δεν υπάρχει: υπάρχει μόνο η επιστήμη μέσω της οποίας η Φύση μπορεί να ελεγχθεί.

Τώρα, μέσα στον χώρο υπάρχουν εκατομμύρια όντα που δεν είναι κυριολεκτικά πνευματικά, διότι όλα διαθέτουν, όπως τα ζώδια που δεν είναι ορατά με γυμνό μάτι, ορισμένες μορφές ύλης· ύλης όμως τόσο λεπτεπίλεπτης, αέρινης και λεπτής, ώστε να είναι, τρόπον τινά, ένα απλό υμένιο, ένας ιστός αράχνης που περιβάλλει το πνεύμα.

Εξ ου και τα ωραία Ροδοσταυρικά φαντάσματα των **Συλφίδων** και των **Γνομών**¹²².

Στην πραγματικότητα, όμως, αυτές οι φυλές και αυτές οι τάξεις διαφέρουν μεταξύ τους περισσότερο απ' όσο διαφέρει ο Καλμούχος¹²³ από τον Έλληνα — διαφέρουν ως προς τις ιδιότητες και τις δυνάμεις τους.

Προκειται για πυκνό μυστικιστικό διήγημα, το οποίο ο Villiers ενέταξε στα Contes cruels (1883) ως Épilogue. Η πρώτη μορφή του είχε δημοσιευθεί ήδη το 1869, με τον τίτλο Azraël, και το κείμενο αναθεωρήθηκε αρκετές φορές πριν πάρει την τελική μορφή του.

¹²² ΣτΜ.: Πρόκειται για τα στοιχειακά των 4 στοιχείων: Σαλαμάνδρες (πυρ), Συλφίδες (αήρ), Νύμφες (ύδωρ) και Ξωτικά ή Γνόμες (γη)

Μέσα σε μία σταγόνα νερού βλέπεις πόσο διαφέρουν τα ζώφια, πόσο τεράστια και φοβερά είναι ορισμένα από αυτά τα τέρατα-ακάρεα σε σύγκριση με άλλα.

Το ίδιο συμβαίνει και με τους κατοίκους της ατμόσφαιρας: ορισμένοι διαθέτουν υπερβαίνουσα σοφία, άλλοι τρομερή κακοβουλία· ορισμένοι είναι εχθρικοί προς τους ανθρώπους σαν δαίμονες, ενώ άλλοι είναι ήπιοι σαν αγγελιαφόροι μεταξὺ γης και ουρανού.

«Εκείνος που θα επιθυμούσε να εγκαθιδρύσει επικοινωνία με αυτά τα ποικίλα όντα μοιάζει με τον ταξιδιώτη που θα ήθελε να εισέλθει σε άγνωστες χώρες. Εκτίθεται σε παράξενους κινδύνους και σε απρόβλεπτους τρόμους.

Από τη στιγμή που θα επιτευχθεί αυτή η επικοινωνία, δεν μπορώ να σε προστατεύσω από τους κινδύνους στους οποίους είναι εκτεθειμένο το ταξίδι σου.

Δεν μπορώ να σου υποδείξω δρόμους απαλλαγμένους από τις περιπλανήσεις των θανάσιμων εχθρών. Μόνος σου και με τις δικές σου δυνάμεις πρέπει να αντιμετωπίσεις και να διακινδυνεύσεις τα πάντα.

Αλλά, εάν είσαι τόσο ερωτευμένος με τη ζωή ώστε να ενδιαφέρεσαι μόνο να συνεχίσεις να ζεις, ανεξάρτητα από τον σκοπό, ανανεώνοντας τα νεύρα και τις φλέβες με το ζωοποίο ελιξίριο του αλχημιστή, τότε γιατί να αναζητήσεις αυτούς τους κινδύνους ανάμεσα στις ενδιάμεσες φυλές; Επειδή το ίδιο το ελιξίριο, που χύνει μία ενδοξότερη ζωή μέσα στο σώμα, οξύνει τόσο πολύ τις αισθήσεις ώστε αυτές οι αέριες **λαρβικές**¹²⁴ **υπάρξεις** να γίνονται για σένα ακουστές και ορατές· έτσι ώστε, εάν δεν έχεις εκπαιδευθεί σταδιακά να αντέχεις τα φαντάσματα και να υποτάσσεις την κακία τους, μία ζωή προικισμένη με τέτοια χαρίσματα θα ήταν η φοβερότερη μοίρα που θα μπορούσε ο άνθρωπος να επιβάλει στον εαυτό του. Γι' αυτό, μολονότι το ελιξίριο παρασκευάζεται από τα απλούστερα βότανα, μόνο εκείνος είναι προετοιμασμένος να το δεχθεί του οποίου το σώμα έχει περάσει από τις λεπτότερες δοκιμασίες.

¹²³ ΣτΜ.: Ο όρος *Καλμούχοι* (ή *Καλμίκoi*) αναφέρεται σε ένα μογγολικό φύλο που κατοικεί κυρίως στη Δημοκρατία της Καλμίκια στη Ρωσία, αποτελώντας τον μοναδικό παραδοσιακά βουδιστικό λαό στην Ευρώπη.

¹²⁴ ΣτΜ: *Λάρβες*: Παράσιτα που ζούν στο αστρικό ή αιθερικό πεδίο.

Και ακόμη, ορισμένοι, τρομοκρατημένοι και καταβεβλημένοι από τον αφόρητο τρόπο των θεαμάτων που ξεσπούν μπροστά στα μάτια τους με την πρώτη γουλιά, ανακάλυψαν ότι το φίλτρο ήταν λιγότερο ισχυρό για να τους σώσει από ό,τι η αγωνία και ο μόχθος της Φύσης για να τους καταστρέψει. Για τον απροετοίμαστο, λοιπόν, το ελιξίριο δεν είναι παρά το θανάσιμο δηλητήριο. Ανάμεσα στους κατοίκους του κατωφλίου υπάρχει **Μία**¹²⁵ (ψυχή), η οποία υπερβαίνει σε κακία και μίσος ολόκληρη τη φυλή της — μία της οποίας το βλέμμα έχει παραλύσει τους πιο γενναίους και της οποίας η δύναμη επάνω στο πνεύμα αυξάνεται ακριβώς ανάλογα με τον φόβο του.

Δειλιάζει το θάρρος σου;»¹²⁶

Γνωρίζουμε ότι οι ψυχές των ανθρώπων ενσαρκώνονται πολλές φορές και ότι οι θάνατοί τους δεν είναι παρά σημεία μετάβασης μεταξύ δύο διαδοχικών ζωών.

Γνωρίζουμε επίσης ότι αυτή η πληθώρα υπάρξεων έχει έναν και μόνο σκοπό: την **επανένταξη στον Ουράνιο Αδάμ**.

Η Παράδοση διδάσκει επίσης ότι κατά τη στιγμή κάθε θανάτου δύο Άγγελοι έρχονται για να παραλάβουν την ψυχή και να την οδηγήσουν στο δικαστήριο της κρίσεως· αλλά, στο τέλος της τελευταίας ενσάρκωσης, όταν η ψυχή πηγαίνει πλέον οριστικά να λάβει την απόλυτη ζωή, είναι ο **Azraël**¹²⁷ εκείνος που την αναζητά, καλώντας την με το αληθινό της όνομα.

Και ο τόπος μέσα στο σύμπαν όπου η ψυχή πρέπει τότε οριστικά να πεθάνει ως προς το κτιστό είναι ακριβώς ο τόπος από τον οποίο κατήλθε για πρώτη φορά.

Όλες οι ψυχές έχουν ένα μυστηριώδες όνομα, το οποίο δηλώνει τον τόπο της προέλευσής τους, τα έργα τους και την ποιότητα του φωτός που απέκτησαν κατά τη διάρκεια της δοκιμασίας τους.

¹²⁵ Bulwer Lytton : Zanonì. (Ροδοσταυρικό μυθιστόρημα)

¹²⁶ Bulwer Lytton : Zanonì. (Ροδοσταυρικό μυθιστόρημα)

¹²⁷ ΣτΜ: Ο Azraël (אַזְרָאֵל / 'Azrā'ēl) είναι το όνομα που συνδέθηκε μεταγενέστερα με τον Άγγελο του Θανάτου. Το όνομα αποδίδεται συνήθως από το εβραϊκό 'Azrā'el και ερμηνεύεται ως «ο Θεός βοηθά» / «εκείνον βοηθά ο Θεός». Στην ισλαμική παράδοση είναι γνωστός ως 'Izrā'il / 'Azrā'il, ο άγγελος που παραλαμβάνει τις ψυχές των νεκρών.

Καθώς μία ψυχή είναι βασιλέας ενός τμήματος του σύμπαντος, φέρει μαζί της τους υφισταμένους της μέσω των πράξεων που έχει επιτελέσει· και στον τόπο όπου υφίσταται τον τελικό φυσικό της θάνατο βλέπει να συγκεντρώνονται και πάλι όλοι οι κατώτεροι εκείνοι που της είχαν δοθεί για να κυβερνά από την πρώτη της κάθοδο.

Αυτοί ενώνονται τότε για πάντα με την ψυχή, και ένα μέρος των συνεπειών της αρχικής Πτώσης διαγράφεται ταυτόχρονα.

Εν ολίγοις, όλα όσα παραθέσαμε μέχρι εδώ αναφέρονται στην **ανθρώπινη πλευρά**, στην πλευρά που εξαρτάται από τη βούληση και είναι προσιτή μέσω της μυήσεως.

Πιο πέρα, στην οδό, έρχεται μία θλιβερή δοκιμασία για όλους.

Εάν κάποιος υποκύψει, εισέρχεται στην **αριστερή οδό**· εάν νικήσει, εισέρχεται στην οδό της οποίας την κατεύθυνση θα επιχειρήσουμε τώρα να εξηγήσουμε.

**ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ
ΣΗΜΕΙΩΝ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ**
του συγγραφέα του *Echo oder exemplarischer Beweiss*¹²⁸

ΠΕΡΙ ΘΕΟΥ

1. – Ας αναγνωρίζει τον Θεό ως ανώτερο και πολυτιμότερο από όλα τα πλούτη αυτού του κόσμου.
2. – Ας πιστεύει στον Θεό σταθερά και με όλη του την καρδιά.
3. – Με φόβο Θεού, ας θεωρεί τη Χάρη και την εύνοιά Του ανώτερες από τη φιλία των ανθρώπων.
4. – Ας εργάζεται ώστε να αγαπά και να φοβάται τον Θεό με όλη του την καρδιά και να διατηρεί καθαρή συνείδηση απέναντί Του και απέναντι στους ανθρώπους.
5. – Ας είναι βέβαιος ότι ο Κύριος θα ανταμείψει το καλό και θα τιμωρήσει το κακό.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΛΟΓΟΥ

1. – Ας θεωρεί όλα όσα είναι γραμμένα στις Γραφές ως Θείο Λόγο, υπέρτατης και αναμφισβήτητης αλήθειας.
2. – Ας αποδίδει μεγαλύτερη πίστη στον Θείο Λόγο παρά στον ανθρώπινο λόγο· και ας μην εγκαταλείψει ποτέ αυτή τη Θεία σχολή για τις διδασκαλίες που παρέχονται από τους ανθρώπους.
3. – Ας είναι πεπεισμένος ότι ο Λόγος του Θεού θα τον κάνει να κατανοήσει, με τον εσωτερικό κρυφό του νόημα, πολλά μεγάλα μυστήρια, τα οποία θα περάσουν απαρατήρητα από εκείνους που κατανοούν μόνο την εξωτερική έννοια των Γραφών.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

1. – Ας πιστεύει, σύμφωνα με τη διδασκαλία του Λόγου, ότι ο εσωτερικός άνθρωπος, ή η ψυχή, είναι πολύ τελειότερος από το σώμα· και

¹²⁸ΣτΜ: Το «*Echo oder exemplarischer Beweiss*» είναι συγκεκριμένο πρώιμο Ροδοσταυρικό κείμενο του 1616, το οποίο ο Yvon Le Loup (Paul Sédir) χρησιμοποιεί ως πηγή στο παρόν βιβλίο. Ο πλήρης τίτλος είναι: «*Echo oder exemplarischer Beweiss, dass das in der Fama und Confession Frat. Ros. Cruc. ausbebotene möglich und wahr sei*» (Ηχώ ή παραδειγματική απόδειξη ότι αυτό που προσφέρεται στη Φήμη και την Ομολογία R+C. είναι δυνατό και αληθινό). Εκδόθηκε στο Danzig το 1616.

ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να προσκολλάται περισσότερο στην ψυχή του παρά σε ολόκληρο τον κόσμο και σε όλα τα επίγεια αγαθά.

2. – Ας εκτιμά όχι μόνο την αιώνια σωτηρία και τη μακαριότητα της ψυχής, αλλά κατά τον ίδιο τρόπο την καλλιέργεια και τον φωτισμό της κατά τη διάρκεια της επίγειας ζωής.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΙΩΝΙΑΣ ΖΩΗΣ

1. – Ας πιστεύει ο μαθητής σε μία μελλοντική, καλύτερη και ατελεύτητη ζωή.

2. – Σε αυτή την αιώνια ζωή υπάρχουν διαφορές μεταξύ των Εκλεκτών.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ

1. – Ας έχει εμπιστοσύνη στη θεία υπόσχεση, η οποία μας λέγει ότι, εάν αναζητήσει κανείς τη Σοφία με κάθε ειλικρίνεια, θα την αποκτήσει σύμφωνα με το θέλημα του Θεού.

2. – Ας επιθυμεί με ζήλο αυτή τη Σοφία και όλα τα πλεονεκτήματα που αυτή παρέχει.

3. – Ενώπιον της θείας Σοφίας, ας θεωρεί την ανθρώπινη σοφία ως μωρία.

4. – Ας προσκολλάται τόσο πολύ στη θεία Σοφία και ας την προτιμά από τη σοφία, τη φιλοσοφία και τις τέχνες αυτού του κόσμου.

5. – Ας πραγματοποιεί τις μελέτες του όχι έχοντας ως σκοπό τις πρόσκαιρες τιμές, αλλά μόνο την καλλιέργεια της ψυχής του και τον αιώνιο και πρόσκαιρο φωτισμό του.

6. – Ας προτιμά τον ουράνιο θησαυρό από όλους τους επίγειους θησαυρούς.

7. – Ας αγωνίζεται να αποσπά όλο και περισσότερο την καρδιά του από τις πρόσκαιρες υποθέσεις και να την παραδίδει ολοκληρωτικά στη μελέτη της θείας Σοφίας και να υποτάσσεται απόλυτα σε αυτήν.

8. – Ας μην ανησυχεί ποτέ εάν, υπακούοντας σε αυτή τη Σοφία, προκαλέσει τον χλευασμό των σοφών αυτού του κόσμου και θεωρηθεί στα μάτια τους τρελός.

ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΔΟΘΕΙ

«Εγώ είμαι ο λίθος που απέρριψαν οι οικοδόμοι και ο οποίος έγινε ο ακρογωνιαίος λίθος του θόλου.

Ο θάνατος του Χριστού επάνω στον σταυρό είναι ο μυστικός θάνατος του εγώ».. (**Franz Hartmann**¹²⁹)

Πρώτα πρέπει κανείς να αναγνωρίσει τον Χριστό και να είναι πιστός σε Αυτόν· δεύτερον, να επικαλείται τη Μαρία. Ούτε ο Αριστοτέλης, ούτε ο Λούθηρος, ούτε η Ρώμη, ούτε οι μοναχοί θα φανούν χρήσιμοι σε αυτή την υπόθεση. (**Irenaeus Agnostus**)

Αυτό είναι που είπε ο συγγραφέας του *Frater Rosatae Crucis*¹³⁰:

«Φθάνει κανείς στον Χριστό ταχύτερα μιμούμενος τη ζωή Του παρά διαβάζοντας πολύ.

«Οι Ροδοσταύροι διδάσκουν τη Βίβλο και τον Tauler¹³¹».

«Εκείνος που δεν μπορεί να διαβάσει», είπε ο Julianus de Campis (39), «δεν έχει παρά να ακούσει τον ιεροκήρυκα.

«Δεν πρέπει μόνο να βαδίζει προς τον Χριστό, αλλά στη συνέχεια να γίνει ένα με Αυτόν.

«Ας πραγματοποιήσουμε το Πάθος του Χριστού μέσα στην καρδιά μας».

«Στον άνθρωπο υπάρχουν: σώμα, ψυχή και πνεύμα (Α΄ Θεσσαλονικείς Ε΄, 25· Α΄ Κορινθίους Β΄, 14· Λουκάς Α΄, 46-47), ή τρεις άνθρωποι: «ο αισθησιακός άνθρωπος»· «ο λογικός άνθρωπος»· «ο πνευματικός άνθρωπος».

«Καθένας πρέπει να σηκώσει τον σταυρό του και, για να το πράξει αυτό, πρέπει να σταυρώσει τους δύο πρώτους και να περάσει μέσα από τον τρίτο, με ταπεινότητα, απόγνωση και θάνατο.

¹²⁹ ΣτΜ: Ο Franz Hartmann (22 Νοεμβρίου 1838 – 7 Αυγούστου 1912) ήταν Γερμανός ιατρός, θεοσοφιστής, αποκρυφιστής, γεωμάντης, αστρολόγος και συγγραφέας.

¹³⁰ ΣτΜ: «*Frater Crucis Rosatae, Rosen Creutz Bruder, das ist fernerer Bericht, was für Beschaffenheit es habe mit den Rosen Creutz Brüdern...*», Δηλαδή περίπου: «Ο Αδελφός του Ρόδινου Σταυρού — Αδελφός του Ροδόσταυρου· περαιτέρω αναφορά σχετικά με το ποιοι είναι οι Αδελφοί του Ροδόσταυρου...». Το έργο χρονολογείται στο 1617 και ο συγγραφέας είναι ανώνυμος. Η βιβλιογραφία του Wolfstieg το καταγράφει επίσης ως έργο του 1617.

¹³¹ ΣτΜ: Johannes Tauler (περίπου 1300–1361), Γερμανός Δομινικανός μοναχός, κήρυκας και ένας από τους σημαντικότερους εκπροσώπους της γερμανικής μυστικής θεολογίας του 14ου αιώνα.

«Όσο περισσότερο ανέρχεται ο άνθρωπος, τόσο βαρύτερος γίνεται ο σταυρός του».

Ο Theophilus Schweighardt (ψευδώνυμο Florentinus de Valentia) είπε:

«Το Κολέγιο του Αγίου Πνεύματος είναι αιωρούμενο στον αέρα, όπου θέλει ο Θεός, διότι Εκείνος είναι που το κατευθύνει. Είναι κινητό και ακίνητο, σταθερό και ασταθές· κινείται επάνω στους τροχούς του και με τα φτερά του. Και μολονότι οι αδελφοί διαδίδουν την Αλήθεια με δυνατές σάλπιγγες, ο Julien de Campis στέκεται πάντοτε στην άλλη πλευρά, οπλισμένος με το ξίφος της εξετάσεως. Εάν έχεις κακή συνείδηση, καμία γέφυρα και κανένα σχοινί δεν θα σε σώσει· θα πέσεις στους λάκκους της πλάνης πολύ βαθύτερα από όσο είχες υψωθεί και εκεί θα χαθείς. Γίνε σαν εμένα· μιμήσου τα πουλιά στον καθαρό αέρα. Πετούν· κάνε κι εσύ το ίδιο. Δεν υπάρχει κίνδυνος στο να κινείσαι αργά· με τη βιασύνη διακινδυνεύουν πολλά. Άφησε τα περιστέρια να πετάξουν έξω από την κιβωτό σου, για να δουν εάν η γη ανθίζει και πάλι· εάν επιστρέψουν φέρνοντας ένα κλαδί ελιάς, αυτό σημαίνει ότι ο Θεός ήλθε να σε βοηθήσει. Εσύ, με τη σειρά σου, πρέπει να προσφέρεις βοήθεια στους φτωχούς. Εάν παραμείνουν έξω χωρίς να φέρουν απόδειξη της αλήθειας, πήγαινε στον κήπο σου, αρκέσου στις ρίζες σου, φύτεψε την υπομονή και προστάτευσε την ψυχή σου από την απόγνωση. Και μολονότι ο Julien μπορεί να λέγει: “Ό,τι δεν είναι κατάλληλο σήμερα θα είναι ακόμη λιγότερο κατάλληλο αύριο· δεν μπορεί κανείς να πολεμήσει τη σοφία με τη δύναμη”, η ώρα θα έλθει.

«Οι αδελφοί έχουν το χάρισμα της πανταχού παρουσίας· βρίσκονται πλησιέστερα σε εσένα απ’ όσο νομίζεις.

«Αυτός ο ναός πρέπει να είναι πολύ μικρός, διότι κανένας αδελφός δεν έχει ζήσει εκεί περισσότερο από τέσσερις εβδομάδες. Ωστόσο, από εκεί βλέπουν τις σκέψεις σου καλύτερα από όσο μπορείς εσύ να τις εκδηλώσεις. Εν τω μεταξύ, διάβαζε τα παλαιά έργα της θεολογίας· εκείνο του Thomas à Kempis, για παράδειγμα. Εκεί θα βρεις όλη τη σαφή και όμορφη διδασκαλία που αξίζει να χαραχθεί επάνω σε χρυσό και πολύτιμους λίθους. «Εφάρμοξέ την συνεχώς στην πράξη· θα είσαι περισσότερο από κατά το ήμισυ Ροδοσταύρος· σύντομα θα ανακαλύψεις τα

*Magnalia*¹³² του Μεγάλου και του Μικρού Κόσμου· σύντομα θα εμφανισθεί ένας αδελφός. Αυτή είναι η μία και μοναδική οδός».

«Ο Χριστός», είτε ο Madathanus, «είναι το Δένδρο της Ζωής, μέσω του οποίου τα πικρά ύδατα της Μάρα γλυκαίνονται· εμείς είμαστε τα κλαδιά Του και φέρουμε καρπούς μέσω της αρετής Του. Είμαστε ένα μόνο ον μαζί Του. Η πνευματική σάρκα και το αίμα Του είναι η τροφή και το βάμμα¹³³ που θρέφει τον αληθινό εσωτερικό άνθρωπο, διότι κάθε αρχή τρέφεται από το ανάλογό της: το θνητό σώμα τρέφεται από τη γη, το αστρικό σώμα τρέφεται από το στερέωμα και η ψυχή ζει μέσω του Πνεύματος του Κυρίου. Ο εσωτερικός άνθρωπος, ή το καθαρό δυναμικό σώμα, μαζί με την ουράνια μνηστή του, σχηματίζει μέσω της πίστεως μία πνευματική ουσία, η οποία είναι το σώμα του Χριστού, το βάμμα της ζωής, μία πύρινη, διεισδυτική αγάπη. Από την πνευματική ανθρωπότητα ο Ιησούς έδωσε στους μαθητές Του ένα σώμα και μία ουράνια ζωή, τα οποία έφερε από τον Ουρανό. Ο Νόμος είναι πυρ που μετατρέπει τη φύση σε στάχτη, τον Αδάμ και τη σάρκα μέσω του πάθους και του θανάτου· το Ευαγγέλιο είναι ύδωρ που πνευματοποιεί μέσω της Χάριτος του Χριστού και του Πνεύματος και παράγει ειρήνη, χαρά, ευλογία και ζωή».

Η *Imitatio Christi* («Μίμηση του Χριστού» του Thomas à Kempis) παραμένει το εγχειρίδιο όλων εκείνων που επιδιώκουν το αόρατο στέμ-

¹³² ΣτΜ: Στη *Fama Fraternitatis* (1614) εμφανίζεται η έκφραση: *Magnalia Dei* δηλαδή: «τα Μεγάλα Έργα του Θεού»

¹³³ ΣτΜ: Στην αλχημεία, ο όρος *tincture* (βάμμα) είναι κυριολεκτικά εκείνο που δίνει χρώμα σε κάτι άλλο. Από εδώ προκύπτει η βαθύτερη έννοια: το Βάμμα είναι η ενεργός αρχή που διαποτίζει μια ουσία και της μεταδίδει μια νέα ποιότητα ή κατάσταση. Γι' αυτό το αλχημικό Βάμμα συνδέεται με την μεταμόρφωση. Δεν είναι απλώς μια ουσία· είναι η δύναμη που κάνει μια ουσία να γίνει κάτι άλλο. Στην αλχημική γλώσσα συναντούμε έτσι την έννοια αυτή ως μέσο μεταστοιχείωσης, ιδιαίτερα στη σχέση της με το Ελιξίριο και τη φιλοσοφική λίθο. Το Βάμμα μπορεί να γίνει ο ίδιος ο άνθρωπος ως φορέας της θείας ή κοσμικής ενέργειας. Ο άνθρωπος παρουσιάζεται ως Βάμμα, δηλαδή ως το ζωντανό δοχείο μέσα στο οποίο οι κοσμικές και πνευματικές δυνάμεις εγγράφονται, αναμιγνύονται και μετασχηματίζονται. Έτσι ο άνθρωπος δεν είναι απλώς παρατηρήτης του Κόσμου. Είναι ένα μικρόκοσμο-εργαστήριο μεταστοιχείωσης.

μα του Ροδοσταύρου. Αυτό το ταπεινό και οικείο βιβλίο, του οποίου ο συγγραφέας επί αιώνες απέφευγε τον θαυμασμό των ανθρώπων, είναι, μετά την Καινή Διαθήκη, το πλέον υψηλό έργο που η Πρόνοια έδωσε στη λευκή φυλή. Εκείνος που θα εφάρμοζε τέλεια όλες τις συμβουλές που παρέχει, λέγει ο Theophilus Schweighardt, θα ήταν ήδη κατά το ήμισυ Ροδοσταύρος. Η μυστική αρετή που του μεταδίδει μία θεία γοητεία είναι αυτή η μοναδική ένωση του ιδεώδους με το πραγματικό· αυτή η συνεχής και υψηλή κάθοδος στις κοινότητες φροντίδες της καθημερινής ζωής· αυτή η αδιάκοπη ανύψωση της καρδιάς, η οποία μεταμορφώνει τις πιο κοινές πράξεις.

Ο Thomas à Kempis, τον οποίο οι εργασίες της νεότερης επιστήμης απέδειξαν συγγραφέα αυτού του θαυμαστού βιβλίου, ανήκε στην **Εταιρεία των Αδελφών του Κοινού Βίου**¹³⁴. Είχα ένα από τα πορτρέτα του.

Τίποτε στη λεπτή μορφή, ούτε στα ακανόνιστα χαρακτηριστικά, ούτε στην ήρεμη στάση αυτού του μυητή δεν μαρτυρεί την υπεράνθρωπη προσπάθεια της βουλήσεώς του ή τα διαρκώς ανανεούμενα βάσανα που προέρχονταν από τη συνειδητή αποδοχή τους. Η σωματική ασχήμια φαίνεται να αποτελεί κοινό γνώρισμα όντων στα οποία η ηθική λαμπρότητα αφθονεί· σαν να επιθυμούσε ο Ουρανός να δώσει σε αυτές τις εκλεκτές ψυχές μία τόσο ιδιαίτερα δυσμενή γήινη αρχή, ώστε μόνο το δικό τους φως να είναι αρκετά ισχυρό για την εξέλιξη και την εναρμόνιση. Θα ήταν αδύνατο να αναλυθεί αυτό το μεγάλο βιβλίο, διότι τα πάντα μέσα σε αυτό είναι ουσιώδη. Μπορεί κανείς μόνο να βρει σε αυτό τις τρεις μεγάλες διαιρέσεις της μυστικής ζωής: την **καθαρτική**, τη **φωτιστική** και την **ενωτική**, καθεμία από τις οποίες καλύπτεται σε ένα από τα τρία πρώτα μέρη του. Το τέταρτο, το οποίο μιλά για το μυστήριο της Ευχαριστίας, φαίνεται να είναι απλώς μία προσθήκη γραμμένη

¹³⁴ ΣτΜ: *Η Εταιρεία των Αδελφών του Κοινού Βίου* (*Fratres Vitae Communis*, γερμ. *Brüder vom gemeinsamen Leben*) ήταν ένα χριστιανικό πνευματικό και παιδαγωγικό κίνημα που εμφανίστηκε στις Κάτω Χώρες στα τέλη του 14ου αιώνα. Συνδέεται στενά με τη *Devotio Moderna* και είναι το περιβάλλον μέσα στο οποίο διαμορφώθηκε ο Thomas à Kempis, ο παραδοσιακός συγγραφέας της *Imitatio Christi*. Κεντρική μορφή υπήρξε ο Geert Groote (Gerardus Magnus, 1340–1384), Ολλανδός ιεροκήρυκας από το Deventer.

από κάποιον θεολόγο που επιθυμούσε να επανεισάγει στον τελετουργικό χαρακτήρα αυτόν τον οδηγό εκείνων που λατρεύουν τον Πατέρα «έν πνεύματι και αληθεία».

Στην πραγματικότητα, είναι μέσα στη μοναδική γυμνότητα αυτού του μυστικού θαλάμου, στον οποίο μας συνιστάται να καταφεύγουμε για προσευχή, που η ψυχή μας μπορεί να αναπνεύσει έναν αέρα αρκετά ισχυρό ώστε να απομακρυνθεί από τον βαθύτερο πόθο της ανθρώπινης φύσεως: την αναζήτηση της ευτυχίας. Το αρχαίο φίδι που ελλοχεύει μέσα μας, κουλουριασμένο γύρω από τον κορμό του Δένδρου της Γνώσεως, μας πειράζει μέσω των χαρών της σάρκας, μέσω των χαρών του λογισμού, μέσω των χαρών της υπερηφανείας.

Σπάνιες είναι οι καρδιές που αντιλαμβάνονται άλλες έλξεις, άλλους σκοπούς προς τους οποίους πρέπει να τείνουν· ακόμη σπανιότεροι είναι εκείνοι που, βλέποντάς τους, έχουν το θάρρος να βαδίσουν προς την ασθένεια, προς την ανθρώπινη άγνοια, προς την ταπείνωση.

Μόνον αυτοί μπορούν να κατανοήσουν την *Imitatio Christi* και να χαρούν για τα ύψη των Ευαγγελίων.

Σχολιάζουμε το έργο του ταπεινού Ολλανδού¹³⁵, το οποίο θα μπορούσε να αποτελέσει ένα πλήρες μάθημα περί των εσωτερικών μυστηρίων· και, δίπλα στα μυστικά που θα μπορούσα να βρω εκεί, πόσα *arcana* θα μπορούσα να μην αποκαλύψω ποτέ, ίσως εμποδίζοντας άλλους αναζητητές να τα δουν;

Ο Theophilus Schweighardt μιλά για την **Παρθένο Σοφία** και τον κήπο της, στον οποίο, όπως λέγει, έχει εισέλθει, μολονότι ανάξιος, και μέσα από τον οποίο πρέπει να περάσει κανείς για να φθάσει στον σκοπό του.

Μεταφράζουμε την προσευχή που παραθέτει σε αυτό το σημείο και την οποία θεωρήσαμε ιδιαίτερα όμορφη:

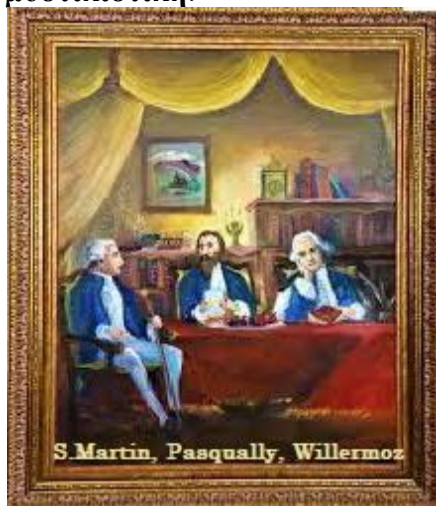
«Κόριε, Πατέρα κάθε σοφίας, ελέησε τον πτωχό αμαρτωλό που είμαι· φώτισε την καρδιά μου, ώστε να μελετά τα θαυμάσιά Σου έργα· απομάκρυνε από εμένα κάθε ανθρώπινη αμαρτία, ώστε να Σε γνωρίσω, Εσένα και τα μεγαλεία Σου, μέσω της δυνάμεως της πίστεως και της αληθείας της εμπιστοσύνης· ώστε να γνωρίσω την αγαθότητά Σου και να γίνω

¹³⁵ ΣτΜ: Geert Groote (Gerardus Magnus)

χρήσιμος στον πλησίον μου, για την αγάπη του Ιησού Χριστού, του μονογενούς Υιού Σου, ο οποίος βασιλεύει, ζει και παραμένει μαζί με Εσένα και το Άγιο Πνεύμα εις τους αιώνες των αιώνων. Αμήν. Αμήν. Αμήν».

Όπως επιβεβαιώνει ο Aegidius Gutmann¹³⁶, κατά τη διάρκεια της νύχτας ο άνθρωπος ανατρέχει στα λόγια και στις πράξεις της ημέρας· τα εξετάζει, το πνεύμα του κρίνει το καλό και το κακό· ο Θεός του αποστέλλει οδηγίες μέσω των Αγγέλων Του και του δείχνει την αληθινή οδό. Διότι υπάρχει τέτοια αρετή μέσα στις σκιές, ώστε ένας άνθρωπος σώφρονος λογισμού μπορεί να αποκτήσει από τη νύχτα όλα όσα είναι αναγκαία για τον ίδιο και για το καλό του πλησίον του· όμως το καθήκον τον υποχρεώνει την επόμενη ημέρα να πράξει σύμφωνα με τις διδασκαλίες που του δόθηκαν και να βαδίζει μέσα στο φως που έλαβε. Έτσι είναι δυνατόν το **φως να εξέλθει από το σκότος**.

Έτσι ο Madathanus διηγείται πώς έλαβε το Φως. Καθώς αυτό που πρόκειται να διαβάσουμε είναι γεμάτο υψηλό συμβολισμό, θα αφήσω τον αναγνώστη να εξαγάγει τη δική του ερμηνεία, είτε αυτή είναι **αλχημική, μαγική ή μυστικιστική**.

¹³⁶ ΣτΜ: Aegidius Gutmann (επίσης γραφόμενο ως Egidius Gutmann, 1490–1584). Γερμανός αλχημιστής, θεολόγο και μυστικιστής, ο οποίος θεωρείται μία από τις σημαντικότερες προ-Ροδοσταυρικές φυσιογνωμίες

TO OPAMA TOY MADATHANUS (Adrian von Mynsicht)

Μετά από βαθύ διαλογισμό επάνω σε διάφορα χωρία των Γραφών, στις ιστορίες της Ραχήλ, του Ιακώβ και των **Dudaïm**¹³⁷, καθώς και στη διάλυση του χρυσού μόσχου από τον Ααρών, ο συγγραφέας αποκοιμείται και βλέπει σε όραμα να εμφανίζεται μπροστά του ο Σολομών σε όλη του τη δόξα. Γυναίκες, εταίρες και αρχηγοί του **Πρίγκιπα των Μάγων** περνούν σε πομπή γύρω από το «**Centrum in Trigono Centri**» (**Κέντρο στο Τρίγωνο του Κέντρου**). Το όνομά του ήταν σαν λάδι που χύθηκε και το άρωμά του διαπέρασε τα πάντα, ενώ το πύρινο πνεύμα του ήταν ένα κλειδί για να ανοίξει τον Ναό, να εισέλθει στα Άγια των Αγίων και να αρπάξει το κέρασ του Θυσιαστηρίου. Τότε ανοίχθηκε η κατανόηση του ονειρευόμενου· γνώριζε ότι πίσω του στεκόταν μία γυμνή γυναίκα. Ήταν σαν την αγαπημένη του *Shir-ha-Shirim* (**Άσμα Ασμάτων**)· όμως στο στήθος της μία ανοιχτή πληγή έρρεε με αίμα και ύδωρ· τα ενδύματά της βρίσκονταν γύρω από τα πόδια της, σχισμένα και καλυμμένα με λάσπη. Αυτή είναι η **αποκαλυμμένη απόκρυφη Φύση**, η καθαρή Παρθένος που δημιουργήθηκε από τον Αδάμ. Ζει στον κήπο· κοιμάται στο διπλό σπήλαιο του Αβραάμ, στους αγρούς του Εφρών, και το ανάκτορό της είναι οικοδομημένο στα βάθη της Ερυθράς Θάλασσας.

Ο ονειρευόμενος φοβήθηκε βαθύτατα μπροστά σε όλα αυτά και στα λόγια που άκουγε. Ο Σολομών όμως τον παρηγόρησε· με τον ιδρώτα του αίματος της Παρθένου καθάρισε την κατανόησή του και σταθεροποίησε τη μνήμη του, ώστε να γνωρίσει το μεγαλείο του Υψίστου, το ύψος, το βάθος και το θεμέλιο ολόκληρης της Φύσεως. Έπειτα ο βασιλιάς πήρε τον ονειρευόμενο από το χέρι και κατέβηκε μαζί του σε ένα υπόγειο, από όπου εισήλθαν σε ένα προετοιμασμένο μυστικό δωμάτιο, με κρυστάλλινα παράθυρα, από τα οποία μπορούσε κανείς να δει τον προηγούμενο θάλαμο, τη σύζυγο του Βασιλέως και τη γυμνή Παρθένο. Ο Σολομών τον παρακάλεσε να επιλέξει ποια από τις δύο γυναίκες του

¹³⁷ ΣτΜ: *Dudaïm* (εβραϊκά: דודאים, Ντουνταϊμ) αναφέρεται στο φυτό *μανδραγόρας* (*Mandragora officinarum*). Εμφανίζεται στη Βίβλο (Γένεση 30:14) στην περίφημη ιστορία όπου ο Ρουβήν βρίσκει *μανδραγόρες* στο χωράφι, οδηγώντας σε μια ιδιότυπη «συμφωνία» ανταλλαγής ανάμεσα στη Λεία και τη Ραχήλ για τη συζυγική εγγύτητα με τον Ιακώβ.

άρεσε, διαβεβαιώνοντάς τον ότι αγαπούσε και τις δύο εξίσου. Μεταξύ των πριγκιπισσών της αυλής που παρευρίσκονταν στη συνάντηση ήταν μία πολύ ηλικιωμένη γυναίκα, με όλη την επισημότητα της ενδυμασίας της, ντυμένη στα γκριζα, φορώντας μαύρο γούνινο καπέλο διακοσμημένο με μαργαριτάρια και κόκκινο μετάξι και τυλιγμένη σε μανδύα κεντημένο κατά τουρκικό τρόπο. Προχώρησε προς τον ήρωά μας και δήλωσε ότι ήταν η μητέρα της γυμνής Παρθένου, προτρέποντάς τον να την επιλέξει ως σύζυγό του.

Προσθέτει: «Θα σου δώσω τήξιμο άλας για να καθαρίσεις τα ενδύματά της, ένα άφλεκτο έλαιο και έναν ανεκτίμητο θησαυρό». Έτσι ο Σολομών του έδωσε την Παρθένο, όπως εκείνος ζήτησε. Τότε ξέσπασε αναστάτωση στη συνοδεία του Βασιλέως και ο ονειρευόμενος κοιμήθηκε μέχρι το πρωί. Όταν ξύπνησε, είδε μόνο τα λερωμένα ενδύματα της μνηστής του επάνω στο κρεβάτι του. Τα φύλαξε προσεκτικά για πέντε χρόνια, παρά την κακή οσμή που ανέδιδαν. Στο τέλος αυτής της περιόδου, μη γνωρίζοντας σε τι θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν, σκέφθηκε να τα ξηλώσει. Τότε εμφανίστηκε η ηλικιωμένη κυρία με όλη την επισημότητα της ενδυμασίας της και τον επέπληξε πικρά για την αμέλειά του. Κάτω από αυτά τα ενδύματα, τα οποία ούτε είχε πλύνει ούτε είχε τακτοποιήσει, ήταν πράγματι κρυμμένοι θησαυροί. Τότε του εξήγησε ότι η αποστροφή που είχε εκδηλώσει κατά τον γάμο του προς τα λερωμένα ενδύματα της μνηστής του είχε εξοργίσει τον **Κρόνο**, τον παππού της, ο οποίος την είχε επαναφέρει στην κατάσταση στην οποία βρισκόταν πριν από τη γέννησή της. Κατόπιν του αποκάλυψε τον τρόπο με τον οποίο μπορούσε να πλύνει αυτά τα ενδύματα και να τα επαναφέρει στην αρχική τους κατάσταση. Έτσι ο ονειρευόμενος βρήκε τον **καθολικό Θησαυρό**.

ΜΥΣΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ ΕΝΟΣ ΜΥΣΤΗ

1. Ο Ροδοσταύρος είναι υπομονετικός.
2. Είναι αγαθός.
3. Δεν γνωρίζει τον φθόνο.
4. Δεν βιάζεται.
5. Δεν είναι ματαιόδοξος.
6. Δεν είναι ατημέλητος.
7. Δεν είναι φιλόδοξος.

8. Δεν είναι ευερέθιστος.
9. Δεν σκέπτεται κακό για τους άλλους.
10. Αγαπά τη δικαιοσύνη.
11. Αγαπά την αλήθεια.
12. Γνωρίζει πώς να σιωπά.
13. Πιστεύει σε ό,τι γνωρίζει.
14. Η ελπίδα του είναι σταθερή.
15. Δεν μπορεί να νικηθεί από την οδύνη/τον πόνο
16. Παραμένει μέλος της Εταιρείας για πάντα.

Αυτό αποκαλύφθηκε σε έναν προσκυνητή από έναν Άγγελο, ο οποίος αφαίρεσε την καρδιά του και την αντικατέστησε με έναν **φλεγόμενο άνθρακα**. (Madathanus)

ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ ΤΟΥ R+C

Ex Deo nascimur. **Εκ του Θεού γεννώμεθα.**

In Jesu morimur. **Εν τω Ιησού αποθνήσκομεν.**

Per Spiritum Sanctum reviviscimus. **Διά του Αγίου Πνεύματος αναβιώνομεν.**

ΟΙ ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

1. Να αγαπάς τον Θεό υπεράνω όλων.
2. Να αφιερώνεις τον χρόνο σου στην πνευματική ανάπτυξη.
3. Να είσαι απολύτως ανιδιοτελής.
4. Να είσαι εγκρατής, μετριοπαθής, ενεργητικός και σιωπηλός.
5. Να μάθεις να κατανοείς την προέλευση των μετάλλων μέσα σου.
6. Να φυλάγεις από κάθε αξίωση και επίδειξη.
7. Να ζεις σε διαρκή λατρεία του Υψίστου Αγαθού.
8. Να μάθεις τη θεωρία πριν από την πράξη.
9. Να ασκείς την αγαθοεργία προς όλα τα όντα.
10. Να μελετάς τα αρχαία βιβλία της σοφίας.
11. Να αναζητάς την κατανόηση του μυστικού τους νοήματος.
12. Τα Άρρητα Μυστήρια (*Arcana*) είναι προορισμένα για τον Ροδόσταυρο. Είναι καθαρά εσωτερικά. (*Madathanus*)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΧ. ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Η Ροδοσταυρική θεολογία βασίζεται στην **τριαδικότητα**.

Οι Ροδόσταυροι αναγνωρίζουν, στο απόλυτο κέντρο του θείου πεδίου, την **αιώνια και άκτιστη Φύση**, η οποία διανέμεται κατά τον ακόλουθο τρόπο:

- **Το Πνεύμα**, η αιώνια Περπτουσία·
- **Ο Θεός**, η αιώνια Ουσία·
- **Ο Λόγος**, η Ουσία των τριών θείων Προσώπων, τριπλός και ένας·
- **Η θεία Ανθρωπότητα**, η ζωή του πυρός, του φωτός και του πνεύματος.

Αυτή η σφαίρα του θείου Ήλιου εκπέμπει το **Φως της Χάριτος**, του οποίου το *Fiat*¹³⁸ παράγει τον Χρόνο και τον Χώρο.

Μέσα σε αυτό περιέχονται όλες οι νοητές δυνατότητες· αυτά είναι τα ύδατα που περιγράφονται στις κοσμογονίες, επάνω από τα οποία αιωρείτο η πνοή των **Ελοχίμ** και τα οποία γέννησαν το **Φως της Φύσεως**, το πρώτο πράγμα που δημιουργήθηκε, περιέχοντας τις τέσσερις ποιότητες: το ψυχρό, το θερμό, το ξηρό και το υγρό¹³⁹. Εδώ λαμβάνουν χώρα οι λειτουργίες του φυσικού Ήλιου, ο οποίος είναι συγχρόνως **πυρ, φως, πνεύμα και ζωή**. Το αρχέγονο **Υλικόν (Hylic)**, κέντρο του Φωτός της Φύσεως, αποτελεί την αρχή του ανώτερου, πνευματικού κόσμου, του άρρητου παλατιού της ουράνιας, ζωδιακής Φύσεως, της δεξαμενής των ουράνιων, ζωικών, φυτικών και ορυκτών σπερμάτων. Το σώμα του Φωτός και της Φύσεως είναι ο κατώτερος, σωματικός κόσμος, αποτελούμενος από **μορφή και ύλη**, από τα τέσσερα στοιχεία και από τις τρεις αρχές: Άλας ⊖, θείον ⊕ και Υδράργυρος ☿.

¹³⁸ ΣτΜ: Γενηθήτω. (*Fiat Lux: Γενηθήτω Φως*)

¹³⁹ ΣτΜ: Σε αυτό βασίζεται η Αλχημεία. Στο γεγονός ότι τα πάντα αποτελούνται από τον συνδυασμό πυρός, αέρος, γης και ύδατος. Η ιερή αυτή τέχνη της παρασκευής χρυσού, δεν αφορούσε την υλική/φυσική δημιουργία χρυσού, όσο την προσωπική εσωτερική μεταστοιχείωση του ανθρώπου, με βάση τον πανάρχαιο νόμο της αναλογίας που διέπει τα πάντα, και με βάση τον οποίο ο άνθρωπος οφείλει να αφυπνίσει τον χρυσό/θεία σπίθα εντός του.

Οι δύο αυτοί κόσμοι, ο ανώτερος και ο κατώτερος ομοιάζουν. Μέσα σε αυτούς βρίσκει κανείς μία ουσία και τρεις αρχές, των οποίων το σύνολο σχηματίζει το **Χάος**, από το οποίο αναβλύζει η πηγή του ζώντος ύδατος: ο **Φιλοσοφικός Υδράργυρος**.

Το **Φιλοσοφικό Θείο** προέρχεται από τη σήψη· είναι η **ψυχή**.

Το **Άλας** προέρχεται από την πύρωση· είναι η **μορφή**.

Ο **Υδράργυρος**, το τέκνο, γεννιέται από τη σύζευξη· όταν αυτός πηγνυται, λαμβάνεται η **σταθερή Αρχή (Archée)** και το **Βάμμα/ενεργή ουσία (Tincture)**.

Οι εκδηλώσεις του **Τετραγράμματος** (𐤍 𐤅 𐤍 𐤅) είναι πάντοτε ημι-κεκαλυμμένες. Εκπέμπουν τις ακτίνες τους επάνω στη γη κατά τη διάρκεια της ημέρας τους, και οι ακτίνες αυτές αφομοιώνονται κατά τη διάρκεια της νύχτας τους. Ο άνθρωπος δέχεται αυτές τις ακτίνες μέσω της **προσευχής** και τις αφομοιώνει μέσω της **εργασίας**.

Η Προσευχή είναι το **Πυρ (Esh)**¹⁴⁰, μια φωτιά που τρέφεται από το Χάος και η οποία εξαχνώνει τη σταθεροποιημένη Γη· η εργασία είναι εκείνη που **σταθεροποιεί το ρευστό**, αναπαράγοντας την εικόνα των ανώτερων πραγμάτων. Πρέπει να καθοδηγείται από το **Ruach Chokmaël**, το Πνεύμα της Σοφίας¹⁴¹, και το σύμβολό του είναι η **φωτεινή πυραμίδα**, το ακίνητο σύμβολο της απείρως ενεργού Τριάδας.

Ας συνοψίσουμε όλες αυτές τις ιδέες με ορισμένα αποσπάσματα από τον **Ιωακείμ της Φιόρε**, ο οποίος είχε το προσόν να χρησιμοποιεί σαφή και μη τεχνική γλώσσα. Θα τις βρούμε επίσης διατυπωμένες στα κείμενα των **Αδελφών του Ελευθέρου Πνεύματος**.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝΣΑΡΚΩΘΕΝΤΟΣ ΥΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΠΝΟΗ. ΤΑ ΕΠΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

«Ο Λόγος, αφού έγινε σάρκα, έζησε ανάμεσά μας. Ήταν γεννημένος εκ του Θεού· Εκείνος ο οποίος ήταν αόρατος κατά την απλότητα της φύσεώς Του έγινε ορατός μέσω της προσλήψεως της ανθρώπινης φύσεως. Επιθύμησε να προσωποποιηθεί διά του μυστηρίου της φωνής α-

¹⁴⁰ ΣτΜ: 𐤅𐤍 : Esh

¹⁴¹ ΣτΜ: Πνεύμα της Σοφίας της Chokmah

νάμεσα στους ορατούς ανθρώπους, έτσι ώστε εκείνοι οι οποίοι δεν μπορούσαν να διεισδύσουν στα θεία μυστήρια μέσω της θεωρίας, να οδηγηθούν προς το ύψιστο διά των ορατών παραδειγμάτων. Διότι δεν είναι το ίδιο για εκείνους που είναι πνευματικοί και για εκείνους που είναι σαρκικοί. Τα μάτια των πνευματικών ανθρώπων είναι ανοικτά στα θεία πράγματα. Αλλά γι' αυτό είναι αναγκαία τα **επτά δώρα του Αγίου Πνεύματος**: τα δώρα τα οποία το Πνεύμα, που είναι ο Θεός, διανέμει στον καθένα όπως Εκείνο θέλει. Όταν το Πνεύμα εκχύθηκε στις καρδιές των πιστών κατά την Πεντηκοστή, τους ενέπνευσε. Και έτσι, πρόκειται για **εμφύσηση**, ενώ ο Υιός είναι **ενσάρκωση**: και δεν βελτιώνει τα πράγματα μέσω του παραδείγματος των ορατών πραγμάτων, αλλά μέσω της εμφυσήσεως των χαρισμάτων Του».

(*Apocalypsis*)

Η ΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

«Για όλους εκείνους που επιθυμούν να αποκτήσουν τη γνώση της **Αγάπης**, η οποία είναι η αρχή και το τέλος όλων των αρετών και κάθε προσπάθειας, αρκεί να δουν τι είναι το **μίσος**. Διότι το μίσος είναι το πιο αποτρόπαιο από όλα τα πράγματα και εκείνο που δεν μπορεί ποτέ να συγχωρηθεί. Έτσι, εάν ο άνθρωπος δεν θεωρεί τίποτε πιο απεχθές από το μίσος, τότε ανήκει στον Θεό, ο οποίος δεν φανερώνεται ποτέ πλήρως παρά μόνο μέσω της Αγάπης. Σας λέγω: εάν ένα μέλος της οικογένειάς σας, ακόμη και ο αδελφός σας, παρουσιάζει δύσκολο χαρακτήρα στις σχέσεις του μαζί σας, αλλά εσείς γνωρίζετε εντούτοις ότι σας αγαπά από τα βάθη της καρδιάς του, θα υπομείνετε την οξύτητά του με κάποια επιείκεια. Εάν, αντιθέτως, γνωρίζετε ότι σας μισεί, παρά τις φροντίδες και τα χάδια με τα οποία σας περιβάλλει, δεν θα είστε σε θέση να αντέξετε την παρουσία του. Είναι βέβαιο ότι το μίσος είναι η χειρότερη ανομία: είναι σαν την άβυσσο της **Χάρυβδης**, ένα τερατώδες πράγμα που περιβάλλει, πνίγει και θανατώνει. Διότι ο άνθρωπος μπορεί να ζήσει μόνο μέσω του Πνεύματος, το οποίο είναι κατ' ουσίαν **Αγάπη**.

Δεν υπάρχει αμαρτία μεγαλύτερη από το μίσος.

Κάποιοι μου είπαν ότι υπάρχουν και άλλες. Δεν είναι έτσι: και εγώ λέγω ότι εκείνοι που επιζητούν να γίνουν **Μύστες της Αλήθειας** πρέπει πρώτα να ακούσουν την αλήθεια.

Διότι είναι βέβαιο ότι δεν υπάρχει άφεση για εκείνον που αμαρτάνει εναντίον του Πνεύματος, ούτε τώρα ούτε ποτέ· διότι το Πνεύμα είναι η **Αγάπη του Θεού**, και εκείνος που δεν έχει το Πνεύμα δεν έχει Αγάπη. Και η Αγάπη έλκεται από την Αγάπη. Όπου υπάρχει μίσος, εκεί δεν υπάρχει το Πνεύμα· δηλαδή, εκεί υπάρχει μόνο **θάνατος**».

(*Apocalypsis Nova*)

Ο ΠΑΤΗΡ ΕΙΝΑΙ Η ΔΥΝΑΜΗ - Ο ΥΙΟΣ, Η ΣΟΦΙΑ - ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ, Η ΑΓΑΠΗ

«Χωρίς την Αγάπη, η θρησκεία δεν είναι παρά μία εξωτερική εμφάνιση. Η Αγάπη όμως έρχεται και προέρχεται από τη Σοφία, όχι όμως από την παιδαριώδη σοφία των ανθρώπων· προέρχεται από τη θεία Σοφία, και γι' αυτό η θεία Σοφία προηγείται αυτής. Δεν υπάρχει ανώτερη αρετή. Μπορεί κανείς να πει ότι η Σοφία και η Αγάπη είναι δύο ανεκτίμητα αγαθά. Από τα δύο όμως, η Αγάπη είναι το υψηλότερο, επειδή είναι η εκπόρευση του Αγίου Πνεύματος.

Έτσι, η Σοφία προήλθε από τη Δύναμη, διότι η Δύναμη εμπνέει φόβο, ο οποίος γεννά τη Σοφία· και κατόπιν η Σοφία έχει ως τέλος την Αγάπη. Η εποχή του Πατρός είναι εκείνη της Δυναμέως, η αρχή του φόβου· η εποχή του Υιού είναι εκείνη της Σοφίας· και εκείνη του Πνεύματος θα αποκαλυφθεί μέσω της Αγάπης.

Κατά τους παλαιούς χρόνους, ο Εβραϊκός λαός δεν γνώριζε τον Θεό παρά μόνο μέσω της δυνάμεώς Του, η οποία ενέπνεε φόβο. Εκείνος λατρευόταν μέσα στον φόβο. Αυτό δεν ήταν παρά ένα μέρος του Θεού. Σήμερα, μέσω του Υιού, οι Χριστιανοί γνωρίζουν τη Σοφία.

Αλλά μόνον εκείνοι θα γνωρίσουν πραγματικά και ολοκληρωτικά τον Θεό, οι οποίοι θα γνωρίσουν την Αγάπη Του γνωρίζοντας το Άγιο Πνεύμα. Αυτό το φως θα λάμψει με τη μεγαλύτερη σαφήνεια κατά την τρίτη εποχή». (*Psalterion Decacord*¹⁴²)

¹⁴² ΣτΜ: Το ψαλτήριο δεκάχορδο (στα λατινικά: *Psalterium Decachordum*) είναι ένα μουσικό όργανο με δέκα χορδές που αναφέρεται συχνά στην Αγία Γραφή (κυρίως στους Ψαλμούς του Δαβίδ) και φέρει βαθύ θεολογικό και συμβολικό χαρακτήρα. Χρησιμοποιούνταν κατά τη λατρεία για τη συνοδεία ύμνων και δοξολογιών προς τον Θεό (π.χ. «Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα, ἐν κιθάρα καὶ φωνῇ ψαλμοῦ... ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ»).

Σύμφωνα με τον **Robert Fludd**, ο Θεός είναι αυτή η καθαρή και καθολική Ενότητα, η οποία περιέχει κάθε πολλαπλότητα και η οποία, πριν από τη Δημιουργία, πρέπει να θεωρείται ως ένα υπερβατικό Ον, ζων εντός του Εαυτού Του, έχοντας ζωή χωρίς όριο, μέσα στην οποία περιέχονται δυνάμει όλα όσα πρόκειται να εκδηλωθούν.

Το Σύμπαν σχηματίστηκε από Εκείνον σύμφωνα με το πρότυπο ενός **αρκετυπικού κόσμου**, ο οποίος προϋπήρχε στη θεία Ιδέα, και εξωτερικεύθηκε με τριπλό τρόπο. Ο αιώνιος Κόσμος, χωρίς να εγκαταλείπει τα ίδια τα κεντρικά του βάθη, διαθέτει τρεις διαστάσεις: **το σημείο, το τετράγωνο και τον κύβο**.

Η Μονάδα πολλαπλασιαζόμενη με τον εαυτό της δίνει τη μονάδα στο τετράγωνο· και το τετράγωνο αυτό, πολλαπλασιαζόμενο με τη Μονάδα, δίνει τον κύβο, δηλαδή μία ακόμη Μονάδα.

Αυτή είναι η εικόνα σύμφωνα με την οποία ο δημιουργημένος κόσμος εξέρχεται από την πρώτη του πηγή και επιστρέφει σε αυτήν.

Ο **Λόγος του Θεού** είναι τριπλός. Πρώτον, είναι ο **Κύριος Ιησούς Χριστός, ο Σωτήρας μας**· κατόπιν είναι Εκείνος διά του οποίου ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο¹⁴³ και διά του οποίου διατηρεί τα πάντα· και τέλος είναι ο **Λόγος του Νόμου**, ο οποίος διδάσκει τους ανθρώπους και τους ανυψώνει προς την αιώνια Βασιλεία. Ο Λόγος του Θεού είναι το θέλημά Του· και το θέλημά Του είναι οι Άγγελοι, οι οποίοι είναι ενδεδυμένοι με τη δύναμή Του. Οι άνθρωποι όμως δεν μπορούν να κατανοήσουν σωματικά τον Λόγο Του, διότι θα συντρίβονταν. Ο Αδάμ είναι ο μόνος με τον οποίο Εκείνος συνομιλούσε¹⁴⁴. Τώρα μιλά στους ανθρώπους εσωτερικά, σε μία παγκόσμια γλώσσα, την οποία ο καθένας μετα-

¹⁴³ ΣτΜ: Είναι προφανές ότι εδώ ο συγγραφέας εννοεί την πρωταρχική εκπόρευση/δημιουργία (πάντα διά του Λόγου Του) και όχι εκείνη του υλικού σύμπαντος η οποία ήταν αποτέλεσμα της πρώτης παράβασης, προκειμένου να διαφυλάξει την ίδια τη δημιουργία Του από την επιρροή των παραβατών..

¹⁴⁴ ΣτΜ: Είναι επίσης προφανές ότι εδώ αναφέρεται στον Θεϊκό Αδάμ ή Αδάμ Κάδμον ο οποίος τοποθετήθηκε επικεφαλής του υλικού σύμπαντος προκειμένου να ολοκληρώσει το θείο σχέδιο και ο οποίος όμως εν τέλει εξέπεσε κι'εκείνος σε υλικό Αδάμ.

φράζει αμέσως στη δική του γλώσσα¹⁴⁵. Εκείνοι στους οποίους μιλά φωτίζονται πλέον και γίνονται **Προφήτες και ορώντες**.

Ο Λόγος του Θεού, κατά τη δημιουργική Του δράση, είναι ένα αιώνιο και αόρατο **Φως**, το οποίο φωτίζει τους κόσμους και τους ανθρώπους. Ο λόγος του ανθρώπου κατευθύνει τα ζώα και επιδρά στους συνανθρώπους του· εάν όμως μπορούσε να επιτελέσει τα έργα του Θεού μέσω της **Χριστικής πίστεως**, ο λόγος του θα πραγματοποιούσε θαύμα επί θαύματος¹⁴⁶. Εάν είχαμε πίστη τόσο μεγάλη όσο ένας κόκκος αγριοσινάπεως, θα ήμασταν κύριοι ολόκληρης της γης και των κατοίκων της.

Για τους Ροδόσταυρους, το αίνιγμα του κόσμου δεν ήταν παρά η **διαρκής κάθοδος του Λόγου στη σάρκα και η αναγέννηση της σάρκας μέσω του Πνεύματος**. Η Άβυσσος γίνεται Φως μέσω της δράσεως του ελέους· ο Θεός πραγματοποιείται στον Άνθρωπο μέσω του Μεσσία. Αυτή η εκπόρευση, για να χρησιμοποιήσουμε τη γλώσσα του **Jakob Böhme**, πραγματοποιήθηκε από όλη την αιωνιότητα.

Σύμφωνα με τους Ροδόσταυρους, το θείο πεδίο είναι πλήρες από την τριπλή ουσία του **Jehovah, του Αγίου Πνεύματος και του Ιησού**. Για τη σχολή του 17^{ου} αιώνα, αυτή η τριάδα αναλύθηκε στο **τετραδικό** μέσω της Μαρίας και στο **πενταδικό** όταν αυτή η Μαρία κατέρχεται στον μικρόκοσμο, όπου λαμβάνει το όνομα **Sophia**.

Έτσι, η θεία ουσία, η οποία καθ' όλη την Αιωνιότητα αποτελείται από τον Θεό ως Πρόσωπο, τον προσωποποιημένο Λόγο και τον Λόγο, εκδηλώνεται στον Χρόνο ως **Πατήρ, Υιός και Πνεύμα**, και γίνεται ορατή στον κόσμο μας υπό τη μορφή του **Χριστού Ιησού, Θεού και ανθρώπου**. Τέτοιοι είναι οι δύο Παράδεισοι, ο ουράνιος και ο επίγειος.

(*Madathanus*)

¹⁴⁵ ΣτΜ: Ο μύθος της σύγχυσης των γλωσσών στον Πύργο της Βαβέλ αναφέρεται ακριβώς στην απώλεια αυτής της ιδιότητας.

¹⁴⁶ ΣτΜ: Η επίτευξη αυτής της ιδιότητας του Λόγου του ανθρώπου είναι η επίτευξη του Ορθού Λόγου, για τον οποίο μιλούν όλα τα συστήματα Εσωτερισμού, αλλά και ο Πλάτων από την αρχαιότητα, και ο οποίος κακώς ταυτίζεται από ημιμάθεια με τον απαραίτητο κατά τα άλλα ορθολογισμό της καθημερινότητάς μας..

Ο Τριαδικός Θεός, ή **Jehovah**, δημιούργησε τα πάντα από το μηδέν, μέσα στο Χάος, μέσω της δράσεως του Πνεύματος. Από αυτό εξάγεται η αρχέγονη **Ύλη (Hyle) των Σοφών**· μέσα σε αυτή βρίσκονται το στερέωμα, τα ζώα, τα ορυκτά, τα φυτά, ο Μακρόκοσμος, του οποίου το κέντρο είναι η **Πεμπτουσία**, και ο Μικρόκοσμος, το τελειότερο από τα δημιουργήματα: ο άνθρωπος, η εικόνα του Θεού, με την αθάνατη ψυχή του, η οποία είναι ένα ουράνιο και αόρατο πυρ. Αυτό το ανθρώπινο δημιούργημα εξέπεσε· αλλά ήλθε ο Μεσσίας, το **φως της χάριτος και της φύσεως**. Γι' αυτό πρέπει να προσέξουμε το **Μεγάλο Βιβλίο της Φύσεως**, αρχίζοντας από το **Ωμέγα**, ή τον αστέρα της νύχτας, κατόπιν με τον διαλογισμό επάνω στις αρετές του εσταυρωμένου Ρόδου· και έπειτα, τηρώντας σιωπή σχετικά με το **Άλφα**¹⁴⁷, το αποτέλεσμα — μέσω των διαλογισμών — του γόνιμου Ήλιου.

(Madathanus)

Υπάρχουν τρία αξιοθαύμαστα πράγματα: **ο Θεός και ο Άνθρωπος, η Μητέρα και η Παρθένος, η Τριάδα και η Ενότητα**· όπως υπάρχουν και τρία θεμελιώδη χρώματα: **το κίτρινο, το μπλε και το κόκκινο**.

(Madathanus)

Η **Παρθένος, η Εκκλησία και η Ψυχή** είναι οι τρεις σύζυγοι του Λόγου, στον Ουρανό, στη Γη και στον Άνθρωπο. Αυτή την τριπλή εκδήλωση της Ουσιαστικής Φύσεως οι Καμπαλιστές την ονόμασαν **Shekinah**, ή **Θείο Μεγαλείο**, και παρίσταναν τη Shekinah με τη μορφή ενός **ρόδου**.

Κανένα ανθρώπινο μάτι δεν έχει δει τον Θεό· οι Προφήτες και οι άγιοι είδαν μόνο τη δόξα που Τον περιέβαλλε. Η εικόνα που Του μοιάζει περισσότερο είναι η **ψυχή του ανθρώπου**. Μόνον εκείνοι που έχουν καθαρή καρδιά θα δουν τον Θεό, όταν φθάσουν στην τελειότητα. Σε αυτή τη γη Εκείνος ευαρεστείται ενίοτε να αποκαλύπτεται στους δικαίους κατά τον ύπνο.

Μπορεί κανείς αμέσως να διακρίνει ότι υπάρχουν δύο αντίθετα στοιχεία σε αυτό το φαινόμενο που είναι η **λύτρωση των ανθρώπων**.

¹⁴⁷ ΣτΜ: Προφανώς αναφέρεται στην έννοια του Άλφα από το «Εγώ ειμι το Α και το Ω» από την Αποκάλυψη (κεφάλαια 1:8, 21:6 και 22:13) που συμβολίζει την αιωνιότητα και την παντοδυναμία του Θεού.

Το ένα, η **Χάρις**, έρχεται από άνω· το άλλο, το **Αξίωμα/η Αξία (Merit)**, έρχεται από κάτω, από εμάς τους ίδιους. Όταν ο Λόγος μάς βοηθά μέσω της πρώτης, εμφανίζεται ως **Υιός του Θεού**· όταν κατέρχεται στο επίπεδό μας για να αποκτήσει το δεύτερο, εμφανίζεται ως **Σωτήρας**. Από εδώ προέρχεται η διάκριση μεταξύ **ποιούσας Χάριτος (efficient grace)** και **ενεργού/τελεσφόρου Χάριτος (efficacious grace)**. Όλες οι προσπάθειές μας μπορούν να αναχθούν, από την πλευρά της Χάριτος, στην απόκτηση της υποταγής στην εργασία ή στις εξιλεώσεις· και, από την πλευρά της Αξίας, στην **απελευθέρωση από τη συνθήκη που έχει συναφθεί με το Κακό**. Έτσι, τα δύο άκρα, ο **Υιός του Θεού και ο Σωτήρας**, ενώνονται σε μία ενότητα μέσα σε μία τρίτη τάξη, η οποία παράγεται στην ανθρώπινη ψυχή μέσω της **αναγέννησης** και η οποία απεικονίστηκε σωματικά από τη **Μεταμόρφωση του Ιησού Χριστού**.

Τώρα βλέπουμε πώς μπορεί να αναλυθεί η ζώσα δράση του Σωτήρα στον κόσμο.

Είμαστε θεατές και ταυτόχρονα ηθοποιοί σε μία ηθική μάχη μεταξύ των δυνάμεων του καλού και των δυνάμεων του κακού, η οποία θα τελειώσει είτε με τον θρίαμβο του Καλού είτε με τον θρίαμβο του Κακού. Μία προσωρινή επιτυχία του Κακού επί του Καλού γεννά τον **Μάρτυρα**· αντίθετα, μία νίκη του Καλού επί του Κακού δεν επιτυγχάνεται χωρίς ο νικητής να υποστεί ένα **Πάθος**. Και στις δύο περιπτώσεις το αποτέλεσμα για τον άνθρωπο είναι η οδύνη· στην πρώτη, με υλικό τρόπο· στη δεύτερη, με θείο τρόπο.

Ο Μάρτυρας και το Πάθος επιφέρουν έκαστο ένα αποτέλεσμα: το πρώτο μέσω του μυστηρίου της **διαδόσεως της πίστεως**· το δεύτερο προκαλώντας την **κάθοδο της υπερφυσικής βοηθείας**. Έτσι προκαλείται η δράση της **αιώνιας δικαιοσύνης** πάνω στη γη, η οποία θα εγκαινιάσει την εποχή της **Βασιλείας του Θεού**, την οποία όλοι οι μυστικιστές ανέμεναν τόσο πολύ.

Η αρχή όλων των πραγμάτων και η ανάπτυξή τους είναι γραμμένες στο **Αιώνιο Βιβλίο της μνήμης του Θεού**· αυτό είναι το ίδιο με το **Βιβλίο της Ζωής**, το οποίο αναφέρεται σε ορισμένες Μυστηριακές Σχολές. Ευτυχείς πράγματι είναι εκείνοι που μπορούν να γράψουν εκεί τα ονόματά τους. Αυτοί είναι τα **τέκνα του Θεού**· σε αυτούς και μόνο α-

ποκαλύπτονται ορισμένα από τα μυστικά της Σοφίας — αλλά μόνο ορισμένα, διότι είναι τόσο πολλά, ώστε θα χρειάζονταν πεντακόσια χρόνια για να απαριθμηθούν όλα. Αυτά τα μυστικά είναι πολύ κρυμμένα, επειδή θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για κακούς σκοπούς και επειδή οι άνθρωποι, οι οποίοι ήδη περιφρονούν τα δύο ή τρία που γνωρίζουν, θα τα βεβήλωναν όλα¹⁴⁸.

Αυτό το **Βιβλίο της Ζωής**, όπως όλες οι πνευματικές πραγματικότητες, έχει την αναπαράστασή του επί της γης, όπως εξηγεί το ακόλουθο απόσπασμα:

«Το βιβλίο της Αποκαλύψεως, σφραγισμένο με επτά σφραγίδες, είναι το **Βιβλίο της Ζωής**, το οποίο περιέχει όλες τις δραστηριότητες του **Βάμματος (Tincture)**, σύμφωνα με την Αιωνιότητα και τον Χρόνο. Αυτό το Βάμμα¹⁴⁹ είναι ο άνθρωπος, του οποίου ο αριθμός είναι **666**. Επομένως:

«Όλη η σοφία περιέχεται σε ένα και μόνο βιβλίο, όλη η αρετή σε μία και μόνο πέτρα, όλη η ομορφιά σε ένα και μόνο άνθος, όλος ο πλούτος σε έναν και μόνο θησαυρό και όλη η μακαριότητα σε ένα και μόνο Αγαθό, που είναι ο Ιησούς Χριστός, το Άλφα και το Ωμέγα, ο εσταυρωμένος και αναστημένος, η πηγή, το δέντρο, το φως και το βιβλίο της ζωής». (*Madathanus*)

Εάν εξετάσουμε τώρα την κοινή διδασκαλία του **Ενώχ**¹⁵⁰ και του **Μωυσή**¹⁵¹, αυτών των δύο μυστηριωδών ανδρών, των οποίων ο τρόπος θανάτου υποδηλώνει μύηση, θα δούμε ότι η πρωτόγονη — θα μπορού-

¹⁴⁸ *Aegidius Gutmann, βιβλίο 1*

¹⁴⁹ ΣτΜ: Βλέπε προηγούμενη σημείωση εξήγησης της έννοιας του Βάμματος.

¹⁵⁰ ΣτΜ: Ο Προφήτης Ενώχ συνολικά έζησε 365 χρόνια. Μοναδικό ήταν και το τέλος της επίγειας ζωής του, αφού δεν πέθανε όπως όλοι οι θνητοί, αλλά «μετατέθηκε».

¹⁵¹ ΣτΜ: Για τον Μωυσή το Δευτερονόμιο λέει: «Και απέθανεν εκεί Μωυσής ο θεράπων Κυρίου εν γη Μωάβ, διά ρήματος Κυρίου» Η Εβραϊκή διατύπωση είναι *וַיָּמָוֶיֶת מֹשֶׁה* κυριολεκτικά κάτι σαν «κατά το στόμα του Κυρίου» ή «με το στόμα/πρόσταγμα του Κυρίου». Η έκφραση δεν περιγράφει έναν συνηθισμένο φυσικό θάνατο, αλλά αφήνει μια εικόνα θανάτου που επέρχεται άμεσα από τη θεία παρουσία ή προσταγή.

σα να πω **προκατακλυσμαία** — θεολογία του Ροδοσταυρικού Θεσμού ανάγεται στα ακόλουθα δώρα, αναγνωρίζοντας πάντως ότι ενδέχεται να υποπέσω σε σφάλματα κατά την ανάγνωση αυτών των σεβάσμιων κειμένων.

Τώρα, στην αρχή υπήρχε ένας και μόνο αληθινός Θεός, ενώ όλοι οι άλλοι δεν ήταν παρά αντιπρόσωποί Του. Αυτός ο ένας Θεός φανέρωσε τον Εαυτό Του στον άνθρωπο μέσω και μόνο του γεγονότος της αμοιβαιότητας των αντίστοιχων υπάρξεών τους· και ο άνθρωπος, ο οποίος Τον αναζητούσε στις αναρίθμητες μορφές της παγκόσμιας υπάρξεως, Τον βρήκε αντιλαμβανόμενος ότι αυτές οι μορφές δεν ήταν παρά σχετικά σημεία απόλυτων τελειοτήτων.

Και έτσι ο Κύριος του κόσμου εμφανίστηκε στους προϊστορικούς Πατριάρχες, πρώτα ως **Απόλυτη Πραγματικότητα**, κατόπιν ως **Παγκόσμια Ζωή**, και τέλος ως το σύνολο των αδιάκοπων αντιστοιχιών που ενώνουν όλες τις σπίθες αυτής της Πραγματικότητας με όλες τις μορφές αυτής της Ζωής. Αυτό είναι εκείνο που, κατά την μεταγενέστερη πλατωνική εποχή, ο Χριστιανισμός ονόμασε: **Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα**, εκδηλούμενα σύμφωνα με την αρμονία της Βασιλείας των Ουρανών.

Αυτοί οι τρεις πόλοι της θεότητας εκφράζονται μέσα στην **κυοφορία του Απολύτου**, αν μου επιτρέπεται αυτή η έκφραση· και αυτή η έκφραση απαντά στους Αγγέλους οι οποίοι, περνώντας μέσα από την κυοφορία του Σχετικού, γίνονται δαίμονες, άνθρωποι ή θεοί, μέσω μιας **αποπόλωσης**¹⁵² **της βουλήσεώς τους**.

Η αρίθμηση — ή μάλλον η ταξινόμηση — αυτών των Αγγέλων διαφέρει ανάλογα με την όψη υπό την οποία τους εξετάζει κανείς· διότι ο αριθμός τους παραμένει σταθερός, καθώς σταθερό παραμένει και το σημείο θέασης από το οποίο τους παρατηρεί κανείς.

Μόνον εκείνοι που έχουν διασχίσει ολόκληρο το Σύμπαν και έχουν λάβει το **βάπτισμα του Πνεύματος**¹⁵³ από τα ίδια τα χέρια του Αιώνιου

¹⁵² ΣτΜ: *depolarization*

¹⁵³ ΣτΜ: Το «βάπτισμα του Πνεύματος» και το Γνωστικό *Consolamentum* είναι δύο συγγενείς έννοιες, αν και στην Καθαρή/Καθαρική παράδοση το *Consolamentum* μπορεί να κατανοηθεί ως μια ιδιαίτερη μορφή πνευματικού βαπτίσματος. Η έκφραση «Βάπτισμα του Πνεύματος» έχει βιβλική αφετηρία. Ο

Λόγου μπορούν να μεταβάλλουν κατά βούληση το σημείο παρατηρήσεώς τους.

Ο **Πατήρ** είναι το απαραίτητο θεμέλιο των πάντων· βρίσκεται στο κέντρο, ή μάλλον στην αρχή κάθε όντος, κρυμμένος κάτω από ένα παραβίαστο μυστήριο. Αυτός δημιουργεί τα πάντα, περιγράφει τα πάντα, μεταβάλλει τα πάντα, κινεί τα πάντα. Είναι η έδρα όλων των πόλων, το μέτρο όλων των ποσοτήτων, η πηγή κάθε κινήσεως, το σχέδιο όλων των οργανισμών.

Το **Πνεύμα** βρίσκεται παντού· αποτελείται από την ίδια ουσία και ατμόσφαιρα της Βασιλείας του Θεού. Εγκαθιδρύει όλες τις σχέσεις μεταξύ των κατοίκων αυτής της Βασιλείας, χωρίς ποτέ να περιβάλλεται από μορφή. Στο Απόλυτο είναι η λεπτομερής ανάπτυξη της βουλήσεως του Πατρός· είναι ο μεγάλος οργανωτής και σπορέας των σπινθήρων του θείου Φωτός. Ενώνει τον Πατέρα με τον Υιό και τον Υιό με τον Πατέρα· συμπληρώνει, τρόπον τινά, τον Λόγο στο έργο της δημιουργίας· τον προσαρμόζει, τον καθιστά κατάλληλο, τον κάνει αφομοιώσιμο από τα υπερφυσικά και φυσικά όντα· τον εντοπίζει και τον καθολικοποιεί. Τέλος, περιορίζει το μέρος εκείνο του **Μηδενός** από το οποίο το Υπάρχον φέρνει τα πράγματα στην ύπαρξη.

Ο **Υιός ή Λόγος**, η όψη του Θεού που είναι πλησιέστερη σε εμάς και η λιγότερο ακατανόητη, είναι μοναδικός στην ουσία Του: **Απόλυτη Ζωή και Ύπαρξη**. Όταν παραμένει ανεξάρτητος από κάθε ουσία, είναι αμετάβλητος· όταν όμως το αποφασίζει, ενδύεται μορφή, κίνηση και χρόνο. Τότε η ψυχή του ανθρώπου δεν μπορεί να Τον κατανοήσει, αλλά μπορεί να Τον αισθανθεί. Είναι ένα μέρος του Θεού και όλα τα όντα αντλούν από Αυτόν την ικανότητά τους να ενεργούν. Σε αυτή την κατάσταση περιβάλλεται από τριπλή μορφή, η οποία οδηγεί τους ανθρώπους να Τον λατρεύουν με διαφορετικά ονόματα: είτε όταν εκδηλώνε-

Ιωάννης ο Βαπτιστής λέει: «Αυτός υμάς βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω.» Εδώ το βάπτισμα δεν είναι κυρίως τελετουργικό λούσιμο με νερό. Είναι λήψη του Αγίου Πνεύματος και, στη χριστιανική εσωτερική ερμηνεία, μετάβαση σε μια νέα πνευματική κατάσταση. Υπάρχει επομένως μια βασική διάκριση: 1. βάπτισμα ύδατος → εξωτερικό σημείο, 2. βάπτισμα Πνεύματος → εσωτερική πνευματική πραγματικότητα

ται με καθαρότητα, όπου προέρχεται από τον κόλπο του Πατρός· είτε όταν κρύβεται κάτω από τις δυσαρμονίες της παγκόσμιας συναυλίας, στον δυαδικό κόσμο· είτε όταν αναλαμβάνει να διορθώσει τις ακανόνιστες επιθυμίες των όντων, ώστε να τα οδηγήσει πίσω στην αρχέγονη ενότητά τους. Καθεμία από αυτές τις τρεις μορφές χρησιμοποιείται ανάλογα με εκείνη που είναι καταλληλότερη· η εξέταση όμως καθεμιάς από αυτές μας διδάσκει να ανιχνεύσουμε ολόκληρη την **οντολογία**. Τέλος, αυτός ο Λόγος και οι δραστηριότητες των υποπολλαπλασίων Του μπορούν να τροποποιηθούν με τέσσερις τρόπους:

Είτε όταν απλώς εμφανίζονται ανάμεσα σε εκείνους τους οποίους προτίθενται να βοηθήσουν·

Είτε όταν πρώτα τους περιβάλλουν με τους κατώτερους βοηθούς τους. Είτε όταν ενδύονται την ουσία των πλασμάτων επί των οποίων επιθυμούν να δράσουν, ώστε να τεθούν ολοκληρωτικά στη διάθεσή τους. Είτε, τέλος, όταν ενσαρκώνονται μέσα στο ίδιο το πνεύμα ενός ή περισσοτέρων από αυτά, προκειμένου να τους παράσχουν αποτελεσματικότερη βοήθεια.

Αυτά τα Όντα, το **Κεντρικό Ένα** και τα αναρίθμητα υποπολλαπλασιά Του, ενεργούν πάντοτε σε έναν δεδομένο τόπο, στην καρδιά αυτού του τόπου, στο σημείο που προσφέρει τη χρονική εικόνα της αιωνίως ενεργού Αιωνιότητας. Βρίσκονται πάντοτε στο παρόν· οι ακτίνες που εκπορεύουν είναι εκείνες που υφίστανται τη δράση του Χρόνου. Τέλος, εξατομικεύονται πάντοτε με σκοπό να μπορούν να χρησιμοποιηθούν καλύτερα από τα επιμέρους όντα, καθιστάμενα ειδικά προσαρμοσμένα στον διανοητικό τρόπο που είναι ίδιος για κάθε τάξη αυτών των όντων.

Έτσι, το **Σύμπαν είναι το σημείο του Θεού**. Η συσσώρευση του Χάους δέχθηκε το ζωοποιό Φως του Λόγου· όλα τα ουσιαστικά μόρια έγιναν από εκείνη τη στιγμή έμψυχα. Ήλθαν σε επαφή, συγχωνεύθηκαν, διαχωρίστηκαν, ομαδοποιήθηκαν, πολέμησαν, μεταμορφώθηκαν και εναρμονίστηκαν λίγο-λίγο, έτσι ώστε το Πνεύμα να τα διαπερνά πλέον και να τα έλκει προς το **αιώνιο Κέντρο** που τους έδωσε τη γέννησή τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Χ: ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΑ

Ο **Robert Fludd** δίδασκε ότι, στην αρχή, υπήρχαν μόνο δύο αρχές, οι οποίες προέρχονταν από τον Πατέρα: **το Σκότος και το Φως**, η τυπική ιδέα και η πλαστική ύλη.

Μέσω της διαφορετικής δράσεως του φωτός, η ύλη έγινε **πενταπλή**. Οι πνευματικοί και οι χρονικοί κόσμοι, εκτεθειμένοι στη δράση του αρχέτυπου τύπου, αντανakλώντας αυτή την αόρατη ιδέα, έγιναν αρχικά νοητοί και κατόπιν, λίγο-λίγο, έγιναν εκδηλωμένοι μέσω της αμοιβαίας δράσεώς τους.

Μέσω αυτού παρήχθη το **είναι**, ή η **σκέψη**, στην οποία αποδίδεται αυτή η δημιουργία. Κυρίως μιλώντας, αυτός είναι ο **Υιός**, το δεύτερο Πρόσωπο της Τριάδας, ο οποίος επίσης ονομάζεται **Μακρόκοσμος**.

Η Δημιουργία διαιρέθηκε στις περιοχές **Εμπύρειο, Αιθερική και Στοιχειακή**, κατοικημένες από αόρατα και αναρίθμητα έθνη.

Το Φως διαδόθηκε και απορροφήθηκε μέσα στα σκοτεινά κατάλοιπα που αποτελούν τον τρίτο κόσμο.

Υπάρχουν τρεις ανερχόμενες ιεραρχίες Αγγέλων: οι **Τεραφεΐμ**¹⁵⁴, **Σεραφεΐμ και Χερουβεΐμ**¹⁵⁵, απέναντί τους βρίσκονται τρεις σκοτεινές ιεραρχίες, κατοικημένες από έκπτωτους Αγγέλους.

Ο στοιχειακός κόσμος είναι ο φλοιός, το κατάλοιπο, η τέφρα, το ίζημα του αιθερικού πυρός. Ο άνθρωπος είναι **Μικρόκοσμος**.

Όλα τα σώματα, σαν τόσες φυλακές, περικλείουν ένα τμήμα αιθερικού πνεύματος, έναν εσωτερικό μαγνητισμό, ο οποίος είναι η ζωή τους.

¹⁵⁴ ΣτΜ: Κανονικά οι **טֵרַפִּיִּם** (Teraphim) είναι Είδωλα/λατρευτικά αντικείμενα, συνδεδεμένα και με μαντικές πρακτικές και αναφέρονται στη Γένεση 31, Α΄/Β΄ Σαμουήλ, Ζαχαρίας κ.ά.

¹⁵⁵ ΣτΜ: Η 1^η τάξη σχηματίζεται από τα Σεραφεΐμ, τα Χερουβεΐμ και τους Θρόνους. Η 2^η τάξη είναι οι Κυριότητες, οι Δυνάμεις και οι Εξουσίες. 3^η τάξη της Ουράνιας Ιεραρχίας είναι οι Αρχές, οι Αρχάγγελοι και οι Άγγελοι. Υπάρχει και η 10^η τάξη που ονομάζεται «Άνθρωποι», «Ανθρώπινες υπάρξεις» ή «Άνθρωποι του Πυρός», ανάλογα με την παράδοση και τη μετάφραση. Το τάγμα αυτό αποστάτησε, εξέπεσε από τον ουρανό και οι άγγελοι αυτοί μετατράπηκαν σε δαίμονες / σκοτεινά πνεύματα. Μετά την πτώση αυτή, ο Αρχάγγελος Μιχαήλ συγκέντρωσε τις υπόλοιπες επουράνιες δυνάμεις φωνάζοντας το περίφημο «Πρόσχωμεν! Στώμεν καλώς!», σταθεροποιώντας τα υπόλοιπα 9 τάγματα.

Έτσι, όλα τα ορυκτά διαθέτουν κάποια φυτική δύναμη· όλα τα φυτά διαθέτουν μία υποτυπώδη αισθητικότητα· όλα τα ζώα ένα σχεδόν λογικό ένστικτο. Και έτσι ο **αλχημιστής** εξελίσσει το σώμα με το υλικό πυρ, ο **μάγος** ενεργεί μέσω ενός αόρατου πυρός, και ο **Μύστης** διαλύει την πλάνη μέσω του νοητικού πυρός.

Ο Robert Fludd δίδασκε ότι το **φως είναι ο παράγων της παγκόσμιας ζωής**. Είναι η αιτία όλων των ενεργειών και ο μεσίτης ή, μάλλον, ο υπηρέτης της θείας βουλήσεως. Βρίσκεται στο κέντρο του κόσμου, συνεπώς πίσω από τον Ήλιο για τον δικό μας ζωδιακό· και είναι τόσο δυναμικό όσο περισσότερο είναι αόρατο.

Η ιδέα αυτή φαίνεται ότι έχει δανειστεί από τον **Δάντη**, όπου αποτελεί τη βάση για τη συγκρότηση των εννέα κύκλων του Παραδείσου του και των εννέα κύκλων της Κολάσεώς του.

Θα δούμε αργότερα πώς εξηγείται η Κόλαση. Όλοι οι συγγραφείς περί του Ροδοσταυρισμού συμφωνούν ως προς την ύπαρξή της· σύμφωνα όμως με τον **Gutmann**, το **Καθαρτήριο** βρίσκεται μέσα στη συνείδηση κάθε ανθρώπου· είναι επομένως μία υποκειμενική κατάσταση, της οποίας η ένταση είναι ανάλογη προς την τελειότητα, σύμφωνα με το πόσο πρέπει να υπακούμε στη συνείδησή μας. Αντιθέτως, η ύπαρξη της **Κολάσεως** είναι αντικειμενική, και εκείνοι τους οποίους ο Χριστός έχει αναβαπτίσει μπορούν να τη δουν· κατά την κοσμολογική ανάπτυξη, προέρχεται από τα **Σκιώδη**.

Υπάρχουν τρία είδη σκιάς: **στην Κόλαση, στους εξωτερικούς ουρανούς και στη γη**. Οι δύο πρώτες είναι οι βαθύτερες. Επιπλέον, κάθε πλάσμα περιέχει σκιές, ο βαθμός των οποίων καθορίζει τη δική του αδιαφάνεια ή διαφάνεια· ακόμη και το μάτι του ανθρώπου είναι σκοτεινό, και η σκοτεινότητα που το καλύπτει διαλύεται μόνο ανάλογα με τον βαθμό της ηθικής του καθάρσεως.

Πρέπει επίσης να αναφέρουμε τις **θαυματουργικές σκιές**, οι οποίες παράγονται έξω από τη συνηθισμένη τάξη των πραγμάτων και αποτελούν σημεία μιας ιδιαίτερης θείας βουλήσεως. Το ίδιο συμβαίνει και με τις εκλείψεις των πλανητών.

Έτσι, όλα τα πράγματα στο Σύμπαν έχουν τις σκιές τους· και η ιδιαίτερη μητέρα τους είναι η **σκιά των λάκκων της Αβύσσου**, όπου ο με-

γάλος Άγγελος κρατά το κλειδί μέχρι την Ημέρα της Κρίσεως¹⁵⁶. Ο **εσωτερικός άνθρωπος** βρίσκεται στο σκοτάδι· περνά στο φως όταν επιτελεί καλές πράξεις, και η ακτινοβολία μιας τέτοιας πράξεως, όταν είναι αρκετά ισχυρή, αρκεί για να διαλύσει τις σκιές του σωματικού ανθρώπου. Οι λίθοι και τα μέταλλα μπορούν επίσης να εκδηλώσουν το φως τους μέσω της λειτουργίας της **Τέχνης**· αυτό είναι εκείνο που διδάσκει η αλχημεία.

Δεν είναι αναγκαίο να πιστεύουμε ότι το σκιώδες μέρος του Σύμπαντος αποτελεί άμεση δημιουργία του Θεού. Ο Θεός δεν θέλησε ποτέ το κακό¹⁵⁷. Είναι η κακή βούληση του **Διαβόλου** εκείνη που παρήγαγε όλα όσα είναι σκοτεινά και ατελή στον κόσμο.

Έτσι, ο άνθρωπος δεν είναι ο κύριος των Σκιών και, εάν δεν αναγεννηθεί από το ύδωρ και το πνεύμα, δεν μπορεί να περιέχει το Φως. Κυβερνήτης των Σκιών είναι ο **Εωσφόρος**, ο άρχοντας αυτού του κόσμου, επικουρούμενος από τις αναρίθμητες λεγεώνες των Αγγέλων του που επαναστάτησαν.

Η ουσία αυτών των Σκιών είναι χαλαρή, άπιαστη και ασώματη, πολύ λεπτότερη από τον αέρα και το ύδωρ· επομένως, το φάρμακο είναι κάτι ίδιας φύσεως, πνευματικό και διαπεραστικό των πάντων. Αυτό (το φάρμακο) είναι η **ακτινοβολία της αγιότητας**, η εσωτερική κάθαρση μέσω της οποίας ο άνθρωπος σχηματίζει μέσα του μία εικόνα που μοιάζει ολοένα περισσότερο με την πηγή κάθε Φωτός. Θυμηθείτε ότι αυτές οι Σκιές μπορούν να υπάρχουν κατά τη νύχτα, στο βασίλειο των νεκρών, στο εξωτερικό σκότος.

Μεταξύ ουρανού και γης βρίσκονται επτά πράγματα, καθένα αντίθετο προς τα άλλα και όμως συνυπάρχοντα: ο **αιθερικός χώρος του στε-**

¹⁵⁶ GUTMANN, book VIII

¹⁵⁷ ΣτΜ: Η συγκεκριμένη άποψη που στιγματίζει ο συγγραφέας επικρατούσε σε κάποιους κύκλους οι οποίοι από ημιμάθεια ή αδυναμία κατανόησης της δημιουργίας θεωρούσαν ότι το κακό ήταν και αυτό Θεϊκή δημιουργία. Το κακό δεν θεωρείται ως υπάρχον εν αρχή, αλλά ως το αποτέλεσμα μιας υποβάθμισης του καλού ή μιας πτώσεώς του μέσα στον κόσμο. Ανθρωπική θεότητα και αποκαταστάτης είναι ο Ιησούς Χριστός.

ρεώματος, ο υγρός αέρας και ο ξηρός αέρας, το φως, η γη, το ψύχος και η γη. Η όγδοη σφαίρα είναι το **σκότος**.

Τα όντα των τριών κόσμων, λαμβανόμενα ως σύνολο, σχηματίζουν μία φιλοσοφική, Καμπαλιστική και μαγική κλίμακα, τη **χρυσή αλυσίδα** που συγκρατεί το Ερμητικό πτηνό, το **Δέντρο της Γνώσεως του Καλού και του Κακού**, το οποίο αναπτύσσεται σύμφωνα με τον νόμο των αριθμών **4, 5 και 7**.

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΥΑ

Αυτή είναι η **Maha-Maria**¹⁵⁸, εμποτισμένη εκ των ένδον και, γι' αυτό, πάντοτε Παρθένος (βλ. Γένεση).

Ο Θεός είναι ένα αιώνιο πνεύμα, άκτιστος, άπειρος, υφιστάμενος εν Εαυτώ· έγινε, μέσα στη Φύση και τον Χρόνο, ορατός, σωματικός και θνητός άνθρωπος. Η Φύση είναι ένα δημιουργημένο πνεύμα, χρονικό, πεπερασμένο και σωματικό· μία εικόνα, μία σκιά του Αιωνίου. Το μάτι του Θεού βλέπει, δημιουργεί και διατηρεί τα πάντα. Το βλέμμα αυτού του οφθαλμού είναι το **Φως της Χάριτος**, το οποίο είναι το **Ergon**¹⁵⁹, η ουράνια **Εύα**, ο άργυρος της αναγεννήσεως. Η περιφέρεια αυτού του φωτός είναι το **ουράνιο Βάμμα**, το κατ' εξοχήν (*par excellence*¹⁶⁰) μυστήριο, ο **Ροδόσταυρος**. Το μάτι της Φύσεως βλέπει και βασιλεύει επάνω σε ολόκληρη τη γη. Το φως του ζει, πεθαίνει, εργάζεται, φθείρεται και αναγεννάται εκ νέου· είναι το **Parergon**, η επίγεια Εύα, η υλική γέννηση. Η περιφέρειά του είναι το **φυσικό Βάμμα**, ο ιδρώτας του Ήλιου, το γάλα αυτής της Παρθένου, η οποία είχε έξι παιδιά και εντούτοις παραμένει αιωνίως Παρθένος. Εδώ είναι όπου πρέπει να έλθουν οι φιλόσοφοι. Για να δει όμως κανείς όλα αυτά τα πράγματα, πρέπει να τα θεωρήσει μέσω εκείνου που ο **John Dee**¹⁶¹ ονόμασε **ιερογλυφική**

¹⁵⁸ ΣτΜ: Η *Maha-Maria* αποδίδεται κυριολεκτικά ως «Μεγάλη Μαρία». Σε ορισμένα αποκρυφιστικά κείμενα συνδέεται με τη Μαγα, τη μητέρα του Βούδα, και με την αρχέτυπη μορφή της Θείας Μητέρας / Παρθένου Μητέρας.

¹⁵⁹ ΣτΜ: *Ergon* και *Páreργon* αναφέρονται με την Ελληνική τους απόδοση, και αφορούν ακριβώς το ουράνιο και το επίγειο.

¹⁶⁰ ΣτΜ: Κατ' εξοχήν

¹⁶¹ ΣτΜ: Ο *John Dee* (1527–1608 ή 1609) ήταν Άγγλος φιλόσοφος, μαθηματικός, αστρονόμος, αστρολόγος, αποκρυφιστής και σύμβουλος της Ελισάβετ Α΄

μονάδα (hieroglyphic monad)¹⁶². Αυτή είναι η **Παρθένος Sophia**. Το πρόσωπό της λάμπει όπως ο Ήλιος της δικαιοσύνης· στο στήθος της καίει το θείο πυρ της Τριάδας, το οποίο απεικονίζει τα **Urim και Thummim**¹⁶³. Από την αριστερή της πλευρά εξέρχονται όλα τα όντα από την ενότητα, σύμφωνα με τον νόμο της Παλαιάς Διαθήκης· προς την αριστερή της πλευρά επιστρέφουν τα όντα στην ενότητα, σύμφωνα με τον νόμο της Καινής Διαθήκης. Ο Υιός της είναι ο **εσαρκωμένος Λόγος**, ο Μικρόκοσμος, στο κέντρο του οποίου ο Χρόνος και η Αιωνιότητα υφίστανται ταυτόχρονα· μέσω Αυτού φθάνει κανείς στο **Κολέγιο του Αγίου Πνεύματος**, όπου συμμετέχει στη λειτουργία του *Fiat*¹⁶⁴ της Φύσεως.

Στο *Fiat* αυτό υπάρχουν **τέσσερις ομόκεντρες σφαίρες**, οι οποίες αναδύονται η μία από την άλλη. Δεν θα αποκαλύψουμε τον γενικό **Τετραδικό Νόμο**· θα εξηγήσουμε ότι εκφράζει την διπλή αντίστροφη κίνηση της Φύσεως, δηλαδή ότι το **Μεγάλο Έργο των Ουρικών**, το **Μαγικό Μεγάλο Έργο** και το **Πνευματικό Μεγάλο Έργο** πραγματοποιούνται με ανάλογες διαδικασίες.

της Αγγλίας. Για τις απόκρυφες δυνάμεις του χρησιμοποιήθηκε από την Βασίλισσα και γιαυτό υπήρξε ο πρώτος πράκτωρ 007. Αφιέρωσε ένα μεγάλο μέρος της ζωής του στη μελέτη της αλχημείας, της μαντείας και της ερμητικής φιλοσοφίας.

¹⁶² ΣτΜ: Η Ιερογλυφική Μονάδα (Monas Hieroglyphica) είναι ένα αινιγματικό εσωτερικό και αλχημιστικό έργο που έγραψε το 1564 ο John Dee.

¹⁶³ ΣτΜ: Τα Urim και Thummim — εβραϊκά *אֲרִימ וְתֻמִּימ* (Urim we-Thummim) — είναι ένα από τα πιο μυστηριώδη στοιχεία της αρχαίας ισραηλιτικής λατρείας. Συνδέονται με τον Αρχιερέα και, σύμφωνα με τη Βίβλο, χρησιμοποιούνταν για την αναζήτηση θείας καθοδήγησης. Η βασική αναφορά βρίσκεται στην Έξοδο 28:30, όπου ο Θεός διατάζει να τοποθετηθούν στο *hošen*, δηλαδή στον θώρακα του Αρχιερέα: «Και θα βάλεις στον θώρακα της κρίσεως τα Ουρίμ και τα Θουμμίμ...» Εμφανίζονται επίσης, μεταξύ άλλων, στο Λευιτικό 8:8, στους Αριθμούς 27:21, και στο Α΄ Σαμουήλ 28:6. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι το χωρίο όπου ο Ιησούς του Ναυή πρόκειται να ζητά τη θεία κρίση «ενώπιον του Κυρίου διά της κρίσεως των Ουρίμ» μέσω του Αρχιερέα.

¹⁶⁴ ΣτΜ: Γενηθήτω

Η *Signatura Rerum*¹⁶⁵ του **Jakob Böhme** είναι εξ ολοκλήρου αφιερωμένη στην απόδειξη αυτής της θέσεως. Αυτός ο γενικός Τετραδικός Νόμος έχει αποκαλυφθεί ουσιαστικά στα τέσσερα γράμματα της επιγραφής που είναι καρφωμένη επάνω στην κεφαλή του Σταυρού. Εδώ, σύμφωνα με τα Ερμητικά βιβλία, βρίσκεται η σημασία των τεσσάρων αυτών γραμμάτων: **I.N.R.I.**

I (Yod י) συμβολίζει την ενεργό δημιουργική αρχή και την εκδήλωση της θείας αρχής, η οποία γεννά την ουσία.

N (Nun נ) συμβολίζει την παθητική ουσία, το καλούπι όλων των μορφών.

R (Resh ר) συμβολίζει την ένωση των δύο αρχών και τη διαρκή μεταμόρφωση των δημιουργημένων πραγμάτων.

I (Yod י) και πάλι συμβολίζει τη θεία δημιουργική αρχή, για να δηλώσει ότι η δημιουργική μορφή που εκπορεύθηκε με αυτόν τον τρόπο ανέρχεται χωρίς τέλος, ώστε να αναβλύζει εκ νέου και για πάντα.²

«Ο Ροδόσταυρος, σχηματίζοντας έτσι ένα πολύτιμο κόσμημα, ήταν το έμβλημα των αρχαίων μάγων, οι οποίοι τον φορούσαν κρεμασμένο από τον λαιμό με χρυσή αλυσίδα. Αλλά, προκειμένου να μην παραδοθεί η ιερή λέξη **I.N.R.I.** στους βέβηλους, αντικατέστησαν αυτά τα τέσσερα γράμματα με τις τέσσερις μορφές που ήταν ενωμένες στη Σφίγγα: **την ανθρώπινη κεφαλή, τον ταύρο, το λιοντάρι και τον αετό**¹⁶⁶»

¹⁶⁵ ΣτΜ: Η *Signatura Rerum* είναι έργο του Jakob Böhme το 1622

¹⁶⁶ ΣτΜ: Οι τέσσερις μορφές θεωρούνται οι «Κυρίαρχοι των Στοιχείων» ή τα δομικά συστατικά του Σύμπαντος, τα οποία συνδυάζονται επίσης σε μυθικά πλάσματα όπως η Αιγυπτιακή Σφίγγα (που φέρει σώμα ταύρου, νύχια λιονταριού, φτερά αετού και κεφάλι ανθρώπου). Άνθρωπος (ή Άγγελος): Ο Ματθαίος, επειδή το Ευαγγέλιό του ξεκινά με τη γενεαλογία και την ανθρώπινη γέννηση του Ιησού Χριστού. Λέων: Ο Μάρκος, διότι το κείμενό του ξεκινά με τη φωνή του Ιωάννη του Βαπτιστή στην έρημο, η οποία παρομοιάζεται με το ισχυρό βρυχημό λιονταριού. Τάυρος (ή Μόσχος): Ο Λουκάς, καθώς ξεκινά με τη θυσία του Ζαχαρία στον ναό (ο ταύρος ήταν το κατεξοχήν ζώο θυσίας). Αετός: Ο Ιωάννης, επειδή το Ευαγγέλιό του είναι το πιο θεολογικό και «υψηλό», πετώντας σε πνευματικά ύψη όπως ο αετός. Στον ζωδιακό κύκλο, οι τέσσερις αυτές μορφές αντιπροσωπεύουν τα τέσσερα Σταθερά Ζώδια, τα οποία αποτελούν τους πυλώνες του αστρολογικού χάρτη και συνδέονται με τα τέσσερα βασικά στοιχεία της φύσης

Ακολουθούν οι τέσσερις σημασίες αυτών των τεσσάρων γραμμάτων:

Υλική σημασία. Jesus Nazaraeus Rex Judaeorum

«Ιησούς ο Ναζωραίος, Βασιλεύς των Ιουδαίων».

Κύρια σημασία. Igne Natura Renovatur Integra

«Διά του πυρός η Φύση ανανεώνεται — αναγεννάται — ακέραιη».

Ανώτερη σημασία. Ineffabile Nomen Rerum Initium. «Το Άρρητο Όνομα είναι η αρχή των πραγμάτων».

Ineffabile = **10**, ο αριθμός της τελειότητας των Σεφиров.

Nomen = **5**, το Σύμπαν συγκροτημένο ως προς την ουσία του.

Rerum = **5**, το Σύμπαν συγκροτημένο ως προς τη μορφή του.

Initium = **7**, η διπλή συνείδηση μορφής και ουσίας που αποκτά το ον.

Βλ. επίσης, ως ψυχική σημασία: **Intra Nobis Regnum Jehovah, «Η Βασιλεία του Jehovah είναι μέσα μας».**

(*Jean Tabris*)

Αν-εκδοτολογικά, θα αναφέρουμε μερικές ακόμη ερμηνείες που έχουν αποδοθεί σε αυτά τα τέσσερα γράμματα:

Igne Nitrium Roris Invenitur

«Διά του πυρός θα ανακαλυφθεί το Νίτρο της Δρόσου».

(*Ερμητική*)

Jamayim, Nor, Ruach, Jabashah

«Υδωρ, Πυρ, Αήρ, Γη».

(*Εβραϊκή*)

Justum Necare Reges Impios

«Είναι σύμφωνο με τη δικαιοσύνη να θανατώνονται οι ασεβείς βασιλείς».

(*Ιησουιτική*)

Ignatii Nationum Regumque Inimici

«Οι μαθητές του Ιγνατίου είναι εχθροί των εθνών και των βασιλέων».

(*Αντι-Ιησουιτική*)

Indefesso Nisu Repellamus Ignorantiam

«Με ακατάβλητη προσπάθεια θα αποκρούσουμε την άγνοια».

Infinitas Natura Ratioque Immortalitas

«Η Φύση αποκαλύπτει το άπειρο και ο Λόγος την αθανασία».

Insignia Naturae Ratio Illustrat

«Ο Λόγος αποκαλύπτει τα θαυμαστά της Φύσεως».

Justicia Nunc Reget Imperia

«Τώρα η δικαιοσύνη θα κυβερνήσει τις αυτοκρατορίες».

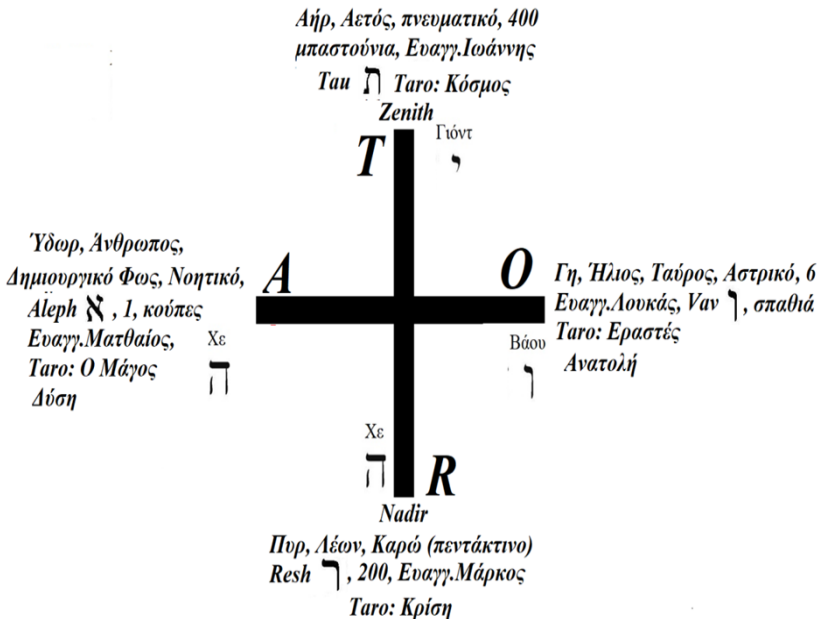
Τέλος, η ερμηνεία που θεωρούμε ως την πλέον σημαντική:

Από πού ήλθες; Από την Ιουδαία.

Από ποια πόλη πέρασες; Από τη Ναζαρέτ.

Ποιος ήταν ο οδηγός σου; Ο Ραφαήλ.

Από ποια φυλή είσαι; Από τον Ιούδα.

ΣτΜ: Σχέσεις TARO, Ευαγγελιστών, 4 όντων Αποκάλυψης,

Αρ.αξιών, Τετραγράμματος, σημείων ορίζοντα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XI — ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

Το μικρό βιβλίο που ονομάζεται *Tintinnabulum Sophorum* (*Ο Κώδων των Σοφών*), του Carolus Lohrol του Henneberg, αναφέρει ρητώς ότι οι Ροδόσταυροι επιδιώκουν να αναγνωρίσουν τον Υιό του Θεού και τη Φύση, να ρυθμίσουν και να τελειοποιήσουν τις επιστήμες και τις τέχνες, να προβλέψουν την κατεύθυνση των μελλοντικών αιώνων και να τους καταστήσουν σύμφωνους με το παρελθόν· τέλος, να μεταρρυθμίσουν το κοινωνικό Κράτος.

Ο Michel Potier¹⁶⁷, αφού υπενθύμισε ότι ο Θεός έχει υποσχεθεί τη σοφία σε όλους εκείνους που Του τη ζητούν, είπε:

1ον. Οι Αδελφοί του Ροδοσταύρου ακολουθούν την ορθόδοξη θρησκεία.

2ον. Χρησιμοποιούν τα ίδια Μυστήρια που καθιέρωσε ο Χριστός — το Βάπτισμα και την Κοινωνία— καθώς και όλες τις τελετές που αποκαταστάθηκαν από την πρωταρχική Εκκλησία.

3ον. Αναγνωρίζουν τον Καίσαρα και τον αρχηγό του Χριστιανισμού στην πολιτική. Εφόσον είναι ιεραρχικοί, δεν υποκινούν τον λαό σε επανάσταση.

4ον. Υπόσχονται τη δική τους βοήθεια, καθώς και εκείνη του Θεού, στους ανθρώπους καλής θελήσεως.

5ον. Εργάζονται με ζήλο για να προστρέξουν σε βοήθεια των συνανθρώπων τους.

6ον. Δεν υποστηρίζουν την αίρεση, αλλά προσκολλώνται στα Άγια Ευαγγέλια.

7ον. Μέσω αυτής της διδασκαλίας οδηγούν τους ανθρώπους στη μία και μόνη ευσέβεια.

8ον. Παρέχουν βοήθεια σε εκείνους που υποφέρουν.

9ον. Υπόσχονται να καθαρίσουν τις ελεύθερες τέχνες από το ψεύδος και να τις επαναφέρουν στην αρχική τους λαμπρότητα.

10ον. Φρίττουν όταν διαβάζουν τα έργα των ψευδοαλχημιστών· υπόσχονται να καταρτίσουν κατάλογο των αληθινών έργων του Ερμητι-

¹⁶⁷ ΣτΜ: Ο Michel Potier υπήρξε ένας από τους πρώτους Γάλλους αλχημιστές που συνδέθηκαν δημόσια και βιβλιογραφικά με τη ροδοσταυρική κίνηση και εξέφρασαν υποστήριξη προς τους Ροδόσταυρους..

σμού και να κατευθύνουν όσους δεν γνωρίζουν τη Φύση προς τις μελέτες αυτού του πεδίου.

11ον. Αποδίδουν στον Θεό τη δόξα που Του ανήκει, αναγνωρίζοντας ότι από Αυτόν και μόνον λαμβάνουν τους θησαυρούς και τα μυστήριά τους.

Η *Fama Remissa*¹⁶⁸ του 1616, αφού διαμαρτυρήθηκε εναντίον της άποψης εκείνων που θεωρούσαν ότι οι Ροδόσταυροι ήταν επινόηση των Ιησουιτών, εξηγεί διεξοδικά ότι προσέφεραν τις υπηρεσίες τους προκειμένου η θρησκεία, η πολιτική, η υγεία, η κοινωνία, η Φύση και η γλώσσα να ενεργούν σε αρμονία με τον Θεό, τον Ουρανό και τη Γη.

Το *Die Löbliche Bruderschaft zum Lichtt Schiff*¹⁶⁹, μια μετάφραση που υποτίθεται ότι προερχόταν από λατινικό χειρόγραφο του 1489, περιγράφει μια ιδανική κοινωνική κατάσταση, όπου ο καθένας εκπληρώνει το καθήκον του.

Κανείς, όμως, δεν διαφώτισε καλύτερα τους μυστικοφιλοσοφικούς δεσμούς αυτών των γενναϊόδωρων ονείρων από τον Robert Fludd. Η κοινωνιολογία των Ροδοσταύρων απορρέει από την ηθική τους και αποτελεί απλώς την ανάπτυξη και διεύρυνσή της. Στο ακόλουθο κείμενο του Robert Fludd μπορούμε να δούμε τι συνιστά τη μύηση του ατόμου. Από εκεί θα περάσουμε στον χιλιασμό¹⁷⁰ και, κατόπιν, οι πολιτικές και

¹⁶⁸ ΣτΜ: *Fama Remissa ad Fratres Roseae Crucis Antwort auff die Famam und Confessionem der löblichen Brüderschafft vom Rosen-Creutz*, δηλαδή: «Απάντηση προς τους Αδελφούς του Ροδόσταυρου στη *Fama* και την *Confessio* της ένδοξης Αδελφότητας του Ρόδινου Σταυρού». Είναι ένα πολύ σημαντικό αλλά συχνά παραμελημένο κείμενο της πρώτης φάσης του ροδοσταυρισμού, αμέσως μετά τη δημοσίευση της *Fama Fraternitatis* και της *Confessio Fraternitatis*.

¹⁶⁹ ΣτΜ: *Die Löbliche Bruderschaft zum Lichtt Schiff* μπορεί να αποδοθεί περίπου: «Η Ένδοξη Αδελφότητα του Φωτεινού Πλοίου» ή «Η Αξέπαινη Αδελφότητα του Πλοίου του Φωτός». δεν πρόκειται για ένα από τα βασικά ροδοσταυρικά Μανιφέστα, όπως η *Fama Fraternitatis* ή η *Confessio Fraternitatis*. Είναι ένα σύντομο ερμητικό/ουτοπικό κείμενο που παρουσιάζεται ως μετάφραση παλαιού λατινικού χειρογράφου του 1489.

¹⁷⁰ ΣτΜ: *Millenarianism* στο πρωτότυπο. Το *millenarianism* προέρχεται από το *millennium* («χιλιετία») και αναφέρεται στην πίστη ότι θα υπάρξει μια μελλοντική χιλιετής περίοδος ιδιαίτερης θεϊκής τάξης, ειρήνης ή βασιλείας. Στο χρι-

κοινωνικές ελπίδες αυτής της Αδελφότητας θα προκύψουν φυσικά από τις προηγούμενες μυστικιστικές αντιλήψεις της.

Μπορεί κάποιος, κατά το χρονικό διάστημα που εκτείνεται από την Ανάσταση του Χριστού έως τη Δευτέρα Παρουσία Του, να εγερθεί από τον θάνατο μέσω της αρετής του ζωοποιού Πνεύματος και να εισέλθει στην αιώνια ζωή;

«Ο Χριστός μάς δίνει το πρώτο παράδειγμα της αναστάσεως, διότι όλοι οι άλλοι άνθρωποι, υποκείμενοι στην αμαρτία εξαιτίας της γεννήσεώς τους, πρέπει να αναστηθούν εν Χριστώ και διά του ζωοποιού Πνεύματός Του· Αυτός μόνο, ο οποίος γεννήθηκε χωρίς το στίγμα της αμαρτίας, πεθαίνοντας αθώος για τις αμαρτίες των ανθρώπων, εν Αυτώ και δι' Αυτού, την Αρχή των πάντων, τον αληθινό Θεό, αναστήθηκε εκ των νεκρών, θριαμβεύοντας επί του Διαβόλου, του σκότους και του θανάτου. Συνεπάγεται λοιπόν ότι όλοι εκείνοι τους οποίους εμπνέει η ζώσα δύναμη του Χριστού θα μπορούν εύκολα να αναστηθούν εκ νέου· και αυτό είναι γεγονός αποδεδειγμένο από την εμπειρία. Πράγματι, αναφέρεται ότι, όταν ανοίχθηκε ο τάφος του Χριστού, πολλά από τα σώματα των αγίων που κοιμούνταν αναστήθηκαν· διότι αυτά τα νεκρά και θαμμένα σώματα είχαν αγγιχθεί από τις πολυάριθμες ακτίνες αυτού του ζωοποιού Πνεύματος. Έτσι, μέσω της δικής Του διελεύσεως, κατά την οποία το σώμα του Χριστού αναστήθηκε, το Πνεύμα ανέστησε και εξάγγινε τα σώματα πολλών αγίων. Δεν θα πρέπει να αμφιβάλλουμε ότι το πτώμα οποιουδήποτε ανθρώπου, τοποθετημένο ενώπιον της ζωοποιού δυνάμεως του Πνεύματος, θα μπορούσε ομοίως να αναζωογονηθεί κατά τον χρόνο που μεσολαβεί μεταξύ της Αναστάσεως του Χριστού και της επανόδου Του, δηλαδή μέχρι την ημέρα κατά την οποία Εκείνος θα αναστήσει όλους τους νεκρούς μέσω της λαμπερής ακτινοβολίας του προσώπου Του ενώπιον του Σύμπαντος και θα μεταμορφώσει τους ζωντανούς, καθαρίζοντάς τους από κάθε κηλίδα. Όλοι όσοι είναι νεκροί εν Χριστώ θα γεννηθούν εκ νέου εν Πνεύματι. Τώρα, καθώς ο Jehonah δημιούργησε τα πάντα μέσω του Έργου μαζί με το Πνεύμα, και ο Λόγος είναι το αληθινό φως και η μόνη ζωή των ανθρώπων, είναι ανα-

στιανικό και εσχατολογικό πλαίσιο, ο όρος συνδέεται κυρίως με την ερμηνεία της χιλιετούς βασιλείας του Χριστού που αναφέρεται στην Αποκάλυψη 20:1-6.

γκαίο να λάβουμε τη δεύτερη ζωή μας από αυτό το μοναδικό ζωοποιό Πνεύμα· μια δεύτερη ζωή μέσω της οποίας θα αναστηθούμε και χωρίς την οποία η ανάσταση των νεκρών είναι αδύνατη, αφού μόνον αυτή η αιώνια ζωή μπορεί να κυριαρχήσει επί του Θανάτου και των υπηρετών του. Μακάριος είναι εκείνος που μπορεί να ενωθεί με το Πνεύμα, διότι θα έχει μακαριότητα και ευτυχία τόσο στο σώμα του —ζωντανό ή νεκρό— όσο και στην ψυχή του· μια ειλικρινή ευτυχία, μέσω της οποίας μπορούμε να ανυψωθούμε στην αιώνια ζωή, όπως ακριβώς ο Ενώχ και ο Ηλίας¹⁷¹, οι οποίοι δεν πέθαναν ποτέ, ή ο Μωυσής μετά τον θάνατό του. Επομένως, δεν είναι αδύνατο αυτό το Πνεύμα να ενωθεί με τα σώματα ορισμένων φωτισμένων ανθρώπων, προσελκύντάς τα προς τον Εαυτό Του μέσω της αναστάσεως και διατηρώντας τα μαζί με τις ψυχές τους κοντά Του εις την αιωνιότητα. Διότι πρέπει να γνωρίζουμε ότι αυτό το φως είναι διασκορπισμένο σε ολόκληρο τον κόσμο· εξαιτίας, όμως, του δικού μας σκότους, δεν μπορούμε να το αντιληφθούμε. Οι φωτισμένοι άνθρωποι το αισθάνονται και εκείνο τους προσφέρει ακόμη περισσότερο φως. Οι φωτισμένοι είναι, επομένως, προορισμένοι να ανακτήσουν αυτό το υπέρτατο αγαθό, αμέσως. Το Πνεύμα τους φωτίζει ολοένα και περισσότερο μέσω της ενώσεώς Του μαζί τους, της έλξεώς τους προς Αυτό και, τελικά, τους διατηρεί κοντά Του εις την αιωνιότητα. Αυτή είναι η αρχή της αναγεννήσεως, η ανάσταση της ψυχής και του σώματος, η εξύψωση του γήινου σώματος στη θεία φύση, ο διαχωρισμός του χονδροειδούς από το λεπτοφυές, του ακάθαρτου από το καθάρo, η μεταστοιχείωση του όντος της ορατής φύσεως σε αόρατη φύση· αυτή είναι η αρχή του αληθινού Βάμματος, το οποίο και μόνο βάπτει τα μέταλλα και το σώμα».

Εδώ ο Robert Fludd επαναλαμβάνει όσα έχουν ήδη ειπωθεί: ότι οι Ροδόσταυροι θα προτιμούσαν να δουν τα ονόματά τους γραμμένα στο **Βιβλίο της Αθανασίας** παρά να κατασκευάσουν χρυσό. Και, επιπλέον, δεν θα μπορούσε κανείς να κατασκευάσει χρυσό εάν δεν κατείχε τη γνώση του φωτός, όπως την έχουμε εξηγήσει σε ολόκληρο αυτό το Κε-

¹⁷¹ ΣτΜ: Όπως αναφέραμε και σε προγενέστερες “Σ.τ.Μ.” για τον Ενώχ και τον Μωϋσή, Ο Ηλίας αποχωρίστηκε από τον μαθητή του Ελισσαίο και αναλήφθηκε μέσα σε ανεμοστρόβιλο, ενώ ένα πύρινο άρμα με πύρινα άλογα εμφανίστηκε ανάμεσά τους.

φάλαιο. Το μυστήριο των Ροδοσταύρων δεν είναι αλχημικό μυστήριο¹⁷².

Στο περιθώριο ενός Ροδοσταυρικού ιερογλύφου συναντά κανείς το ρητό: *Jesus mihi omnia*¹⁷³, το οποίο εμφανίζεται επίσης στον τίτλο ενός γνωστού έργου του Andreæ¹⁷⁴. Είναι ο Ιησούς ο οποίος, μέσω του συμβόλου του ήλιου, αναγγέλλει την τελείωση.

Οι Ροδοσταυροι συνέδεαν τη διδασκαλία τους με αυτές τις αρχές του Τρισμέγιστου:

«Ο άνθρωπος είναι ένα μεγάλο θαύμα, το οποίο πρέπει να τιμά και να λατρεύει κανείς, διότι μεταβαίνει στη θεία φύση και ο ίδιος είναι ένας οιονεί Θεός.

»Λέγεται ότι η φύση των ανθρώπων είναι συγγενική με τη φύση των θεών και ότι αυτό καθίσταται φανερό μέσω της θεότητας.

»Πρέπει να κατανοεί κανείς τα Ροδοσταυρικά ιερογλυφικά και να μην βλέπει σε αυτά το έργο ενός χυδαίου αναζητητή χρυσού».

Και επίσης:

«Σε εκείνον ο οποίος κατέχει τον Λόγο που εκφέρεται μόνος και είναι ενωμένος με το Πνεύμα, το οποίο λάμπει με τη θεία λαμπρότητα που ανήκει στο πεπρωμένο του Μωυσή ή του Ηλία.

»Πρόκειται για ένα εγχείρημα το οποίο, χωρίς αμφιβολία, οι άνθρωποι του αιώνα μας είναι ανίκανοι να πραγματοποιήσουν· αμαρτωλοί καταβεβλημένοι κάτω από την τεράστια μάζα των σφαλμάτων τους, οι

¹⁷² ΣτΜ: Οφείλουμε να επισημάνουμε ότι η Ιερή τέχνη της Αλχημείας δεν έχει ως σκοπό της κάποια υλικά αποτελέσματα εργαστηριακών ενεργειών. Η Αλχημεία είναι αντιστοίχηση του άνω και του κάτω και η υλική της εφαρμογή έχει έννοια μόνον εάν συνδυάζεται με την μελέτη των εσωτερικών αναλογιών των υλικών που χρησιμοποιούνται για τη εξαγωγή των απαραίτητων εσωτερικών προσωπικών συμπερασμάτων του Αλχημιστή. Ο Αθάναρ του Αλχημιστή είναι ο προσωπικός του κόσμος και κάθε άνθρωπος είναι ένας Αθάναρ.

¹⁷³ ΣτΜ: Ο Ιησούς είναι τα πάντα για μένα.

¹⁷⁴ Όλα τα ξηρά πράγματα τείνουν φυσικά να προσελκύσουν την υγρασία που χρειάζονται για να ολοκληρώσουν τη σύστασή τους. Το Ένα, από το οποίο προέρχονται τα πάντα, είναι τέλειο· και γι' αυτό όλα τα πράγματα περιέχουν μέσα τους την επιθυμία για τελείωση και τη δυνατότητα να την επιτύχουν.

οποίοι, αντί να το επικαλούνται, οδηγούμενοι από διαβολική οργή, απομακρύνουν το Πνεύμα με το ραβδί της άγνοιας και της βλασφημίας.

»Με την πλάνη της ζωής μας φλερτάρουμε με τον θάνατο και με τα έργα των χειρών μας κερδίζουμε την απώλεια. Διότι ο Θεός δεν δημιούργησε τον θάνατο και δεν χαίρεται με την απώλεια των ανθρώπων. Δημιούργησε τον άνθρωπο για να είναι αθάνατος· η ζήλια του διαβόλου είναι εκείνη που εισήγαγε τον θάνατο.

»Θα πεθάνουμε εξαιτίας της αδικίας, η οποία είναι ο τρόπος υπάρξεως του διαβόλου, ο οποίος είναι ο Άρχοντας αυτού του κόσμου και από τον οποίο έχει εκδιώξει τη δικαιοσύνη. Και αυτός είναι ο λόγος που μας καθιστά ανίκανους για την αθανασία. Εάν είμαστε δίκαιοι, θα είμαστε αθάνατοι όπως η ίδια η Δικαιοσύνη, της οποίας η φύση είναι να υπάρχει για πάντα και χωρίς την οποία ούτε θα μπορούσαμε να αναγεννηθούμε ούτε να αναζωογονηθούμε.

»Ωστόσο, ένας ορισμένος αριθμός ανθρώπων δεν αποκλείεται από την ευλογία· το μυστήριο της αναστάσεως κατοικεί στις ψυχές τους και υπάρχουν εκείνοι που έχουν το προνόμιο να συγκαταλέγονται μεταξύ των υιών του Θεού, διότι αντιλαμβάνονται το φως που βασιλεύει στον κόσμο και το οποίο ο κόσμος δεν βλέπει· εκείνοι το βλέπουν, το γνωρίζουν και μαρτυρούν γι' αυτό».

Και, σε άλλο σημείο:

Ο Χριστός είπε: «Θα οικοδομήσω την Εκκλησία Μου επάνω σε αυτή την πέτρα». Ο Robert Fludd εξηγεί ότι αυτή δεν είναι μια υλική πέτρα, αλλά ο ίδιος ο Χριστός και ολόκληρη η ανθρωπότητα.

«Ο Χριστός ζει μέσα στον άνθρωπο· τον διαπερνά ολοκληρωτικά· και κάθε άνθρωπος είναι ένας ζωντανός λίθος αυτής της πνευματικής πέτρας. Έτσι, τα λόγια του Σωτήρος εφαρμόζονται στην ανθρωπότητα γενικά. Με αυτόν τον τρόπο κατασκευάζεται ο Ναός, του οποίου πρότυπα υπήρξαν εκείνοι του Μωσή και του Σολομώντα. Όταν ο Ναός θα έχει καθαγιαστεί, οι νεκρές πέτρες του θα γίνουν ζωντανές, τα ακάθαρτα μέταλλα θα μεταστοιχειωθούν σε καθαρό χρυσό και ο άνθρωπος θα ανακτήσει την πρωταρχική κατάσταση της αθωότητας και της τελειότητάς του». Οι ιδέες αυτές είναι εξαιρετικά αξιοσημείωτες. Από το κείμενο αυτό μπορεί κανείς να αντιληφθεί γιατί η Ροδοσταυρική Αδελφότητα ενδιαφερόταν για την πολιτική, την κοινωνιολογία και τον πολιτι-

σμό· όποια και αν ήταν η μέθοδός της και το πρόγραμμά της, και τα δύο είχαν λεκτικά αντληθεί από το Ευαγγέλιο.

Περί των σημείων που προαναγγέλλουν την έλευση του Λέοντος. Περί της ελεύσεώς Του — Περί της καταστροφής του ψευδοπροφήτη — Περί της ανανεώσεως του κόσμου — Περί του εξαγνισμού και της ενώσεως του Σύμπαντος υπό την αιώνια βασιλεία, όταν η αδικία θα εκδιωχθεί για πάντα και θα εγκαθιδρυθεί η αιώνια δικαιοσύνη.

«Γνωρίζουμε ότι κανείς, ούτε άνθρωπος ούτε ακόμη Άγγελος, μπορεί να γνωρίζει την ώρα της ελεύσεως του Λέοντος¹⁷⁵. Αυτό είναι ένα μυστικό που αναπαύεται στους κόλπους του Πατρός. Εκείνο που ο Θεός επέτρεψε στους εκλεκτούς Του να γνωρίζουν είναι τα μεσολαβητικά και άμεσα σημεία που θα προηγηθούν αυτής, ώστε να προειδοποιηθούν· και καθήκον τους είναι να μην επιτρέψουν ποτέ στον εαυτό τους να αποσπαστεί από την επαγρύπνησή τους, αναζητώντας τα υποσχέμενα σημεία. Αγρυπνείτε, λοιπόν, διότι δεν γνωρίζουμε ούτε την ημέρα ούτε την ώρα. Αγρυπνείτε, διότι ο Θεός υποσχέθηκε ότι θα φωτίσει τη σάρκα μέσω του Προφητικού Του Πνεύματος και ότι εκείνα που ήταν απόκρυφα θα αποκαλυφθούν σε όσους είναι άξιοι γι' αυτά. Ο χρόνος κατά τον οποίο θα εμφανιστεί το σημείο θα είναι προς το τέλος της έκτης ή Εκκλησίας της Φιλαδέλφειας¹⁷⁶ ή κατά την έναρξη της έβδομης ή Λαοδικείας, οι οποίες περιγράφονται στην Αποκάλυψη (III, 7–22). “Εκείνος που έχει το κλειδί του Δαβίδ, ο οποίος ανοίγει και κανείς δεν

¹⁷⁵ ΣτΜ: «Ο λέων ο εκ της φυλής του Ιούδα». Αποκάλυψη του Ιωάννη (ε' 5) για τον Ιησού Χριστό. Η *Confessio Fraternitatis* παρουσιάζει την εργασία των Ροδосταύρων ως προετοιμασία για την έλευση αυτού του Λέοντος.

¹⁷⁶ ΣτΜ: Ο όρος «Εκκλησία της Φιλαδέλφειας» παραπέμπει στην Εκκλησία της Φιλαδέλφειας της Αποκάλυψης. Στην Αποκάλυψη 3:7–13, ο Χριστός απευθύνεται στην Εκκλησία της Φιλαδέλφειας. Έχει ιδιαίτερη σημασία επειδή, από τις επτά Εκκλησίες της Αποκάλυψης, στη Φιλαδέλφεια δεν απευθύνεται ουσιαστικά επίπληξη. Της δίνεται η υπόσχεση μιας «ανοιχτής θύρας» που κανείς δεν μπορεί να κλείσει και ότι οι πιστοί της θα γίνουν «στόλοι» στον ναό του Θεού. Αυτό απέκτησε τεράστια σημασία στην εσωτερική χριστιανική παράδοση. Η Φιλαδέλφεια έγινε έτσι σύμβολο: Αδελφικής Αγάπης → Ανοικτής Θύρας → Εσωτερικής Αποκάλυψης → Πνευματικής Εκκλησίας.

μπορεί να κλείσει, ο οποίος κλείνει και κανείς δεν μπορεί να ανοίξει, και ο οποίος είναι άγιος και αληθινός, είπε αυτά τα πράγματα.”»

Έτσι η *Confessio* των Αδελφών Ροδοσταύρων αναγγέλλει αυτούς τους καιρούς:

«Πρέπει να αγρυπνούμε με επαγρύπνηση και να καταστήσουμε φανερό σε όλους εκείνο που ο Θεός αποφάσισε να δώσει και να παραχωρήσει στον κόσμο πριν από το τέλος του —το οποίο θα ακολουθήσει αμέσως μετά από αυτά τα γεγονότα. Θα υπάρξει η ίδια ακριβώς αλήθεια που κατείχε ο Αδάμ, η ίδια ζωή, το ίδιο φως, η ίδια δόξα όπως στον επίγειο Παράδεισο. Εκείνη τη στιγμή κάθε δουλεία, κάθε σκοτάδι, κάθε ψεύδος, κάθε ψευτιά θα τελειώσει. Και αυτό είναι εκείνο που θα γράψετε, Ω Αδελφοί. Αυτή θα είναι η στιγμή κατά την οποία οι ακάθαρτοι Ρωμαίοι, οι οποίοι έχουν εξεμέσει βλασφημία εναντίον του Χριστού και οι οποίοι ακόμη δεν έχουν παύσει να το πράττουν μέσα στο καθαρό φως του ήδη λαμπρού Θείου ήλιου, θα εκδιωχθούν στην έρημο και στους ερημικούς τόπους. Αυτά είναι τα μεσολαβητικά σημεία της ελεύσεως του Χριστού. Αλλά θα έρθουν και άλλα, τα οποία θα αναγγείλουν άμεσα την ώρα και την ημέρα, και τα κυριότερα σημεία τους θα είναι, πρώτον, ένας σεισμός της γης με τέτοια βιαιότητα, ώστε να μην έχει υπάρξει ποτέ παρόμοιος· οι άνθρωποι θα ρίχνονται στο έδαφος και οι πόλεις θα ανατρέπονται, και η μεγάλη Βαβυλώνα θα γίνει απλώς μια ανάμνηση ενώπιον του Θεού, για να Του προσφέρει το ποτήρι της αγανακτήσεως. Αυτή θα είναι η εποχή κατά την οποία μια πέτρα, αποκομμένη από το βουνό χωρίς τη βοήθεια ανθρώπινου χεριού, θα έρθει να συντρίψει τα πόδια από σίδηρο και πηλό του Ναβουχοδονόσορα¹⁷⁷ και θα ανατρέψει τα πάντα, ώστε ένα και μόνο κράμα να ενώσει τον χρυσό, τον άργυρο, τον χαλκό, τον σίδηρο, τον πηλό και ακόμη και τη λάσπη. Αυτή θα είναι επίσης η εποχή κατά την οποία θα έρθει ο Παλαιός των Ημερών και θα δώσει τη δύναμη της Δικαιοσύνης από τους κόλπους των υψηλών Ουρανών, ο οποίος θα έχει την κυριαρχία και την εξουσία. Αυτή θα είναι η εποχή κατά την οποία θα αποκαλυφθεί αυτή η ανομία, η οποία ενεργεί το μυστήριο της ανομίας, και η

¹⁷⁷ ΣτΜ: Σύμφωνα με την Αγία Γραφή, ο Ναβουχοδονόσωρ πολιορκήσε και κατέστρεψε την Ιερουσαλήμ (587 π.Χ.) και τον Ναό του Σολομώντα, οδηγώντας μεγάλο μέρος του πληθυσμού σε αιχμαλωσία.

οποία θα πολεμήσει και θα υψωθεί πάνω από κάθε τι που ονομάζεται Θεός και θα καθίσει στον Ναό του Θεού, ισχυριζόμενη ότι είναι Θεός· όμως ο Κύριός μας Ιησούς θα τον θανατώσει με την πνοή του στόματός Του και θα τον καταστρέψει με την έλευσή Του. Διότι πράγματι θα υπάρξει ένας ψευδοπροφήτης, και όσα μόλις είπαμε αποτελούν την ερμηνεία του συμβόλου της πέτρας που κυλά χωρίς βοήθεια από το βουνό, όπως και πολλών άλλων συμβόλων που συναντά κανείς στην Αποκάλυψη». Ακολουθεί ένα μακρύ απόσπασμα από την Αποκάλυψη, σχετικό με την Έσχατη Ημέρα. Και ο Robert Fludd καταλήγει:

«Είθε ο κόσμος να αφυπνιστεί από τον ύπνο του μέσω των Αδελφών Ροδοσταύρων, οι οποίοι και μόνο είναι ικανοί να τον προετοιμάσουν για την έλευση του Λέοντος».

Ο Jean-Valentin Andreae ανέπτυξε αυτές τις ιδέες σε πολλά σημεία. Στο έργο *Menippus*¹⁷⁸ είναι όπου αφήνει να εμφανιστούν με τον σαφέστερο τρόπο τα σχέδιά του για μια καθολική μεταρρύθμιση, τη βελτίωση των γραμμάτων, των τεχνών και των επιστημών, καθώς και της θρησκείας και της πολιτικής. Εκεί συναντούμε μια ακριβή και διεισδυτική εικόνα των αρετών και των ελαττωμάτων των ανθρώπων, σε όλες τις τάξεις της κοινωνίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XII — ΑΛΧΗΜΕΙΑ

Έχουμε ήδη αναφέρει ότι, για τους Ροδοσταυρους, η υλική αλχημεία —η αναζήτηση της λίθου της μεταστοιχειώσεως— είναι απλώς ένα δευτερεύον έργο, ένα *Parergon*, και ότι το Μεγάλο Ροδοσταυρικό Έργο —το *Ergon*— είναι πνευματικό. Τα Ροδοσταυρικά κείμενα επαναλαμβάνουν αδιάκοπα ότι το μόνο πράγμα που είναι αναγκαίο στον κόσμο, και ιδιαίτερα το μοναδικό μέσο επιτυχίας στην αλχημεία, είναι να εγκαταλείψει κανείς τον εαυτό του στον Θεό και να σηκώσει τον Σταυρό του Χριστού¹⁷⁹. Από αυτό, όμως, δεν θα πρέπει να συμπεράνουμε ότι οι

¹⁷⁸ ΣτΜ: Στο έργο του με τίτλο «*Menippus: Sive Dialogorum satyricorum centuria*» ο Jean-Valentin Andreae χρησιμοποίησε το όνομα του αρχαίου σατιρικού για να γράψει μια συλλογή από 100 σατιρικούς διαλόγους.

¹⁷⁹ Robert Fludd στο *Summum Bonum*: «Το μοναδικό αντικείμενο της μαγείας, καθώς και της αληθινής Καμπάλα, δεν είναι άλλο από τη Σοφία, τον Λόγο, τον

τεχνικές οδηγίες που περιέχονται σε αυτά τα κείμενα στερούνται πρακτικής αξίας.

Σε ένα από τα προηγούμενα Κεφάλαια αυτού του βιβλίου δώσαμε μια σύντομη ανάλυση του *Chemical Wedding of Christian Rosencreutz*. Από αλχημικής απόψεως, το έργο αυτό αγγίζει δύο οδούς, επιμένοντας κυρίως στην υγρή οδό. Ακολουθεί ένα σχόλιο πάνω στον *Chemical Wedding*, το οποίο το 1617 έδωσε ο Λουξεμβουργιανός αλχημιστής Radvichs Brotoffer¹⁸⁰:

1. «Πρώτη ημέρα (*Distillatio* — Απόσταξη). — Μου φάνηκε ότι βρίσκoνται —μετωνυμικώς¹⁸¹, δηλαδή το αποτέλεσμα αντί της αιτίας— σε έναν σκοτεινό πύργο (*cucurbita* — άμβυκας), αλυσoδεμένoς μαζί με μεγάλο πλήθος ανθρώπων (ακαθαρσίες). Ήμασταν στοιβαγμένοι ο ένας πάνω στον άλλον και ο ένας έκανε τη θέση του άλλου ακόμη πιο οδυνηρή. Ύστερα από κάποιο χρονικό διάστημα μέσα σε αυτό το μαρτύριο, ακούστηκαν θαυμαστές σάλπιγγες· η οροφή του πύργου άνοιξε (*alembic* — αποστακτήρας) και αμέσως το πλήθος άρχισε να ανεβαίνει, σπρώχνοντας και ποδοπατώντας ο ένας τον άλλον. Εμφανίστηκε από πάνω ένας γέροντας με λευκή γενειάδα (υποδοχέας), ο οποίος μας διέταξε να σιωπήσουμε κ.λ.π. Το ίδιο (Ανακαθάριση του θείου). — Μόλις είχε πει αυτά, η ηλικιωμένη γυναίκα διέταξε τους υπηρέτες

Χριστό. Και δεν υπάρχει άλλο όνομα για να επικαλεστούμε πέρα από αυτό του Ιησού, διότι δεν υπάρχει όνομα στη γη ή στον ουρανό με το οποίο μπορούμε να σωθούμε, παρά μόνο το όνομα του Ιησού, στον Οποίο τα πάντα επανενώνονται, καθώς ο Χριστός Ιησούς είναι τα πάντα εν πάσι.»

¹⁸⁰ ΣτΜ: Radvichs Brotoffer (ή Ratichius Brotoffer) είναι ένα ψευδώνυμο που χρησιμοποιούσε ο Γερμανός αλχημιστής και θεολόγος Christoph Rodtbart (αναφέρεται επίσης και ως Christoph Barbarossa, 1562–1623). Το όνομα αποτελεί αναγραμματισμό του πραγματικού του ονόματος ("Christoff Rodebart"). Ήταν από τους πρώτους που υποστήριζαν ότι τα διάσημα μανιφέστα των Ροδοσταύρων *Fama Fraternitatis* και ο *Χημικός Γάμος του Κρίστιαν Ροδόσταυρου* δεν έπρεπε να ερμηνεύονται κυριολεκτικά ως μέθοδοι δημιουργίας υλικού χρυσού, αλλά ως αλληγορικά και πνευματικά αλχημικά κείμενα. Πρέσβευε ότι η πραγματική αλχημεία αφορούσε τη θεραπεία και την πνευματική μεταμόρφωση.

¹⁸¹ ΣτΜ: Επίρρηση. Σημαίνει «με μετωνυμία», δηλαδή όταν χρησιμοποιούμε μια λέξη όχι με την κυριολεκτική της σημασία, αλλά για να δείξουμε μια άλλη έννοια που έχει στενή, λογική ή κοντινή σχέση με την πρώτη.

να κατεβάσουν το σχοινί επτά φορές (*aqua vehens* = ρέον ύδωρ) μέσα στον πύργο και να απομακρύνουν εκείνους που μπορούσαν να το αρπάξουν. Πολλοί δεν μπορούσαν να το πιάσουν εξαιτίας του βάρους των αλυσίδων τους (προσκολλημένες ακαθαρσίες)· μερικοί μάλιστα έχασαν τα χέρια τους, τα οποία σκίστηκαν από το βάρος (αποτυχία του υδραργύρου ή του πνεύματος). Η ηλικιωμένη γυναίκα κατέγραψε τα ονόματα όλων εκείνων που είχαν ανασυρθεί και παραπονέθηκε για εκείνους που παρέμεναν (τα *περιττώματα*, τα κατακάθια, προσκολλημένα στη βάση του αγγείου)».

2. «Κατά τη δεύτερη ημέρα οι Σύζυγοι περιγράφουν τις ιδιότητες της λίθου κατά την πρώτη και τη δεύτερη εργασία. Το υψηλό βουνό είναι η πρώτη διάλυση· το πλήθος είναι οι *guttae duplicis mercurii* (σταγόνες διπλού υδραργύρου ή σταγόνες του διπλού Ερμή)· η γη είναι η βάση του αγγείου. Κατά την τρίτη ημέρα, η πόλη αντιπροσωπεύει το γυάλινο αγγείο· η παρθένος, τον διπλό υδράργυρο· ο αδελφός της, το θείο· ο γέροντας είναι η πήγμένη γη. Το να έχει κανείς την ύλη δεν αρκεί· πρέπει να γνωρίζει πώς να διαχωρίζει το καθαρό από το ακάθαρτο. Για αυτό είναι αναγκαία η βοήθεια του Θεού, διότι πρέπει να λάβει κανείς μόνο το αίμα του ερυθρού λέοντος και τη γλουτένη του λευκού αετού, όπως λέει ο Θεόφραστος. Σε αυτές τις δύο εργασίες βρίσκεται το μεγαλύτερο μυστήριο του κόσμου. Πάνω απ' όλα, η γλουτένη είναι δύσκολο να βρεθεί· δεν είναι παρά ένα άλας· αλλά αυτό το άλας είναι άχρηστο εάν έχει αφαιρεθεί το πνεύμα του. Αυτό το ζωτικό πνεύμα είναι η ρίζα κάθε τέχνης. Είναι αυτό το πνεύμα για το οποίο μιλά ο *Γάμος* κατά την έβδομη ημέρα (οι σημαιοφόροι)».

3. «Είναι, επομένως, αναγκαίο να τηρείται το ορθό βάρος του ερυθρού και του λευκού, ώστε η διάλυση του σώματος και η πήξη του πνεύματος να εργάζονται σε αρμονία· ώστε το αρσενικό και το θηλυκό να είναι σωστά αναλογισμένα και το ύδωρ της διαλύσεως να μην είναι υπερβολικά ισχυρό, ώστε το σπέρμα να μην πνιγεί· τότε μπορεί να πραγματοποιηθεί η γονιμοποίηση. Αυτό είναι εκείνο που ο Θεόφραστος ονομάζει: *unitas per dualitatem in trinitate*— η ενότητα μέσω της δυαδικότητας μέσα στην τριάδα».

4. Εδώ αρχίζει η σήψη (*putrefactio*), όταν εμφανίζεται το μαύρο χρώμα ως απόδειξη της ορθότητας των προηγούμενων εργασιών. Είναι η λευ-

κή γλουτένη του αετού εκείνη που πρέπει να μαυρίσει. Αυτό εξηγείται κατά την τρίτη ημέρα του *Γάμου*, στο απόσπασμα σχετικά με την αλυσόδεση των αυτοκρατόρων, και κατά την τέταρτη ημέρα, σχετικά με τους νεκρούς βασιλείς. Ο ιδρώτας είναι η δεύτερη διάλυση· τα επτά αγγεία, μια λεπτοφυής γη».

5. «Εδώ ο καλλιτέχνης πρέπει να προσεύχεται με θερμή και να αφοσιώνεται στις μελέτες του· ώστε να χειρίζεται προσεκτικά το αγγείο του· ώστε να γνωρίζει πώς να προκαλεί τον κατακλυσμό των Σοφών, για να πνίξει κάθε τι το θηλυκό. Ο Assimalet είπε στον *Codex Veritatis*: “*Τοποθέτησε τον ερυθρό άνδρα μαζί με τη λευκή γυναίκα του σε έναν ερυθρό θάλαμο, θερμαινόμενο σε σταθερή θερμοκρασία από ένα πνευματικό πυρ· αυτό το μείγμα γίνεται σε σκληρό ύδωρ (eau permanente), το οποίο, όταν οδηγηθεί στην τελείωση, αποτελεί την πρώτη ύλη της λίθου*”. Πρέπει επίσης να γνωρίζει κανείς πώς να ρυθμίζει το πυρ: “*Η αριστερά της (ο υδράργυρος) αναπαύεται κάτω από την κεφαλή μου και η δεξιά της (ο ήλιος) με αγκαλιάζει. Σας παρακαλώ, μην ξυπνήσετε τον φίλο μου ούτε να τον ενοχλήσετε, έως ότου ξυπνήσει μόνος του*” (Άσμα Β’, 6–7)».

6. «Η ζύμωση συμβολίζεται κατά την έκτη ημέρα του *Γάμου* από ένα πτηνό που τρέφεται με το δικό του αίμα και με το αίμα ενός βασιλικού προσώπου. Η λίθος πολλαπλασιάζεται μέσω της ζυμώσεως. Η λευκή ζύμωση είναι η σελήνη· η ερυθρά ζύμωση είναι ο ήλιος. Ο υδράργυρος, καθώς είναι το μοναδικό κλειδί των μετάλλων, δεν έχει τη δύναμη να σβήσει τον εαυτό του προτού ο ίδιος σβηστεί από τον ήλιο και τη σελήνη· διότι το πνεύμα δεν μπορεί να ενεργήσει επί του πνεύματος, ούτε το σώμα επί του σώματος. Αυτό ανήκει στην έβδομη ημέρα του *Γάμου*».

7. «Εάν ρίξει κανείς το βάμμα πάνω σε ένα ακάθαρτο μέταλλο, η προβολή αποτυγχάνει. Ο *Γάμος* το περιγράφει αυτό ως το παιχνίδι του βασιλιά και των βασιλισσών, όπως εκείνο του σκακιού».

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι Ροδοσταυρικοί συγγραφείς που δημοσίευσαν αρχαία χειρόγραφα δεν παραλείπουν ποτέ να συστήσουν στον πρακτικό, πριν από οποιαδήποτε σημαντική εργασία, να προσεύχεται και να επικαλείται τον Θεό.

Θα συμπληρώσουμε τα προηγούμενα με αποσπάσματα από ένα πολύ σπάνιο Ροδοσταυρικό κείμενο, του οποίου ο συμβολισμός είναι αλχημικός¹⁸².

«Ταπεινό μήνυμα προς την πλέον Φωτισμένη, Ευσεβή και Αγία Αδελφότητα του Ροδοσταύρου»

Με μία Παραβολή ως συμπλήρωμα και την αποκάλυψη της Μελέτης που τον παρακίνησε, απευθυνόμενο από τον Mars de Busto Nicenas.

«Χαιρετώντας σας ταπεινά και με Χριστιανικό τρόπο, Ω εσείς οι πλέον φωτισμένοι της Αγίας Αδελφότητας του Ροδόσταυρου, δεν πρέπει να σας αφήσω χωρίς να γνωρίζετε ότι, έχοντας έρθει στο Rostock από τις Κάτω Χώρες πριν από περίπου πέντε χρόνια, πληροφορήθηκα για την Αδελφότητά σας από έναν ηλικιωμένο ιατρό αυτής της πόλεως, καθώς και για τον λόγο περί της μεταρρυθμίσεως ολόκληρου του κόσμου, ο οποίος διαβάζεται με μεγάλη απληστία. Επειδή, όμως, με την πρώτη ματιά αυτό το έργο μου φάνηκε ανάξιο πίστεως, ακόμη και αμφίβολο, και επειδή δεν είχα ποτέ διαβάσει ούτε ακούσει κάτι που θα μπορούσε να επιβεβαιώσει την ακρίβεια των ισχυρισμών των βιβλίων σας, τα περιφρόνησα από έλλειψη νοήσεως, όπως και άλλα έργα που μου ήταν ακατανόητα, και υπέθεσα ότι μόνον λεπτοφυή και αργόσχολοι νόες θα επέτρεπαν σε τέτοια πράγματα να δουν το φως της ημέρας, για να οξύνουν τη διάνοιά τους. Από τότε, όμως, έπεσαν στα χέρια μου επιστολές δύο κατοίκων των Κάτω Χωρών και κατόπιν άλλες που α-

¹⁸² Ως απόσταγμα του έντονου ενδιαφέροντός του για την τεχνική του «*parergon*» (παρέργου), το έργο αυτό είναι ιδιαίτερα χαρακτηριστικό της διάθεσης που απαιτείται για να ελπίζει κανείς ότι θα συμμετάσχει στα ανώτατα έργα του αληθινού Ροδοσταυρισμού. Αρκεί να πούμε ότι σπάνια συναντάται αλχημικό κείμενο τόσο σαφές και άμεσο όσο αυτό, ολοκληρωμένο μέσα στη συντομία του. Περιέχει σημεία αναφοράς και λεπτομέρειες που δύσκολα βρίσκει κανείς αλλού —εκτός ίσως από τα έργα του Kerdanec de Pornic, ενώ γόνιμες αναφορές εντοπίζονται και στο «όνειρο» του Cyliani. Το υποτιθέμενο όνομα του συγγραφέα συγκαλύπτει ένα από τα βασικά κλειδιά για την έναρξη του Έργου: η Urganda, η «μάγισσα» (η νεράιδα Urgèle των μύθων μας και το πρότυπο της νύμφης που καθοδηγεί τον Cyliani), οφείλει να κεντρίσει την προσοχή του μελετητή, όπως και το «γυαλί» της, το οποίο είναι περισσότερο φυσικό παρά τεχνητό. Σημειωτέον ότι η παραβολή αυτή αφορά ειδικότερα την «ξηρή οδό».

πευθύνονταν σε εσάς, άλλες καλές και άλλες κακές, τις οποίες διάβασα με δυσαρέσκεια· όσο για τις δικές σας, όμως, στον βαθμό που μπορούσα να τις κατανοήσω, τις διάβασα με μεγάλη χαρά στην καρδιά μου. Δώσατε μια άκρως παρηγορητική απάντηση σε αυτούς τους κατοίκους των Κάτω Χωρών· τους δηλώσατε άξιους και τους υποδεχθήκατε στην αγία σας Αδελφότητα· μάλιστα τους στείλατε έναν οδηγό, με την άδεια της Θείας Παντοδυναμίας, ως παραβολή, ώστε, διά της χάριτος του Θεού, αναγνώρισα και απέκτησα τη βεβαιότητα ότι αυτό ασφαλώς δεν ήταν μύθος ή ποιητική επινόηση, αλλά ότι η Αγία σας Αδελφότητα είναι ένα αληθινό Κοινόβιο και Χριστιανική Ένωση, ιδρυθείσα προς τιμήν του Παντοδύναμου Θεού και για το καλό εκείνων που είναι άξιοι. ... Νομίζω ότι είναι περιττό να σας το αποκαλύψω τόσο ρητά, εσάς, τους πλέον άξιους υπηρέτες του Θεού, διότι πιστεύω ακράδαντα ότι αυτό δεν σας είναι άγνωστο· επιπλέον, με συγκρατούσαν οι βλάσφημοι, οι οποίοι βλέπουν με οζύτητα την ακίδα στο μάτι του πλησίον τους, αλλά δεν βλέπουν τη δοκό στο δικό τους. Δεν θα επιτρέψω, όμως, στον εαυτό μου να παραπλανηθεί εξαιτίας όλων αυτών, διότι γνωρίζω ότι ο Χριστός δεν επιθυμεί τον θάνατο των δικαίων αλλά των αμαρτωλών, όπως ακριβώς οι ασθενείς χρειάζονται ιατρό και όχι την καλή υγεία. Καθώς, λοιπόν, ο Παντοδύναμος Θεός είδε την αγωνία μου και θα με αρπάξει από τα σαγόνια του διαφθορέα για να με υποδεχθεί στη χάρη Του —διότι από τα βάθη της καρδιάς μου Τον επικαλούμαι και Τον παρακαλώ γι' αυτό— θα πω μαζί με τον Πατριάρχη Ιακώβ: *Ο Κύριος είναι ο Θεός μου· με τη βοήθειά Του θα Του οικοδομήσω οίκο και ναό στην καρδιά μου και θα Τον υπηρετώ με όλη μου τη δύναμη, όσο μου επιτρέπει η ανθρώπινη αδυναμία, όλες τις ημέρες της ζωής μου.* Αλλά θα αναλάβω, Ω φωτισμένοι άνθρωποι του Θεού, να προσευχομαι αδιάκοπα και με θερμή στον Θεό για την υγεία των πνευμάτων και των σωμάτων σας και να σας υπηρετώ επίσης με το σώμα μου, εάν με κρίνετε άξιο· και αυτή θα ήταν η εγκάρδια επιθυμία μου. Μακάριοι άνδρες, επιθυμώ διακαώς να αποκαλύψω, τόσο προσωπικά όσο και προφορικά, σε έναν από εσάς τις μεγάλες πληγές μου, ώστε να θεραπευθούν γρηγορότερα και να αποκατασταθώ στην υγεία· είναι απίστευτο το πόσο με βαρύνουν και πόσο δύσκολο είναι για μένα να τις υποφέρω. Είθε, σύμφωνα με την εγκάρδια προσφορά σας και τις ταπεινές μου ικεσίες, να

επιτρέψετε σε έναν από εσάς να έρθει σε μένα, φέροντας το σημείο αναγνώρισεως που υποδεικνύεται στο βιβλίο με τίτλο «*Frater non Frater*»¹⁸³, ώστε να μην εξαπατηθώ από έναν ψευδή Ροδόσταυρο και να λάβω παρηγοριά και τη σωτηρία της ψυχής μου. Έτσι, μέσω εμού, θα αποδείξετε την αγάπη σας και τον αληθινό Χριστιανικό σας ζήλο, ώστε να μην εγκαταλείπετε τους φτωχούς και τους πάσχοντες· επιπλέον, έτσι θα ικανοποιήσετε την ανοιχτή και ευεργετική προσφορά και υπόσχεσή σας. Όσο για τη δεύτερη μέριμνά μου, θα τη γνωρίσετε, Ω πλέον φωτισμένοι του Θεού, μέσω της ακόλουθης παραβολής: Μια ημέρα ανέλαβα ένα μακρύ ταξίδι προς έναν μακρινό τόπο, ένα ταξίδι που πολλοί είχαν αρχίσει πριν από εμένα, αλλά και κατά την εποχή μου. Για να το ολοκληρώσει όμως κανείς, πρέπει να είναι άνθρωπος υγιής στο σώμα και στο πνεύμα, που δεν γνωρίζει ούτε φόβο ούτε αμφιβολία, αλλά είναι σταθερός και μπορεί να υπομείνει πολλές κακουχίες και δυσκολίες· διότι δεν πρόκειται απλώς για την απόσταση του τόπου, αλλά και για τα πολυάριθμα εμπόδια που μπορεί να συναντήσει κανείς κατά τη διάρκεια αυτού του ταξιδιού. Γι' αυτό ο ταξιδιώτης πρέπει να εφοδιαστεί με όλα τα απαραίτητα, ώστε να μην υποχρεωθεί να επιστρέψει είτε λίγο μετά την αναχώρησή του είτε στο μέσον της διαδρομής, όπου δύσκολα μπορεί να περιμένει βοήθεια. Εάν δεν λάβει αυτές τις προφυλάξεις, δεν πρέπει απολύτως να επιχειρήσει αυτή την οδό. Έτσι κι εγώ ανέλαβα αυτό το ταξίδι, χωρίς όμως να συλλογιστώ όλες τις περιστάσεις που αναφέρθηκαν παραπάνω. Αργότερα αναγνώρισα ότι, επαναλαμβάνοντας πολλές φορές την προσπάθεια να ξεκινήσω ξανά αυτό το ταξίδι, έμαθα πάνω απ' όλα πόσο ανόητο είναι να επιχειρεί κανείς έναν σκοπό χωρίς να τον συλλογίζεται και να σταθμίζει τον στόχο του. Δεν κουράστηκα όμως ποτέ να το πράττω· αντιθέτως, το πνεύμα μου φλεγόταν ολοένα περισσότερο και μου φαινόταν ότι περπατούσα πάνω σε σμαράγδια, ζαφείρια, υάκινθους, διαμάντια και ρουμπίνια, αντί πάνω στη βρόμικη γη. Πολλοί όμως εξαπατήθηκαν από αυτό, καθώς αγνοούσαν την τραχύτητα της οδού. Επιπλέον, το έδαφος αυτού

¹⁸³ ΣτΜ: Το «*Frater non Frater*» είναι ένα φυλλάδιο Ροδοσταυρών του 1619 που γράφτηκε από τον *Johannes Valentinus Andreae* προειδοποιώντας ενάντια σε ψευδή ή πλαστά μέλη της Αδελφότητας του Ρόδου και του Σταυρού

του τόπου άλλαζε χρώμα ανάλογα με τις περιστάσεις, τον χρόνο και τη λάμψη του ήλιου, πράγμα που με έκανε να θαυμάζω πολύ και αύξανε ακόμη περισσότερο την επιθυμία μου. Και επειδή ήταν χειμώνας και ο κυρίαρχος πλανήτης εκδήλωνε έντονα τη δράση του μέσω του ψύχους, εξακολουθούσα να βρίσκω εδώ κι εκεί όμορφα λιβάδια, καταπράσινες εκτάσεις και άνθη ποικίλων χρωμάτων· αλλά σκεφτόμουν μόνο τις απολαύσεις του τόπου προς τον οποίο οδηγούσε ο απωθητικός δρόμος, κυρίως επειδή αυτό το ταξίδι είχε αρχίσει προς τιμήν του Παντοδύναμου Θεού και για το καλό της ανθρωπότητας. Καθώς σε καμία περίπτωση δεν αγνοούσα τι έπρεπε να κάνω, ούτε ήθελα να εγκαταλείψω εντελώς τη θέα αυτού του τόπου των απολαύσεων, αποφάσισα, με τη βοήθεια του Θεού, να υπομείνω όλες τις κακουχίες που είχα αναλάβει· διότι ήταν αδύνατο να μετριάσω το πνεύμα μου, που ήταν φλεγόμενο και γεμάτο επιθυμία. Πάνω απ' όλα, επειδή αυτή η οδός αρχικά φαινόταν πολύ όμορφη και ευχάριστη, σαν καθρέφτης, και ήταν κυρίως καλυμμένη με γαλάζια άνθη που ονομάζονται ηλιοτρόπια ή *sol sequium*. Νομίζω, όμως, ότι ο τόπος αυτός πρέπει να είναι γεμάτος αίμα, διότι εκεί οι Έλληνες διεξήγαγαν μεγάλη μάχη εναντίον των Τρώων, όπως με δίδαξαν οι κάτοικοι αυτής της χώρας.

»Παρατήρησα επίσης ότι τέτοια κυματιστά λιβάδια και αυτά τα ποικίλα άνθη εμφανίζονταν κυρίως όταν ο ήλιος ήταν καλυμμένος από αδιαφανή σύννεφα, ώστε να μην μπορεί να εκπέμψει τη λαμπρότητά του με επαρκή δύναμη· όταν όμως ο ήλιος έλαμπε χωρίς εμπόδιο, γινόταν μαύρος σαν άνθρακας ή σαν στιλβωμένη πίσσα, γεγονός που σχεδόν με τύφλωνε. Αυτό το ταξίδι —ενώ ο προορισμός ή ο μακρινός τόπος παρέμενε ακόμη άγνωστος σε μένα— μου ταίριαζε πολύ καλά, διότι ο χειμώνας επέμενε στην αυστηρότητά του, πράγμα που μου έδινε ισχυρή ώθηση· και αυτό που την ενίσχυε ακόμη περισσότερο ήταν η ανατολή του ήλιου, παρά το έντονο ψύχος, ενώ το έδαφος, το χρώμα ή η γη ήταν διαποτισμένα από υγρασία, σαν να ήταν φυσικό να συμβαίνει έτσι ή σαν η Φύση να είχε ριζώσει όλη την υγρασία της σε αυτόν τον τόπο ή σαν το αλμυρό έλος να είχε από εκεί την καταγωγή του. Αλλά πολλές δυσκολίες με κράτησαν εκεί, όπως ανέφερα παραπάνω· και επειδή εκτίμησα ότι αυτό το ταξίδι ήταν αδύνατο λόγω ελλείψεως τροφής, επεστρεψα, παρατηρώντας πάντοτε προσεκτικά σε ποιο σημείο άφηνα το

υγρό έδαφος, για το οποίο είχα ένα ασφαλές σημάδι· διότι εκεί ήταν ο τόπος όπου οι Μακάριοι λαμβάνουν το έπαθλο της Τύχης· ο Μακάριος ήταν ακόμη ζωγραφισμένος εκεί μαζί με την αγαθή Τύχη, σαν η εικόνα αυτή να είχε δημιουργηθεί μόλις εκείνη την ημέρα. Χάραξα αυτόν τον τόπο όσο καλύτερα μπορούσα στη μνήμη μου. Πρέπει όμως να εκθέσω και τη μυστική αιτία αυτού του ταξιδιού, διότι είναι σημαντική. Είχα μάθει ότι επτά Σοφοί ή Φιλόσοφοι έπρεπε να κατοικούν σε επτά διαφορετικές πρωτεύουσες της Ευρώπης και ότι αυτοί οι Σοφοί, περισσότερο από όλους τους άλλους, ήταν καταρτισμένοι σε όλες τις τέχνες και σε κάθε σοφία και, ιδιαίτερα, στην ιατρική. Καθώς όλοι οι άνθρωποι διαθέτουν τη φυσική επιθυμία να ζουν για μεγάλο χρονικό διάστημα και με καλή υγεία πάνω στη γη, συνέλαβα κι εγώ μεγάλη επιθυμία να επισκεφθώ όλους αυτούς τους τόπους και να συναντήσω αυτούς τους Σοφούς, με την ελπίδα να λάβω από έναν από αυτούς μια τέλεια ιατρική για τη διατήρηση της υγείας μου κατά το χρονικό διάστημα που μου είχε προκαθορίσει ο Θεός. Έτσι σκέφθηκα σε ποια πόλη θα έπρεπε να πάω πρώτα, καθώς από την τύχη εξαρτιόταν αν κάποιος από αυτούς τους Σοφούς θα μπορούσε ή θα ήθελε να με ικανοποιήσει. Είχα επίσης μάθει πολλές φορές, με δικό μου κόστος, ότι τα λόγια είναι μάταια όταν λείπει η ευημερία και η ευλογία του Θεού· έτσι εύκολα υπέθεσα ότι, μολονότι αυτοί οι επτά Σοφοί είχαν επαινεθεί ως οι σοφότεροι σε όλες τις τέχνες σε ολόκληρο τον κόσμο, η νοημοσύνη δεν είναι ίδια σε όλους αλλά διαφορετική για τον καθένα, επειδή ο Θεός προικίζει διαρκώς έναν άνθρωπο με περισσότερη νοημοσύνη, αρετή και σοφία από έναν άλλον, ώστε ο ένας να υπερέχει πολύ του άλλου ως προς την ποιότητα και τα χαρίσματα. Έτσι σκέφθηκα ότι το ίδιο πρέπει να ισχύει και για αυτούς τους Σοφούς. Γι' αυτό προσευχήθηκα με θερμή στον Παντοδύναμο Θεό να με οδηγήσει στον αληθινό δρόμο προς τον αληθινό άνθρωπο που υπερείχε όλων των άλλων σε σοφία, ώστε να δει ευνοϊκά την επιθυμία μου και να μου παραχωρήσει το αίτημά μου. Τώρα, κατά τη διάρκεια της νύχτας, είχα ένα όνειρο ή ένα όραμα, το οποίο μου είπε με δυνατή φωνή: *“Κατεύθυνε τα βήματά σου προς τον πόλο που ονομάζεται Πολικός Αστéρας και τον οποίο παρατηρούν οι ναυτικοί· εκεί θα πραγματοποιηθεί η επιθυμία σου.”* Όταν ξύπνησα από τη σκοτεινή νύχτα, συλλογίστηκα αν έπρεπε να πιστέψω αυτό το όνειρο ή όχι. Τελικά

πήρα την απόφασή μου, διαποτισμένος στην ψυχή από την επιθυμία να εισέλθω σε αυτό το καλό ταξίδι, να αναλάβω την πορεία· και, καθώς αναμφίβολα ήταν ένας καλός Άγγελος εκείνος που μου είχε δείξει τον δρόμο στο όνειρο, ξεκίνησα, με τη χάρη του Θεού. Μόλις όμως θέλησα να προχωρήσω, είδα μπροστά μου ψηλούς, μυτερούς βράχους, έναν σκληρό και τραχύ δρόμο, βαθιές ρωγμές, καπνίζοντα χάσματα όπου οι καταρράκτες προκαλούσαν τέτοιο θόρυβο ώστε τρομοκρατήθηκα· και σταμάτησα ξαφνικά, κυριευμένος από τον φόβο, και αναρωτήθηκα εάν θα τολμούσα να συνεχίσω ή εάν έπρεπε να επιστρέψω. Από τη μία πλευρά, η μεγάλη επιθυμία με παρακινούσε να φτάσω σε αυτό που είχα δει μπροστά μου· από την άλλη, η τρομακτική όψη του τραχύτατου τόπου με απωθούσε και, στην πραγματικότητα, φοβόμουν βλέποντας μπροστά μου έναν τόσο δύσκολο δρόμο. Έτσι παρέμεινα σε μεγάλη αγωνία, χωρίς να βλέπω κανέναν κοντά μου που θα μπορούσε να με συμβουλευτεί ή να με παρηγορήσει σε αυτή τη διλημματική κατάσταση. Βλέποντας ότι ήμουν χωρίς βοήθεια ή παρηγοριά, συγκέντρωσα όλο μου το θάρρος, κυρίως ανακαλώντας το όνειρό μου, και ξεκίνησα με τη χάρη του Θεού και με χαρούμενο βήμα, μολονότι ήμουν υποχρεωμένος να ξεκουράζομαι συχνά πριν ολοκληρώσω την ανάβαση. Όταν όμως έφτασα στα ύψη της κορυφής, δεν είδα μπροστά μου τίποτε άλλο παρά μια απέραντη θέα· έτσι αναγκάστηκα να καταφύγω στη μικρή πυξίδα που είχα πάρει τυχαία μαζί μου· και αυτή σύντομα μου έδειξε με τη βελόνα της την πόλη, η οποία βρισκόταν πιο κοντά απ' όσο είχα νομίσει. Εισήλθα στο βουνό και έφτασα στην αληθινή πρωτεύουσα, το όνομα της οποίας έχω ξεχάσει. Αμέσως ρώτησα τους κατοίκους αυτής της χώρας για τον σοφό άνθρωπο και, καθώς μου υπέδειξαν την τοποθεσία και τον τόπο της κατοικίας του, πήγα να τον συναντήσω¹⁸⁴. Εδώ όμως βρήκα έναν εξαιρετικό άνθρωπο, ο οποίος έμοιαζε περισσότερο με κλέφτη, ληστή ή χονδροειδή τεχνίτη που περνά τις ημέρες του μπροστά σε ένα καμίνι, καίγοντας κάρβουνα, παρά με σοφό ιατρό. Ωστόσο, κατά τη συζήτηση, ανακάλυψα μέσα του τόσα πολλά πράγματα ορθά και επιδέξια, ώστε δεν θα το πίστευα ούτε εγώ ούτε άλλοι χίλιοι

¹⁸⁴ *Οι Βραχμάνοι διδάσκουν επίσης ότι οι μεγάλοι Ρίσι κατοικούν ο καθένας σε ένα από τα αστέρια της Μεγάλης Άρκτου και ότι ο Πολικός Αστέρας αποτελεί την κατοικία του αρχηγού τους.*

άνθρωποι χωρίς να τα έχουν ακούσει. Διότι όλοι οι Σοφοί των έξι άλλων πρωτευουσών ήταν υποχρεωμένοι, όταν προέκυπτε κάποιο σημαντικό ζήτημα, να ζητούν τη συμβουλή μόνο από αυτόν. Είναι λοιπόν μεγάλη ανοησία να επιθυμεί κανείς να κρίνει τους ανθρώπους από την εμφάνισή τους, όπως είπε ο ποιητής: *Saepe latent humili, fortes sub corpore vires*, “Συχνά κρύβονται μέσα σε ταπεινό σώμα ισχυρές δυνάμεις”, και αυτό εφαρμόζεται εξίσου σε αυτόν τον άνθρωπο. Αυτός ο χονδροειδής και παράξενος άνθρωπος, αν και πολύ γνώστης κατά το πνεύμα, κατείχε μια μοναδική θέση και κατοικία· επιπλέον, διέθετε ιδιότητες και ήθη εξαιρετικά παράξενα, τα οποία με εξέπληξαν βαθύτατα. Διότι, όπως ο Διογένης ζούσε μέσα σε ένα πιθάρι, το οποίο προτιμούσε από το ωραιότερο ανάκτορο, έτσι και η Φύση είχε εμφυτεύσει στη φύση αυτού του τυχοδιώκτη, μέσω παράξενων επιρροών και περιστατικών, την αποφασιστικότητα να λάβει ως κατοικία έναν εξίσου παράξενο τόπο. Δεν ενδιαφερόταν για μεγαλοπρέπεια ή επίδειξη όσον αφορά όμορφα ανάκτορα ή ενδύματα· έδινε όμως μεγάλη αξία στη σοφία και στις αρετές του, τις οποίες αγαπούσε περισσότερο από όλους τους θησαυρούς του κόσμου. Η κατοικία του βρισκόταν μέσα σε έναν μεγάλο και σκληρό βράχο, όπου ούτε η ζέστη ούτε το ψύχος μπορούσαν να εισχωρήσουν· στο εσωτερικό, όμως, τα δωμάτιά του ήταν ζωγραφισμένα με τόσο όμορφα φυσικά χρώματα, ώστε έμοιαζαν να έχουν κατασκευαστεί από το πολυτιμότερο ίασπι ή να έχουν ζωγραφιστεί από τον πλέον επιδέξιο καλλιτέχνη, ο οποίος είχε δαπανήσει εκεί όλη την τέχνη και την επιδεξιότητά του. Ομοίως, δεν υπέφερε ποτέ από δίψα ή πείνα· σύμφωνα όμως με τη συνήθη χρήση και συνήθεια, έσκυβε μπροστά στα βέλη του Έρωτα. Γι’ αυτό συχνά ανησυχούσε αναζητώντας τρόπο να εξέλθει, πράγμα που εκείνοι που ζούσαν μαζί του δεν του επέτρεπαν ποτέ. Έτσι καλούσε τους γείτονές του, λέγοντάς τους: “Φίλοι, βοηθήστε με λίγο να βγω στο φως και εγώ θα σας βοηθήσω με τη σειρά μου”. Όταν οι γείτονες το άκουσαν, ήταν πολύ ικανοποιημένοι, διότι γνώριζαν ότι δεν θα τους άφηνε χωρίς ανταμοιβή. Μόλις ελευθερώθηκε, έπρεπε να του ετοιμάσουν ένα λουτρό, για να του προσφέρουν κάποια διασκέδαση. Εκεί όμως τον βρήκε μια μεγάλη συμφορά. Ο αγαπητός άνθρωπος άρχισε να ιδρώνει και έπεσε θύμα μιας ασθένειας, τέτοιας ώστε φώναζε και παραληρούσε σαν δαιμονισμένος,

μέχρι του σημείου να λιποθυμήσει. Τότε ο μουσικός που είχε αναλάβει τη φροντίδα του άρπαξε το όργανό του και τραγούδησε το συνηθισμένο τραγούδι που οι βοσκοί τραγουδούσαν μαζί προς τιμήν του θεού Πανός. Μόλις άκουσε αυτό το τραγούδι, συνήλθε· αλλά χωρίς καθυστέρηση και με υπερβολική βιασύνη έφερε στον κόσμο έναν ζωντανό καρπό, και μάλιστα όχι χωρίς μεγάλο πόνο και θλίψη, για να πούμε την αλήθεια. Ο καρπός αυτός δεν του έμοιαζε καθόλου, αφού μπορούσε κανείς να είναι βέβαιος ότι είχε φτάσει σε ώριμη ηλικία. Ο καρπός αυτός πρέπει να είναι κάτι θαυμαστό, διότι προήλθε από μια παράξενη γέννηση, τέτοια που δύσκολα θα έβρισκε κανείς ομοιά της. Περιλάμβανε δύο φύσεις· γι' αυτό πρέπει να τον τρέφουν με το γάλα μιας αίγας που παρέχει τόσο γάλα όσο και αίμα. Και εδώ υπάρχουν επίσης δυσκολίες που πρέπει να ξεπεραστούν, διότι η αίγα επιθυμεί να αρμέγεται μόνο από μία μοναδική μαία, η οποία φέρει το όνομα μιας μάγισσας· ονομάζεται Urganda¹⁸⁵. Χρησιμοποιεί ένα παράξενο γυάλινο αγγείο, αποτελούμενο από θαυμαστά τεμάχια κατασκευασμένα από τους πλέον επιδέξιους καλλιτέχνες· φαίνεται περισσότερο φυσικό παρά τεχνητό και μοιάζει να αποτελούσε τμήμα του Πίνακα του *Ερμή* και να έφερε την ίδια σφραγίδα, ώστε οι λεπτοί ατμοί του γάλακτος να μην αλλοιωθούν. Και η Urganda άφησε το γάλα να βράσει μέχρι του σημείου να φαίνεται πυρακτωμένο από τη θερμότητα, τρέφοντας το θαυμαστό νεογέννητο, το οποίο, εξαιτίας της τακτικής του διατροφής με αυτό το γάλα, μεγάλωνε ημέρα με την ημέρα, εβδομάδα με την εβδομάδα, μήνα με τον μήνα, χρόνο με τον χρόνο, και αυξανόταν σε μέγεθος, δύναμη και αρετή, μέχρι του σημείου να υπερβεί πολλές από τις αρετές του πατέρα του και να αποκτήσει μεγάλη φήμη. Βασιλικά βρέφη έχουν επίσης γεννηθεί με αυτόν τον τρόπο. Όσο για την Urganda, τη γηραιά μάγισσα, παρά την ηλικία της μπορούσε να μεταβάλλεται καθημερινά, σε τέτοιο βαθμό ώστε ακόμη και τα μαλλιά της, όταν δεν ήταν πλεγμένα και όταν ένα απαλό ρεύμα ψυχρού αέρα τα άγγιζε, απλώνονταν σαν τα ωραιότερα και μακρύτερα νήματα χρυσού ή σαν ακτίνες του ήλιου· έτσι κυμάτιζαν και ανεμίζονταν. Αυτό, Ω πλέον φωτισμένοι υπηρέτες του Θεού, είναι

¹⁸⁵ ΣτΜ: *Η Urganda είναι μια μυθολογική μάγισσα, το πορτογαλικό αντίστοιχο της Κίρκης, της μάγισσας που συνάντησε ο Οδυσσέας στο ταξίδι της επιστροφής του από την Τροία.*

εκείνο που θέλησα να σας γνωστοποιήσω σχετικά με τη δεύτερη μέρη-
μνά μου, παρακαλώντας και ικετεύοντάς σας πάντοτε ταπεινά να μη με
απορρίψετε, αλλά να με δεχθείτε και να με υποδεχθείτε ευμενώς. Με τη
βοήθεια του Κυρίου, θα αποδειχθώ ταπεινός, υποτακτικός και υπάκου-
ος σε όλα όσα θα μου αναθέσετε, στον βαθμό που θα μπορώ να τα ανα-
λάβω και να τα εκπληρώσω μέσα στην ανθρώπινη αδυναμία μου. Με
θέρμη και ταπεινοφροσύνη σας εμπιστεύομαι, Ω πλέον φωτισμένοι υ-
πηρέτες του Θεού, καθώς και τον εαυτό μου, στη θεία δύναμη και προ-
στασία».

Έγινε στη Ν. στις 14 Ιουνίου 1619.

«Ω Κύριε, βοήθησέ με και υποδέξου με διά της χάριτός Σου, για την
αγάπη του Ιησού Χριστού. **Αμήν. Αμήν. Αμήν**».

(Μεταφρασμένο από τα γερμανικά από τον Debeo.)

ΕΡΜΗΤΙΚΑ ΑΞΙΩΜΑΤΑ¹⁸⁶

**1. — Ό,τι μπορεί κανείς να επιτύχει με μια απλή μέθοδο, δεν
πρέπει να επιχειρείται με μια άλλη περίπλοκη.**

Υπάρχει μία και μόνη Αλήθεια, η ύπαρξη της οποίας δεν χρειάζεται
απόδειξη, διότι είναι η ίδια η απόδειξή της για εκείνους που είναι ικα-
νοί να την αντιληφθούν. Γιατί να χρησιμοποιούμε την πολυπλοκότητα
για να αναζητήσουμε εκείνο που είναι απλό;

Οι σοφοί λένε:

«**Ignis et Azoth tibi sufficiunt**». *Η Φωτιά και το Azoth*¹⁸⁷ σου αρ-
κούν. Το σώμα βρίσκεται ήδη στην κατοχή σου. Το μόνο που απαιτεί-
ται είναι **φωτιά και αέρας**.

**2. — Καμία ουσία δεν μπορεί να τελειοποιηθεί χωρίς μακρά οδό-
νη.**

Μεγάλη είναι η πλάνη εκείνων που φαντάζονται ότι η Φιλοσοφική
Λίθος μπορεί να στερεοποιηθεί χωρίς προηγουμένως να διαλυθεί· ο
χρόνος και ο μόχθος τους χάνονται.

¹⁸⁶ Απόσπασμα από το «*La véritable Alchimie des Rose-Croix, petit traité
contenu dans le grand album de Madathanus*», μετάφραση Jean Tabris
(1897).

¹⁸⁷ ΣτΜ: Πρωταρχική ουσία

3. — Η Φύση πρέπει πάντοτε να βοηθείται από την Τέχνη, κάθε φορά που στερείται δύναμης.

Η Τέχνη μπορεί να υπηρετεί τη Φύση, αλλά δεν μπορεί να την υποκαταστήσει. Η Τέχνη χωρίς τη Φύση είναι πάντοτε παρά φύσιν. Η Φύση χωρίς την Τέχνη δεν είναι πάντοτε τέλεια.

4. — Η Φύση μπορεί να βελτιωθεί μόνο μέσω του εαυτού της.

Η φύση ενός δένδρου δεν μπορεί να αλλάξει με τη διάταξη των κλάδων του ούτε με την προσθήκη στολιδιών· μπορεί να βελτιωθεί μόνο με τη βελτίωση του εδάφους μέσα στο οποίο αναπτύσσεται ή μέσω του εμβολιασμού.

5. — Η Φύση χρησιμοποιεί τη Φύση· κατανόησέ την και κατάκτησέ την.

Δεν υπάρχει άλλη κατανόηση παρά μόνο η κατανόηση του εαυτού. Κάθε ον μπορεί πραγματικά να συνειδητοποιήσει μόνο τη δική του ύπαρξη και όχι εκείνη ενός στοιχείου που είναι εντελώς ξένο προς αυτό.

6. — Εκείνος που δεν κατανοεί την κίνηση, δεν κατανοεί τη Φύση.

Η Φύση είναι προϊόν της κίνησης. Τη στιγμή κατά την οποία η αιώνια κίνηση παύει, παύει να υπάρχει και ολόκληρη η Φύση. Εκείνος που δεν κατανοεί τις κινήσεις που πραγματοποιούνται μέσα στο σώμα του είναι ξένος μέσα στο ίδιο του το σπίτι.

7. — Ό,τι παράγεται από ένα αποτέλεσμα όμοιο με εκείνο που παράγεται από ένα σύνθετο στοιχείο, είναι επίσης σύνθετο.

Το Ένα είναι μεγαλύτερο από όλους τους άλλους αριθμούς, διότι από αυτό προήλθε η άπειρη ποικιλία του μαθηματικού μεγαλείου· όμως καμία μεταβολή δεν είναι δυνατή χωρίς την παρουσία του Ενός, το οποίο διαπερνά τα πάντα και του οποίου οι δυνάμεις είναι παρούσες μέσα στις εκδηλώσεις Του.

8. — Τίποτε δεν μπορεί να μεταβεί από το ένα άκρο στο άλλο χωρίς τη βοήθεια ενός μέσου.

Ένα ζώο δεν μπορεί να φθάσει στο ουράνιο πριν περάσει από τον άνθρωπο¹⁸⁸. Εκείνο που είναι παρά φύσιν πρέπει πρώτα να γίνει φυσικό, προτού η φύση του μπορέσει να γίνει πνευματική.

¹⁸⁸ ΣτΜ: *Η εξέλιξη των όντων είναι: Ορυκτό, Φυτικό, Ζωϊκό, Ανθρώπινο, Αγγελικό.*

9. — Τα μέταλλα δεν μπορούν να μεταβληθούν σε άλλα μέταλλα πριν αναχθούν στην *Prima Materia*¹⁸⁹.

Η ιδιοβουλία¹⁹⁰, η οποία αντιτίθεται στο θείο θέλημα, πρέπει να παύσει να υπάρχει, ώστε το θείο θέλημα να μπορέσει να καταλάβει την καρδιά. Πρέπει να απογυμνωθούμε από κάθε επιτήδευση και να γίνουμε σαν τα παιδιά, ώστε ο λόγος της σοφίας να μπορέσει να παραμείνει μέσα στην ψυχή μας.

10. — Εκείνο που δεν έχει ωριμάσει πρέπει να βοηθείται από εκείνο που έχει φθάσει στην ωριμότητα. Έτσι αρχίζει η ζύμωση.

Ο νόμος της επαγωγής διέπει όλες τις περιοχές της Φύσης.

11. — Κατά την πύρωση (*calcination*), το *corpus*/σώμα δεν ελαττώνεται, αλλά αυξάνεται σε ποσότητα.

Η αληθινή άσκηση συνίσταται στην εγκατάλειψη όλων εκείνων των οποίων δεν έχουμε ανάγκη, όταν έχουμε λάβει κάτι καλύτερο.

12. — Στην Αλχημεία τίποτε δεν καρποφορεί χωρίς προηγουμένως να έχει νεκρωθεί.

Το Φως δεν μπορεί να λάμψει μέσα από την ύλη, εάν η ύλη αυτή δεν έχει γίνει αρκετά λεπτή ώστε να επιτρέπει στις ακτίνες να τη διαπεράσουν.

13. — Εκείνο που σκοτώνει παράγει ζωή· εκείνο που προκαλεί τον θάνατο οδηγεί στην ανάσταση· εκείνο που καταστρέφει δημιουργεί.

Τίποτε δεν προέρχεται από το μηδέν. Η δημιουργία μιας νέας μορφής προϋποθέτει τη μεταμόρφωση της παλαιάς.

14. — Ό,τι περιέχει έναν σπόρο μπορεί να αναπτυχθεί, αλλά όχι χωρίς τη βοήθεια της Φύσης.

Μόνο μέσω του σπόρου έρχεται στη ζωή ο καρπός που φέρει τους πολυάριθμους σπόρους.

15. — Όλα τα πράγματα πολλαπλασιάζονται και αυξάνονται μέσω μιας αρσενικής αρχής και μιας θηλυκής αρχής.

Η Ύλη δεν παράγει τίποτε εάν δεν διαπεραστεί από τη δύναμη.

¹⁸⁹ ΣτΜ: Πρώτη ύλη.

¹⁹⁰ ΣτΜ: *Self-will*. Μεταφράζεται και ως αυθαιρεσία.

Η Φύση δεν δημιουργεί τίποτε εάν δεν γονιμοποιηθεί από το Πνεύμα. Η σκέψη παραμένει άγονη εάν δεν ενεργοποιηθεί από τη βούληση.

16. — Ιδιότητα όλων των σπόρων είναι να ενώνονται με καθετί που ανήκει στο βασίλειό τους.

Όλα τα όντα της Φύσης έλκονται από τη δική τους φύση, όπως αυτή αντιπροσωπεύεται σε άλλα όντα. Όπως τα χρώματα και οι ήχοι σχηματίζουν αρμονικές συμφωνίες, έτσι και οι ουσίες που συνδέονται μεταξύ τους μπορούν να ενωθούν· τα ζώα του ίδιου είδους συναναστρέφονται μεταξύ τους και οι πνευματικές δυνάμεις ενώνονται με τους σπόρους προς τους οποίους έχουν συγγένεια.

17. — Μια καθαρή Μήτρα γεννά καθαρό καρπό.

Μόνο στο πλέον εσωτερικό άδυτο της ψυχής αποκαλύπτεται το μυστήριο του Πνεύματος.

18. — Η Φωτιά και η θερμότητα μπορούν να παραχθούν μόνο μέσω της κίνησης.

Η στασιμότητα είναι θάνατος¹⁹¹. Μια πέτρα που ρίχνεται στο νερό σχηματίζει προοδευτικούς ομόκεντρους κύκλους, οι οποίοι παράγονται μέσω της κίνησης. Η ψυχή που δεν διεγείρεται δεν μπορεί να ανυψωθεί και θα αποστεωθεί.

19. — Ολόκληρη η διαδικασία αρχίζει και τελειώνει με μία μόνο ενέργεια: τη θέρμανση.

Αυτό είναι το μεγάλο μυστικό: Πρόκειται για ένα ουράνιο πνεύμα που κατέρχεται από τον ήλιο, τη σελήνη και τα άστρα και το οποίο τελειοποιείται μέσα στο Σατουρνικό¹⁹² υποκείμενο μέσω μιας συνεχούς θέρμανσης, έως ότου φθάσει στην κατάσταση εξάχνωσης και στη δύναμη που απαιτείται για να μετατρέψει τα ευτελή μέταλλα σε χρυσό. Η εργασία αυτή πραγματοποιείται μέσω του Ερμητικού Πυρός. Ο διαχωρισμός του λεπτού από το χονδροειδές πρέπει να γίνεται με προσοχή, με τη συνεχή προσθήκη ύδατος· διότι όσο περισσότερο τα υλικά είναι γήινα, τόσο περισσότερο πρέπει να αραιώνονται και να καθίστανται κι-

¹⁹¹ ΣτΜ: Βασική προτροπή του Εσωτερισμού είναι η Δράση. «Εξαγνίσου, Ζήτη, Λάβε, Δράσε» έλεγε ο Louis Claude de Saint Martin.

¹⁹² ΣτΜ: Κρόνιο

νητά. Συνέχισε αυτή τη μέθοδο έως ότου η διαχωρισμένη ψυχή επανενωθεί με το σώμα¹⁹³.

20. — Το πλήρες Έργο επιτελείται χρησιμοποιώντας μόνο νερό.

Είναι αυτό ακριβώς το νερό πάνω στο οποίο κινήθηκε το Πνεύμα του Θεού στην αρχή, όταν το σκοτάδι βρισκόταν επάνω στο πρόσωπο της Αβύσσου.

21. — Τα πάντα πρέπει να επιστρέψουν σε εκείνο από το οποίο προήλθαν.

Εκείνο που είναι γήινο προέρχεται από το έδαφος· εκείνο που ανήκει στα άστρα προέρχεται από τα άστρα· εκείνο που είναι πνευματικό προέρχεται από το Πνεύμα και επιστρέφει στον Θεό.¹⁹⁴

22. — Όπου απουσιάζουν οι αληθινές αρχές, τα αποτελέσματα είναι ατελή.

Οι απομιμήσεις δεν μπορούν να δώσουν καθαρά αποτελέσματα. Η καθαρά φαντασιακή αγάπη και σοφία, όπως και η καθαρά φαντασιακή δύναμη, δεν μπορούν να έχουν κανένα αποτέλεσμα παρά μόνο στο βασίλειο των ψευδαισθήσεων.

23. — Η Τέχνη αρχίζει εκεί όπου η Φύση παύει να ενεργεί.

Η Τέχνη επιτελεί μέσω της Φύσης εκείνο που η Φύση είναι ανίκανη να επιτελέσει χωρίς τη βοήθεια της Τέχνης.

24. — Η Ερμητική Τέχνη δεν επιτυγχάνεται μέσω μεγάλης ποικιλίας μεθόδων. Η Λίθος είναι μία.

Υπάρχει μία και μόνη αιώνια, αμετάβλητη αλήθεια. Μπορεί να εμφανίζεται με πολλές διαφορετικές μορφές· όμως, στην περίπτωση αυτή, δεν είναι η αλήθεια που αλλάζει· είμαστε εμείς που αλλάζουμε τον τρόπο με τον οποίο τη συλλαμβάνουμε.

25. — Η ουσία που χρησιμεύει για την παραγωγή του *Arcanum* πρέπει να είναι καθαρή, άφθαρτη και άκαυστη.

¹⁹³ Για την ψυχική σημασία, μεταφέρετε τους όρους αυτών των αξιωμάτων στο υπερφυσικό επίπεδο.

¹⁹⁴ ΣτΜ: Με το θάνατο το σώμα επιστρέφει στη γη, η ψυχή στον αστρικό κόσμο και το πνεύμα στον πνευματικό ή εμπύρειο κόσμο.

Πρέπει να είναι απαλλαγμένη από τα χονδροειδή υλικά στοιχεία, απρόσβλητη από την αμφιβολία και ανθεκτική στη δοκιμασία της φωτιάς των παθών.

26. — Μην αναζητάς τον σπόρο της Φιλοσοφικής Λίθου μέσα στα στοιχεία. Μόνο στο κέντρο του καρπού μπορεί κανείς να βρει τον σπόρο.

27. — Η ουσία της Φιλοσοφικής Λίθου είναι υδραργυρική.

Ο σοφός την αναζητά στον υδράργυρο· ο ανόητος προσπαθεί να τη δημιουργήσει μέσα στο κενό του δικού του εγκεφάλου.

28. — Ο σπόρος των μετάλλων βρίσκεται μέσα στα μέταλλα και τα μέταλλα γεννιούνται από τον εαυτό τους.

Η ανάπτυξη των μετάλλων είναι πολύ αργή· μπορεί όμως κανείς να την επιταχύνει προσθέτοντας υπομονή.

29. — Να χρησιμοποιείς μόνο τέλεια μέταλλα.

Ο ατελής υδράργυρος, όπως συνήθως απαντάται σε ορισμένες χώρες της Ευρώπης, είναι εντελώς άχρηστος για το έργο αυτό. Η σοφία του κόσμου είναι μωρία στα μάτια του Κυρίου.

30. — Εκείνο που είναι χονδροειδές και πυκνό πρέπει να καταστεί λεπτό και εκλεπτυσμένο μέσω της πύρωσης.

Πρόκειται για μια πολύ δύσκολη και αργή εργασία, διότι είναι αναγκαίο να ξεριζωθεί το ίδιο το ρίζωμα του κακού· πρέπει να κεντρίσει την καρδιά και να κάνει την βασανισμένη Φύση να στενάξει.

31. — Το θεμέλιο αυτής της Τέχνης συνίσταται στην αναγωγή των *Corpora* (σωμάτων) σε *Argentum Vivum* (καθαρό άργυρο).

Αυτό είναι το: *Solutio Sulphuris Sapientium in Mercurio*. (Η Διάλυση του Θείου των Σοφών στον Υδράργυρο). Η γνώση απογυμνωμένη από τη ζωή είναι νεκρή επιστήμη· η νοημοσύνη απογυμνωμένη από την πνευματικότητα δεν είναι παρά ψευδές και ψεύτικο φως.

32. — Κατά τη διάλυση, ο διαλύτης και το διαλυόμενο πρέπει να παραμένουν μαζί.

Η φωτιά και το νερό πρέπει να καταστούν ικανά να ενωθούν. Η νοημοσύνη και η αγάπη πρέπει να παραμένουν για πάντα ενωμένες.

33. — Εάν ο σπόρος δεν εκτεθεί στη θερμότητα και την υγρασία, καθίσταται άχρηστος.

Η ψυχρότητα συστέλλει την καρδιά και η ξηρότητα τη σκληραίνει· όμως η φωτιά της θείας αγάπης τη διαστέλλει και το ύδωρ της νοημοσύνης διαλύει το υπόλειμμα.

34. — Η γη δεν παράγει καρπό χωρίς συνεχή υγρασία.

Καμία αποκάλυψη δεν λαμβάνει χώρα μέσα στο σκοτάδι, εάν αυτό δεν αποτελεί μέσο προς το Φως.

35. — Η ύγρανση πραγματοποιείται μέσω του ύδατος, με το οποίο υπάρχει μεγάλη συγγένεια.

Το ίδιο το σώμα είναι προϊόν της σκέψης και, για τον λόγο αυτόν, έχει τη μεγαλύτερη συγγένεια με τη νοημοσύνη.

36. — Όλα τα ξηρά πράγματα τείνουν φυσικά να προσελκύσουν την υγρασία που χρειάζονται για να ολοκληρώσουν τη σύστασή τους.

Το Ένα, από το οποίο προέρχονται τα πάντα, είναι τέλειο· και γι' αυτό όλα τα πράγματα περιέχουν μέσα τους την επιθυμία για τελείωση και τη δυνατότητα να την επιτύχουν.

37. — Ένας σπόρος είναι άχρηστος και ανίσχυρος εάν δεν τοποθετηθεί σε κατάλληλη μήτρα.

Η ψυχή δεν μπορεί να αναπτυχθεί και να προοδεύσει χωρίς κατάλληλο σώμα, διότι το φυσικό σώμα παρέχει το υλικό που είναι απαραίτητο για την ανάπτυξή της.

38. — Η ενεργός καρδιά παράγει το μαύρο χρώμα σε εκείνο που είναι υγρό· σε κάθε τι ξηρό, το λευκό· και σε κάθε τι λευκό, το κίτρινο.

Πρώτα έρχεται η νέκρωση, κατόπιν η πύρωση και, τέλος, το χρυσοφόρο φως που παράγεται από το φως της ιερής φωτιάς, η οποία φωτίζει την εξαγνισμένη ψυχή.

39. — Η φωτιά πρέπει να είναι μέτρια, αδιάκοπη, αργή, σταθερή, υγρή, θερμή, λευκή, ήπια, περιβάλλουσα τα πάντα, κλεισμένη, διεισδυτική, ζωντανή, ανεξάντλητη και φυσική.

Είναι η φωτιά που κατέρχεται από τον ουρανό για να ευλογήσει ολόκληρη την ανθρωπότητα¹⁹⁵.

¹⁹⁵ ΣτΜ: Εμφαίνεται σαφώς ό,τι όπως επισημάναμε σε προγενέστερο ΣτΜ, η Ιερή τέχνη της Αλχημείας δεν έχει ως σκοπό της κάποια υλικά αποτελέσματα. Ο

40. — Όλες οι εργασίες πρέπει να γίνονται σε ένα και μόνο δοχείο και χωρίς να απομακρύνεται αυτό από τη θερμότητα.

Η ύλη που χρησιμοποιείται για την παρασκευή της Φιλοσοφικής Λίθου πρέπει να συγκεντρώνεται σε έναν και μόνο τόπο και δεν πρέπει να διασκορπίζεται σε διαφορετικά μέρη. Από τη στιγμή που ο χρυσός έχει χάσει τη λάμψη του, είναι δύσκολο να αποκατασταθεί.

41. — Το δοχείο πρέπει να είναι κατάλληλα κλεισμένο, ώστε να μην μπορεί να διαφύγει το νερό· πρέπει να είναι ερμητικά σφραγισμένο, διότι εάν το πνεύμα βρει μια σχισμή από την οποία μπορεί να διαφύγει, η δύναμη θα χαθεί.

Επιπλέον, πρέπει να είναι καλά σφραγισμένο, ώστε τίποτε ξένο και ακάθαρμο να μην μπορεί να εισαχθεί και να αναμιχθεί μέσα σε αυτό. Στην πόρτα του εργαστηρίου θα πρέπει πάντοτε να υπάρχει ένας φρουρός οπλισμένος με πύρινη ρομφαία¹⁹⁶, ώστε να εξετάζει όλους τους επισκέπτες και να απομακρύνει εκείνους που δεν είναι άξιοι να εισέλθουν.[66]

42. — Μην ανοίγεις τα δοχεία έως ότου ολοκληρωθεί η ύγρανση.

Εάν το δοχείο ανοιχθεί πρόωρα, το μεγαλύτερο μέρος του έργου χάνεται.

43. — Όσο περισσότερο χορταίνει και θρέφεται η Λίθος, τόσο περισσότερη αυξάνεται.

Η θεία σοφία είναι ανεξάντλητη· το μόνο όριο είναι η ικανότητα της μορφής να την υποδεχθεί.

Αθάνωρ του Αλχημιστή είναι ο προσωπικός του κόσμος και κάθε άνθρωπος είναι ένας Αθάνωρ. Το Πυρ είναι αυτό που κατέρχεται εκ των άνω και όχι το υλικό στοιχείο του πυρός.

¹⁹⁶ ΣτΜ: Είναι ο φύλακας του Κατωφλίου που θα περιφρουρήσει τον εσωτερικό μας κόσμο

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΧΙΠ: Ο ΟΥΣΙΩΔΗΣ ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΟΣ

Ex Deo nascimur. In Jesu morimur.

Per Spiritum Sanctum reviviscimus.

Εκ του Θεού γεννώμεθα. Εν τω Ιησού αποθνήσκομεν.

Διά του Αγίου Πνεύματος αναβιώνομεν.

Τα ακόλουθα λόγια του Michael Maier θα μπορούσαν να συνοψίσουν όλες τις δογματικές τάσεις των Ροδοσταύρων: «Η Φύση θα έχει πάντοτε τα μυστικά της· η χρυσή αλυσίδα προέρχεται από το άπειρο και επιστρέφει στο άπειρο. Έτσι η γνώση θα διαστρεβλωθεί, εάν δεν εμφανιστούν μεταρρυθμιστές και κριτικοί για να διαχωρίσουν το καθαρό από το ακάθαρτο¹⁹⁷ και να διατηρήσουν ίση ισορροπία μεταξύ εμπειρίας και λογικής. Έτσι συνέβαινε σε όλους τους αιώνες· οι μεταρρυθμιστές που εμφανίζονται σε αυτή την εποχή, από τον 17ο αιώνα και εξής, συγκροτούν το ίδρυμα των Ροδοσταύρων. Η Τέχνη είναι υπηρέτης της Φύσης. Η θεωρία και η πράξη πρέπει επομένως πάντοτε να βαδίζουν πλάι-πλάι· η εκμάθηση των μυστικών, η επεξεργασία ή προσαρμογή τους, η ιδιοποίησή τους ή η πραγμάτωσή τους, αυτή είναι η τρι-

¹⁹⁷ ΣτΜ: Φράση από το στίχο 6 του Σπαράγδινου Πίνακα του Ερμή: 1.Είναι αληθέστατο, αψεудδέστατο, βεβαιότατο. Ότι αυτό που είναι κάτω είναι σαν κι αυτό που είναι άνω και αυτό που είναι άνω είναι σαν κι αυτό που είναι κάτω, για την πραγμάτωση του θαυμαστών του Ενός Πράγματος. 2. Και όπως όλα τα πράγματα προήλθαν από το Ενα, έτσι και όλα τα πράγματα γεννήθηκαν από αυτό το ένα δια της προσαρμογής. 3. Πατέρας του είναι ο Ηλιος, Μητέρα του η Σελήνη, ο Ανεμος το κυοφόρησε, τροφός του είναι η Γη. 4. Είναι ο Πατέρας κάθε τελειότητας και πληρότητας στον Κόσμο. 5. Η δύναμή του είναι ολοκληρωτική, εάν ξεχυθεί πάνω στη Γη. 6. Θα χωρίσεις τη Γη από το Πυρ, το λεπτοφυές από το χονδροειδές δρώντας ηπίως, με μεγάλη σύνεση και επιδεξιότητα. 7. Ανέρχεται από τη Γη στον Ουρανό και πάλι κατέρχεται από τον Ουρανό στη Γη ενώνοντας και ζωοποιώντας την ισχύ των ανώτερων και κατώτερων πραγμάτων. 8. Θα αποκτήσεις έτσι, τη δόξα ολόκληρου του κόσμου και κάθε σκότος θα πετάξει μακριά από σένα. 9. Αυτή είναι η κραταιά δύναμη κάθε δυνάμεως γιατί υπερνικά κάθε τι το λεπτό και διαπερνά κάθε στερεό πράγμα. 10. Έτσι δημιουργήθηκε ο κόσμος. Από εδώ προέκυψαν θαυμαστές προσαρμογές των οποίων αυτή εδώ είναι η μέθοδος. 11. Γι' αυτό ονομάζομαι Ερμής (Υδράργυρος) Τρισ-Μέγιστος, αφού κατέχω τα τρία μέρη της φιλοσοφίας όλου του κόσμου. 12. Πράγματι, αυτό που είχα να πώ σχετικά με την Λειτουργία του Ηλιου ολοκληρώθηκε

πλή πορεία που ακολουθεί ο Μύστης και η οποία διδάσκεται στα εννέα Κολέγια που είναι διασκορπισμένα πάνω στη γη: στην Αίγυπτο· από τους Ευμολπίδες στην Ελευσίνα· από τους Καβείρους στη Σαμοθράκη· από τους Μάγους της Περσίας και της Χαλδαίας· από τους Βραχμάνες· από τους Γυμνοσοφιστές· από τους Πυθαγορείους· στην Αραβία· και, στη Φεζ, από τους Μαυριτανούς. Η Αλχημεία δεν είναι παρά μια δευτερεύουσα Τέχνη. Οι Ροδόσταυροι αποδίδουν μεγαλύτερη αξία στην αρετή παρά στον χρυσό· μολονότι ο τελευταίος είναι χρήσιμος ως μέσο προς έναν σκοπό κατά τις περιόδους της δημοσιότητας. Η ιατρική των Μυστών είναι τριπλή: σωματική, ψυχική και πνευματική· τη διανέμουν όταν η ανθρωπότητα την έχει ανάγκη, έπειτα αφήνουν τη θεραπευτική κρίση να ολοκληρώσει την πορεία της και αποσύρονται μυστικά, έως ότου απαιτηθεί μια νέα θεραπεία. Ο κυβικός λίθος είναι το σύμβολο αυτής της προσαρμογής των επιστημών και των τεχνών στους σκοπούς τους και των αποτελεσμάτων στις αιτίες τους. «Οι περίοδοι δράσης των Ροδοσταύρων καθορίζονται από τη γνώση του αστρικού και από τη γνώση των νόμων της εξέλιξης της ανθρώπινης φυλής. Αυτές οι περίοδοι αποκάλυψης έχουν ως σκοπό να αφυπνίσουν την επιθυμία και να δοκιμάσουν εκείνους που είναι άξιοι να εκλεγούν. Αυτοί, ωστόσο, είναι λίγοι· ο Ροδόσταυρος μόλις που δέχεται έναν υποψήφιο στους χίλιους¹⁹⁸.

Έτσι εκφράζεται ο Karl von Eckhartshausen: «Οι σχολές της σοφίας διαιρούνται σε εξωτερικές και εσωτερικές σχολές. Οι εξωτερικές σχολές κατέχουν το γράμμα των ιερογλύφων, ενώ οι εσωτερικές το πνεύμα και το νόημα. Η εξωτερική θρησκεία συνδέεται με την εσωτερική θρησκεία μέσω των τελετουργιών. Η εξωτερική σχολή των μυστηρίων συνδέεται, μέσω των ιερογλύφων, με την εσωτερική... Υιέ της Αλήθειας, υπάρχει μία και μόνη Τάξη, μία και μόνη Αδελφότητα, μία και μόνη ένωση ανθρώπων που σκέπτονται κατά τον ίδιο τρόπο, και σκοπός τους είναι να αποκτήσουν το φως. «Από αυτό το κέντρο, η παρανόηση γέννησε αμέτρητες Τάξεις... Το πολλαπλό βρίσκεται στο εξωτε-

¹⁹⁸ Η αγαμία δεν αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την κατάσταση του R+C. Ανάμεσά τους συγκαταλέγονται έγγαμοι άνδρες και οικογενειάρχες· οι σπουδές ιατρικής και φιλοσοφίας δεν είναι απαραίτητες, καθώς αποτελούν συμπληρωματικά στοιχεία.

ρικό τελετουργικό· η αλήθεια βρίσκεται μόνο στο εσωτερικό. Η αιτία της πολλαπλότητας των Αδελφοτήτων βρίσκεται στην πολλαπλότητα των ερμηνειών των ιερογλύφων, σύμφωνα με τον χρόνο, τις ανάγκες και τις περιστάσεις. Η αληθινή κοινότητα του φωτός μπορεί να είναι μόνο μία... Παρά όλα τα σφάλματα, όλες τις διαιρέσεις, όλες τις παρανοήσεις, όλους εκείνους οι οποίοι, κρυφά, μέσα στις θρησκείες και τις ενώσεις, προκαλούν τόση περιπλάνηση από τους δρόμους ή επικεντρώνονται μόνο στο γράμμα· το πνεύμα παραμένει πάντοτε ακέραιο και άγιο. Όλα αυτά αφορούν μόνο το εξωτερικό πέπλο, πάνω στο οποίο είναι γραμμένα τα ιερογλυφικά, οι τελετές και οι τυπικές διατάξεις· τίποτε δεν αγγίζει το εσωτερικό... Η επιθυμία μας, ο σκοπός μας, η αποστολή μας είναι να ζωοποιήσουμε παντού το νεκρό γράμμα και να δώσουμε πνεύμα στα ιερογλυφικά, και ζωντανή αλήθεια στα άψυχα σημεία· παντού να καταστήσουμε το ανενεργό ενεργό, το νεκρό ζωντανό. Δεν μπορούμε να τα κάνουμε όλα αυτά μόνοι μας, αλλά μέσω του πνεύματος του φωτός Εκείνου ο οποίος είναι η Σοφία, η Αγάπη και το Φως του κόσμου· Εκείνου ο οποίος πρέπει επίσης να γίνει το δικό σας πνεύμα και το δικό σας φως. Μέχρι τώρα το εσώτατο Ιερό ήταν χωρισμένο από τον Ναό και ο Ναός πολιορκούνταν από εκείνους που βρίσκονταν στο προαύλιο. Έρχεται ο καιρός κατά τον οποίο το εσώτατο Ιερό πρέπει να επανενωθεί με τον Ναό, ώστε εκείνοι που βρίσκονται στον Ναό να μπορέσουν να δράσουν εναντίον εκείνων που βρίσκονται στο προαύλιο, έως ότου το προαύλιο αποβληθεί προς τα έξω. Στο Ιερό μας, το οποίο είναι το εσώτατο, διατηρούνται με καθαρότητα όλα τα μυστήρια του πνεύματος και της αλήθειας· δεν έχει ποτέ βεβηλωθεί από τον βέβηλο ούτε μολυνθεί από τον ακάθαρτο. Αυτό το Ιερό είναι αόρατο, όπως είναι μια δύναμη την οποία μπορεί κανείς να γνωρίσει μόνο από τη δράση της. Στη σχολή μας μπορούν όλοι να διδαχθούν, διότι ο Διδάσκαλός μας είναι το ίδιο Του το φως και το πνεύμα. Οι επιστήμες μας είναι η κληρονομιά που έχει υποσχεθεί στους εκλεκτούς ή σε εκείνους που είναι ικανοί να δεχθούν το φως· και η άσκηση των επιστημών μας είναι η πληρότητα της θείας συμμαχίας με τα τέκνα των ανθρώπων. Τώρα έχουμε εκπληρώσει την αποστολή μας και σας έχουμε αναγγείλει την προσέγγιση Της πλήρους εκδήλωσης του Φωτός και την αποκατάσταση της σχέσης του εσώτατου Ιερού με τον ορατό Ναό».

Πάνω σε αυτό το θέμα συνοψίζουμε τα επιχειρήματα που δίνονται στο *Echo der von Gott erleuchteten Fraternitet*¹⁹⁹:

Το *Summum Bonum* από το έργο του του Robert Fludd είναι η Σοφία. Πρέπει όμως να διακρίνουμε την ανθρώπινη σοφία από τη θεία Σοφία. Η πρώτη είναι ατελής, αβέβαιη, σκεπτικιστική· όλα τα ελαττώματά της εκτίθενται στο βιβλίο του πολύ σοφού Heinrich Cornelius Agrippa, ο οποίος είδε πέρα από την ανθρώπινη φιλοσοφία. Η σοφία του κόσμου είναι μωρία στα μάτια του Θεού²⁰⁰. Οι σοφοί αυτού του κόσμου, παρ' όλη την ευφυΐα τους, διέπραξαν συχνά παράλογες πράξεις, ακόμη και από τη δική τους άποψη, διότι η σοφία τους ήταν φθαρτή, παροδική και ασταθής. Εύλογα το Siracide²⁰¹ διακήρυξε: «Πᾶσα σοφία παρὰ Κυρίου καὶ ἐστὶ μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα». (Α', 1). Η Γραφή μας διδάσκει ότι υπάρχει θεία σοφία. Ο Σολομών είπε: «Ο Κύριος δίδει σοφίαν, και εκ του στόματος αυτού εξέρχεται γνώσις και σύνεσις». (Σοφία VII, 15). Και αποδίδει στη σοφία αυτή τα ακόλουθα χαρακτηριστικά: «Είναι, λέγει, η πνοή της θείας δυνάμεως, ακτίνα της μεγαλοπρέπειας του Παντοδυνάμου, λάμψη του αιωνίου φωτός, ακηλίδωτος καθρέπτης της θείας δυνάμεως και εικόνα της αγαθότητός Του. Μεταδίδεται επάνω στη γη μέσω των στομάτων των Αγίων και των Προφητών· όμως ο Λόγος του Θεού είναι η πηγή της σοφίας και ο αιώνιος νόμος είναι η πηγή της». Ο Ιώβ (XXVIII, 20-21) είπε ότι είναι κρυμμένη από τα μάτια όλων των ζώντων. Τώρα, ο Κύριος θέλει ο άνθρωπος να είναι νοήμων και να

¹⁹⁹ ΣτΜ: Το «*Echo der von Gott hocheleuchteten Fraternitet des löblichen Ordens R. C.*» είναι ένα πολύ σημαντικό πρώιμο ροδοσταυρικό κείμενο, που γράφτηκε από τον Julius Sperber και δημοσιεύθηκε στο Danzig το 1615. Μπορεί να αποδοθεί: «Η Ηχώ της από τον Θεό υψηλά φωτισμένης Αδελφότητας του αξιότιμου Τάγματος R. C.». Ο Julius Sperber (περ. 1540–1616) ήταν Γερμανός θεολόγος και συγγραφέας, από τους πρώτους και σημαντικότερους απολογητές του πρώιμου ροδοσταυρισμού. Ο Sperber δεν περιορίζεται στην απλή αναπαραγωγή της *Fama* και της *Confessio*. Παρουσιάζει τη ροδοσταυρική σοφία ως μέρος μιας πολύ αρχαιότερης θείας παράδοσης.

²⁰⁰ Προς Κορινθίους III, 19

²⁰¹ ΣτΜ: Βιβλίο της Σοφίας Σειράχ (γνωστό και ως Εκκλησιαστής στην καθολική παράδοση).

γνωρίζει πώς να αναγνωρίζει το θέλημά Του· γι' αυτό πρέπει να αγωνιζόμαστε για να αποκτήσουμε τη σοφία.

Στην Παλαιά Διαθήκη, ο Αδάμ, ο Νώε, ο Λωτ, ο Ιακώβ, ο Ιωσήφ και ο Μωσής, ο Ιησούς του Ναυή, ο Δαβίδ, ο Σολομών, ο Δανιήλ και ο Έσδρας είχαν το μερίδιό τους από αυτή τη σοφία, μαζί με τον Σαμουήλ, τον Ηλία, τον Ελισσαίο και τον Ησαΐα. Ο Ιησούς Χριστός την έδωσε στους μαθητές Του. Ελάχιστοι άνθρωποι έχουν λάβει αυτό το θείο δώρο· για να το αποκτήσει κανείς πρέπει να γίνει εχθρός του κόσμου· εκείνοι τους οποίους μισεί ο κόσμος αγαπώνται από τον Θεό. «Δεν υπάρχει σοφός άνθρωπος», είπε ο Τερτυλλιανός²⁰², «τον οποίο ο κόσμος δεν θεωρεί τρελό· διότι η σοφία αυτού του κόσμου είναι αντίθετη προς εκείνη του Ουρανού και, για να βρει κανείς την τελευταία, πρέπει να απαρνηθεί όλη την επίγεια σοφία που έχει αποκτήσει».

Αυτό συμβαίνει διότι, σύμφωνα με τον Λουκά (XVI, 15), καθετί που είναι μεγάλο στα μάτια του κόσμου δεν είναι παρά μηδέν στα μάτια του Θεού. Έτσι η σοφία βρίσκεται στον οίκο των ταπεινών, όπως είπε ο Σολομών²⁰³. Η ταπεινοφροσύνη ανάβει τους λύχνους της κατανόησης, όπως επίσης η ειλικρίνεια και η ευθύτητα. Ο εξαγνισμός της καρδιάς είναι η αναγκαία προετοιμασία για να δεχθεί κανείς τη σοφία· όμως πρέπει πρώτα να αναζητήσει τον ενεργό βίο και κατόπιν τον θεωρητικό. Η Σοφία διανέμει τα δώρα της ανάλογα με τον άνθρωπο· δίδει λόγο, γνώση ή πίστη· παραδίδει το κλειδί των κρυφών πραγμάτων, του παρελθόντος ή του μέλλοντος· παρέχει γνώση όλων των πραγμάτων στη γη και στους ουρανούς· διδάσκει πώς να διαβάσει κανείς τις σκέψεις του ανθρώπου και να μιλά όλες τις γλώσσες. Είναι το δένδρο της ζωής· δείχνει τον δρόμο προς το βασίλειο του Θεού. Παρέχει τη δύναμη να προσφέρει υγεία και να επιτελεί θαύματα· είναι το πνεύμα της χάριτος και της προσευχής· παρέχει τη γνώση του εσωτερικού ανθρώπου και του Θεού. Ο Κύριος διδάσκει τον σοφό άνθρωπο άμεσα κατά τη διάρ-

²⁰² ΣτΜ: *Ο Τερτυλλιανός γεννήθηκε στην Καρχηδόνα (στη σημερινή Τυνησία). Οι Τερτυλλιανός, Ιππόλυτος, Επιφάνιος Σαλαμίνας, Κλήμης, Ωριγένης, Ειρηναίος κ.α. ήταν πολέμιοι του Γνωστικισμού, αλλά από αυτούς και τα γραπτά τους ουσιαστικά τον γνωρίσαμε καλύτερα.*

²⁰³ *Παροιμίες.*

κεια των νυκτερινών ονείρων και μέσω οραμάτων· μερικές φορές εμφανίζονται σε αυτόν Άγγελοι. Ο θεωρητικός μερικές φορές αρπάζεται σε έκσταση και βλέπει τους ουρανούς να ανοίγουν.

Ο συγγραφέας αυτής της μικρής πραγματείας μαρτυρεί τις μεγάλες χάρες με τις οποίες τον έχει πλημμυρίσει η Σοφία. Ο Θεός του δείχνει πρώτα τον αληθινό δρόμο με τους τρεις βαθμούς του²⁰⁴, τους οποίους είχε διδάξει ο Ιησούς στους μαθητές Του· έπειτα τον αληθινό τρόπο προσευχής και τον τρόπο διάκρισης των εχθρών του Θεού από τους φίλους Του. Αφού έλαβε τον δεύτερο βαθμό της Σοφίας, έλαβε μια τέχνη έρευνας, ύστερα από ορισμένη προετοιμασία, των μελλοντικών πραγμάτων που αφορούν τα χρονικά γεγονότα. Στον ίδιο βαθμό έλαβε λεπτές ερμηνείες των Γραφών· η πρώτη μέθοδος συνίσταται στη γραφή ή την παραγωγή πολυάριθμων συνδυασμών μιας ιερής λέξης ή σημείου· η δεύτερη διδάσκει πώς να βρίσκει κανείς επτά νοήματα στην ίδια πρόταση. Αυτές οι δύο μέθοδοι ξεπερνούν σε επινοητικότητα και βάθος όλα όσα έγραψαν επί του θέματος ο Trithemius²⁰⁵ και ο Porta²⁰⁶.

Ανακάλυψε τη ρίζα όλων των γλωσσών και, προς τούτο, κατασκεύασε ένα *speculum archetypum*²⁰⁷, το οποίο έδινε το νόημα όλων των

²⁰⁴ ΣτΜ: Κατά πάσα πιθανότητα ο συγγραφέας υπονοεί τις τρεις Βαπτίσεις. 1) Βάπτισμα Υδάτος ή βάφτισμα μετάνοιας. 2) Βάπτισμα Πνεύματος ή Επιβεβαίωση επίσης γνωστό ως Επικύρωση. 3) Βάπτισμα Πυρός. Ο Γνωστικισμός θεωρεί το πρώτο ως επίκτητο και εφαρμόζει τα επόμενα δύο.

²⁰⁵ ΣτΜ: Ο Johannes Trithemius (1462–1516), υπήρξε Γερμανός Βενεδικτίνος ηγούμενος, πολυμαθής, κρυπτογράφος και αποκρυφιστής.

²⁰⁶ ΣτΜ: Giovan Battista della Porta (1535–1615). Ναπολιτάνος λόγιος της Αναγέννησης και μία από τις σημαντικές μορφές της φυσικής μαγείας (*magia naturalis*), της αλχημείας και της αποκρυφιστικής φυσικής φιλοσοφίας

²⁰⁷ ΣτΜ: Κυριολεκτικά «Αρχέτυπος Καθρέπτης» ή, «Καθρέπτης των Αρχετύπων». Αρχέτυπο σύστημα αντιστοιχιών, μέσω του οποίου θα μπορούσε κανείς να ανάγει: λέξη → γράμμα → αρχέτυπο → ιδέα → αριθμός/αναλογία → μουσικό τόνο → κοσμική πραγματικότητα. Εντάσσεται στην παλαιά εσωτερική αντίληψη ότι η δημιουργία έχει μια πρωταρχική, θεία γλώσσα και ότι οι ανθρώπινες γλώσσες αποτελούν κατακερματισμένες εκφράσεις της. Έτσι, η αναζήτηση της «ρίζας όλων των γλωσσών» δεν είναι απλώς γλωσσολογική έρευνα. Είναι αναζήτηση μιας *Ars Magna*, μιας συμβολικής γλώσσας που θα επέτρεπε στον μνημένο να διαβάξει τις εσωτερικές αντιστοιχίες της Δημιουργίας.

νοητών λέξεων· κατόπιν το κλειδί όλων των μουσικών συστημάτων. Κατά τον ίδιο τρόπο, ανακάλυψε τους λόγους για τους οποίους βρίσκει κανείς επάνω στη γη τόσο μεγάλο αριθμό διαφορετικών τύπων ανθρώπων και, για την έρευνα αυτή, κατασκεύασε ένα άλλο αρχέτυπο. Είχε οράματα όπως ο Ιεζεκιήλ και ο Απόστολος Ιωάννης· έμαθε να μιλά και να γράφει νέες γλώσσες. Ο τρίτος βαθμός της Σοφίας τού αποκάλυψε εκείνα τα πράγματα που βρίσκονται πάνω από την ανθρώπινη κατανόηση: τα μυστικά του εσωτερικού ανθρώπου, της ψυχής, της γέννησής της, του τόπου τον οποίο κατοικεί μέσα στον ενσαρκωμένο άνθρωπο, του θανάτου και της αφύπνισης της ψυχής, καθώς και το ποιο θα είναι το νέο σώμα της αναγέννησής μας. Το μυστήριο της Τριάδος αποκάλυφθηκε σε αυτόν με τις αντιστοιχίες του, όπως επίσης η φύση και η σύσταση των πνευμάτων. Γνώρισε το κρυφό μυστήριο του γάμου, εκείνο της πτώσης και εκείνα που συμβολίζουν το βάπτισμα, την κοινωνία, την κοινωνία των αγίων και το Άγιο Πνεύμα. Επιπλέον, ο Θεός τού αποκάλυψε πολλά πράγματα σχετικά με τον τρίτο κόσμο, τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, την ημέρα του Κυρίου, τη χιλιετία της Αποκάλυψης, την ανάσταση των νεκρών, την έσχατη κρίση, την εξαφάνιση του ορατού σύμπαντος και την ανακαίνισή του· σχετικά με τα δύο πρόσωπα που θα έλθουν πριν από εκείνη την ημέρα· σχετικά με τη Νέα Ιερουσαλήμ, την οικοδόμησή της, τη θρησκεία της· σχετικά με μια νέα κατανόηση των Γραφών, ένα νέο Άγιο Βιβλίο, το Ευαγγέλιο της Νέας Διαθήκης, τη νέα θυσία, τον νέο νόμο, τη νέα κοινωνική κατάσταση, μια ιατρική, μια φιλοσοφία, μια νέα μαγεία· και, τέλος, σχετικά με την αιώνια ζωή, τη μία θρησκεία και το ένα βασίλειο. Ο συγγραφέας έλαβε επίσης τη μυστική νοημοσύνη των Γραφών και την αποκάλυψη της αναγωγικής (*anagogical*) σημασίας τους. Κατέγραψε ορισμένα από τα μυστικά του δεύτερου βαθμού σε δύο χειρόγραφα, σχετικά με τη Μυστική Θεολογία και τη νέα βασιλεία του Χριστού επί της γης. Τελικά, την μυστική μας επάνοδο στη διαρκή αντίθεση μεταξύ των επιταγών της θείας Σοφίας και εκείνων της ανθρώπινης σοφίας. Αναπτύσσει τους νόμους της πρώτης, παραθέτοντας με αφθονία τα ιερά κείμενα σχετικά με τη φτώχεια, τη φιλανθρωπία, τις δοκιμασίες και την ταπεινοφροσύνη. Και τελειώνει παρακαλώντας τους αναγνώστες του να μην εναποθέτουν την πίστη τους στις σκιές της ανθρώπινης σοφίας, αλλά στη δύ-

ναμη του Φωτός, διότι η λαμπρότητα που προέρχεται από τον Θεό δεν θα σβήσει ποτέ (Σοφία VII, 14). Θα μπορούσε κανείς να πει ότι η κατάσταση των Ροδοσταύρων ενώνει τα άκρα της σταθερότητας και της κίνησης, όπως το Άγιο Πνεύμα, το οποίο επανενώνει τα άκρα του Πατέρα, της αιώνιας σταθερότητας, και του Υιού, της άπειρης ζωτικής κίνησης. Αυτό το εκφράζουν λέγοντας ότι ο τόπος της επανένωσής τους είναι ο Ναός του Αγίου Πνεύματος και ότι εκεί λαμβάνουν τα δύο μυστήρια της πρωταρχικής και αιώνιας Εκκλησίας: ένα από τα βαπτίσματα του Πνεύματος που αναφέρει το Ευαγγέλιο και μια πλήρη κοινωνία με τον Λόγο. Ο Robert Fludd εκφράζει τις ίδιες ιδέες με διαφορετικό τρόπο στο έργο του *«Summum Bonum»*: «Ο Χριστός γεννήθηκε στη Βηθλεέμ· τώρα, η Βηθλεέμ μας δίνει τον “οίκο του άρτου” και τον “οίκο του πολέμου”, δηλαδή το ίδιο πράγμα με το Beth-El²⁰⁸.

«Οι σοφοί των Ροδοσταύρων και ο πνευματικός τόπος της κατοικίας τους περιγράφονται εκτενώς από τον Απόστολο Άγιο Πέτρο. Προς τον ίδιο τον Χριστό, τον Λίθο, όντας και εσείς ζωντανόι λίθοι, θα οικοδομήσετε έναν πνευματικό οίκο, προσφέροντας με άγια ιεροσύνη πνευματικές θυσίες ευάρεστες στον Θεό μέσω της μεσιτείας του Ιησού Χριστού. Και εσείς, εκλεκτό γένος, βασιλικό ιεράτευμα, άγιο έθνος, λαός εκλεκτός, καλεσμένοι από τις σκιές στο θαυμαστό Του φως, για να διακηρύξετε τις αρετές Του... Τέκνα του Θεού, εκλεκτοί του Θεού, ιερό γένος, Προφήτες, φίλοι του Θεού, σοφοί, άγιοι, αληθινό σπέρμα του Αβραάμ, Χριστιανοί Αδελφοί: αυτά είναι τα ονόματα με τα οποία είστε γνωστοί. Το Ρόδο των Ροδοσταύρων είναι το αίμα του Χριστού, με το οποίο όλες οι αμαρτίες μας έχουν πλυθεί (Άγιος Ιωάννης). Είναι το Ρόδο του Σαρών της *Άσμα Ασμάτων*· είναι το ρόδο που στολίζει τον μυ-

²⁰⁸ ΣτΜ: Beth=Οίκος, El=Θεός→ «Ο Οίκος όπου κατοικεί ο Θεός». Το Beth-El είναι αρχαίος τόπος της Χαναάν. Η σπουδαιότητά του συνδέεται κυρίως με τον Ιακώβ. Στη Γένεση 28:10–22, ο Ιακώβ κοιμάται σε έναν τόπο και βλέπει το περίφημο όραμα της κλίμακας που ενώνει τη Γη με τον Ουρανό, με αγγέλους να ανεβαίνουν και να κατεβαίνουν. Όταν ξυπνά, λέει: «Βεβαίως Κύριος είναι εν τω τόπω τούτω... πόσο φοβερός είναι ο τόπος ούτος! δεν είναι άλλο ειμή οίκος Θεού και αυτή η πύλη του ουρανού». Και ονομάζει τον τόπο Beth-El. Έτσι γίνεται τόπος όπου ο ανθρώπινος και ο θείος κόσμος επικοινωνούν.

στικό κήπο· τα Ζώντα Ύδατα ανοίγουν το πηγάδι στη βάση του· είναι η φιλανθρωπία του Χριστού, μέσω της οποίας, σύμφωνα με τα λόγια του Αποστόλου, ερχόμαστε να γνωρίσουμε, μαζί με όλους τους αγίους, το πλάτος, το μήκος, το ύψος και το βάθος· είναι το αίμα, από την έκχυση του οποίου πρέπει να αντισταθούμε σε κάθε αμαρτία».

Ο Δρ. Franz Hartmann, έχοντας διατυπώσει την άποψη ότι δεν θα μπορούσε κανείς να βρει τους Ροδοσταύρους να ζουν επάνω στη γη, διακήρυξε ότι είχαν σχηματίσει μια πνευματική κοινωνία, της οποίας η συνειδηση βρισκόταν στους ουρανούς και η οποία, λαμβάνοντας κατά διαστήματα φυσική μορφή επάνω στη γη, διέφευγε από κάθε έρευνα των ιστορικών. «Η Αδελφότητά τους», σύμφωνα με τη δική τους μαρτυρία, «υπήρχε από την πρώτη ημέρα της δημιουργίας, όταν ο Θεός είπε: “Γενηθήτω φως”· μια κοινωνία τέκνων του φωτός, των οποίων τα σώματα είναι σχηματισμένα από φως και τα οποία ζουν για πάντα μέσα στο φως. Διδάσκονται από τη θεία Σοφία, την ουράνι μνηστή. Όλοι οι σοφοί που υπήρξαν φοίτησαν στη σχολή τους· έχουν διασκορπιστεί όχι μόνο επάνω σε αυτή τη γη, αλλά σε ολόκληρο το σύμπαν. Έχουν ένα μόνο βιβλίο και μία μόνο μέθοδο· ο Ναός τους βρίσκεται παντού· εκεί τρέφουν μια φωτιά που τους συντηρεί και η οποία είναι θαυματουργός. Έτσι όλα τα πράγματα υποτάσσονται σε αυτούς, επειδή η βούλησή τους είναι ταυτόσημη με τον Νόμο».

Φθάνουμε, όπως βλέπουμε, στις έναστρες αβύσσους του μυστικού ή στα ύψη των πιο ιλιγγιωδών κορυφών του. Έτσι μπορούν να ζουν εκεί.

Ο Ruysbroeck ο Θαυμαστός περιέγραψε, με σπάνια αλήθεια έκφρασης, τις ανώτερες καταστάσεις της πνευματικής ζωής. Αυτοί είναι οι βαθμοί για τους οποίους μιλά στις επόμενες σελίδες, τις οποίες δανειζόμαστε από την ωραία μετάφραση του Ernest Hello²⁰⁹.

Μολονότι απέχουμε πολύ από την αποκρυφιστική γνώση, την οποία οι αδαείς θεωρούν ως το μοναδικό προνόμιο των Ροδοσταύρων, παραθέτουμε εδώ έναν ορθόδοξο μυστικιστή, προκειμένου να δείξουμε τους δρόμους που οδηγούν στο ίδιο και μοναδικό Φως.

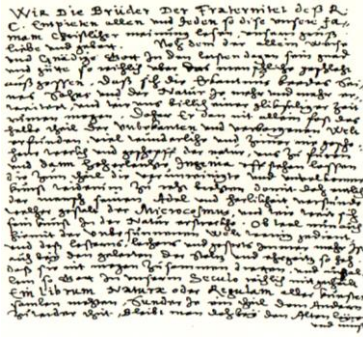
²⁰⁹ ΣτΜ: Ο Ernest Hello (1828-1885) ήταν Γάλλος Ρωμαιοκαθολικός συγγραφέας, ο οποίος δημιούργησε βιβλία και άρθρα για τη φιλοσοφία, τη θεολογία και τη λογοτεχνία.

ΜΥΣΤΙΚΟΙ ΦΙΛΟΙ ΚΑΙ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΤΕΚΝΑ

«Υπάρχει μια εσωτερική και άγνωστη διαφορά μεταξύ των μυστικών φίλων του Θεού και των μυστηριωδών τέκνων Του. Και οι δύο έχουν δικαιώματα ενώπιόν Του. Όμως οι φίλοι κατέχουν τις αρετές τους, ακόμη και τις πιο εσωτερικές, με μια ορισμένη ιδιότητα, ατελή ως προς τη φύση της. Επιλέγουν και ασπάζονται τη μέθοδο της προσκόλλησής τους στον Θεό ως το ύψιστο αντικείμενο της επιθυμίας τους. Τώρα, αυτή η ιδιότητά τους είναι ένα τείχος που τους εμποδίζει να διεισδύσουν στη ιερή γυμνότητα, στη γυμνότητα χωρίς εικόνες. Είναι καλυμμένοι με πορτρέτα που αναπαριστούν τις προσωπικότητες και τις πράξεις τους, και αυτές οι εικόνες τοποθετούνται ανάμεσα στην ψυχή τους και τον Θεό. Μολονότι αισθάνονται τη θεία ένωση μέσα στην έκχυση της αγάπης τους, εντούτοις έχουν στο βάθος του εαυτού τους την αίσθηση ενός εμποδίου και μιας απόστασης. Δεν έχουν ούτε έννοια ούτε αγάπη για την απλή έκσταση· η γυμνότητα, επειδή αγνοούν τον τρόπο της ύπαρξής της, τους είναι ξένη. Γι' αυτό και η εσωτερική τους ζωή, ακόμη και στις υψηλότερες στιγμές της, είναι δεμένη με τον λόγο και με το ανθρώπινο μέτρο. Γνωρίζουν και διακρίνουν αρκετά καλά τις νοητικές δυνάμεις· όμως η απλή θεωρία, η γνώση μέσα στο Θείο Φως, τους είναι άγνωστη. Ανέρχονται προς τον Θεό μέσα στη θερμή της αγάπης τους· αλλά αυτή η ιδιότητα, ατελής ως προς τη φύση της, τους εμποδίζει να καούν από τη φωτιά. Αποφασισμένοι να υπηρετούν τον Θεό και να Τον αγαπούν για πάντα, εντούτοις δεν έχουν επιθυμία για τον ύψιστο θάνατο, ο οποίος είναι η Θεοειδής²¹⁰ ζωή. Αποδίδουν μικρή σημασία στα εξωτερικά έργα και σε εκείνη τη μυστηριώδη ειρήνη που κατοικεί μέσα στη δραστηριότητα. Διατηρούν ολόκληρη τη ζωή τους για τις εσωτερικές παρηγοριές και για την ατελή γλυκύτητα· γι' αυτό σταματούν στον δρόμο και αναπαύονται πριν από τον μυστηριώδη θάνατο και χάνουν το στεφάνι που η γυμνή Αγάπη τοποθετεί στο κεφάλι του νικητή. Απολαμβάνουν μια ορισμένη θεία ένωση· ασκούνται, βελτιώνουν τον νου τους, γνωρίζουν σαφώς την κατάστασή τους· στους εσωτερικούς δρόμους τους αγαπούν τα μονοπάτια που ανέρχονται. Όμως αγνοούν την ύψιστη άγνοια της έκστασης, την οποία δεν γνωρίζουν, και τη μεγαλο-

²¹⁰ ΣτΜ: *deiform*

πρέπεια αυτής της περιπλάνησης που είναι κλεισμένη μέσα στην υπερούσια αγάπη, ελεύθερη από αρχή, τέλος και μέτρο. Ω, πράγματι, μεγάλη είναι η απόσταση ανάμεσα στον μυστικό φίλο και το μυστηριώδες τέκνο. Ο πρώτος πραγματοποιεί ζωηρές, ερωτικές και μετρημένες αναβάσεις. Ο δεύτερος όμως πρόκειται να πεθάνει υψηλότερα, μέσα στην απλότητα που εκείνοι δεν γνωρίζουν. Είναι απολύτως αναγκαίο να κρατηθούμε από την εσωτερική αγάπη· έτσι θα αναμένουμε με χαρά την κρίση του Θεού και την έλευση του Ιησού Χριστού. Αλλά, μέσα στην ίδια την άσκηση της δραστηριότητάς μας, πεθαίνουμε ως προς τον εαυτό μας και ως προς κάθε ιδιοκτησία. Τότε, αρπαγμένοι πάνω από όλα, από την υπέροχη υπερβολή του ανοιχτού, γυμνού πνεύματος, θα αισθανθούμε μέσα μας με ββαιότητα την τελειότητα των τέκνων του Θεού· και το πνεύμα θα μας αγγίξει χωρίς μεσολαβητή, διότι είμαστε γυμνοί». Επιπλέον, η επανένταξη του ενσαρκωμένου ανθρώπου σε όλα τα προνόμια της πρωταρχικής του κατάστασης περιγράφεται στην Αποκάλυψη μέσω των συμβόλων του γάμου του Αρνίου²¹¹ και του Νέου Ονόματος²¹². Ο περίεργος αναγνώστης θα βρει θαυμαστές αναπτύξεις αυτού του θέματος στα έργα του Jean Georges Gichtel. Ακολουθεί το σχόλιο του Ruysbroeck, το οποίο αρκεί για να καταγράψει αυτές τις ιδέες.

Χειρόγραφο 1610-1612 περίπου
Fama Fraternitatis

²¹¹ ΣτΜ: Το Αρνίο της Αποκάλυψης είναι ο Ιησούς Χριστός. Εμφανίζεται ως το «εσφαγμένο Αρνίο» που θα ανοίξει το βιβλίο με τις 7 σφραγίδες.

²¹² ΣτΜ: Στην επιστολή προς την εκκλησία της Περγάμου της Αποκάλυψης, υπόσχεται στους νικητές ανταμοιβές και μια ψηφίδα με ένα μυστικό όνομα.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΛΙΘΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΟ ΟΝΟΜΑ

«Σε εκείνον που νικά», λέγει το Άγιο Πνεύμα στην Αποκάλυψη, «θα δώσω να φάγει από το κρυμμένο μάννα· και θα του δώσω έναν λευκό λίθο, και επάνω στον λίθο ένα νέο όνομα, το οποίο κανείς δεν θα γνωρίζει παρά μόνο εκείνος που θα το λάβει». Εκείνος που νικά είναι εκείνος ο οποίος έχει διασχίσει και έχει υπερβεί τον εαυτό του και όλα τα πράγματα. Το κρυμμένο μάννα είναι η εσωτερική συγκίνηση, η ουράνια χαρά. Ο λίθος είναι ένας μικρός λίθος, τόσο μικρός ώστε μπορεί κανείς να τον πατήσει κάτω από τα πόδια του χωρίς να αισθανθεί πόνο (*calculus*, μικρός λίθος· από το *calcare*, πατώ). Ο λίθος είναι λευκός και λαμπρός σαν στρογγυλή φλόγα, απείρως μικρός, στιλβωμένος από όλες τις πλευρές, εκπληκτικά λείος. Μία από τις σημασίες που παρουσιάζει αυτός ο λίθος θα μπορούσε να είναι το σύμβολο του Ιησού Χριστού. Ο Ιησούς είναι η καθαρότητα του αιωνίου φωτός· είναι η λαμπρότητα του Πατέρα· είναι ο ακηλίδωτος καθρέπτης, μέσα στον οποίο ζουν όλα τα ζώντα. Αυτός ο λευκός λίθος δίδεται στον υπερβατικό νικητή, φέρνοντας μαζί του ζωή, μεγαλοπρέπεια και αλήθεια. Ο λίθος αυτός μοιάζει με φλόγα. Η Αγάπη του Αιωνίου Λόγου είναι αγάπη πυρός· αυτή η φωτιά έχει γεμίσει τον κόσμο και επιθυμεί όλα τα πνεύματα να καίγονται μέσα σε αυτήν. Είναι τόσο μικρός αυτός ο λίθος, ώστε μπορεί κανείς να τον πατήσει κάτω από τα πόδια του χωρίς να τον αισθανθεί. Ο Υιός του Θεού δικαίωσε την ετυμολογία της λέξης *calculus*. Υπάκουος μέχρι θανάτου και μέχρι θανάτου επάνω στον σταυρό, καταστράφηκε. Όχι πλέον άνθρωπος, αλλά σκουλήκι της γης, όνειδος της ανθρωπότητας και παρεξηγημένος από το πλήθος, τέθηκε κάτω από τα πόδια των Ιουδαίων, οι οποίοι Τον καταπάτησαν χωρίς να Τον αισθανθούν. Εάν είχαν αναγνωρίσει τον Θεό, δεν θα είχαν υψώσει τον Σταυρό Του. Υπάρχει και κάτι περισσότερο: Σήμερα ο Ιησούς είναι μικρός και ασήμαντος σε όλες τις καρδιές εκείνων που δεν Τον αγαπούν. Αυτός ο θαυμαστός μικρός λίθος είναι τέλεια στρογγυλεμένος από όλες τις πλευρές. Η στρογγυλή μορφή, η μορφή της σφαίρας, υπενθυμίζει την αιώνια αλήθεια, χωρίς αρχή και χωρίς τέλος. Αυτή η ομοιομορφία της όψης, την οποία παρουσιάζει η σφαιρική μορφή από όλες τις πλευρές, υποδηλώνει τη δικαιοσύνη που ζυγίζει τα πάντα με ισότητα, αποδίδοντας στον καθένα εκείνο που του αναλογεί. Σε εκείνον στον οποίο δίδε-

ται αυτός ο λίθος, αυτός θα τον κρατήσει για πάντα. Αυτός ο μικρός λίθος είναι εξαιρετικά ελαφρύς. Ο αιώνιος Λόγος δεν έχει βάρος· εντούτοις, μέσω της αρετής Του, στηρίζει τον ουρανό και τη γη. Είναι προσωπικός για τον καθένα και κανείς δεν μπορεί να Τον αρπάξει. Ο Ιησούς είναι το αρχαιότερο των δημιουργημάτων και η τελειότητά Του υπερβαίνει τα πάντα· φανερώνεται στον καθένα όπως Εκείνος θέλει, όπου κι αν πηγαίνει, φερόμενος από την απέραντη ελαφρότητά Του· η ανθρωπότητά μας φανερώνεται επάνω σε όλους τους ουρανούς και κάθεται στα δεξιά του Πατέρα.

«Ο λευκός λίθος δίδεται στον κάτοχό του· φέρει το νέο όνομα, το οποίο γνωρίζει μόνο εκείνος που το λαμβάνει. Όλα τα πνεύματα που επιστρέφουν στον Θεό λαμβάνουν το δικό τους όνομα. Το όνομα εξαρτάται από την περισσότερο ή λιγότερο υψηλή αξιοπρέπεια των αρετών τους και από το ύψος της αγάπης τους. Το πρώτο μας όνομα, εκείνο της αθωότητάς μας, το οποίο λαμβάνουμε κατά το βάπτισμα, στολίζεται με τις αξίες του Ιησού Χριστού. Εάν επιστρέψουμε στη χάρη, αφού έχουμε χάσει τη βαπτισματική μας αθωότητα, λαμβάνουμε ένα νέο όνομα από το Άγιο Πνεύμα, και αυτό θα είναι ένα αιώνιο όνομα».

Ας συνοψίσουμε, εξηγώντας ότι αυτά τα λόγια της αλήθειας κλείνουν με αξιοπρέπεια ένα βιβλίο που δεν είναι παρά ο ταπεινός απόηχος των πιο μυστηριωδών λόγων της Δύσης μας. Απογυμνωμένες από όλη την μνητική τους λογοσοφία, οι έννοιες που μόλις παρουσιάσαμε βρίσκονται ουσιαστικά σε ένα μικρό βιβλίο που είχε περιπέσει στη λήθη και προερχόταν από την πένα ενός μυστικιστή στον οποίο μπορούμε να αποδώσουμε μια Ροδοσταυρική προσχώρηση: του συμβούλου του Karl von Eckhartshausen. Θέλουμε να ολοκληρώσουμε συνοψίζοντας το έργο *The Cloud Upon the Sanctuary — Η Νεφάλη στο Θυσιαστήριο* — όπου εκεί υποδεικνύεται, εάν επιθυμούμε να φθάσουμε στις κορυφές που περιγράφει, τις συμβουλές ενός έργου με τίτλο *Some Features of the Inner Church — Ορισμένα χαρακτηριστικά της Εσώτερης Εκκλησίας* — του Ivan Lopoukhine²¹³, το οποίο, προκειμένου να ικανοποιησει τις

²¹³ ΣτΜ: Ο Ivan Vladimirovich Lopukhin 1756–1816) ήταν Ρώσος μυστικιστής, συγγραφέας, εκδότης και σημαντική μορφή του ρωσικού τεκτονικού και ροδοσταυρικού μυστικισμού του τέλους του 18^{ου} αιώνα.

ανάγκες της ψυχής, μας επαναφέρει στη μνήμη την *Imitatio de Jesus Christ*.

«Αυτή η εσωτερική Εκκλησία υπάρχει πραγματικά σε ένα ορισμένο επίπεδο του Αοράτου, από τη δημιουργία του κόσμου, και θα διαιωνίζεται μέχρι το τέλος του χρόνου. Είναι το ίδιο το Άγιο Πνεύμα που διδάσκει τα μέλη της και τους παρουσιάζει την αλήθεια σε όλα τα μέρη της Φύσης. Τα μέλη αυτής της Εκκλησίας ζουν επάνω στη γη. Σκοπός της είναι να προετοιμάσει τη βασιλεία του Θεού· μέσω της επιρροής της, μέσω της συνεργασίας της και με τη βοήθειά της, κάθε φως έχει κατέλθει επάνω στη γη, έχει βλαστήσει εκεί και έχει καρποφορήσει. Είναι ιεραρχική, τόσο ως προς τη συγκρότηση όσο και ως προς τη μύσησή της. Ο πρώτος βαθμός, ο κατώτερος, συνίσταται στο ηθικό αγαθό, μέσω του οποίου η απλή βούληση, υποταγμένη στον Θεό, οδηγείται. Τα μέσα με τα οποία υπηρετείται το πνεύμα αυτής της σχολής ονομάζονται **εμπνεύσεις**. Ο δεύτερος βαθμός συνίσταται στον διανοητικό λόγο, μέσω του οποίου η κατανόηση του ανθρώπου καλής θέλησης, ο οποίος είναι ενωμένος με τον Θεό, στεφανώνεται με σοφία και με το φως της κατανόησης. Τα μέσα με τα οποία υπηρετείται το πνεύμα ονομάζονται **εσωτερικοί φωτισμοί**. Τέλος, ο τρίτος βαθμός, ο υψηλότερος, είναι το πλήρες άνοιγμα του εσωτερικού μας αισθητηρίου (*sensorium*), μέσω του οποίου ο εσωτερικός άνθρωπος φθάνει στην αντικειμενική θέαση των μεταφυσικών και πραγματικών αληθειών. Αυτός είναι ο υψηλότερος βαθμός, στον οποίο η πίστη μεταβαίνει σε όραση, και τα μέσα με τα οποία υπηρετείται το πνεύμα, ώστε να εξασφαλίζεται ότι πρόκειται για αληθινά οράματα. Αυτοί είναι οι τρεις βαθμοί της αληθινής σχολής της εσωτερικής σοφίας, της εσωτερικής κοινότητας του φωτός. Το ίδιο πνεύμα που αναπτύσσει τους ανθρώπους για αυτή την κοινότητα διανέμει επίσης τους βαθμούς της, μέσω της συνεργασίας του προσώπου που αναπτύσσεται. Αυτή η εσωτερική σχολή επικοινωνεί, ανάλογα με τις περιστάσεις, με τις δικές μας σχολές, οι οποίες τους δέχονται ανάλογα με την ικανότητά τους· τα μέλη της δεν συγκεντρώνονται ούτε ενώνονται σωματικά, εκτός εάν αυτό είναι αναγκαίο. Ο Θεός είναι ο Αρχηγός τους και υπακούεται εξίσου από όλους, όποιο κι αν είναι το έργο που τους έχει ανατεθεί. Η είσοδος σε αυτή τη σχολή βρίσκεται μέσα στον εαυτό μας· όμως μπορεί κανείς να βρει την πόρτα μόνο όταν

είναι έτοιμος, δηλαδή όταν έχει κατανοήσει την αληθινή βάση της ταπεινοφροσύνης, τον θάνατο του εγωισμού και την εμπιστοσύνη στην αγαθότητα του Πατέρα».

Δεν νομίζουμε ότι μπορούμε να ολοκληρώσουμε αυτή την ατελή μελέτη με αληθέστερη έκφραση αισθήματος. Γι' αυτό ζητούμε από το βιβλίο αυτό τουλάχιστον να χρησιμεύσει ώστε να οδηγήσει ορισμένους από εκείνους που βαδίζουν στους δρόμους της Γνώσης προς τη στενή θύρα· να επαληθεύουν τα πάντα με τη φρόνηση του όφεως, διότι πολλές σχολές έχουν οικειοποιηθεί ψευδώς το όνομα και τον μανδύα του αληθινού Ροδοσταύρου.

ΠΩΣ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΓΙΑ ΜΥΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΡΟΔΟΣΤΑΥΡΩΝ

Η ανθρώπινη επιστήμη και γνώση είναι εντελώς ανίκανες να μας οδηγήσουν στο ιδεώδες που θέτει ενώπιόν μας ο Ροδόσταυρος: **την α-γιότητα**. Οι σκέψεις που ακολουθούν απευθύνονται μόνο στους σπουδαστές, σε εκείνους τους αναζητητές που επιθυμούν να εγκαταλείψουν [τα γνωστά] για να κατακτήσουν την κατανόηση. Εδώ υποδεικνύω τα αξιοσημείωτα έργα ενός φιλοσόφου, τόσο λίγο γνωστού σε σχέση με την τεράστια έκταση των ερευνών του και την ευφυή σαφήνεια των έργων του: του **F. Ch. Barlet**²¹⁴, ο οποίος, μέσα από τις έρευνές του, έχει χαράξει ένα σχέδιο που μας φαίνεται το πλέον λογικό και πλήρες²¹⁵. Στον **Μεσσιανισμό**²¹⁶, ο **Józef Maria Hoëné-Wroński**²¹⁷ παρουσιάζει μια διαφορετική προσέγγιση. Τέλος, οι αναζητητές των οποίων το διανοητικό ή νοητικό κίνητρο τους στρέφει προς την ισραηλιτική παράδο-

²¹⁴ ΣτΜ: Ο F.-Ch. Barlet ήταν το εσωτερικό ψευδώνυμο του Albert Faucheux (1838–1921), σημαντικού Γάλλου αποκρυφιστή, αστρολόγου και μυστικιστή των τελών του 19ου και των αρχών του 20ού αιώνα. Υπήρξε μέλος του πρώτου Υπάτου Συμβουλίου του Μαρτινιστικού Τάγματος καθώς και του KR+C.

²¹⁵ L'Instruction intégrale, Paris, 1897. L'Occultisme, Paris, 1909.

²¹⁶ ΣτΜ: Ο Μεσσιανισμός είναι μια θρησκευτική, φιλοσοφική και εσχατολογική αντίληψη σύμφωνα με την οποία η ανθρωπότητα ή ο κόσμος αναμένει την εμφάνιση ή την εκδήλωση ενός Μεσσία.

²¹⁷ ΣτΜ: ο Józef Maria Hoëné-Wroński (1776–1853), Πολωνός φιλόσοφος, μαθηματικός, μεταφυσικός και μυστικιστής, ο οποίος έζησε κυρίως στη Γαλλία.

ση μπορούν να μελετήσουν επωφελούμενοι την ονοματολογία των βιβλίων της **Παλαιάς Διαθήκης**, ένα έργο στο οποίο βρίσκονται τόσο η οδός του Ροδόσταυρου όσο και η θύρα, ακόμη δε και ένα σημαντικό μέρος των μυστηρίων του. Με αυτά τα μέσα, μπορεί κανείς να θεωρήσει τον εαυτό του ευτυχή εάν, στο τέλος μιας ζωής αφιερωμένης σε αδιάκοπη εργασία, φθάσει σε ακριβή και σαφή αποτελέσματα. Εκείνος που δεν έχει ούτε την κλίση προς τέτοιου είδους ξηρή έρευνα, ούτε τον χρόνο να της αφιερώσει, ούτε τα μέσα για να αναζητά σπάνια βιβλία ή να επισκέπτεται μακρινές βιβλιοθήκες, μπορεί να αρκεστεί στην ακόλουθη οδό, απλούστερη, περισσότερο σύμφωνη με το δυτικό πνεύμα και ίσως ακόμη ταχύτερη, εάν έχει το θάρρος να αποδεχθεί τις δοκιμασίες που αυτή περιλαμβάνει.

Πρώτα απ' όλα, ας χαραχθούν ενώπιόν του οι ακόλουθες τρεις λέξεις, οι οποίες θα αποτελούν τον σταθερό του κανόνα:

Εργάζου — Προσεύχου — Επέμεινε.

Η σειρά που μπορεί να ακολουθήσει στις μελέτες του:

1. Να αναζητήσει, σε ένα αντίτυπο της Βίβλου στη κοινή γλώσσα, τα θεία ονόματα, τις δυνάμεις που αποδίδονται στον Θεό, τις πράξεις που επιτέλεσε ο Λόγος στην Ιουδαία, καθώς και τα σημεία εκείνων που εξακολουθεί να επιτελεί και πρόκειται να επιτελέσει σε ολόκληρο το σύμπαν (**Θεολογία**).
2. Αφού έχει κάπως χαθεί μέσα στις ιστορίες της Παλαιάς Διαθήκης, ο μαθητής στρέφεται προς τον εαυτό του, εξετάζει τον εαυτό του και επιδιώκει να υπακούει καλύτερα στις εντολές του Θεού του (**Ηθική**).
3. Στον βαθμό που εξαγνίζεται, η Φύση αποκαλύπτεται σε αυτόν, χωρίς τη μεσολάβηση βιβλίων· και μπορεί να σταθεί και να κατανοήσει τα μυστικά της (**Αλχημεία**).
4. Κατόπιν καταλήγει σε μια συνολική θεώρηση του κόσμου. Εάν πιστεύει ότι έχει φθάσει στο τέλος των προσπαθειών του, εάν θεωρεί αυτή τη σύνθεση ως πλήρη σύνθεση, μπορεί παρ' όλα αυτά να εργασθεί για να σπείρει λίγο φως και να πράξει το καλό· αλλά δεν θα προχωρήσει περισσότερο, διότι κάθε πρόοδος είναι μια γέννηση, και κάθε γέννηση απαιτεί έναν θάνατο.

Έτσι λοιπόν, μέσω του ενός ή του άλλου από αυτά τα προγράμματα, ο σπουδαστής πληροφορείται αμυδρά για το γράμμα του **Ερμητισμού, του Μυστικισμού και της Μαγείας**. Η πληροφόρησή του δεν θα είναι ακριβής — ας σημειωθεί καλά αυτό το γεγονός — παρά μόνο εάν έχει κατανοήσει με ακρίβεια τι ήθελαν να πουν ή να αποκρύψουν οι συγγραφείς· εάν δεν καυχιέται για τις γνώσεις του· εάν έχει λύσει το αίνιγμα του υποκειμενικού και του αντικειμενικού· εάν έχει συμφιλιώσει την ελεύθερη βούληση του ανθρώπου με τη θεία πρόνοια· εάν έχει αισθανθεί τη θεότητα του Χριστού· εάν έχει διατηρήσει την ηθική του ισορροπία στις πρακτικές του εργασίες, στη θέληση, στον μαγνητισμό, στη διορατικότητα κ.λ.π.· εάν έχει εγκαταλείψει την επιθυμία να κρατήσει τη γνώση του ή τις μικρές του δυνάμεις αποκλειστικά για τον εαυτό του· εάν έχει κατανοήσει ότι η **φιλανθρωπία** είναι απαραίτητη· τότε έχει αποκτήσει κάποιο μικρό δικαίωμα να ενοχλεί τα όντα και τις δυνάμεις του αοράτου, εφόσον έχει μάθει να απέχει από την άντληση οποιουδήποτε αισθήματος ματαιοδοξίας από τις μελέτες του.

Αυτά δεν είναι φαντάσματα· είναι η αυστηρή έκφραση του αμείλικτου αυτοματισμού με τον οποίο το Αόρατο ανταποκρίνεται όταν το επικαλούμαστε. Όλα μέσα στον αποκρυφισμό είναι ζωντανά, απολαμβάνοντας μια ζωή βαθιά, νευρώδη, απεριόριστη· η ευαισθησία αυτών των δυνάμεων και των όντων είναι εξαιρετική· είναι αδύνατον να αποκρύψουμε τα αισθήματα και τις παρορμήσεις μας από αυτά· και κινούνται σύμφωνα με γωνία ανάκλασης ακριβώς ίση προς τη γωνία πρόσπτωσης που ακολούθησε η ροή της θέλησής μας καθώς κατευθυνόταν προς αυτά. Αλλά ούτε ένας στους χίλιους σπουδαστές του αποκρυφισμού δεν είναι απαλλαγμένος από τις μικρές αδυναμίες που μόλις υποδείξαμε. Τι θα συμβεί; Προχωρεί υπομένοντας τις συνέπειές τους.

Λίγο-λίγο, καθώς διευρύνεται η σφαίρα των μελετών του, ο αναζητητής μας παρατηρεί αποκλίσεις ανάμεσα στις διαφορετικές θεωρίες των διάσημων αποκρυφιστών· οι πρακτικές εργασίες που επιχειρεί δεν δίνουν τα αποτελέσματα που υπόσχονται τα εγχειρίδια· μερικές φορές μάλιστα ακολουθούνται από δυσάρεστες αντιδράσεις: συμφορές, ατυχήματα, σωματικές ή ψυχικές ασθένειες, οικονομικές απώλειες, κακοβουλία· οι μνημένοι στους οποίους είχε εναποθέσει την εμπιστοσύνη του δεν τη δικαιώνουν· οι υποσχέσεις τους είναι μάταιες· τους βλέπει

να υποκύπτουν στις ίδιες αδυναμίες με τους κοινούς θνητούς· οι αδελφότητες στους κόλπους των οποίων ήλπιζε να βρει το αληθινό φως δεν είναι παρά κύκλοι κουτσομπολιού· η ίντριγκα και η κακόβουλη φημολογία κυριαρχούν ελεύθερα· αγωνίζεται με φαινομενικά άλυστα προβλήματα· το Αόρατο, το οποίο στην αρχή τον επισκεπτόταν συχνά, μοιάζει τώρα να απομακρύνεται από αυτόν και να τον αφήνει μέσα στην ίδια νύχτα όπου κινείται ο κοινός άνθρωπος.

Έρχεται η αποθάρρυνση· οι χυδαίες απολαύσεις ξανακερδίζουν την κυριαρχία τους στην ψυχή του· μια ταραγμένη στιγμή· κατόπιν έρχεται η αηδία, ύστερα η πικρή λύπη για τις ωραίες ώρες ενθουσιασμού και πίστης· τότε ο μαθητής απελπίζεται και, λίγο-λίγο, η δύναμη της θέλησής του χαλαρώνει· πέφτει σε μια επιφανειακή αδιαφορία, ενώ μόνο αυτός γνωρίζει την εσωτερική πίκρα και μια μελαγχολία κατατρυχόμενη από δάκρυα.

Τότε ακριβώς, μέσα στη βαθύτερη μελαγχολία, σώζονται όλα.

Είναι ο σπόρος που διεφθάρη και σάπισε μέσα στο ψυχρό και υγρό σκοτάδι της χιονισμένης γης· το σπέρμα του φωτός που τρέφεται μέσα στη σιωπή. Εάν παρατηρήσει τον εαυτό του, εκείνος που σε λίγο θα ενδυθεί εκ νέου, κατά το πνεύμα, τον λευκό χιτώνα του νεοφύτου, μπορεί να ανακαλύψει από ποια από τις παρελθούσες αδυναμίες ή συμβιβασμούς του προέρχεται καθεμία από τις δοκιμασίες του. Από εκείνη τη στιγμή, η αίσθηση της επικείμενης δικαιοσύνης θα γίνει σαφής· αισθάνεται ότι τίποτε δεν έχει χαθεί: **αγγίζει τη θύρα του Πρώτου.**

Πώς θα την ανοίξει;

Αυτό θα δούμε, όταν εξετάσουμε τον Ναό που αρμόζει στον Ροδόσταυρο.

Για να αποδώσουν πλήρως την αποτελεσματικότητά τους, τα ακόλουθα αξιώματα πρέπει να τηρούνται κατά γράμμα και ολοκληρωτικά· και η φαινομενική τους απλότητα δεν πρέπει να αποθαρρύνει τον αναζητητή.

Η απλή οδός είναι αληθινή· η απλή οδός είναι ισχυρή.

Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι μιλούμε για **Δυτικούς Χριστιανούς.**

Τα αξιώματα αυτά δεν φιλοδοξούν να αντικαταστήσουν το Ευαγγέλιο· διότι εκείνος που θα πραγματοποιούσε έστω και μερικές από τις εντολές αυτού του Θείου Βιβλίου θα ήταν κάτι περισσότερο από Ροδό-

σταυρος. Εδώ θα βρει κανείς μόνο την άσκηση που είναι κατάλληλη για να καταστήσει τον αναζητητή ικανό να αισθανθεί και να κατανοήσει τα μαθήματα αυτής της τελικής σχολής.

Η άσκηση αυτή μπορεί να διαιεσθεί σε τρεις περιόδους: **την επαναφορά του εαυτού, τη συμπεριφορά απέναντι στους ομοίους, και την εσωτερική καλλιέργεια.**

Α' — Επαναφορά του εαυτού

Πρώτα απ' όλα, πρέπει να έχετε επίγνωση της υπερανθρώπινης υπεροχής του είδους της τελειότητας που μας προσφέρεται μέσω της ζωής, των πράξεων και των λόγων του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Μελετήστε τα, διότι περιλαμβάνουν όλα όσα είναι δυνατόν να γνωρίσει ο άνθρωπος. Γνωρίζετε ότι η πράξη είναι αποτελεσματικότερη από τη θεωρία· ξεριζώστε την παθιασμένη αγάπη για τα ορατά πράγματα· αντιληφθείτε ότι αυτά δεν είναι παρά ατελή σημεία της τέλει **Ομορφιάς**. Αποφεύγετε τη φήμη· βλέπετε το καλό στους άλλους και, στον εαυτό σας, το κακό. Καμία πρόοδος δεν είναι δυνατή χωρίς ειλικρινή ταπεινοφροσύνη.

Συνειδητοποιήστε ότι κάθε ανθρώπινη επιστήμη και φιλοσοφία είναι μερική, προσωρινή και παροδική. Εάν κατορθώσετε να ακούσετε μέσα σας τη φωνή του **Λόγου**, θα γνωρίσετε την αλήθεια και θα ζήσετε μέσα στο αιώνιο. Για τούτο αρκεί να φθάσετε στη γνώση του εαυτού σας, δηλαδή να διακρίνετε εάν οι ισχυρές παρορμήσεις που μας κάνουν να ενεργούμε και να σκεπτόμαστε προέρχονται από τον εγωισμό ή από τον Ουρανό· διότι σε εκείνον που παραιτείται από τη δική του θέληση ο Θεός δίνει την αληθινή γνώση.

Ωστόσο, να ζυγίζετε τα πάντα, τόσο τα εξωτερικά όσο και τα εσωτερικά. Βοηθήστε τον εαυτό σας και ο Ουρανός θα σας βοηθήσει. Διαβάζετε και ακούτε απλά και ταπεινά. Μην επιθυμείτε τίποτε με βιαστικότητα· θα χάσετε την ειρήνη και θα πράξετε το κακό· μόνο τον Θεό πρέπει να επιθυμεί κανείς με τον πιο φλογερό και επίμονο ζήλο. Να θυμάστε πάντοτε ότι ο Ουρανός δεν βρίσκεται ποτέ εκεί όπου νομίζουμε ότι βρίσκεται· πάνω απ' όλα, αναπαύεται σε εκείνον που θεωρεί τον εαυτό του τον ελάχιστο και τον τελευταίο.

Β' — Συμπεριφορά απέναντι στους ομοίους

Οφείλετε να υπηρετείτε τους πάντες· αλλά να μην περιμένετε καμία αναγνώριση. Εκείνος που θα έδινε τη ζωή του για τον φίλο του απλώς εκπληρώνει το καθήκον του. Μην επιδιώκετε κοινωνικές συναναστροφές, οικειότητα, θέση· παραμείνετε εκεί όπου σας έχει τοποθετήσει η **Μοίρα**, δηλαδή ο Θεός. Ο Ουρανός θα σας βρει εξίσου εύκολα σε ένα εργαστήριο όσο και σε ένα παλάτι, στο Παρίσι όσο και στα Ιμαλάια. Μιλάτε μόνο για να δίνετε λόγια συμβουλής ή ενθάρρυνσης. Μην αναμιγνύεστε στα εγκόσμια, σε ό,τι αναμένεται από τη θέση σας. Πολεμάτε τις αδυναμίες σας σε κάθε βήμα, όπως χτίζεται ένα σπίτι τούβλο-τούβλο· αγωνίζεστε να μη δίνετε ποτέ έδαφος. Να χαίρεστε στις δοκιμασίες, στις δυστυχίες και στους πειρασμούς· σε καθένα από αυτά ο Ουρανός σας προσφέρει τα μέσα για να πραγματοποιήσετε μεγάλη πρόοδο. Μην αποφεύγετε ποτέ την προσπάθεια, ακόμη και την πιο ταπεινή, ακόμη και αν φαίνεται χωρίς νόημα. Μην εκπλήσσεστε εάν οι ηθικές και υλικές μάχες επιστρέφουν ξανά και ξανά· εργάζεστε για την ανθρωπότητα και για τον Θεό. Αγρυπνείτε, μήπως πνευματική υπερηφάνεια ή εγωισμός αναδυθεί μέσα σας. Τρέφετε την αδελφική αγάπη· στηρίζετε τους άλλους σε όλες τους τις δυσκολίες· κατανοείτε ότι όλοι οι άνθρωποι είναι, στην πραγματικότητα, **ένα και μόνο ον**.

Γ' — Εσωτερική καλλιέργεια

Ποτέ μην υποχωρείτε μπροστά στον εαυτό, ούτε ακόμη και στα πιο μικρά πράγματα. Μάθετε για τα έργα των υπηρετών του Θεού κατά τους περασμένους αιώνες· έχετε φωτιά μέσα σας· εξετάζετε τον εαυτό σας κάθε πρωί και κάθε βράδυ, πριν από την προσευχή· αλλά εργάζεστε αδιάκοπα κατά τη διάρκεια της ημέρας, εκτός εάν σας καλεί ο Χριστός, όταν αυτό απαιτείται. Ο Φίλος βλέπει τα πάντα μέσα μας. Να σιωπάτε, ώστε να μάθετε να μιλάτε· να κρύβεστε, ώστε να είστε τέλειοι όταν ο Θεός σας καταστήσει πρώτους· αγαπάτε τη μοναξιά, εκτός εάν το καθήκον σας απαιτεί να βρίσκεστε έξω. Παρατηρείτε, από το βάθος της καρδιάς σας, τα σημεία της Θείας μέριμνας. Όταν εργάζεστε, όταν σκέπτεστε τις εγκόσμιες υποθέσεις σας ή όταν γράφετε, μάθετε να κρατάτε την καρδιά σας μέσα στον Θεό. Να σκέπτεστε τον θάνατο· και όταν έρθει, μη λυπηθείτε για όσα δεν κατορθώσατε να επιτύχετε. Εάν

δεν έχετε λάβει το Φως από αυτή την πλευρά του πέπλου, θα το λάβετε από την άλλη ή την επόμενη ημέρα. Να γνωρίζετε ότι όλα ανταποδίδονται με το ίδιο μέτρο, τόσο το καλό όσο και το κακό· αλλά ότι η **Ευσπλαχνία** μερικές φορές αναστέλλει τη **Δικαιοσύνη**²¹⁸. **Κανείς δεν χάνεται για πάντα.**

Τότε θα κατανοήσει κανείς, από εκείνη τη στιγμή και έπειτα, ότι η επιθυμία να γίνει Ροδόσταυρος είναι μια ψευδαίσθηση. Άλλωστε, δεν πήγαν οι σοφότεροι στην πηγή από την οποία ρέει κάθε αλήθεια και από την οποία προέρχεται κάθε βεβαιότητα;

Τώρα, αυτό που μπορούμε να διαβεβαιώσουμε με δύναμη — αφού ήρθε η στιγμή να το εξηγήσουμε — είναι ότι **το Ευαγγέλιο περιέχει ολόκληρη τη μύηση του Ροδόσταυρου**. Το Ευαγγέλιο περιέχει όλα όσα η κοινωνιολογία, η φιλανθρωπία και η θεολογία έχουν ανακαλύψει και πρόκειται να ανακαλύψουν μέσα στις εμπνευσμένες σελίδες του και, επιπλέον, τον κώδικα, τους κανόνες και τη μέθοδο περίπου **εβδομήντα μυήσεων**· και ο Ροδόσταυρος δεν είναι παρά μία από αυτές τις μυήσεις.

Η **Μίμηση**, την οποία οι Ροδόσταυροι κρατούν σε μεγάλη ευλάβεια, προέρχεται από το Ευαγγέλιο, και η μεγαλοφυΐα του Θεού που ονομάζεται **Elias Artista** δεν είναι παρά ένας υπηρέτης Εκείνου που μίλησε στο Ευαγγέλιο. Το καλύτερο που μπορούμε, λοιπόν, να κάνουμε είναι **να ζούμε σύμφωνα με το Ευαγγέλιο**. Επιπλέον, δεν πρέπει να επιτρέπουμε στον εαυτό μας να θαμπώνεται· και ας θυμόμαστε ότι ο Διδάσκαλος του Ευαγγελίου είπε: «Όλοι εσείς, Φίλοι μου, να είστε βέβαιοι ότι θα είμαι μαζί σας για πάντα, έως τη συντέλεια του κόσμου». Αυτή η μία φράση περιέχει περισσότερα από όλες τις δυνάμεις, περισσότερα από κάθε μαγεία, περισσότερα από κάθε αδεπτία, περισσότερα από όλους τους παραδείσους. Το σημαντικότερο καθήκον είναι, επομένως, **να γίνει κανείς φίλος του Χριστού**.

²¹⁸ ΣτΜ: Εδώ έχουμε μία βασική προτροπή του Εσωτερισμού το να είμαστε Δίκαιοι και όχι ευχάριστοι. Η συγκατάβαση στο λάθος του πλησίον μας χάριν της μη διάθεσής μας για σύγκρουση θα τον κάνει χειρότερο και τότε έχουμε συμβάλει κι εμείς σε αυτό. Πρόκειται για αναστολή Δικαιοσύνης.

Επιπλέον, εμείς που βρισκόμαστε έξω δεν μπορούμε να κρίνουμε το εσωτερικό των ναών ούτε τους θεούς που λατρεύονται εκεί. Γι' αυτό πρέπει να προσκολληθούμε σε αυτόν τον έναν Θεό, για τον οποίο η καρδιά μας είναι ο αληθινός ναός. Γι' αυτό πρέπει να εξαγνισθεί η καρδιά. **Αυτό είναι το κλειδί όλων των ιερών, ο κωδικός λόγος όλων των μυστηρίων, η λύση όλων των αινιγμάτων.** Εάν η θέληση είναι κακή, οι σκέψεις, τα λόγια και οι πράξεις είναι κακά· εάν είναι άγια, όλα γίνονται υγιή και αρμονικά. Μόλις επιτευχθεί αυτό το τεράστιο αποτέλεσμα, είμαστε άξιοι για κάθε τόπο και ικανοί για κάθε λειτουργία. **Η Πρόνοια** μας κάνει ιερείς, εμπόρους, πρίγκιπες, Ροδόσταυρους — οτιδήποτε. Κάποιο έργο που μας ανατίθεται θα μας οδηγήσει από εκείνη τη στιγμή προς το καλό, σαν υπομονετικοί εργάτες, σαν θαρραλέοι στρατιώτες.

ΤΕΛΟΣ

Άλλες μεταφράσεις του ιδίου μεταφραστή

1. *Parus* – Πώς είναι φτιαγμένο το ανθρώπινο ον.
2. *Parus* – Μαρτινεζισμός, Βιλλερμοζισμός, Μαρτινισμός και Ελευθεροτεκτονισμός.
3. *Albert Poisson* – Η Αλχημική Μύηση.
4. *Sebastiano Caracciolo* – Η Γυναικεία Μύηση στον Τεκτονισμό.
5. *Sebastiano Caracciolo* – Ο Εσωτερισμός στον Έμπορο της Βενετίας' του *W. Shakespeare*.
6. *Marco Egidio Allegri* – Εισαγωγή στο Τεκτονικό Μυστικό.
7. *Jean Baptiste Bricaud* – Τα πρώτα στοιχεία Εσωτερισμού.
8. *Jacob Böhme* – Διάλογος ανάμεσα σε μία φωτισμένη και μία σκοτεινή ψυχή.
9. *Andrea di Salvatore*: Ο συμβολισμός του Κύκνου.
10. *Vincenzo Soro*: Η Εκκλησία του Παράκλητου.
11. *Yvon le Loup (Paul Sedir)*: Ιστορία και Διδασκαλίες των Ροδοσταύρων.

Βιβλία του μεταφραστή

1. *Ιστορία του Ροδοσταυρικού Κινήματος.*
2. *Τα δύο φύλα και η Μύηση.*
3. *Το Μυστήριο του Ρόδου και του Σταυρού.*
4. *Πραγματεία αποκατάστασης του Ορθού Λόγου.*
5. *Συνομιλώντας με την Παράδοση.*
6. *Εσωτερική μαρτυρία (τα κείμενα του Τριαντάφυλλου Κοτζαμάνη).*
7. *Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum.*
8. *Γιατί Γνωστικισμός...*
9. *Γιατί Μαρτινισμός...*
10. *Γιατί Τεκτονισμός...*

Κείμενα και άρθρα του Παναγιώτη Λιβιεράτου στο www.plivieratos.gr

Όλα τα βιβλία διατίθενται δωρεάν σε pdf στις ανάλογες ιστοσελίδες
www.misraimmemphis.com.gr www.martinismos.gr
www.gnostic.com.gr